НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Sum ex Libris
Simonis Conradi Weinmanni.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

TRACTATVS

FRANCISCI HERCVLANI PERVSINI

IVRECONS.

ET EQVITIS LAVREATI,

De Attentatis appellatione pendente.

Cum licentia superiorum, ac Priuilegio Summi Pontificis, & Illustriss. Senatus Veneti.

IN VTRVNQVE.

VENETIIS, *Apud Valuassorem.* M D LXXIII.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. МЕЧНИКОВА

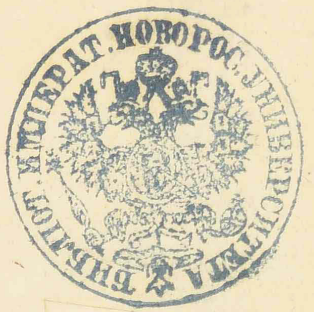

184
34

K,

ILLVSTRISSIMO
ET EXCELLENTISSIMO
D. IVLIO AQVAVIVIO

Franciſcus Herculanus Peruſinus. I. C.

FINIS *quidam hominibus omnibus ſiue ij priuati viuant, ſiue publico munere fungantur, præſtitutus videtur; vt vnuſquiſque virtutem cum ſecunda fortuna conſecutus, ea, quam ſe licitatem dicũt optime fruatur. Felicitatis verò partes putantur virtutes, nobilitas, ſcientia, corporis bona, diuitiæ, gloria, honor. Gloria quidem dicitur (vt de his poſtremis) cum virtute præditus quiſquam exiſtimatur, vel id habere, quod omnes, vel plures, vel probi expetunt; honor verò premium virtutis. Ex his, atque aliis nobis de felicitate tua facillimè coniicere licet; etenim quæ ſit prudentia tua in rebus*

agendis, iuſtitia in tribuendo vnicuique quod ſuum eſt, fortitudo in ferendo, quæ ferenda ſunt, temperantia aduerſus appetitus minus rationales, nobilitas generis tot proceribus illuſtriſſimi, ſcientia rerum vniuerſalis, vniuerſo orbi iamdiu innotuit, & nouiſſime illius iudicio, quod (quæ eſt eius authoritas) vnum pro omnibus exiſtimatur, demonſtratum fuit; à ſanctiſſimo enim Pontifice Pio Quinto, cui propter prudentiam, ſcientiam, iuſtitiam, mores optimos, eccleſię longa vita à Deo eſt precanda, confeſtim in familiam ſuam vocatus, gratiſſime exceptus, ad Regem Catholicum legatione præclariſſimè functus es, & virtute præditus, vndique illa habere, quæ omnes, & probi expetunt exiſtimaris. Quamobrem honor tibi merito debetur. Inter partes autem honoris cum legantur ſolutę orationis ad laudem recitatio & munera, ab homine humanitati, & generoſæ virtuti tuæ deditiſſimo, iure proprio libellus de Attentatis tibi dedicatur. is monitus eſt à me ne tempore non ſuo diſertam pulſet ianuam; cum enim adeat iuris Coryphæum capienda eſt occaſio, etſi certo ſciam librum à te ſemper humaniſſimè excipiendũ. Vale. & me tui amantiſſimum ama.

Peruſiæ pridie Calendas Februarij 1570.

mo mo

ILLVSTR. ET REVER.

D. Julio Aquauiuio S. R. E. Cardinali digniſſimo

Franciſcus Herculanus I. C.

CVM librum quendam meum de Attentatis inſcriptũ in lucem edendum ſuperiori anno typographis dediſſem, & ex more vindicem & patronum, cui ille offerretur ex multis, quos præ oculis habebam, ſeligerem, tibi librum dedicaueram, quod honore dignus mihi & omnibus videreris. Interim verò Cardinalis S. R. E. à Sanctiſſimo Pontifice denuntiaris, vt quod ipſe philoſophabar, Dei optimi maximi iudicio conſecutus fueris. epiſtolę titulus immutandus videbatur, ſed ex mutatione rei feliciter geſtæ myſterium occultabatur; nõ enim propterea quod Cardinalis factus ſis, ſed quia virtute prędītus & honore dignus & à me, & ab omnibus habereris tibi librum dedicaui, vt hac ratione id quan-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

tum in me esset demonstrarem. De amplissima hac dignitate tibi gratulor, & mihi gaudeo non tantum vt de dignitate, quàm vt de prẹmio virtutis tuæ, cuius causa de te maiora sunt expectanda; adolescens enim adhuc insigniris propter virtutem. Senex ergo? & interim? in virtute enim perseuerabis proculdubio vsq; in finem; habitus enim in te virtus est, intellectu vales, & spiritui gratiarum præuenienti, & cooperanti te promptissimũ acceptorem offeres. A latere senis si fieri potest, nunquam recede, spiritus enim Dei cum eo. cura valetudinem, & me tui amantissimum ama.

Perusiæ Decimo Cal. Junij 1570.

PRÆFATIO AVTHORIS IN LIBRVM de Attentatis.

QVONIAM omne agens, agit propter finem, vt inquit Philosophus, sæpe intendimus, circa attentata, æquum & bonum inuenire; ius enim est ars æqui & boni. l.j. ff. de Iustit. & iu. æqui vt adæquati boni, vel quod omnes appetunt, vel vt non disiunctum ab honesto; non enim quod æquum est, statim bonum est, non enim omne quod licet, honestum est, l. non omne quod licet. ff. de reg. iu.

Id autem, ratione media, intendimus; quoniam tunc maxime, nos scire putamus, cum per causam, & rationem scimus. 1 Physic. cap. 1. Ratione quidem, quoniam hac magis respicit hominis dispositionem, vt causa naturam, & rerum necessitatem; iuris enim peritia, quia ratione constat, æquum, & bonum, respiciente, scientia, etiam dici poterit; lex enim nisi ratione constet, lex non erit can. erit autem lex 1. distin. intellectus enim æquum, & bonum, vt finem respiciens, circa diuersas hominum actiones, ratione me-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

dia, diuersa disposuit ; vt Physicus, ex multis particularibus, constituit, quod omne quod mouetur, ab alio mouetur ; item mathematicus, abstrahendo à materia, intellectu agens, propositionibus suis determinat. quamobrem iuris peritia, vt scientia intellectus, ita considerari potest ; nam quatenus est collectio præceptorum, est ars ; quatenus vero in practica deducitur, practica, scientia dicetur. Principia enim scientiæ iuris, sunt per se nota, & ex ipsa natura, vt procreatio sobolis, filiorum educatio, inde consensu, placita seruare. quod enim valet apud mathematicum, si ab æqualibus æqualia demas, remanentia sunt æqualia. vel apud Physicum, quælibet pars, est maior suo toto; idem apud iureconsultum, pacta esse seruanda, & quod semel placuit, amplius displicere non posse.

Subiectum autem nostrum, sunt actiones hominum, quæ dicuntur attentata ; de attentatis enim sermo noster est, quæ respicit actiones hominum ; vnde quæcunque determinabuntur in hoc libro, comprehendentur, sub ratione huius subiecti. Obiectum autem erit bonum, & æquum ; sub ratione enim æqui & boni, omnia ad habitum, siue intellectum, siue potentiam intellectiuam, referuntur. vt enim color, obiectum est visus, ita æquum & bonum, potentiæ siue habitus iurisperiti, obiectum enim iuris periti erit æquũ & bonum.

Ex subiecto autem, titulum inscripsimus de attentatis : titulus enim aut à persona sumitur, vt Vlissea, aut à re, & subiecto, vt Meteora, ab actione, vt Bucolica, à loco Ilias, à tempore, Fasti ; etenim inscriptio non est liber Aristotelis, Moisis, aut huiusmodi. Inscriptio enim est comprehensio atgumenti paucis verbis, nempe vno, vel duobus ; quod enim præterea est, magis vitio tribui potest, licet necessitatis causa, quandoque aliter pactum sit, vt apud nos, de his, quæ in fraudem creditorum, de his, qui sibi mortem conciuerunt.

uerunt. Periocha enim argumentum est pluribus verbis, vt Elenchus multorum capitum, qualia apud nos, quæ dicuntur summaria, apud alios repertoria, & tabulæ, siue iudices.

De attentatis, diximus non attentata; siue attentatorum, siue attentatum ; quoniam materiam, & subiectum notantes verbis notantibus, subiectum ponere æquum, de enim materię plerunque cohæret, vt in rub. ff. de reb. credit. quandoque enim inscriptio facta est per rectum, vt naturalis historia, Andria, Adelphi. quandoque per obliquum : & tunc aut per secundum casum vt commodati, locati, rerum amotarum, aut per sextum, cum propositione, de, vt de iustitia, & iure. Inter primas duas inscriptiones, & vltimam, à quibusdam ea videtur poni differentia, quòd quando dicitur Andria, Adelphi, Historia naturalis, res quasi representetur. quando vero per sextum casum inscribatur, existimatur, quasi de ea tractetur. vnde si inscribitur historia naturalis, est quasi processus ipsius naturę, sed si de historia naturali, videtur quasi tractetur de texenda naturali historia. Sed videtur quod rectus, essentiam, obliquis casus, materiam demonstret. vnde subintelligitur liber. Plane, quando per secundum casum, inscriptio explicatur, deest, vel supplendum est aliquid, ecce enim locati. s. titulus, liber, tractatus, & huiusmodi, quod manifestius est, quam si de commodato dicatur. vnde inepta est inscriptio, de legatis primo, secundo, & tertio. primus enim, secundus, tertius, vel genere neutro in recto. liber enim casus rectus esse debet.

Item si certum petatur, vti possidet, vtrobi, principia sunt edictorum, quales modi apud Hebræos, habemus denominandi libros à principijs, vt quod nos genesim dicimus, græce, illi Beresith, dicũt. & ita, liber ille incipiat primis verbis. Plato vel à materia ipsius vt iusto, vel à persona, vt Protagoras inscripsit.

Vtilitas

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

Vtilitas, ex opere noſtro, erit ea, quæ in reliquis ſcientijs ſpeculatorijs, nempe adęquatio intellectus, ſiue veritas, ſiue hominis profectum per ſcientiam ſpeculatiuam, quatenus ſcilicet, circa hoc, ſcientia de attentatis operatur; quod neceſſarium quoque videatur de iis ſcire, quippe cum plerunque in iudicio, & nullitas, & attentata volutentur. quod & Octauianus Veſtrius, in quadam præfatiuncula ſuæ practicæ, non ignorauit, quod practicam eoncernit; ridendum enim illum puto, qui ſpeculatiuæ ſcientiæ, aut artis finem, lucrum, & id vtilitatem putauerit; qui enim vt lucraturus tractat ſcientiam: is nec docebit, nec diſcet; ignorat enim finem, vt omni animanti inferioris videatur, quod omne animans, agat propter finem, & finem proprium. Aſt inquies, lucrum mihi magis placet, quam vmbratilis iſta philoſophica perfectio. Certe ſi lucrum quęris, cur his operam das, quæ tantum abeſt vt ditent, vt potius diuitem depauperent. At inquis pleriq; ditantur. certe niſi pleriq; depauperarentur, & haud credendum eſt, illos ſcientiæ finem putate ſed lucrum non abijcere oblatum. Mihi ſcientia hæc adhuc nullas præſtitit opes, nec id inſperatum accidit; finis enim & vtilitas, perfectio intellectus, a me putatur. De hocque Deo gratias ago, eundem orans, vt honeſtam vitam me traducere promittat, non enim alia de cauſa lucrum eſt quærendum, quam vt vita honeſte ſuſtentetur. Speculatiuæ ſcientiæ ſiue arti tribui, quia finis noſter, eſt veritas, ſub bono & æquo, practicę autem opus.

Ordo huius noſtri tractatus, eſt ab vniuerſalibus, ad particularia, & iterum à particularibus, ad regulas vniuerſales. quia vniuerſalia, & communiora nobis magis nota ſunt, particularibus, & tamen ex particularibus, vniuerſalia conſtituuntur. Sicut in tractatu de Anima, fecit Ariſtoteles, is enim animam

prius definiuit, inde poſuit animę potentias, inde earum differentias, inde ſingulas reaſſumpſit, incipiendo à generalibus. 2. de Anima tex. & comm. 34.

Diuiſimus librum, in capita, quod aptius nobis id eſſet, & quod commodius lecturo, id fore putauimus. Diuiſio autem videtur circa duo, id eſt quod quædam reſpiciunt ſubſtantiam, quędam accidentia; licet alias ſciamus à quibuſdam dici, circa vnamquamque rem, de quatuor dubitari an ſit, quid ſit, qualis ſit, propter quid ſit.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ALEXANDRI MODESTI
A ROCCA CONTRATA
Ad Lectorem.

LECTOR candide, longos
Si vitare labores,
Attentataque scire
Quæris: perlege librum,
Noster, quem promit Author
Ex penu varia atque
Parcæ in morem Apis, Hyble
Quæ de floribus affert
Fauis dulcia mella.
Inter lilia Anethum
Non confarcinat author.
Libro haud queritur isto
Agnos iungere lupis.
Multos esse labores
Nouisti Herculeos. At
Nostri quos DEVS ipse
Permittit legimus. Non
Fas est omnibus idem
Posse. Hæc candide Lector
Sumas æquo animo. quòd
Altis munera templis
Omnis non eadem offert.

INDEX CAPITVLORVM.

DE significatione verbi, Attentare, & an attentans cadat in statuto de spoliante, vel turbante. Cap. I. fol. 1

Attentata vnde originem habuerint, & an remediũ attentatorum sit fauorabile, an odiosum, & an lex dederit causam attentatis, an verò contra. Cap. II fol. 5

Attentata quid sint, & an continuare sit attentare, & quid in constituto, & quid in vti possidetis. Cap. III 7

Quomodo continuationem excuset. C. IIII. 10

Contra ius, innouari, quomodo dicatur. Cap. V. 15

Lite pendente attentari quomodo, item quomodo lis dicatur pẽdere: item declaratio ad clem. fin. vt lit. pend. & alia in materia. Cap. VI. 19

Mortuo vno ex litigantibus, in beneficialibus, quomodo lis pendeat, & dicatur attẽtari. C. VII. 30

Executoriales, contra surrogatum, non citatum, quomodo attentata. Cap. VIII. 34

Quædã i materia c. 1. & 2. vt li. pẽd. i 6. C. IX. 35

Appellatio extraiudicialis quomodo inducat litis pendentiam. Cap. X. 37

Attentata, quomodo reuocentur. Cap. XI. 40

Ius reuocandi attentata, quale sit. Cap. XII. 43

De commissione causæ super attentatis, & iudice causæ attentatorum. Cap. XIII. 46

De processu in causa attentatorum. Cap. XIIII. 49

Quid

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. МЕЧНИКОВА

Quid probandum circa attentata Cap. XV. 53
De remissoriis concedendis in materia attentatorum. Cap. XVI. 56
De repulsa testium & obiectibus in materia. Cap. XVII. 59
Suspenso petitorio, quomodo attentetur circa possessorium, & multa in materia. Cap. XVIII. 62
Sententia super attentatis, an interlocutoria, sit vel diffinitiua. Cap. XIX. 65
Attentatorum priuilegia. Cap. XX. 67
Differentiæ inter ca. reintegrandæ. 1. q. 1. interdictũ vnde vi & remediũ attentatorũ. C. XXI. 70
Reuocatio attentatorum, quomodo post conclusionem in causa. Cap. XXII. 72
Pendente causa absolutionis à iuramento, item nullitatis, item restitutionis in integrum quomodo attentetur. Cap. XXIII. 75
Facta pendente termino, ad dandum apostolos, quomodo reuocanda. Cap. XXIIII. 81
Quando plura spolia siue attentata proponantur. Cap. XXV. 83
In cã attentatorũ an sit coloranda possessio, & quædã de colore possessionis & obiectus. C. XXVI. 84
Attentata lite pendente an sit nulla ipso iure, an reuocanda vt non nulla ipso iure. Cap. XXVII. 87
De inhibitione & eius materia. Cap. XXVIII. 90
Attentata reuocanda, & ampliationes. C. XXX. 108
In quibus casib⁹ nõ reuocẽtur attẽtata. C. XXXI. 137

FINIS.

INDEX SVMMARIORVM

in libro, in quo primus numerus folium, secundus summarium significat.

A Futuro cuẽtu pẽdet, vtrum attentata reuocari debeant per modũ attentati an non, qũo intelligatur, ibi. fol. 79. *nu.* 18
A sentẽtia lata in possessorio, licet appellare de iure canonico, intelligitur, ordinario. 11 2
Actor, debet venire paratus. fol. 57 *nu.* 4
Actor, pendente lite, potest sibi acquirere nouũ ius agendi. 13 7
Actor debet prosequi litem, contra interesse putantes, vsq; in finem. 30 1
Actor si obtinuit rẽ iudicatã, & moriatur, & alius ei subrogetur, talis res iudicata, ei non prodest, quoad nõ appellationem rei. 30 3
Actor, nec reus, non debent ꝓpria authoritate sibi ius dicere. 30 4
Actor, mortuo reo, occupauit possessionem, & contra surrogatũ, petentem attentata reuocari, opponit de lite finita in eius fauorem, quid iuris? post multa adducit deci. Rotæ. n. 7. 31 5
Actor, si tacente reo occupauit possessionem, & ante inceptum iudicium attentatorum, reus mortuus extet, surrogatus, videtur loco principalis 32 9
Adeo inspicitur inhibitio, & in iis casibus attentata ante omnia non sunt reuocãda: tamen si post inhibitionem emanatã, illa euenerint, virtute inhibitionis, ante oĩa, veniũt reuocanda. 90. 2
Ad interrumpendam pacificã possess. qd reqratur. 26. 47
Ad obtinendũ circa attentata, non sufficit ꝓbare innouatum, per ꝓcuratorem generalem, sed requiritur mãdatum specialissimum. ibi remiss. vel ratificatio tacita, vel expressa. 54 6
Ad reuocationem attentatorum, duplici via principaliter proceditur, ordinaria, vt ibi latè. 51 16
Ad reuocationem attentatorum proceditur, vel si possessio titulo non coloretur, secus

secus in interdicto vnde vi, & can. reintegrandæ, quod tamen intelligitur fieri ex iudicis officio parte nõ instante, vt ibi. 2. 70 1
Aduersarius, constitui potest nuncius ad citationem, in re sua. 15 4
Agens remedio attentatorum, vtrum teneatur colorare titulum super possessione, an ei sufficiat solũ probare se possedisse tempore litis motæ, & postea probare se fuisse spoliatum dum processus agitatur, ibi permulta pro vtraq; parte. 84 1
Agenti spolio, non obstat notorius defectus iuris. in hoc tamen diuersæ sunt opiniones, vt ibi latè per eum. num. 10 85 9
Aliud est, vendere, aliud vendenti consentire. 31 6
Aliud est esse inuitum, vel reuocari remedio attentatorum. 81 1
Altero, ex litigantibus defuncto, nõ debet procedi ad aliquam collationem, electionem, presentationem, ne detur materia prorogandi lites, & vt ibi. 33 15
Allegans titulum infectũ, peius facit, quam si nihil allegaret pro titulo. 68. 19
Ampliationes circa attentata. 15. 16. 17 14
Amplia, vt huiusmodi innouata semper sint reuocãda, ob dictionem semper in tex. posita, quæ videtur adeo plena, vt exceptionem non patiatur. 108 3
Ampl. vt procedat ĩ causis prophanis, & ecclesiasticis, ciuilibus, & criminalibus. fol. 108 nu. 8
Ampl. vt ante omnia reuocentur attentata, vnde procedi non poterit super processu principali, & hoc quando agitur summariè, & extraiudicialiter. 108 9
Ampl. vt penitus talia innouata debeant reuocari, vt nihil inde remaneat impurgatum. 109 12
Ampl. vt innouata medio tempore, inter sententiã, & appellationem, tempore decennii sint reuocãda. 109 15
Ampl. vt si post spolium factũ post appellationem, spoliãs appellationem interponat, ne innouetur, inde deferatur hæc appellatio, iudex poterit reuocare attentata, siue sit delatum appellationi, siue non in eadem causa, siue in diuersa. fol. 109 nu. 16
Ampl.

Ampl. vt attentata debeant reuocari, vnde imponitur necessitas iudici 109. 17
Ampl. vt licet episcopus dispẽsare possit cum priuando beneficio, tamen non potest, si quis impetrauit in euentum priuationis domini. fol. 109 nu. 18
Ampl. vt prædicta reuocatio attentatorum fiat, post appellationem ab interlocutoria ante definitiuam, idque secuta inhibitione à iudice ad quem 110 19
Ampl. vt non solùm innouata post appellationem, sed & innouata lite pendente, sint per remedium attentatorũ reuocanda 111 28
Ampl. vt licet par in parem non habeat imperium, tamen inhibitio facta iudici delegato per iudicem delegatum, reuocari possit per viam attentati 111 29
Ampl. vt licet innouata ante conclusionem in causa, post conclusionem in causa, regulariter non possint reuocari, tamen innouata post conclusionem in causa etiã postea ante sententiam reuocari poterunt. 111. 30
Ampl. vt procedat in appellante, & appellato, & iudice à quo, secundum distinctiones tamen infra assumendas 111 32
Ampl. vt licet renunciatum sit appellationi, vel eadem deserta, tamen attẽtata post viam nullitatis, reuocantur 111 33
Ampl. vt pendentia litis, super attentatis, operetur quod nouiter attentata veniant reuocanda 111 34
Ampl. vt iudex nullitatis reuocet attentata quoque, quod est quãdo procedit seorsum ab appellatione. 111. 36
Ampl. vt attentata quoq; considerari possint circa attestationẽ literarum 11. 137
Ampl. vt sententia, quæ transiuit in rem iudicatam, reuocari possit per viã attentati 112 38
Ampl. vt contra agentem super attentatis, non obstet exceptio alterius spoliationis 112 39
Ampl. vt attentata reuocari possint, etiam quod remedium ordinarium appellationis, non intentetur. fol. 112 nu. 40
Ampl. vt iudex, qui non dedit apostolos, nulliter agat. fol. 112 nu. 41
Ampl. vt attẽtata post appel.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.МЕЧНИКОВА

lationem extraiudicialem, à iudice, non vti iudice, sed vti parte, sint ipso iure nulla sicut à iudice fierent. 112 42

Ampl. vt habeat locum remedium attētatorū si lit. pēd. in palatio super beneficio ecclesiastico, reus & possessor aliquo modo transferat dominium in alium, & reus moriatur: tūc fit reuocatio per modum attentati contra superstitem, vel in quē translatio dominij facta fuerit. 112 43

Ampl. vt attentata per abbatem contra monachos, post litem motam reuocētur, & abbati restituātur. 113 45

Ampl. vt litis pendentia super nullitate, operetur remediū attentatorum. 113 46

Ampl. vt ibi superior auocauerit causam ex certa sciētia attentata per inferiorem, etiam ignorantem auocationem, sint nulla. 113 47

Ampl. vt pendente causa restitutionis in integrū, regulariter locū habeat remediū attentatorum. 113 48

Ampl vt iudex à quo procedere non possit citra periculū attentatorum, sine noua commissione. 113 49

Ampl. vt iudex possit hæc attentata reuocare ex officio suo parte nō petente, quasi ad pœnam sui contemptus. 113 50

Ampl. vt attentata post relationem, vel iudicis recusationē habeat locum remedium attentatorū. 113 51

Ampl. vt post appellationē extraiudicialem probato gravamine, vel facta oblatione de probādo incontinenti legitime, licet non probetur causæ veritas expressa, veniant attentata reuocanda. 113 52

Ampl. vt contra tertium succedētem in re singulariter alienata, procedat reuocatio attentatorum. 113 54

Ampl. vt agens super attentatis non teneatur colorare titulo possessionem. 113 55

Ampl. vt sententia dependens à sentētia attētata, reuocetur p viā attētati. 114 56

Ampl. vt attentata post desertionem appellationis, veniant reuocanda per viā iniustitiæ, & via ordinaria, non incidenter, & extra ordinem. 114 57

Ampl. vt pendente causa attentatorum, fatalia non currant. 114 58

Ampl.

Ampl. vt appellatio incerta, & generalis ratione personæ, tamē certa quod factū & causa valeat, & operetur effectum remedij attentatorum. 114 60

Ampl. vt appellatio à sententia nulla, operetur effectū deuolutiuum, etiam quoad attentata. 114 62

Ampl. vt licet pars rea in causa appellattonis à diffinitiua in partibus interposita coram auditore huiusmodi causæ, in curia, libello dato lis contestetur, nihilominus poterit postea agi de, & super attentatis. 115 63

Ampl. vt in materia taxentur expensæ, procuratorum, sollicitatorum, & aduocatorum. 115 64

Ampl. vt licet reuocanda per viam attentati, videantur quid diuersū à causa principali, tamen si ratione negotij principalis id factum sit, idē veniat per modum attētati reuocādū. 115.65

Ampl. vt & in auocatione facta per iudicē inferiorē, sicut post appellationem, habeat locū attētatūs. 115.66

Ampl. vt reportatis tribus sentēijs pro, & super causa restitutionis in integrū, & vt ibi, instari pro reuocatione attentatorum. 115 67

Ampl. vt iudex ex officio, etiā post conclusionem in causa, possit attentata reuocare. 115 68

Ampl. vt si à tribus grauaminibus appellantem iudex in termino reponat in statu de duobus, & super tertio non reponat, nec det apostolos, saltem refutatorios, eo ipso processus posthabitus, est nullus. 115 69

Ampl. vt attentata intra decennium ad appellandum sint nulla ipso iure, alias appellatio esset iusta. 116 72

Ampl. vt executio sententiæ, reuocari possit. 116 73

Ampl. vt attentata post appellationem veniant reuocanda, etiam non iustificata appellatione. 116 74

Ampl. vt factum per iudicem post auocationem causæ, reuocetur, per viam attentati. 116 75

Ampl. vt c. si hi contra quos, vt lit. pend. in 6. impediat executione gratiarum apostolicarum, & vt ibi late. 116 76

Ampl. vt licet remediū attentatorum non habeat locum

contra tertium, fallit tamẽ quando tertius qui innouauit, habuit causam à parte litigante, vel à iudice. fol. 116 nu. 77
Ampl. vt cumulatio attentatorum cum appellatione fieri possit ante, & post litem contestatam 116 79
Ampl. vt ad reuocationem attentatorũ, non sit facienda mentio circa impetrationẽ rescripti 116 80
Ampl. vt expensæ super attentatis, taxari possint ante sententiam in principali negotio ferendam 116. 81
Ampl. vt accessoriè ad negotium principale, veniant attentata 116 82
Ampl. vt si per iudicẽ à quo, delatum fuerit appellationi, decernendo processum p apostolis de communi consensu partium, idem iudex à quo, procedere non possit citra attentationem, nisi p superiorem causa eidẽ remittatur 116 83
Ampl. vt iudex non reuocans attentata, dicatur facere iniuriam 116 84
Ampl. vt affectio possessionis vacuæ, lite pendente reuocari possit, per viam attentati 116 85
Ampl vt paria sint esse appellatum, & petere terminũ ad appellandum 117 86
Ampl. vt non obstante nullitate attentatorum, sententia sit exequenda 117. 87
Ampl. vt omnis alienatio rei litigiosæ, vel si esset permutatio lite pendente, reuocetur per viam attentati. fol. 117 88
Ampl. quia licet vbi aliquis tenet beneficium reseruatum, si talis expellatur de beneficio, sibi non datur interdictum 117 89
Ampl. vt possit semper appellans adire iudicem à quo, & petere ne aliquid innouetur in præiudicium appellationis 117 91
Ampl. posset hæc regula variis modis, quibus ampliatur regula, quod spoliatus ante omnia, est reintegrandus ad suam possessionem. fol. 117 92
Ampl. itaque, vt attẽtatus sit restituendus, etiam si præcario, vel clam possideret à spoliatore, vt peremptæ re, circa quam fuerit attentatum, procedatur quoad æstimationem, necnon reuocatio attentatorum facienda est, quoad fructus, expensas, & dãna. 111. 93
Ampl. vt attentata per actiorem, post commissionem, & citationis decretum, licet non executæ veniant reuocanda 118 94
Ampl. vt in quacunque parte iudicij reuocatio attentatorum sit facienda, quod tamen ante conclusionem in causa accipitur 118 95
Ampl. vt & in materia duelli accommodari possint attentata, quia in iis proceditur ad instar iudiciorũ. fol. 118 96
Ampl vt ea, quæ post inhibitionem geruntur, per modũ nullitatis, vel attentati reuocantur secundum casum ibi propositum 118 97
Ampl. vt contra alienantem lite pendente, locum habeat remedium attentatorum fol. 118 98
Amp vt iudicis auctoritas nõ excusset attẽtatũ 118. 100
Ampl. vt appellare, & petere terminum ad appellandum sint paria, nisi vno casu. fol. 118 101
Ampl. vt attentata deduci possint etiam per modum exceptionis, ad impediendum executionem alicuius sententiæ 119 102
Ampl. vt quæ ratione contumaciæ fuerint attẽtata, & p. bentur incontinenti possint reuocari 119 103
Amp. vt contra conuentum actione reali, alienantem lite pendente, attentata reuocentur 119 104
Ampl. vt causa possessionis, aut proprietatis possint simul quoad processum cumulari cum iudicio attentatorum 119 105
Ampl. vt licet vbi renunciatũ est appellatiõi, vel vbi causa est deserta priuilegium attentati non habent locũ, tamẽ ordinariè nullitas attentatorum non impediatur 119 106
Ampl. vt si appelletur à grauamine iudicis delegati, qui ante dationem apostolorũ interdicat appellanti administrationem si talia petantur reuocari per viam attentati procedat in casu nostro, licet in ordinario quidam aliter dicãt 119. 107
Ampl. vt cum auditor causæ, in Romana curia gratiam purificare possit, quasi id sit de pertimentiis causæ, si lite pendente executor id faceret, per modũ attẽtati, id reuocari possit 119. 108

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

Ampl. vt licet commissio super iactationibus, & molestationibus in fraudenda incepta per spoliatorem non pariat attentatum, ad iudicii super reintegrandæ, tamẽ si fraus absit impetratio, & talis commissio cur non impediat nouari. 119 110

Ampl. vt licet renunciatum sit appellationi, vt videatur cessare remedium attentatorum, vt quando deserta est appellatio, disputatur tamen per viam nullitatis attentatorum via simplici, & ordinaria talia atttenta ta reuocari possint. 119 111

Ampl. vt pendente termino ad dandum apostolos, iudex procedere non possit. fol. 120 113

Ampl. vt in materia quoque adiuncti iudicis dandi, consideretur materia attentatorum. 120 114

Ampl. vt vltimum spolii semper sit purgandum, etiam in fine litis. 120 117

Ampl. vt iudex prohibere possit subditis suis, ne coram alio iudice litigent, & si cõ contrafiat reuocabitur per viam attentati. 120 118

Ampl. vt innouata per tertiũ vna cum litigante, etiam per iudicem delegatum sint ante omnia reuocanda. 120 119

Ampl. vt licet latæ sint tres sententiæ, vel vna, & res sit iudicata, vel causa deserta: nihilominus quousq; non sit facta executio, si per non possessorem accipiatur possessio, dicatur innouari. 120 120

Ampl. vt processus per iudicẽ a quo est appellatum ante sententiam, post inhibitionẽ iudicis ad quem, non solum est reuocandus per modum attentati, immo est ipso iure nullus. 120 121

Ampl. vt pendentia litis super inobseruantia cõtractus, & periurio, faciat pendentiã litis super fructibus, interessent. 120 122

Ampl. vt pendente inquisitione, vt in casu ibi late proposito possessio, & prouisio debent vt attentata reuocari. 120 123

Ampl. vt lis, quę principaliter suspendit disponendum, suspendat etiam accessorium. fol. 121 125

Ampl. maxime in nunciatione no. operis, in qua veniunt reuocanda attentata, vel aliter non facta iustificatione. 121 127

Ampl. vt si fuerit concessa moratoria, vel quinquẽnalis, vel aliter concessa dilatio, & interim durante dilatione deuentum sit ad executionem, id reuocari debeat, vt attentatũ. 121 128

Ampl. vt attentata tempore feriarum, tempore feriarũ possint expediri præsertim, si concernat solam possessionem, quia vt eo tempore attẽtat, sic reuocat. 121 129

Ampl. vt pẽdente termino, ad dandũ apostolos à iure, vel ab homine præfixo interim nihil sit innouãdũ. 121 130

Ampl. vt delegatus per cõmissionem compescendi contradictores contra tertios impedientes litigãtes habeat iurisdictionẽ. 121 131

Ampl. vt stãte statuto q̃ à pronuncia de compromittendo non possit appellari, recurri, querelari, supplicari peti rest. ĩt. vel aliud dici, obijci, vel opponi, si petitũ fuerit compromissum super causa, de qua coram alio lis pendebat, talis de compromisso pronuncia reuocabitur per viam attentati. fol. 121 132

Ampl. vt pendente lite inter duos, super aliquo officio, neuter ipsorum officium prędictum exercere debeat si aliquis eorum iam exercere ante oppositionem, vel appellationem alterius non inchoasset. 122 133

Ampl. vt reuocatio attentatorũ fieri possit vsque ad conclusionẽ in causa. 122 134

Ampl. vt nec p̃ rescriptũ principis liceat innouare. 122 135

Ampl. vt innouatum, post iter arreptum ad superiorem, vt in casu ibi, est reuocandum. 122 138

Ampl. vt cum à grauaminibus pluribus appellatur, tot cẽsentur appellatiões, quot grauamina. 112 139

Ampl. vt si facta sit condẽnatio expensarum & appellatum vsq; ad terciam sentẽtiam, expensę taxari nõ possint, alias sit reuocatio per viã attentati. 122 141

Ampl. vt si possessio beneficij tempore motæ litis sit vacua, & pendente lite per alterum litigantium occupetur, dicatur innouatum, & veniat reuocãdum per viã attentati. 123 142

Ampl. vt in causa prophana præfixo termino per iudicem à quo est appellatum,

ad prosequendum appellationē, ante terminū nō possint fieri citationes, nec aliqs actꝰ exerceri 123. 143

Ampl. vt licet omissio condemnationis expensarum in possessorio non possit reparari in petitorio, tamen secus est si possessorium veniat tractandum per viam attentati 123 144

Ampl. vt agenti super attentatis, fatalia non currāt ad psequendam, & finiendam appellationem 123 145

Ampl. vt sententia lata post appellationem interpositā, non possit confirmari p iudicē, cui cōmissum fuerit negotiū principale 123. 146

Ampl. vt illi, qui petit attentatum lite pendente, reuocari, sufficiat probare innouatum, licet non probet de possessione 123 147

Ampl. vt reseruatio non afficiat ita possessionem, vt agenti hoc remedio non sit restituendus 123 148

Ampl. vt licet spoliatus habēs contra se præsumptionem non sit restituendus, tamē fallit in remedio attentatorum, nisi in causis beneficialibus. 123 149

Ampl. vt si appellās lite pēd. spoliauit suū aduersariū, dicatur renunciasse suæ appellationi. 123 150

Ampl. vt vbi ab aliquo arūculo appellatur à delegato in omnibus aliis videtur exemptus appellans à iurisdictione delegati; secus in ordinario. 123 151

Ampl. vt stante propositione petitorij, si post attentatur, procedi possit super vtroque, vel sup altero. ad arbitriū illius, cuius iudiciū fuerit attētatū. 123. 152

Ampl. vt pendente lite super priuatione beneficij, ob aliquod crimen, possit ille, qui venit priuandus, tale beneficiū renunciare. 123. 153

Ampl. vt lis pendere quoad actorem, dicatur, præsentato rescripto, & decreta citatione, licet non executa. fol. 123 154

Ampl. vt post appellationem, ante dationem apostolorū, & magis post, per iudicem à quo, recipi non possint testes abfuturi. 123. 155

Ampl. vt appellans absente iudice, non existimatur ab illius iurisdictione. 124. 156

Ampl. vt in casu notabili, de quo per Rot. 13. quod si cōstat, alias 348. *de restit. spol. aut. & dec.* 14. *sed pone retēto, alias* 423. *eo. tit. secundum casum ibi.* 124 157

Ampl. vt. s. pendente termino ad dandum apostolos impetretur, & post reuocetur grauamen, impetratio non valeat. 124 159

Ampl. vt si reus, lite pendente, beneficiū litigiosum permutauerit, deinde mortuus sit, contra superstitem reuocari possit, per modum attentati eo tamen citato. 124 160

Ampl. in matēria c. si ij contra quos, vt lit. pend. in 6 secundū casum ibi. 124. 161

Ampl. vt per auctorem attentata post præsentatam commissionem, & literas siue citationem commissam sed non expeditam, sint reuocanda. 124 162

Amp. in casu, de quo p Rot. 1. primus, de restit. spol. secundum casum ibi traditum. 124 163

Ampl vt successor in beneficio recipiatur in eodem statu litis, in quo auctor, vel pdefunctus erat. 125. 164

Ampl. vt index proprio motu, parte nō instante, quia ipse fuit contemptus reuocare possit attētata. 125. 165

Ampl. vt contra tertium succedentē in attentatis, detur hoc remedium. 125 166

Ampl. vt arripiens iter ad superiorem, habeatur pro appellato, si non ex alia causa fiat. 125 167

Ampl. vt licet facta impetratione supplicationis, cū potestate procedendi, literis non expeditis, & rescripto, dūmodo non fiat litigiosum ante expeditionem, quoad reum conuentum, non inducāt litis pēdētia. 125. 168

Ampl vt spolians lite pendente, sit magis odibilis, quam alius spoliator: & ideo omnes ampliationes, quæ dantur ad reg. can. reintegrandæ procedatur in attentatis. 125 169

Ampl. vt licet stante appellatione ab interlocutoria ante inhibitionem, non dicatur attentari, tamen si inhibitio emanauerit canonicè. i. cā cognita, an sit appellatū an appellatio sit friuola tunc iudex à quo procedere nō potest. 125. 170

Ampl. vt lite pendente super rescissione, siue annullatione contractus liturę ex eo interim, peti non possunt iudicio

dicio ordinario, secus vero si instrumentum esset iuratũ, vel aliter haberet executionẽ paratam. 126 171
Ampl. vt regula de non tollendo iure quæsito, etiam ad rem procedat, stante litis pendentia. 126 172
Ampl. vt libellus generalis, & incertus procedat in causa attentatorum. 126 177
Ampl. vt innouata etiam per tertium, si impediant iurisdictionem iudicis, sint reuocanda. 126 178
Ampl. vt Rota introduxerit capientem possessionem sine præambula intimatione executorialium dici quodam modo attentare. 126 179
Ampl. vt attentata causentur, & lis dicatur pendere, vbicunque sententia in vno iudicio, parit exceptionem rei iudicatæ in alio. 126 182
Ampl. vt si expectatiuam aliquis habens acceptet beneficium per obitum vnius ex litigantibus in præiudiciũ alterius collitigantis super litis, nihil agat tã inspecto c. 2. vt lit. pen. in sexto, quã regula cancellarię. de subrogandis. 126 183
Ampl. vt lite pendẽte, vel appellatione, nõ liceat supplicare principi. 127 186
Ampl. vt arripere iter ad superiorẽ, habet vim prouocationis, & appellationis, quia plus est facto, quam verbis appellare. 128 187
Ampl. vt sicut omissio, & repetitio circa materiam suspensionis petitorij sæpe, ac sæpius admittitur vsque ad conclusionem in causa, ita id procedat in causa attentatorum, fauore attentatorum. 128 188
Ampl. vt pendẽte causa super attentatis, non currant fatalia in causa appellationis, nisi causa attentatorũ sit commissa in fauorem appellari vel aliter. 128 189
Ampl. vt spoliatus lit. pend. non teneatur colorare suam possessionem etiam in interdictis habẽtibus annexam causã proprietatis. 128 190
Ampl. vtero ipso quod mouetur lis super beneficio, censeatur moueri super possessione, licet de ea nihil dicatur. 128 191
Ampl. vt etiam post pronunciam de exequendo, à qua fuerit appellatũ ad superiorem, licet per statutum prohibita sit appellatio, nihil debeat innouari, & innouatum sit reuocandum. 128 194
Ampl. vt pendente lite coram arbitro, nihil debeat innouari. 128 195
Ampl. vt si ordinarius contulerit vni tertio beneficium de quo litigabatur, inter duos quorum alter mortuus sit, hoc dicatur attentari. 128 196
Ampl. vt licet oppositum non fuerit de litis pendentia, quando incipitur à facto, siue ab executione si de eo iudicium ordinarium pẽdebat, reuocari debeat per viam attentati. 129 197
Ampl. quia stãte appellatione ab interlocutoria, nõ prius reuocantur attentata, quã doctũ fuerit de causa appellationis legitima. 129 198
Ampl. vt dispositum in sententia diffinitiua, habeat locũ in interlocutoria cum diffinitiua habẽte. 129 200
Ampl. vt iudex qui præuenit in iurisdictione, vt ecclesiasticus, possit prohibere etiã per excommunicationẽ impedientem, non obstante statuto. 129 201
Ampl. vt litigium factum cũ procuratore falso, vel, nullo cum non sit litigium non causet remedium attentatorum. 129 202
Ampl. vt habens potestatem prosequendi, siue consequẽdi ius suũ de facto, & propria auctoritate, vt in expellendo colonũ, propter nõ obseruantiã, vel non solutionẽ, vel in apprehendẽdo possessionẽ propria auctoritate si iudicẽ prius adiuerit, quã vtatur propria auctoritate attentet, & malefaciat. 130 204
Ampl. vt si quis coram aliquo iudice proposuerit possessorium, pendente lite super possessorio non potest super petitorio adire alium iudicem, licet ordinarium. ratio ibi. 130 207
Ampl. vt si quis contra aliquem inquiri cæperit, in loco delicti, is qui comparuerit, deinde ex eodem delicto, in loco domicilij agitetur, possit rõne litis pendentiæ coram primo, & si procedatur ad vlteriora instare, pro reuocatione attentatorum. 130 208
Ampl. vt attentatum dicatur post appellationẽ, vel litis pendẽtiã etiã q; adessent literæ vel commissiones à superiore

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

periore principe, quod non obstante appellatione litis pendentia, vel inhibitione, quis reponeretur ad suam possessionem. 130 209
Ampl. vt attētans ad fructus teneatur, ita, & taliter q proprijs impensis fructus teneatur deferre ad domum illius, contra quem fuerit attentatum. 130 210
Ampl. vt petens reuocari attentata, corā iudice à quo, non dicatur renunciasse appellationi, si facit per modū informationis. 131 211
Ampl. vt lite mota super datione reintegrandæ, contra executionem nulliter factā aduersarius non possit petere se confirmari de nouo, quia lite pendente nihil est innouandum. 131 212
Ampl. vt causa attentatorū adhuc duret, si ex causa paupertatis, vel alia ipso iure post biennium instantia sit prorogata, & non deserta. 131 213
Ampl. vt & ad causam attentatorum pertinere dicatur, si quando agitur querela contra hæredem scriptum, vel bonorum possessione contra tabulas, vt interim à creditoribus hæreditarijs, is conueniri nō possit, qui scriptus est hæres. 131 214
Ampl. vt si bannitus petierit se rebanniri, pendente lite super rebannitione, interim offendi nō possit. 131 215
Ampl. vt nullitas proponi possit, cum remedio attentatorum. 131 216
Ampl. vt proposita causa recusationis, expressa causa, & non expressa, in terris ecclesiæ, & sumptis arbitris præsertim dicatur innouari per iudicem recusatum, vt tamen id sit reuocandum ita demum, si per arbitros declaratum fuerit esse bonas causas recusationis. 131 217
Ampl. vt pendente appellatione vnusquisque manuteneri possit in sua possessione, quam habet etiam contra ius, vt si appellatus spolia uerit, dicatur renunciasse suæ appellationi. 132 218
Ampl. vt attentata non reuocentur in appellatione ab vno articulo, ex cōnexis cū alijs, à quibus nō potest appellari. 132 219
Ante litem contestatam, quis non dicitur agere, sed agere velle. 57 7

Ante omnia reuocari debent attentata, etiam antequā prænuntietur super desertione litis. 68 5
Ante inhibitionem requiritur aliqua cognitio, præsertim stante appellatione, à grauamine ante diffinitiuam. 90 4
Apostolorum petitio, & negociū videtur habere se per modum causati ab appellatione, vnde eius naturam sequitur. 81 4
Appellans in iudicio, offendit ministrum legis, appellans extra iudicium, offendit legem. 23 15
Appellans in absentia iudicis, ante notificationem sibi factam, ita eximitur à iurisdictione iudicis, à quo appellauit, sicut si in eius presentia appellasset. & quo modo hoc procedat. 38 9
Appellandum est in scriptis, à sententia, quæ fertur in remedio attentatorum, vt in aliis interlocutoriis. 60 3
Appellare verbum quid importet, & quid Adsectari. nu. 7. 1 6
Appellatio extraiudicialis, est prouocatio ad causam inciendam. 37 3
Appellatio iudicialis offendit ministrum legis, i. iudicē, & appellatio extraiudicialis offendit legem. 37 5
Appellatio manifeste friuola, priuat appellantem remedio appellationis. 93 22
Appellatione pendente, omnia debent esse in eodem statu, quantum ad litigantes, nō quātū ad extraneos. 94 27
Appellationis remedium, dicitur fauorabile. similiter & nullitatis. 5 4
Appellatum si fuerit à grauamine illato in partibus, per iudicem à quo, nunquam potest procedi post factam commissionem, & inhibitionem in partibus, etiam si bene processum pronuntietur: quia causa non remittitur ad partes amplius, cum semel fuerit in curia Rom. introducta, quo casu peti poterunt reuocari facta lite pendente. etiam ante appellationem à grauamine, ratio ibi. 80 23
Appellatus, non prohibetur cōtinuare possessionem suā, & vti iure suo, per appellationem. 8 7
Appellatus, procedens ante intimationē appellationis, an dicat attētare, & alia circa appellationē, ibi. 38 16

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

Articuli admittuntur, saltem tacite, eo ipso, quod testes recipiuntur. 60 8
Articuli, considerantur de iure dantis, non solum si in personam, vel formam alterius, aliquid impugnando incitetur, sed an causa vnde competit ius agendi, vel excipiendi, directe descēdat à iure dātis. 60 9
Articulus appellationis, ab interlocutoria p̄iudiciali, non debet admitti ab auditore dato ī curia, nisi de cōsensu vtriusq; partis. 66 7
Attentandi verbum, hodie de communi vsu loquendi, duas habet significationes. ibi. 2 12
Attentata in habitu vidētur potuisse cōsiderari ab initio mundi, & quomodo ibi. 6 9
Attentata sunt incognita iure naturali, & inuenta de iure positiuo. 6 10
Attentata, quando non reuocantur. 8 11
Attentata, reuocata, respiciunt litium abbreuiationem & vtilitatem animæ surrogati. 33 18
Attentata per iudicē vel partem, post appellationem extraiudicialem, interpositā ante notificationē eis factā non veniunt reuocanda, per modum attentati. 37 8
Attentata, post appellationē regulariter nō reuocantur, nisi in euentū causæ appellationis, quādo appellatur ante diffinitiuam. 38 11
Attentata, petuntur reuocari incidēter, & nullo iuris ordine seruato. 49 2
Attentata, vbi probari nō possent, & iudici liqueret, ex informatione, quod non animo calumniādi remissio talis peteretur, talem remissionem concedere posset, ne probationes angustarentur. 58 11
Attentata, priuilegiata sunt, quia attētans offendit ius, iudicē & partem. 67 1
Attentata, post conclusionem in causa, an veniant reuocanda, per modum attentati post multa cōcludit vt in num. 9. 14. 72 1.
Attentata, infra decennium ad appellandum, sunt nulla ipso iure, quando appellatio iuste interponit. 87 6
Attentata contra ius commune, sunt nulla, ipso iure. 87 7
Attentans, tenetur ad restitutionem fructuum, etiam perceptorum medio tempore, & re, & sumptibus suis, passo attentata, & ad damna tenetur. 68 10
Attentans cadit in spolio vel turbatiua, & multū potest authoritas iudicis. 68 11
Attentare idem est quod tentare, & ratio ibi. 1 3
Attentare non est quod impetratur. 14 8
Attētans an possit accusari de turbatiua vel spolio: & 15 14
Attentari quādo dicat. 9. 17
Attentatorum remedium sumpsit originem ex calumnia, iniquitate, & iniustitia, & quomodo ibi. 5 1
Attentatorum remedium inuentum est ad obuiandum calumnijs, & illudentibus iudici. 5 2
Attentatorum remediū benignū est, & fauorabile. 5, 3
Attentatorum remedio, ius suum, vnicuiq; seruatur. vt ibi. 3 4
Attentatorum remedium an fuerit inductum à l. ex causa attentati an contra. l. induxerit attentatum, dubium est. 5 6
Attentatorum remedium fuit inductū à lege, ob calumnias & illusiones iudicis. 6 7
Attentatorum remedium tollitur, cū p̄ clausulā nulla iuris solēnitate seruata causa redigat ad ius gentiū. 6. 11
Attentatorum causa, habet locum, in interdicto vti possid. propter perfidiam spoliantis. 10 21
Attentatorum remedium, & titulus, vt lite pendente, nō habent locum, quando partis aduersæ non interest aliquid innouari. 16 9
Attentatorum priuilegia, pleraq; remiss. nōnulla. 67. 2
Attentatum natum est propter legem naturalem, sed informiter. 6 8
Attentatum si fuerit, etiam post conclusionem in causa poterit instari pro reuocatione attentatorū & super sedebitur, in negotio principali. Idem post sententiam. vt ibi. 50 8
Attentatum, siue spoliatio, an probetur, per instrumentū? ibi remiss. 54 4
Attentatū, probari debet, per idoneos testes. 60 5
Auditor cui causa appellationis commissa est, non potest cognoscere nisi de grauamine, expresso in appellatione vt in casu ibi proposito. & ratio ibi. 80 24
Auditor datus ī curia, ī causa appel-

appellationis, statim inhibere potest iudici, à quo, secundum casum ibi propositum, vide ibi. & multa circa commissionem, & deuolutionem causæ. 92 12
Auditor Cameræ, in quibus casibus, & quando statim inhibeat. 93 18
Auditor, quibus inhibere debeat. 94 26
Auditor, auditori debet inhibere, quia inter eos non seruatur respectus. 94 31

B

Beneficium licet non possit cedi, neque renunciari, nisi in manibus eius, qui potest instituere, & destituere, tamen liti, vel causæ, pōt renunciari in manibus auditoris. 19 6
Beneficium, quo casu potest esse, non litigiosum, & non pacificum. 27 15
Beneficium reseruatum, ita affectum est, vt omnia contra attentata, nullum iuris sortiantur effectum. 32 13

C

Cardinalibus ob reuerentiā, non inhibetur, sed intimatur, qđ habet vim inhibitionis. 96 48
Casus speciales, in quibus dicitur titulus nō coloratus. ibi latè, & remissiuè. 85. 13
Casus, in quo inhibitio, non est aliquo modo concedēda, vide ibi. 90 5
Casus, in quo de æquitate, potest fieri inhibitio, nulla interposita appellatione, ibi. 92 25
Casus in quo, post rem iudicatam, aliter non intimatis executorialibus, is, qui accepit possessionem, dicitur attentasse. 63 3
Causa, reducitur ad terminos litis cōtestatæ, per appellationem. 14 8
Causa si cōmittatur, sub onere conscientiæ, Iudex non tenetur deferre appellationi, & quomodo fiat reuocatio. ibi. 15 2
Causa semel in curia inducta non finitur, nisi per sententiam. 31 6
Causa possessionis, & proprietatis est distincta. 35 2
Causa commissa super proprietate, iudex habet iurisdictionem super professione, ratio ibi & limita vt ibi. 35 6
Causa appellationis, nō deuoluitur, nisi post intimationem eiusdem, quomodo hoc intelligatur. 39 17

Causa

Causa attentatorū cōmitti potest et iudici, qui de cā principali non cognoscit, quando per nouam cōmissionem proceditur, ratio ibi, & an tunc procedi possit super attentatis, vna cū negotio prīcipali? vt ibi. 44. 11
Causa attentatorū, si tractaretur corā diuersis iudicibus, ille cuius interest potest petere corā superiore, vt eædem causæ, in suo statu remanerent, & vni committerētur simul, & semel decidendæ, ne continentia causæ diuidatur, & fiant plura registra, ī dispēdiū partiū. 45. 13
Causa attētatorū, expeditur, ante negocium principale. 49 3
Causa attentatorum, necessario, tractatur cum negocio principali, in omnibus casibus, in quibus constat attentata, ante omnia nō esse reuocāda. 52. 20
Causa attentatorum, & ex hoc potest dici priuilegiata, quia attentans facit se indignum priuilegio appellationis, priuat possessione, & pdit ius suū. 68. 9
Causa attentatorū, est magis priuilegiata interdicto vnde vi, & can. reintegrandæ, quod intelligitur quoad ordinē procedendi, non quoad effectum procedendi. vt ibi. 68 17
Causa apostolorum, est appellatio, & instructio. 81 4
Causa semel commissa Cardinalibus, aliis Cardinalibus cōmittitur, inferioribus raro aut nunquam. 95 32
Cautela, vt testes examinētur in partibus, licet nulliter, & producantur, iustificabunt etenim nō interuenire calumniam, ad remissoriā cōcedendā. 58 13
Censuræ ecclesiasticæ, reuocantur per remedium attētatorū, quę alias valerent pendente lite, cum factæ fuerint. 70 4
Circa media causæ, æquè fauetur actori, & reo. 58 8
Circa nullitatem processus post appellationem vel inhibitionem, multa adducuntur & nota casum positū p Rot. ibi. 5. 87 4
Citatio quomodo expediatur, tam in curia Rom. quam extra, in omnibus causis. 22 14
Citatio coram abitro, vel arbitratore, vel delegato, inducit litis pendentiam. ratio ibi. 23 16
Citatio nulla, quos effectus pariat latè, vt ibi. & nu. 48. 23 17
Citatio, debet emitti à iudice cōpetenti. 37 7
Cle. ad compescendas, non habet locum, secundum aliquos, in sententia super attētatis. 68. 6
Cle. appellanti, non habet locum in sententia super attentatis, quia si ex alijs causis iustificatur, appellatio nihilominus

c proce-

procedit. 68 7
Cognitio summaria, in fauorẽ attentatorum est priuilegiata, in fauorem illius, contra quẽ fuerit attentatum, & ideo si ille in prima dilatione, non probauerit imcumbentia, poterit petere secundam, & tertiam, & ex causa quartam. & vt ibi. fol. 50 10
Colorans possessionem ex infecto titulo, non auditur petens reuocari attentata, quia peius est infectum titulum allegare, quã nullum. 85 11
Commissa aliqua causa, ea omnia commissa videntur, sine quibus causa ipsa expediri non potest. fol. 44 9
Commissio causæ, litteris non expeditis, non tribuit iurisdictionẽ. & de veritate habentur regulæ vsq; ꝑ numerũ 26. 24.22
Commissio, quæ solet impetrari, vt causæ simul, & semel, non tollit quin possit iudicari vna earũ, si de ea prius cõstat. 47. 9
Commissio super attentatis, intelligitur de præterito, & de futuro. 48 12
Commissio causæ non deuolutæ, debet fieri de speciali mandato, non per solam cancellariam, alias auditor bene non procedit. 95 33
Cõclusio in causa, videtur esse pro sententiæ prolatione, & terminus exclusiuus reuocationis attentatorum. 73 10
Conclusio præcludit viam reuocationis attentatorum, sicut suspensionis petitorij. 73 16
Confessio tituli spoliati. per spoliatorem, facta in sua supplicatione, sufficit ad reintegrandum. 28 53
Confessio aduersarij, de titulo agẽtis sufficit pro colore. 85 8
Consequens, ratione identitatis videtur idem operari, quod antecedens. 32 12
Constitutorius reintegrandus est, in casu donationis, ibi proposito. limita vt ibi. 64 10
Contemptus iudicis operari potest, quod reuocatio attentatorum fiat, licet constet de nõ iure petentis. 73 8
Continuans ius suum non dicitur molestare, nec violentiam inferre, nec innouare, nec attentare. 8 8
Contraueniens appellationi, in iudicio magis delinquit, quæ contraueniẽs extra iudicũ. 37 5
Contumacia actoris, maior est, quam rei. 20 8
Cum processu attentatorum, sit summarius, dici potest, quòd in eo non requiratur publicatio processus, non conclusio, nõ dabitur repulsa, & ꝑ priuilegiata concessa. in cle. sæpe, de verb. sign. videantur huic causæ concessa. 50 7

D

De stylo sacri palatij, post cõclusionẽ in causa, nõ fit inhibitio p aliquẽ auditorem alteri, verum si fuerit expresse inhibitũ et auditor cui fuit inhibitum ferat sententiã, tũc talis sententia est nulla. 95 40
De stilo palatij, nunquam inhibetur partibus in curia præsentibus à iudicibus nisi parte vocata, secus si sunt absentes, & alia infinita. vide ibi latissimè posita, secundum opi. diuersorum Doct. circa materiam inhibitionis, per totum capitulũ vsq; ad num. 109 96 50
Decisio sacri consilij circa attentata. 9 19
Declaratio, dubij intellectus, super illa verba, sup capitulis, expresse non admissis. 55.13
Declarationes, & limitationes circa continuationem possessionis 3.6. & circa aduocationem causæ per longam seriẽ, vsque in finem cap. 10 1
Denegatio apellationis, in casu, in quo regulariter est prohibita, facit quod non habet locũ, remediũ attentatorũ. 64. 13
Deputatus ad certã causam audiendam, non potest cõmittere receptionem testiũ, vel alium actum, requirentem causæ cognitionem, sed nudam examinationem sic. 57 3
Desiperet, q dimitteret ius suũ, et desisteret à prosecutione iuriũ suorũ, ꝓpter contradictionem vel appellationẽ alterius. 8.6
Destructo principali, oĩa destruuntur q̃ sequunt̃ ex illo. 93.17
Deuolutio p se habet citationẽ, & termini prefixionem. 92. 14
Dicta superius, de litis pendẽtia, quomodo procedãt. ibi. 30 1
Dicta de reo, procedunt in mero reo, cũ quo lis fuit inchoata, non autem in eo, qui contra legem, & in contemptũ iudicis, se intrusit ĩ possessionẽ. 33. 18
Diffamãs dicitur innouare. 1. 12
Differẽtia inter aduocationẽ, appellationẽ, & cõmissionẽ. 12.4
Differẽtia ĩter Rub. vt lit. pẽden. & titulũ de restit. spoli. 20.8
Differentia inter sequestrum verbale, & in facto. 27 50
Differẽtia qñ causa cõmittit sup molestationibus, vel iactationibus talis rei, vel de, & sup tali re, vel sup possessione talis rei, vel cum emergentibus incidentibus, & cõnexis vel sup occupationibus talis rei. 36.7
Differẽtię multę, ĩter appellationẽ iudicialẽ, & extraiudicialẽ ibi latè, vsq, ĩ finẽ cap. 39.18

Diffinitio attētatorū. 3. & 4. 7. 1
ratio, datur ad arbitrum, in causa attentatorum. 50 6
Dilatio ad defendēdum spolium, debet denegari re fugiēti quā do ex parte actoris fuit aliqd probatum super spolio, etiā si non plena sit facta probatio, & quomodo hoc intelligit. 58. 10
Diuersitas, inter iudicem causæ, & alium cui committatur reuocatio attentatorum. 48 13
Diuersitas, quando res tractatur in iudicio ordinario, & quando in summario. 52 18
Doctrina quælibet est vel rerum, vel signorum. 1 1
Duo si agant super interdicto vti possidetis, & vterq; procedat ad tactus, neutra pars dici potest attentare, ratio ibi vt exemplum. 10 20

E

EA non modo quæ post litem contestatam, sed etiam quæ ante, saltem post citationem, attentantur sine libello, ex puro, & mero officio iudicis reuocātur in statum pristinū. 20. 8
Edicta quod nemo propria authoritate possit accipere possessionem, non habent locum in eo, qui ex cōstituto p̄cario, vel legem ciuilē possess. habet. 9. 14
Episcopus, non tenetur admittere appellationem, à visitatione, nisi ostendatur priuilegium. 64 13
Ex sola intimatione non ligantur manus processantis. 95 34
Ex reseruatione afficitur possessio, vt impediatur restitutio, ex interdicto, sed non vt ex remedio attentatorum, quia in hoc nō requiritur possessio, sed sufficit quòd agens tempore expulsionis detineat. 71 16
Et si inhiberi non potest nisi lite contestata, vel assignato termino ad iustificandum, & impugnandum. tamen ex quo iudex recipit appellationem, potest etiam inhibere. 91 8
Exceptio excōicationis, agēti sup attētatis opponi non p̄t. 67. 3
Exceptio proprietatis, opponi non potest, agēti sup attētatis. 68. 4
Exceptio spoliationis, non habet locum in remedio attētatorum quia causa attētatorum prius est purganda, vt alias vltimum spolium. 68 8
Exceptio excommunicationis non obstat p̄sequenti cām per viā attētatorum. Quæ alias obstaret agēti ad recuperādū. 20. 6
Exceptio defectus proprietatis, & non iure petentis restitui, obstat ī interdicto vnde vi licet ī can. reītegrādę, secus, nō obstet ī remedio attētatorū. 71. 10
Exceptio declinatoria, veniēs post lit. contest. non prodest ad declinandā iurisdictionē. 22 5
Executio citationis, an sufficiat, in ecclesia cathedrali, ad inducendam litis penden. quo ad reuocationē attentatorū. 21. 10

F

FActa per primum iudicem, quando veniant reuocanda, per modū attentati. 80 22
Facta intra terminum præfixum à iudice, à quo, ad dandū apostolos, an veniant reuocanda per modū attentati? ibi. 81 1
Factū iudicis, de facto p̄cedētis, reputat factū partis. 37. 15

H

HEres & surrogatus, in prophanis, non est deterioris conditionis, suo authore. 34. 8

I

ILle non dicitur attentare, vel innouare, qui ius suum prosequitur, & facit, quòd facere solitus erat lite non inchoata. exemplum ibi. 8 5
Ille, qui, propria authoritate, aliquid facere potest, si prius, de facto ipso, adiuit iudicem, nō poterit variare, & redire ad exercendam auctoritatem suam. ratio ibi. 9 19
Ille, qui patitur litigium super proprietate non habet pacifica possessionem. 35 4
Ille, qui attentauit in præiud cīs litis pendentis, non solū in fructibus perceptis, sed & qui percipi poterunt cōdemnari debet si petatur ratio ibi. 71 17
Illud quod dicitur, quòd si tertius vi, vel clam possideat, potest ab eo auferri possessio de facto, intelligitur taliter quòd citatio interueniat. 18 11
Immissus in possessionem, auctore prætore, iuste possidet. 34 3
In actu irreuocabili, vt in tortura, ex sola appellatione, sine inhibitione, liguntur manus iudicis. 94 25
In appellatione ab interlocutoria super attentatis, possunt iurare testes, & recipi, qđ nō est in cæteris interlocutoriis. 56. 2
In appellatione ab interlocutoria super attētatis, recipi possunt testes, quod non est in aliis interlocutoriis. 68 12
In appellationibus extraiudicialibus, vt obtineatur inhibitio, probari debet causa appellationis, quia canonica debet esse inhibitio. 91 1
In appellationibus extraiudicialibus, non est procedendum ad inhibitionem, ne quis priuetur iure suo. 95 36
In attentatis magis inspicitur cō. temptus superioris, quam læsio iuris, & partis. 84 7
In beneficialibus, oportet iustificare

re possessionem ex titulo, antequam fiat restitutio, saltem in prima figura. 84 3
In causa attentatorum, non requiritur observatio terminorum. 49 4
In causa attētatorum, non prius deuenitur ad decisionem negotij principalis & appellationis vel alias super meritis, nisi plenaria sit facta executio super attentatis nedum super fructibus ablatis, sed & pro fructibus non perceptis, & pro percipiendis ac pro omnibus expensis petitis. 68 15
In concedenda restitutione in integrū, p̄cedere debet cognitio, an sit concedenda. 61 11
In curia Romana, non dantur litterę remissorię, pro examinandis testibus ad partes, ne detur materia calumniandi, & prorogandi lites, nec in aliis curiis de iure communi, nisi alia sit consuetudo vel ex causa, quę iudici videat. 56 1
In curia Romana, causæ semel deuolutæ, ad partes amplius non reuoluuntur. 92 13
In dubio, dici posset, non esse attentatum, & attentatum, esse reuocandum. 5 5
In electionibus, cathedralium, vel regularium ecclesiarum, quicquid factum fuerit, post, & contra appellationem etiā extraiudicialem, ex causa probabili semissam, est ipso iure nullum. secus in electionibus inferiorum ecclesiarū. 38 14
In fauorem petentis reuocari attentata, lis dicitur pendere, quousque per rem iudicatā, vt negocium expediatur. 79 19
In interdicto vnde vi, obstat exceptio alterius spolij, p̄ nō est in remedio attentatorū. 21. 11
In interdicto vnde vi, agens in beneficialibus, nō auditur, nisi possessionem coloret, ne detur vitiosus ingressus. 84 2
In iudiciis sumariis, non admittitur repulsa testium. 59 2
In iudicio possessorio, requiritur spolium. 54 2
In materia attentatorum, an sit necesse probare plenè, vel semiplenè? ibi remiss. 54 5
In materia spolij, & attentati, vide remiss. 54 11
In materia attentatorum, an recipiantur obiectus contra ius, & personas litigantiū. 60 7
In materia attentatorum, non auditur quis petens restitutionē beneficij, nisi coloret titulum. fol. 66 9
In materia attentatorum, non auditur quis, petens restitutionem beneficij, nisi coloret titulum. 68 18

In omnibus casibus, in quibus ad probandum spolium, datur remissoria, in iisdē detur ad probandum attentata, quia attentata sunt magis odiosa, & magis punienda. 58 9
In possessorio, nō dat̄ appell. 63. 5
In processu attentatorū, licet sumario, pars est citanda, toties quoties, alias esset citanda ratio ibi, & omniū productorū dā da copia parti, cū termino ad opponendum. vt ibi. 51 13
In prophanis, non attenditur ingressus rei vacantis. 34 6
In quacunq; parte iudicij possunt peti reuocari attentata. 41 2
In quacūq; parte iudicij, attētata possunt peti reuocari, & qūo hoc ītelligatur. nu. 15 51
In remedio atiētatorū p̄cedit̄ summarie, & lite non conteſt. ī interdicto vnde vi, & can. reintegrādæ, nisi lite cōteſt. 69. 22
In sententia attentatorum, nō seruatur ordo iudiciarius. 65 4
In vtraque via, procedendi ad reuocationem attentatorum, requiritur litem pendere, & attentatum esse, post litis pendētiam. & hæc sufficiūt, licet instans p̄ reuocatione, nō p̄bauerit se possedisse. ratio ibi. limita tñ vt in nu. 21 52 17
Inducta ad fauorem non debent in odium retorqueri. 31 5
Ingressus, debet esse canonicus, in beneficialibus. 34 7
Inhibitio, trahit causam ab appellatione. 9 16
Inhibitio regulata aliter quā à signatura, ipso iure, nullā esse. fol. 9 16
Inhibitio est timenda, siue iusta, siue iniusta. 90 1
Inhibitio si procedat à Papa, vel eius delegato, non requiritur causæ cognitio. 91 9
Inhibitio facta ad friuolam appellationem, non operatur annullationem processus, quia friuola facta non impediunt. 93. 20
Inhibitio licet possit fieri per iudicē ad quē, parte nō vocata, tamen iudex id nunquā facit in curia, nisi parte citata, p̄ declarat Rot. 24. nota licet ihibitio. de dol. & contum. in antiq. vt ibi, & num. 37. 95 35
Inhibitio obtinet vim præcepti, ideo est timenda dic p̄ si habet clausulā iustificatoriā, resoluit in citationē, sin aliter potest peti reuocari, quia non est incipiendum à præceptis. 95 43
Inhibitio licet fieri possit parte nō vocata, intelligitur in appellatione iudiciali, secus in extraiudiciali. 96 47
Interdicto vnde vi, nō agitur contra succedentem in re, licet, vitio violentiæ affecta, sed remedium

dium attentatorum datur, & contra talem ita succedentem, non habentem causam à iudice, vel a parte. distingue vt ibi. 70 7
Interlocutiora sententiæ dicitur illa, quæ fertur super his, quę incidunt, vel emergunt pendẽte causa principali. 65 2
Intimatio, nec vim citationis, nec vim inhibitionis habet. 93. 16
Intrusus quis dicatur, & ad effectum regulæ, de triennali, quo modo cõsiderẽt. ibi. 15. 86. 14
Intrusus, spoliatus, agit reintegrã dę. excipitur quod sua intrusio, vt attentatum, ante omnia est reuocanda. quid iuris. 64 8
Innouari non dicitur, per alienationem rei litigiosæ. 15 9
Innouata, post emissam, & executam citationem, ex quibus fiat præiudicium causæ, reuocanda sunt, per modum attentati. 17 22
Innouata post appellationem, non veniunt reuocanda, per modum attentati in casu ibi late proposito. 37 6
Innouata, post appellationem extraiudicialem, à processu apostolici, & intimatione secuta, non veniunt reuocãda per modum attentati, nisi ante omnia cognoscat, & doceatur de causæ appellationis. 38 10
Innouata, & attentata lite pendẽte, vtrum sint nulla, ipso iure, an veniant reuocanda ex officio, quasi facta iniuste? vide ibi. 87 2
Innouata post appellationem ab interlocutoria, non sunt nulla, sed veniunt reuocãda, post inhibitionem autem, sunt nulla, ipso iure. in diffinitiua vero, sunt nulla ipso iure. 87 8
Innouata lite pendente, valent. limita vt ibi. 88 10
Innouata post appellationẽ, à diffinitiua sententia, vel interlocutoria, debent reuocari, hæcque regula est certa, canonica, & approbata, & multifarie ampliatur. 108 1
Iudex ligatur, per titulum, nil nou. appel. pend. & pars per titulum, vt lite pend. 7 2
Iudex, parti committere potest, quod propria authoritate ingrediatur possessionem. 15 4
Iudex ex officio suo nobili, & non ad instantiam parti, potest moueri ad faciendum reuocari attentata. quia nõ solum ius partis, sed etiam reuerentia iudicis læsa est. 33 18
Iudex, si sine causa, hoc officium parti denegaret impartiri, ei faceret iniuriam. & in sindicatu, parti teneretur ad interesse. 44 4

Iudex

Iudex appellationis, nõ potest procedere super attentatis, post appellationem ante diffinitiuã, limita vt ibi. 44 7
Iudex appellationis, nõ potest procedere super attentatis, si ante diffinitiuam appelletur ab aliquo grauamine, limita tamen, vt ibi. 44 10
Iudex attentatorum, est iudex à quo, & iudex ad quem, est iudex ordinarius. vt ibi. 47 10
Iudex quomodo procedat, circa reuocationem attentatorum, stante rescripto auocatorio, vel commissorio. vt ibi. 15 14
Iudex quomodo procedere debeat circa examinationem testium, in causa ardua. 57 8
Iudex debet pronunciare se iudicem competentem super vtroq; rescripto, in casu ibi per longã seriẽ verborũ proposito. 61. 10
Iudex non debet admittere appellationem friuolam. 64. 12
Iudex qui pronuntiauit super attentatis, si nõ condemnauit in expensas, poterit id postea facere, vsque ad diffinitiuã. 66. 5
Iudex in sententia super attentatis, si non condemnauit reum in expensis, iudex negotij principalis, poterit cõdẽnare. 68. 16
Iudex, qui pronuntiauit attentata esse reuocanda, si omisit condẽnationem expensarum, quando ferret sententiam super negotio principali, poterit condẽnare in expensas factas in iudicio attentatorum, & etiam iudex ad quem poterit condẽnare in talibus expensis. 71. 13
Iudex ex officio, post conclusionẽ in causa, potest reuocare attentata. 72 3
Iudex quando ex officio suo mero, & puro petit reuocari attentata, non obstat notorius defectus, & non coloratio tituli, respon. quòd hoc procedit quando iudex ex suo illo officio id facit, secundo quòd etiam si id facit, adhuc obstat quod lis erat finita. 73 12
Iudex, ex officio suo, etiam post conclusionẽ in causa, facere potest attẽtata reuocari. 74. 23
Iudex causæ præparantis, est iudex causæ præparatæ. 75 2
Iudex sæcularis non habet iurisdictionem à iudice ecclesiastico, vnde non potest illi inhibere. quod intellige vt per Aflict. ibi. per multa. 75 4
Iudex appellationis à grauamine, non cognoscit de innouatis ante, nisi in euentum, quo causa ad se deuoluatur. & vt ibi. fol. 80 45
Iudex appellationis, triplicẽ causæ cognitionem præmittere debet, antequam principale negotium

gotiũ aggrediat̃. vide ibi. 91.10
Iudex à quo, an possit procedere, non facta sibi verbali remissione, per iudicem ad quem in casu, ĩ quo remissio fieri debet? distingue vt ibi. 93 19
Iudex, iudici ex mero officio non inhibet, nisi instãte parte, quoad vero inhitionem partis, secus est, cum & citatio idem operari videatur. 95 38
Iudex à quo, non tenetur expectare nisi intra 10. dies, & postea potest procedere. 95 42
Iudex ad quem, inhibere potest iudici à quo, parte absente, & non vocata. 96 49
Iudiciũ ab initio mundi institutũ videtur, licet nõ solẽniter quãdo sanctus Deus expulsurus Adam de paradiso eum prius vocauit, & quasi citauit. 6 6
Iurisdictio est lapis fundamentalis iudicij. 24 22
Ius reuocandi attentata an sit officium iudicis nobile, vel mercenarium, an vero sit actio? & post multorũ opiniones ibi per longam seriem recitatas, distinguit vt ibi. num. 43 1

L

Legatus si causam restitutionis in integrũ, aduersus sententiam cõmittit, dicitur totã causam ad se aduocare. 12.4
Legatus, etiam de latere, ligatur iure communi. 12 4
Legatus non potest aduocare causã ab ordinariis ratio ibi. 12.5
Legitimatio personarum, requiritur in quolibet iudicio, etiam maxime summario. 50 11
Legitimatus in negocio principali dicitur habere legitimã ꝑsonã, etiã quo ad incidentia. 51.12
Legumlatores summo studio nixi sunt, lites coarctare. 5 3
Leuiores probationes, videntur sufficere, in materia attentatorum, cũ sit summaria. 55 14
Lex, est multiplex. vt ibi. 6 8
Lex naturalis secundaria, nata est cum ipso homine. 6 8
Lex ciuilis ordinata fuit crescentibus malitijs, & calumniis hominũ, quæ formiter facit cognoscere delictũ attẽtatũ. 6.8
Lex offendit̃ ꝑ attẽtata, quia iubet nil ĩnouãdũ lite pẽdẽ. vt. 84.6
Limi. primo quod non procedat in iis casibus, in quibus appellatio prohibetur, ratio ibi. 137 1
Limi. de consuetudine in sentẽtia de torquendo. ibi. 141 10
Limi. vt quando sit nulliter appellatum, etiam quòd sit inhibitum, & post innouatum, non fit reuocatio ibi. 141 13
Limi. vt iuramentum in litem nõ possit reuocari per viam attentati. ratio ibi. 141 14
Limi. in appellatione extraiudiciali iudici, partiq́ue nõ intimata qa nõ reuocant̃ attẽtata. 141.15
Limi. in causis cri. in confesso vel conuicto testibus. 142 21
Limi. vt duobus filijs, vel vasallis cõtendẽtibus de possessione, vt in casu ibi ꝓposito. 142.22
Limi. quotiescunque esset appellatũ, & post attẽtatum. 143.23
Limi. his casibus, in quibus sententia trahit se non executionem, & vt ibi. 143 24
Limi. vt facta cõtra suspectum de fuga, non reuocentur. 143.26
Limi. vt attentata contra illum, qui appellauit, statim debeant peti reuocari. 144 30
Limi. quãdo ꝑ ĩnouatione, de iure cõmuni, ex causa verisimili p̃sumit̃ possessio, vt ibi. 144 32
Limi. generaliter, vt vbicunque attentatum sit licitum, non reuocetur. 144 33
Limi. vt procedat in attẽtatis post appellationẽ in causa principali, vel in aliquo articulo, q habeat cõnexitatẽ cũ ea. 144.34
Limi. in casu, in quo appellans, cõtra quẽ extitit appellatũ, petijt reuocari attentata. 144.36
Limi. vt in fauorem illius, qui appellauit bene innouari possit. fol. 145 37
Limi. vt vbi appellatio, nõ habet effectum suspensiuum, ibi attẽtata nõ reuocantur. 145 38
Limi. vt attentata non reuocẽtur, nisi præcedente causæ cognitione. 145 39
Limita in omnibus casibus, in quibus non fuerit indicta litis pendentia. 145 40
Limi. in causa, in qua suspenso petitorio proceditur in possessorio, vel contra. 145 41
Limita in casu, in quo iudex procedit pendente termino ad dandum apostolos. 145 42
Limita quãdo non sit appellatum per habentem potestatem appellandi. 145 43
Limi. vt quoad reuocationem attentatorum post appellationem interpositam à definitiua non sufficit probare per confessionẽ appellatæ, fuisse appellatum, nisi probetur. vt ibi. 145 44
Limi. in causis matrimonialibus, quia fauore animarum non reuocantur. 146 46
Limi. in ficto contumace. 146 47
Limi. vt attentata contra condemnatum de crimine, non reuocentur. 146 50
Limita in casu, in quo appellatum fuerat ante tertiam definitiuã ab aliquo grauamine, etiã vero & iusto. 146 51
Limi. vt contra conuentum personali non attentetur. 146 52
Limi. vt quotiescunque nõ intersit petentis reuocari attentata, is non

НАУЦНОЕ ДЕЛО ИНСТИТУТА ИМЕНИ Н.Г. ЧЕРНЫШЕВСКОГО

non audiatur . 146 53
Limita vt non reuocentur attentata quando difficilis est reuocatio attentati fauore pij loci. fol. 146 54
Limi. in rescripto impetrato lite pendente . 146 55
Limi. vt attentata non reuocentur post appellationem à sententia super notorio crimine. 147. 56
Limi. contra administratorem loci pij qui non obstante appellatione, cogitur ad reddendam administrationem . 147 57
Limita quãdo causa committitur sub onere conscientiæ. 147. 58
Limi. in monacho habente administrationem, vt ibi . 147 59
Limit. in friuolis appellationibus. fol. 147 60
Limit. in exceptione rei iudicatæ . 147 61
Limita vt attentata deducta per viam exceptionis, non possint impedire executionem trium conformium . 147 61
Limit. in casu notato per Rot. 10. si pro spoliato, alias 417. de cau. poss. & proprie. 5. no fol. 147 63
Limit. vt in notorijs non reuocentur attentata . 147 64
Limit. vt omnia, quæ fieri poterant lite pendente, in prima causa, non dicantur attentata si fiant in sequentibus instantijs . 147 65
Limit. vt spoliatus, qui lite pendente, possessionem recuperauit, per viam attentati non restituatur . 147 66
Limita, quod spoliatus ante omnia est restituendus, vt in casu ibi proposito . 147 67
Limi. vt refirmari possit beneficiũ ab accusato, vsque ad conclusionem in causa . 148 68
Limi. vt attentata lite pendente non debeant reuocari, quoties appellatio fuerit deserta. fol. 148 69
Limi. vt si appellãs spoliatus, post restitutionem, & reuocationẽ attentatorum, fecerit dilationem super fructibus, & vt ibi. fol. 149 73
Limi. quando constat notorie de non iure petentis reuocari attentata . 149 74
Limi. in sententia lata in syndicatu, quæ non suspenditur per appellationem . 149 76
Limi. in casu, in quo constaret de nullitate processus. 149 77
Idem si constaret de nullitate appellationis . 149 78
Idem si constaret de nullitate inhibitionis . 149 79
Idẽ si appellatio sit nulla. 149. 80
Sic dicitur de his appellationibus quæ non habent expressas causas rationabiles, quia non faciunt locum remedio attentatorum . 149 85
Sic statuto dante formam appellandi ad tales iudices, si aliter fit, quia nulliter fit non habet locum attentatũ. 150. 87
Sic quando appellatur ad omnes superiores, quia fit nulliter, nõ habent locum attentata, quia debet nominatũ fieri. 150. 88
Sic quando appellatio est iniusta, renocatio non fit per modum attentati . 150 89
Limit. vt innouata per tertiã personam, non debeant per viam attentati reuocari, nisi talis appellatio iurisdictionem iudicis ad quem impediret. 150. 90
Limi. quoties quis per modũ continuationis aliquid faceret, qa non dicitur innouare, vt ibi . fol. 150 91
Sic intelligitur quod ea, quæ fieri poterant pendente primo iudicio, non reuocantur, vt attentata . 150 92
Limi. vt in casu decisо per Rot. 65. si appellatur aliàs 461. de appell. in no. & ibi late pro posito . 150 93
Limi. quia sententia definitiua lata in negocio principali, post appellationem ab interlocutoria non reuocatur beneficio attentati, nisi secuta inhibitione . 150 94
Limi. vt licet attentata sint ante omnia reuocanda, tamen non ex hoc processus super causa principali impeditur tractari, quia diuersæ causæ sunt, & vna non impedit aliã. 150. 95
Limi. in innouationẽ legis. 151. 96
Item partis appellantis. 151. 97
Item appellati, si fiat coram iudice à quo, & præiudicetur appellationi . 151 98
Idem si corã iudice ad quem, & non præiudicetur . 151 99
Item si à iudice ad quem, qui sem per innouare potest, sicut iudex à quo, in fauorabilibus appellationibus. 151 100
Limi. vt non sint reuocanda, vt attentata ea, quæ fiunt per iudicem à quo, quæ tendunt ad faciliorẽ exitũ causę ipsius appellationis. ratio ibi. 151. 101
Limi. Si iudex, à cuius grauamine appellatum fuisset, illatum grauamen reuocaret, vt frequens est iudicum Rom. curię. fol. 151 103
Limitationes proximæ prædictæ, procedunt etiã si canonicè, & legitimè iudici à quo fuisset inhibitum. & vt ibi. 151. 104
Limi. vt remedium hoc non competat illi, qui vult reduci ad statum illicitum, vt si laicus vellet se admitti per viam attentati, ad decimas, vel ad alia

alia ſpiritualia, quorum ſit incapax. 151 105
Limi. vt attentata ante omnia nõ reuocẽtur in omnibus caſibus, in quibus attentata reuocẽtur ita demum, ſi expectetur futurus euentus litis. 152 106
Limi. vt attẽtata per ordinarium loci viſitantem ſubditos, propter pendentiam appellationis non ſint reuocanda, niſi appellans docuerit prius de priuilegio exemptionis. 152 108
Limit. vt licet in quacunque parte iudicij peti poſſint reuocari attẽtata, tamẽ id intelligĩ ante cõcluſionẽ ĩ cauſa. 152. 109
Limi. vt iudex appellationis à grauamine, non cognoſcat de attentatis, coram primo iudice, lite pendente factis. 152 112
Limi. in caſu, in quo licet attentata iuris poſſibilitates reuocari poſſent, nõ expectato euentu cauſæ principalis, tamen ſi poſſibilitate facti inſpecta difficilis eſſet reuocatio attentatorum, tunc ante omnia non ſit reſtitutio. 152 113
Limi. vt quando appellatur ante definitiuam, regulariter non reuocentur attẽtata poſt appellationem, niſi in euentu victoriæ, cauſæ appellationis. 153. 114
Limi. in terminis, de qbus p Frã. in c. pſonas de appel. 115. 153
Limi. ĩ caſu, ĩ quo litis pẽdẽ. corã primo non attendit 153 116
Limi. quia iudex à quo poteſt examinare teſtes valetudinarios, & de facili pituros. 153. 117
Limi. quando eſt timor armorum, vel ſcandali. 153 118
Limi. ĩ cauſis alimẽtorũ. 153. 119
Sic fauore pij loci, condemnato ali quo adminiſtratore ad reddendam rationẽ, non obſtante appellatione compelletur reddere rationem. 153 120
Sic vbi res celeritatem deſideret. fol. 153 121
Sic ratione cultus diuini, non habet locũ attentatũ. 154 122
Limi. in appellatione à ſententia excõmunicationis. 154. 123
Limi. quod ſcientia iudicis à quo, quod iudex ad quem incepit cognoſcere, non ſufficit ad reuocationẽ attentatorum. 154. 124
Limi. vt tertius innouans, lite pẽdente, non patiatur reuocationem. 154 125
Limi. vt nõ reuocentur attentata, poſt appellationem ab executione. 154 126
Limi. vt attentata per tertium nõ litigantem, niſi ad inſtantiam litigantis, non ſum reuocanda, per hoc remedium. 154. 127
Limi. vt appellatione interiecta ab interlocutoria, iudex ante inhibitionẽ poſſit attentare, p-cedendo in cauſa. 155 128
Limi. vbi ſuſpenſio iuriſdictionis non datur, quia tunc non habet locũ attẽtatum. 155. 129
Limi. vt attẽtata pẽdẽte appellatiõe, à definitiua, poſt ipſius deſertionẽ, nõ veniãt p modũ attẽtati reuocãda rõ ibi. 155. 130
Lim. vt ĩpetrata ſupplicatione, cũ auctoritate pcedẽdi, literis nõ expeditis, et reſcripto, dũmodo nõ fiat litigioſum, p pceſſum, ĩ tali caſu nõ innouat. 155. 131
Limi. in ſpolio, ſecundũ caſum ibi propoſitum. 155 132
Limi. in caſu de quo per Rot. 10. ſi auditor, aliàs 446. de excep. 155 134
Limi. vt pendẽtia appellationis ab vno capite ſentẽtiæ non coniuncto, vel cõnexo inſeparabiliter cum alio, non operetur litis pẽdentiam, quoad remedium attentatorum. 156 137
Limi. vt lite nulliter inſtituta nõ fiat locus remedio attentatorum. 156 137
Limi. vt Dominus non poſſit petere reuocari attẽtata, ſi contra negotiorũ geſtorẽ fuerit innouatũ, ĩ caſu ibi ppoſito. 156. 138
Lim. vt licet appellãs à grauamine, ante dationẽ apoſtolorũ, liceat ĩpetret cõmiſſionẽ, tñ iudex ad quẽ, ſi p partẽ opponĩ, pcedere nõ poterit, qa adhuc remanet iudex primus. 156 139
Limi. ĩ caſu de quo p Aegid. cõcl. 256. monachus, vt ibi 156 140
Limi. in caſu. l. ſi conſtiterit. C. ſi. reg. vt ibi. 156 141
Limi. vt ibi reſcriptum ſit ſurreptitium, ibi nõ ſit lis, nec locũ habeãt attentata. 156 142
Limi. vt attentata poſt inhibitionẽ, vbi cõſtat de nullitate appellationis, nõ ſunt reuocanda pp verbũ canonice. 157. 143
Limi. vt nulliter appellanti, remedium attentatorum non cõpetat. 157 144
Limi vt impetratio de bñficio, beneficij lite pẽd. valeat, ſi nullus litigãtiũ ius habeat. 157. 145
Limi. vt ſi in aliqua cauſa ſpirituali, vel prophana ſit concluſum in cauſa, non poſſit fieri inhibitio. & vt ibi. 157. 146
Limi. in caſu, quo corpus humanum fuerit exhumatũ, qa quo uſq; non fuerit plene cognitũ, non dat reſtitutio. 157 147
Limi. vt quando conſtet de non iure petẽtis reuocari attentata in beneficialibus, illius petitio non procedat. 157 148
Limi. reuocationem attentatorum fieri poſſe uſque ad concluſionem in cauſa excluſiue, non incluſiue. 157 149
Limi. vt reus excipiendo, in exceptione non facit litis pendẽtiã, quo-

quominus id deducere possit in alio iudicio etiam si succumbat. 157 150
Limi. vt remedium attentatorum locum non habeat, vbi aliquid fiat de consensu partium. *fol.* 157 151
Limi. vt non reuocentur attentata, ex appellatione generaliter interposita ab omni grauamine illato, vel inferendo, absque causarũ expressione. 158. 152
Limi. vt hæc regula procedat contra principales, secus vero est contra tertium. 158 154
Limi. vt non reuocentur attentata post appellationem à sententia lata super rem. 158 155
Limi. interdicto facto à delegato, de non celebrando interposita appellatione, quia non reuocãtur talia attentata. 158. 156
Limi. vt iudex à quo possit taxare expensas non obstante appellatione. 158 159
Limi. in eo, cui factum est mandatum de residendo, quia si appellat interim potest poni substitutus. 158 160
Limi. vt attentata non reuocentur post appellationem interpositam à sententia per laicum ad iudicem ecclesiasticum. *fol.* 158 161
Limi. vt si quis velit reuocari excommunicationem, quasi præcesserit appellatio, de præcedẽti appellatione probare teneatur. 158 162
Limi. hoc modo quia in appellationibus extraiudicialibus regulariter, non habet locum attentatum. 159 163
Limi. vt non procedat in recepto sub salua guardia, secundum morẽ Francorum. 152 164
Limi. vt appellatio interposita coram alio iudice, quam coram iudice, à quo non operetur causam attentatis. 152 165
Limi. in attentatis post appellationem de pari ad parem, vel de vno ad idem, vt de vicario ad episcopum, cuius idem est tribunal. 152 168
Limi. vt vbi non est appellatum à sententia, cuius executio conceditur pendente termino ad appellationem interponendam non interposita appell. executio per viam attentati non reuocatur. 152 171
Limi. in patrono præsentante duos in beneficio. 152 172
Limi. quando appellatur ab actu nullo, vt ibi. 160 173
Limi. quãdo debitor ex noua causa, factus est suspectus de fuga, quia põt capi ppria authoritate sicut ante. 160. 174
Limi. vt quando iudex ignorat esse appellatum sine metu procedere possit attentatorum. *fol.* 160 175
Limi. in appellatione à sentẽtia excõicationis, nisi appelletur à declaratoria. 160 176
Limi. vt causa attentatorũ non habeat locũ, in articulis separatis ab appellatiõe. 160. 177
Limi. vt nõ det attẽtatũ, à parte, ĩ forma attẽtati, vna cũ indice factũ, rõ ibi. 160. 179
Limi. vt licet non det reuocatio attentatorũ via priuilegiatiua attentatorũ, tñ dat altera nullitatis attẽtatorũ, q̃ nõ est sublata p primã. 160. 181
Limi. in factis notoriis. nanque in illis appellatio non suspendit executionem. 160. 182
Limi. quod clausula, nulla iuris solẽnitate seruata tollit remedium attentatorũ. 160. 183
Limi. in detento pro crimine, qa licet appeller, tamen detinetur in carceribus. 160.
Limi. vt legitimatio personarũ sit facienda in hoc iudicio, & ideo seruus, & alij, qui repelluntur à iudicio, hic non audientur. 160 184
Limi. vt in omnibus casibus, in quibus tacitè vel expresse renunciatur appellationi, ibi & attentatis, quæ incidenter veniunt appellationi. *fol.* 160 185
Limi. vt attentata, quæ non verificantur ad processum, nõ reuocentur. 161 188
Limi. vt si super appellatione lis contestetur, & post ex officio petantur reuocari attentata hoc non liceat. 161 189
Limi. quoad impediendum absolutionem ab excommunicatione. 161 190
Limi. vt attentata sit reuocanda per iudicem, non per partem. 161 191
Limi. vt probationes tempore perituræ, appellatione pendente non reuocentur. 161. 192
Limi. quoad sequestrationem. de qua in clem. 1. de seq. possess. & fruct. 161 193
Limi. vt taxatio expensarum facta, appellatione pendente, non reuocetur per viam attentati. 161 194
Limi. vt motus proprius, lite pendente impetratus, non dicatur attentatus. 161. 195
Limi. in appellatione à futuro grauamine, quia hoc non obstante, non habet locum remedium attentatorum. *fol.* 161 196
Limi. quando appellatus, contra appellationem aliquid innouaret. 161 197
Limi. vbicunque lex permitteret attentari. 161 198

Limi. vbi nullus esset contemptus iudicis. Item quando pars aduersa violauit, vel attentauit. 161 199
Limi. in casu Ægid. cõcl. 469. *si inter. vide ibi.* 161 200
Limi. vt rescriptum impetratũ per tertium, lite pendẽte inter alios non dicatur attentatũ qua ligãtes. 161. 201
Limi. vt gratia si neutri, vel si nulli impetrata, lite pendente, non veniat reuocanda, vt attentatum. 161 201
Limi. vt attentata lite pendente per tertium, non sint reuocanda per iudicẽ appellationis, sed agendum sit iudicio ordinario. 161 203
Limi. vt lite pendẽte, liceat supplicare pro habenda copia actorum, vel alicuius sententiæ. 161 204
Limi. vt licitũ sit supplicare lite pendente, quod detur adiũctus ordinario, ratione suspicionis. ita tamen, vt in tali supplicatione sit faciẽda mẽtio de statu litis. 162. 206
Limit. ex eo, quod dicimus, ꝙ pendente causa suspicionis tutoris interim tutor, vel curator debet abstinere ab administratione, alio in eius locũ iterim suffecto. 162. 207
Limi. vt innouata post appellationem ab interlocutoria non reuocentur ante omnia, sed ita demum iustificata causa appellationis. 162 208
Limi. vt attentata non solum non reuocentur ante omnia, sed etiã non reuocentur quãdo fuit attentatum lite pendente, ex decreto, siue literis, siue iussu principis. 161 211
Limi. vt non omnia attentata reuocentur, sed ea duntaxat, quæ sunt in præiudiciũ appellantis. 163 212
Limi. vt regulariter attentata non sint nulla, ipso iure, sed veniãt reuocãda. 163. 213
Limi. vt gratia, si neutri, si nulli, si vni perinde valere, & aliæ, quæ solum lite pendente impetrantur, nõ vẽdant, vt attentata reuocanda, etiã si de litis pendentia non fiat mentio. 163 214
Limi. vt proposita causa nullitatis, ad impediendum executionem non renocantur attẽtata ante omnia, sed vt ibi. fol. 163 215
Limi. quoque videtur ex ea opinione, quoad execrabilis non habet can. reintegrandæ, nec debet restitui. 163 216
Limi. vt pendente causa suppli cationis, & reuisionis, non impe-

diatur interim executio. 163 217
Limi. vt quoties cõcludatur aliquem non possidere, non ex hoc dicitur lite pendente attentari. 163 218
Limi. vt appellatio ab interlocutoria nõ liget manus iudicis à quo, etiam in articulo exe cutio. 164 220
Limi. vt licet à sententia de exequendo, non liceat appellare, tamen si est appellatum, non potest procedi ad executionem. 164 221
Limi. vt mota lite hæredi, super iuribus testamẽti, potest per eum fieri restitutio fideicõmissario vniuersali. ita tamen, vt si non velit hæres nõ cogatur. 164 225
Limi. vt propter timorem amissionis probationũ, quodã non dicãtur imouari. 164. 226
Limi. vt si in aliquo articulo diuerso à negotio principali appelletur, vt in taxatione expensarum, processus ad vlteriora in causa principali, non suspendatur, nec per modum attentati veniat reuocandus. 164 227
Limi. vt si stat statutũ, quemadmodum Perusię, quod primę, & secundæ instantiæ cognoscantur Perusiæ, quod inhibitio non arctat, neque ligat secundum casum ibi propositum. 164 228
Lis non finitur, nisi per sententiam. 19 3
Lis quando dicatur pendere per multa. 20 7
Lis, vt pendẽte dicatur, sex requiruntur, vide ibi. 22. 12
Lis quando non dicatur pendere. 15 19 22 13
Lis pendere dicitur pluribus modis. 20 21 22 14
Lis, an dicatur omnino sopita, stante re iudicata. multa hinc inde adducit, & concludit vt ibi vsque ad num. 44. 25 27
Lis constat ex actore, iudice, & reo. 37 7
Lis non videtur amplius pendere, post conclusionem in causa. 22 4
Lis etiam, post conclusionem in causa, dicitur pendere, quousq; per sententiam negotiũ fuerit definitum respon. vt num. 10 23 6
Lite pendente, nil debet innouari. 62 1
Litigium super proprietate, non afficit alienationem possessionis, & e contra. 35 4
Litis pendentia quando non habeat locum, & quo ad reum, & quo ad actorẽ. 49 20 8

Litis pendentia, an inducatur per appellationem extraudicialem, vt postea attētata re uocari possint? ibi. 4. 37. 1

M

Manus inferiorū ligantur ex aduocatione. 11. 3
Materia contraria videlicet cō tinuæ possessionis, vsque ad tempus quo attētata dicitur incluſiue, admittenda est contra petentem. 69 21
Materia attentatorum fauorabilis est, circa taxationem expensarū, vt ante sententiā in negotio principali, possint expensæ attētatorū taxari. & tātū soluat quantū iudici videbitur, cū talis sentētia habeat vim diffinitiuæ, distingue tū de expensis aduocati & procuratoris, vt ibi. 71. 14
Melius est quid præterire, quā attentatum deserere. 1. 5
Minima, facti, & qualitatis diuersitas, constituit diuersam speciem. 42 3
Mitius agitur cū lege, quā cū ministro legis. 23 15
Mitius agitur cum lege, quam cum homine. 37 5
Modus procedendi per iudicem in causis executiuis. 61. 13
Mortuo altero ex litigatoribus pendente lite super beneficio, ordinarius contulit beneficiū alij, superstes petit ante omnia id reuocari debere, vel declarari nullum, quasi contra cap. 2. *vt lit. penden. & attentatum lite pendente & latius, vt in casu ibi ꝓpoſito, qd iuris? vide ibi.* 35 1
Multa, quæ reo proderunt, si ꝓbata fuerint. 55 16
Multa in materia remissiuè. fol. 64 14
Multa manifesta dicuntur, quæ non sunt. 94 24
Multis modis, attentata reuocantur, & quomodo hoc intelligatur, & quod remediū habeatur pro tali reuocatione, & multa alia diffuse per totum c. 40 1

N

Narrans factum super reuocatione, ex his, quæ in fraudem, non super attentatis, non obtinet, non obstantibus clausulis illis salutaribus. 47 8
Narrato attentato, per viam attentati, non obtinetur super spolio, sed contra narrato spolio, & litis pendētia, quia qui spoliat, attentat. 46. 4
Negare repulsam, est negare defensionem, quod non permittitur. 60 4
Negocia ecclesiarum distrahuntur. 34 5
Non est verisimile, quod princeps aliquid concedat, in præiudicium partis. 14 8
Non omnia, quæ fiunt lite pendente, etiam per partes, dicūtur attentari. 46 5
Nō minus subueniendum est offenso, post litem contestatā, quam ante. 58 9
Non attenditur quod fit, sed qđ fieri debuit. 93 21
Non omnia, quæ fiunt lite pendēte, etiam per ipsas partes, dicunt attētari, nisi fiāt in præiudicium dictæ litis. 94. 28
Notarius, tantum recipere debet de sententia lata super desertione diffinitiuæ sententiæ latæ, sicut de diffinitiua. 66. 8
Idem in sententia lata super attentatis. 66
Nullitas, satis confinis attentatis, ex lege, originem traxit. fol. 6 6
Nullitas per modum actionis, non impedit rei iudicatæ legitimè executionem, etiam si incontinēti probetur, licet secus per exceptionē. 48 14
Nullitas, proposita per modum excipiendi, regulariter retardat executionem, & quid si proponatur per modum actionis. & quomodo prima procedat, & ratio. 6. *& de his multa ibi.* 76 5
Nullo iuris ordine seruato, proceditur in remedio attentatorum vt ibi, & videtur intentari incidenter hoc remediū. fol. 84 4

O

Obiectorum materia ad lō gum ibi tractatur, vsque in finem cap. 86 16
Obligatio cameralis etiam sine iuramento executionē habere potest. 76 7
Obseruantia praticorum, ad restringendas lites, & ne causa attentatorum prolongetur fol. 58 14
Officium, quo expeditur articulus attentatorū quoad principale, & quo ad expēsas, cohæret causæ, & negotio principali, quod adhuc durat. 43 2
Opinio collectoris, quod pendente termino ad dandum apostolos, contra innouata, locū habeat remedium attentatorū. & ratio ibi. 81 3
Opiniones diuersæ circa appellationem à grauamine. 82. 7
Opus nouum, quod dicatur. fol. 12

P

Papa quando dicatur aduocare causam. 12 4
Partes si non conueniunt super dirigēda remissoria ad quē, remitteretur ad auditorem contradictarum. 57 5
Paupertas, est iusta causa, concedendi secunda vice, restitutionem in integrū. 61. 10
Paupertatis causa, facit quoad fatalia, non currant. 61. 10
Pendentia litis super absolutione à iuramento, coram iudice ecclesiastico, an impediat siue retardet executionem coram laico? concluſ. vt in nu. 3. & vide ibi rationes. 75. 1
Pendentia absolutionis à iuramento, & restitutionis in integrum, non impedit executionem instrumenti. 78 16
Pendente aduocatione Papæ, pars non potest vti possessione sibi competente. 11 3
Pendente appellatione, nil debet innouari. 63 5
Pendente causa attentatorum, fatalia non currunt. 68. 14
Pendente causa restitutionis in integ. vtrum deueniatur ad executionem, vel si deuentum fuerit, id reuocari possit per viam attentati? vt in casu ibi proposito. vide ibi dec. Rot. & rationes. 77 9
Pendere, vel de proximo pendere æquiparantur. 81 5
Petens reuocationem attentatorum, & sic actor quid teneatur probare, & quid reus. ibi diffusè vsq; per numerum 10. 53 1
Petitio qualis qualis requiritur, circa attentata, & libellus concipitur, vt narrato facto, innouatum petatur reuocari. 48 15
Per audientiam contradictarū, sicut proceditur contra reum citatum, absentem, ita proceditur probata absentia procuratoris. 30 1
Per auditorem regulariter, non fit inhibitio in causa, nisi lite contestata, vel post datū terminum ad iustificandam, & impugnandam appellationem, quia tunc dicitur lis pendere. 96 44
Per clausulam, appellatione nō obstante, vel appellatione remota, & huiusmodi, quid inferatur? ibi remissiue. fol. 46 6
Per legem cognitio peccati. 6. 6
Permittitur à iure, quod ab electionibus, extra iudicium, appellari possit vt ibi tamen. fol. 37 2
Plus offenditur iudex per attentata, quam pars, quia eius dignitas, dignitas, & officium contemnitur. 84 5
Possidens ciuiliter tantum, si deinde accipiat naturalem, non dicitur attētare, vel innouare, sed magis continuare. 9 12
Possidenti beneficium reseruatum, & spoliato, non datur reintegratio. 34 1
Possessio pacifica triennalis, iā incœpta, an fuerit interrupta per appellationem extraiudicialem intimatam possessori, & postea desertam, vel litis pendentia inducta fuerit? multa ibi pro vtraque parte. 28 54
Possessio ex facto, nullo quoque, haberi potest. 34 1
Possessor est tuendus in sua possessione, non obstante appellatione, vel pendentia litis, etiam quòd sua possessio fit contra ius commune. 8. 8
Possessor qui decernit citationē contra tertium, super beneficio, vt ibi, licet ipsam citationem per x. annos non fuerit executus, non dicitur pacificus. ratio ibi. 27 52
Possessor triennalis, si confiteatur per literas suas se habuisse notitiam citationis cōtra eum decretæ, ante completum triennium, non per hoc minus pacifica dicitur sua possessio. 28 53
Possessor pacificus, & quis, & quomodo dicatur, ibi remissiuè. 35 5
Possessor non docens de titulo, nec colorans, obtinet contra petentem restitutionem non coloratam, quoad effectum absolutionis. 69 20
Possessorium, & pinguius, quā remediū canonis reintegrandæ. 44 6
Post commissionem causæ appellationis, ligatę intelliguntur manus inferiorum, vt locum habeat remedium attentatorum. 38 15
Post sententiam nota quatuor tempora vt ibi. 81 2
Post sententiam, prout in notula datam, non habet locum inhibitio, qui mos plerisque in locis hodie seruatur, secundum cursum ibi diffuse propositum. 95 41
Practicæ Perusiæ circa præcepta facienda. 29 54
Practica quando appellans, vexatur ab appellato, vel à iudice. 47 11
Practica, petendi reuocationem attentatorum. 46 2
Prædo notorius debet citari, quando agitur de expellendo eū de possessione. 15 4

Præsumere verbum, quid significet. 2 11

Princeps, non dicitur proprie attentare, quia est supra ius. fol. 16 10

Processus habitus post legitimã appellationem, per iudicem à quo, ipso iure est nullus. fol. 87 3

Processus factus per iudicem à quo, post inhibitionem, presentatam, nullus est, & multa circa inhibitionem. ibi latè. fol. 90 1

Procurator, si reperiatur in curia, habens sufficiens mandatum, post mortem litigatoris, is debet citari, omissis interesse putantibus, vel eis citatis ad cautelam. ratio ibi, qd si non habet mandatum ? num. 3. 30. 2

Pronunciatum si fuerit instrumentum liquidum, & exequẽdum, vel tres conformes exequendas, vel cãsam esse desertam à quibus nõ datur appellatio, & tũ fuerit appellatum, & appellatio admissa, si & in quantũ, & inde secuta inhibitione releuatę sunt executoriales, & pcessum, an sit faciẽda reuocatio, p modũ attentati. 64 7

Pro veritate causarum, in appellatione extra iudiciali, ex pressarum nunquam presumitur, nisi veritas probetur. limita vt ibi. 13. 38 12

Propositio nullitatis, regulariter nõ impedit executionẽ rei iudicatę, vel sentẽtiæ exequibilis, vel instrumenti alias exequendi. fallit in multis, vt ibi ad longum. 77 8

Propositio, quod attentata reuocantur in quacunque parte iudicij, intelligitur ante conclusionem in causa. & num. 11. 72 2

Proprietas nõ dicitur litigiosa, ex litigio super possessione. fol. 35 3

Q

Qualis debeat esse citatio cõtra reũ, ad inducẽdã litis pẽdẽtiã ? cũ limitationibus & ampliati & restricti, vt ibi per multa. 21 11

Quando impetratur iudex, super reuocatione attentatorũ, non solum in bello, sed etiam in scripto, habenda est mentio de attentatis. 47 7

Quando agitur remedio attentatorũ, proceditur, summaria quadam cognitione, sine litis contestatione, & libello : ex mero, & puro officio iudicis, quando vero agitur requiritur litem contestari. 70 9

Quan-

Quando aliqua participant eandem causam directo, vel per medium principaliter, vel secundario ibi vnius pendẽtia, facit similem processũ. 81. 4

Quando sit facienda expressio causæ, in appellatione, & in qua appellatione. 88 9

Quando in aliqua causa spirituali vel prophana, est conclusum non potest inhiberi, licet sit appellatum à conclusione, & dati sint Apostoli refutatorij, & terminus assignatus ad sententiam audiẽdam, & alia vt ibi. quod seruatur in sacro palatio. Vn de multominus procedet inhibitio quoad aperturam sententię datæ, prout in notula, & vt ibi. 96 46

Quæ requirantur, vt canonica sit inhibitio. 91 7

Quę impediunt litem contestari, impediunt pronuntiari competentem, & contrario. fol. 61 10

Quę appellatio manifeste dicatur friuola. ibi remiss. 94. 24

Quęstio nominis præcedit quæstionem rei. 1 2

Querela, est ius extraordinarium, quo de grauamine ad superiorem recurrimus desinente appellatione. 41 2

Qui non sint audiendi circa attentata. 8 9

Qui nõ dicant innouare, & 18. *fol.* 8 10

Qui non habet ius, vel interesse non est citandus. 34 2

Qui alienat, contra iuris prohibitionem, amittit possessionem. 34 4

Qui petunt causam attentatorum reuocari per modum attentati, perperam faciunt, ratio ibi. 46 3

Quia requiriũ aliqualis cognitio, ad iustificandam inhibitionem, bene erit si pars citetur ad videndum inhiberi. fol. 95 39

Quid probandum sit, stante appellatione à diffinitiua, & quid ĩ causa appellationis, à grauamine. limita tamen vt ibi. 55 15

Quis dicatur attentare. 2 10

Quis non est priuandus possessione sua lite, neque appellatione pendente. 8 7

Quis non impeditur vti possessione sua iuris exigendi, etiã secuta inhibitione, nisi causa fuerit auocata. 9 16

Quis sit iudex, in causa & remedio attentatorum. 44 8

Quo casu, non dicatur attentatũ, nec innouatũ. 6. 7. 8. 11. 12. 13. 17. 18. 19. 20. 21. *alij casus ibi remiss.* 16 5

Quod

Quod fit lege permittente, pœnam non meretur. 15 1
Quod iuste fit pœnam non meretur. 54 3
Quod fit irregulariter, non attenditur. 63 5
Quo intelligatur qđ impetrãs diuersa rescripta, ad duos iudices, perdit cãm. 27. 51
Quomodo petatur causam attentatorum committi debere. 46 1
Quomodo procedatur, circa expeditionem attentatorum. vide ibi latè. 49 1
Quomodo procedatur, vbi seruatur quod attentata reuocentur in genere: vide ibi secundum casum per eum propositum. 71 18
Quomodo intelligatur regula sententia quæ transiuit in rem iudicatam, mandari debet executioni. 78 11
Quomodo sufficiat spoliato agenti colorare titulo possessionem. 84 8
Quomodo procedet iudex circa cognitionem, causæ appellatæ. 91 11
Quoties non interest petentis, tunc non habet locum, attentata reuocari oportere 73. 7

R

RAtio naturalis, attenditur circa attentata. 6. 6
Receptio testium, etiam non assumptorum, super articulis expresse non admissis, valet in materia attentatorum, & in quacunque causa beneficiali, quod intellige vt ibi. fol. 55 12
Regulariter restitutionis in integrum, causa pendente, nil innouandum, quando procedat. 78 13
Regulæ duæ Abb. pro cognoscẽdo titulo colorato. 85 12
Rei, à tertio possessæ, executio fieri non potest, nisi illo tertio vocato. 64 9
Remedium attentatorum, non habet locum, post rem iudicatam nec finita lite modis, de quibus ibi. nu. 5. 19 4
Remedium attentatorum competit pro reuocatione spoliationis factæ per aduersariũ, qui fecit cõmitti causam auditori, contra absentem, & ante executam citationem eum spoliauit. 20 9
Remedium reintegrandæ, quando habeat locum in laude. fol. 26 47
Remedium attentatorum, an habeat locum respectu surrogati, si defuncto reo possessore, alius ab ordinario fuit inductus in possessionem, postea vero alius surrogatus est defuncto? vide ibi. 32. 10
Remedium attẽtatorum, an habeat locum? si surrogatus ab alio, quam pontifice, in locũ rei prædefuncti, pendente lite, occupauit possessionem. fol. 32 14
Remedium attentatorum, an sit iudicium possessorium, vel petitorium? & quod sit possessorium ibi num. 6. 44 5
Remedium attentatorum nõ habet locum, quando aliquid non est attentatum in præiudicium partis. 63 2
Remedium attẽtatorum, an habeat locũ, si in partibus fuit pronuntiatum super possessorio? & vt ibi. 63 5
Remedium attentatorum, non habeat locum, si relaxatæ fuerint executoriales in rẽ, & in personam, stante promissione ad retrouendẽdum. & vt ibi. 63 6
Remedium attentatorum, non habet locũ in casu, quo ageretur ex legato, & gubernator quasi legatarius, haberet interdictum adipiscendę. & vt ibi. 64 12
Remedium attẽtatorum cessat, quando notorie constat de nõ iure, vt ibi. 70 3
Remissio ad partes, non potest concedi per auditorem, nisi vtraque parte petente, vel altera, altera consentiente. & multa ibi circa remissorias. 57 6
Remissoriæ nõ dãtur, vbi quid, per scripturam, probari potest. 57 4
Remissoriæ pro examinãdis testibus, non dantur ante litem contestatam. ratio ibi. 57. 7
Renunciatio eius, qui habet ius in beneficio, valet, etiam si fiat in manibus notarij. 19. 6
Rota 4. vt lite pendente in no. alias 57. *inquit attentata lite pendente possunt peti reuocari, vsq; ad cõclusionem in causa exclusiue, ratio ibi. & quando procedat* 17. 18. 19. 20. 21. 22. 73 15
Repulsa testium datur, quando causa non potest reparari in plenario iudicio sed vbi causa potest reparari in iudicio plenario, non datur repulsa. 59 3
Repulsa testium, an detur in remedio attentatorum, vide ibi post allegata ad vtranque partem, num. 5. 59 1
Repulsa testium, nec restitutio in integrum, datur in remedio possessorio extraordinario. 60 6
Repulsa testium negatur, si notorie constat de calumnia petentis.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. МЕЧНИКОВА

rentis. 60 6
Res, quando sit facta litigiosa, quo cognoscatur. 46. 26 45
Responsio ad opi. collectoris. cũ rationibus addit. ad Dec. fol. 19. 81 4
Restitutio in integrum, aduersus tres sententias, inducit litis pendentiam, quo ad reuocationem attẽtatorũ, quod remittit ad distinctionẽ carr. & ad scripta p Petr. Benint. in dec. 83. vt ibi. 23 18
Restitutio. si secundo est concedenda requiritur, vt pro restitutione rei agatur. 61 12
Restitutio in integ. quem effectum pariat. 78 12
Restitutio in integrum impedit executionem, etiam si inconti nenti non probetur, nisi subsit timor calumniæ. 78 15
Reuocatio attentatorum, peti non potest coram alio iudice ordinario, ratione calumniarum, quæ contingere possent, & ratione ordinis. 45 12
Reus non tenetur aliquid soluere pro interrogatoriis, quę dedit ne iuuet actorem circa expensas. 58 8
Reus spoliator, in quæstione spoliationis mota (vt in casu ibi proposito) si impetret commissionem vt non obstantibus &c. procedatur super petitorio, & possessorio simul, nihilominus potest prius possessorium expediri, si de eo prius constet. 44 7

S

Sententiæ, in notulis descriptæ, in curia Rom. debent aperiri intra x. dies, alias resoluuntur. 50 9
Sententia, quomodo sit ferenda appellatio, quomodo interponenda, & executio quomodo facienda. 52 21
Sententia lata super attentatis est interlocutoria, vt ibi latè per multas authoritates, per totum capitulum. 65 1
Sententia lata super vno libello attentatorum, non nocet, nec prodest in aliis, nec alia reuocat attentata, fallit vt ibi. 66 6
Sententia aduersus quam petitur restitutio in integrum, si non est executioni demandanda data cautione, multo fortius quando petitur restitutio ad appellandum, ex certis legitimisq; causis. & vt ibi. 77 10
Septem differentias considerat Franc. 71 15
Sequestrum, adpositum absque consensu partium, quid operetur. 27 50
Si quid attentatur, aliter, quã lite pendente, quomodo reuocetur. ibi remissiue. 19 1
Si tertius attentauit, quomodo fiat locus remedio attentatorum, ibi remiss. 54 8
Si constat attentatum, sed ignoratur per quem iudex, ex officio, poterit reuocare. 54 9
Si pars offerret se conductũ testes in curiam sumptibus illorum quorum interest, & peteret dilationem, vt ibi arbitrio iudicis remittendum. fol. 58 12
Si vltra primum iudicem appellationis à grauamine, per secundum quoque inhibeatur iudici primo, nisi appellatio alias friuola sit, vel canonico non inhibeatur, tunc attentata reuocari peti possunt. 79 21
Si per iudicem à quo processum fuerit, in casu ibi proposito, an facta per ipsum iudicem, per remedium attentatorum debeant reuocari? vide ibi, cum rationibus sequentibus. fol. 82 6
Si duo pluries inter se attentarunt, vt in casu ibi proposito, & vltimo attentans proponat causam per modum exceptionis, quod contra se fuerit attentatum, quid iuris? vide ibi. 83 1
Si post inhibitionem, iudex, à quo est appellatiũ, procedat, illius processus irritus est & nullus, etiam si pars appellans postea appellationi renuntiet, tacite, vel expresse. fol. 87 2
Si committitur causa alicui cardinali, & postea per Papã, committitur alij cardinali; vltimus card. cui causa commissa est, non inhibet priori, sed eidem insinuat, seu denũciat commissionem suam, quo facto, prior Card. non procedit, id enim habet vim inhibitionis reuerentialiter. similiter in auditore, cui commissa causa post Card. & idem in Cardinali, cui commissa causa quæ erat commissa auditori, vide ibi. fol. 94 30
Si concluſum sit in causa, coram aliquo iudice extra sacrum palatium, & appelletur, potest fieri inhibitio dicto iudici ad instantiam appellantis, secus autem si coram aliquo auditore sacri palatij, quia post conclusionem, non potest fieri inhibitio. 96 45
Signatio, quomodo fiat, quando agitur

agitur de nullitate, contra rem iudicatam. 48 13
Signatura ad fauorem reorum. fol. 47 10
Signatura placet, prout de iure semper concipitur, quando omnia petita nõ sunt concessibilia, vel quãdo aliquis articulus est dubius in iure. fol. 94 29
Sola produstio libelli, vel positio inquisitionis, in actis, non inducit potentiam processus. fol. 27 50
Sola prouisio executoris, sufficit præ colore possessionis, & sola prouisio vicarij episcopi. fol. 85 8
Spolij, & attentatorum exceptio non obstat tertio cõparenti in iudicio pro suo interesse, quo minus procedatur super causa à se intentata super possessione, vel proprietate, etiam spolio, attentatisve non purgatis. 70 8
Spolians lite pendente, si iterũ spolietur, & contra eum attentetur, non habet locũ remedium attentatorum, si tamen incontinenti fiat spoliatio, secus si es interuallo, qa vltimum spolium est purgãdum. 71 12
Spoliatus, secundum casum ibi late propositum, suspenso petitorio, authoritate propria sine executore, & sine iussu iudicis ingressus est possessionem, pars aduersa agit remedio attentatorum, quia lite suspensa super possessorio, ille occupauerit possessionẽ, quid iuris, vide concl. ibi. fol. 3. 62 1
Spoliatus, qui illico recuperat, non sensetur spoliasse, sed potius in pristinum casum reuerti. 83 2
Spoliatus, qui lite pendente, recuperauit possessionẽ, non habet remedium attẽtatorum. fol. 83 4
Spolium est probandum agenti super spolio, sed in materia attentatorum, sufficit probare litis pendentiam, & innouatum siue immutatiũ vt ibi. 70 5
Stant hæc simul, quòd bene sit processum, & bene inhibitũ, propter iustificationẽ, & causæ cognitionem. 93 23
Stante appellatione à grauamine, & inhibitione secuta, si pronuncietur male appellatum, & bene processum, à qua sententia iterum appelletur, & ante inhibitionem per iudicem primum procedatur an eiusdem processus, remedio attentatorum reuocari possit. 79 17
Stante inhibitione non canonice facta, vel appellatione friuola, non possunt peti reuocari attentata, vt facta per iudicem. 29 20
Statutum disponens circa turbantem, vel spoliantem aliquem de possessione, an habeat locum in attentante. fol. 3 13
Statutum, quod pro noua acquisitione possessionis, soluatur gabella, non habet locum in eo qui habet ciuilem, deinde occupat naturalem, quia nõ dicitur noua possessio. 9. 13
Statutum quòd turbans aliquẽ in possessione, priuetur &c. non habet locum in huiusmodi casibus. amplia vt ibi, & infert ad edicta de conuenticulis. 9 15
Statutum, prohibens appellari ab interlocutorij, non habet locum in sententia attentatorum, sed statutum, quòd nõ appelletur, post pronunciam iudicis competentis, secus. fol. 66 10
Successor in beneficio conuenitur, ex eisdem actis, & in eo dẽ statu, quo erat actor, cui succeditur. 33 19
Sufficit auditori fieri fidem de appellatione, & extare attẽtatum, quo facto, immediatè potest reuocare attentata, alijs terminis non seruatis. fol. 49 5
Superstes agere potest super attentatis, & petere possessionem suprascripti intrusi cassari, & ammoueri 32 11
Surrogatus, sapit naturã eius, in cuius locũ surrogatur quo modo intelligatur ibi. 31. 6
Surrogatus prohibitus, admittitur, ad litem prosequendam per decis. Rotæ, post multa, vt ibi. num. 8. 32 7
Surrogatus, non habet potestatem, obijciendi contra lectionem actoris superstitis. ratio vt ibi. 33 16
Surrogatus, in casu ibi proposito, fuit spoliatus, petit se reintegrari ad possessionẽ suã, alia non interposita citatione & ordine non seruato, qd iuris? vide ibi. decis. Rot. fol. 34 1

T

Tempora labuntur dum aliud ex alio trahitur, si permittatur, lite pendente, innouari, & attẽtari omnia, & litigatores tædio affecti, à iure suo prosequendo desistunt. 5 1

Tempus instantiæ licet non sit præfinitum de iure canonico, tamen si per decennium nihil actum fuerit, videtur liti renunciatum. & si post dictum tempus, ordinarius cõferat beneficium, non debet collatio reuocari quasi attentatum exemplum ibi. 19. 2
Tentare verbum quid significet & nu. 8.10.11. 1. 4
Tentationis duæ sunt species. fol. 2 9
Tutor, vel curator vel procurator si in lite sua, attẽtauerit, videtur facienda reuocatio, quia post litem contestatam, videntur effecti domini litis. fol. 54 7

V

VBi non est lex, ibi nec præuaricatio. 6 6
Vbi conceditur restitutio ad appellãdum, intra x. dies, à die restõnis, id fieri debet. 78.14
Verus debitor, excludere potest creditorem, deducendo alienum debitum, vt ibi. 33.17
Videntur paria illico, & inconti nenti decidere, spoliantem, vel intra biduum, vel triduum quærendo amicos. 83 3
Vtens iure suo, nemini facit iniuriam. 8 6
Vtilitas, quæ potest causari, quãdo attentata, ante omnia, reuocantur. 52 19

Indicis Summariorum, finis.

FRANCISCI HERCVLANI

PERVSINI IVRISCON. & Equitis Laureati.

TRACTATVS.

De attentatis appellatione pendente.

SVMMARIVM.

1 *Doctrina quælibet est vel rerum, vel signorum.*
2 *Quæstio nominis præcedit quæstionem rei.*
3 *Attentare idem est quòd tentare, & ratio ibi.*
4 *Tentare verbum quid significet, & nu.* 8.10.11.
5 *Melius est quid præterire, quam attentatum deferere.*
6 *Appellare verbum quid importet, & quid Adsectari. nu.* 7.
9 *Tentationis duæ sunt species.*
Quis dicatur attentare.
Præsumere verbum, quid significet.
12 *Attentandi verbum, hodie de communi vsu loquendi, duas habet significationes. ibi.*
Diffamans dicitur innouare.
13 *Statutum disponens circa turbantem, vel spoliantem aliquem de possessione, an habeat locum in attentante.*
14 *Attentans an possit accusari de turbatiua vel spolio. &* 15.
Factum iudicis, de facto procedentis, reputatur factũ partis.
Prædo notorius debet citari, quando agitur de expellendo eum de possessione.

De significatione verbi, Attentare, & an attentãs cadat in ſtatuto de ſpoliante, vel turbante. Cap. I.

1 QVoniã, vt inquit D. Auguſtinus lib. 1. cap. 2. de Doctr. Chriſt. † omnis Doctrina vel rerum eſt vel ſignorũ hoc eſt nominum & vt Iureconſulti noſtri dicere ſolẽt † quæſtio nominis
2 præcedit quæſtionẽ quia rei l. ſi quęramus. ff. de teſta. tractationis de attentatis opere pretium me facturum eſſe exiſtimaui ſi quædam de ſignificatione verbi attentare præmitterem. †Attenta
3 re igitur videtur idem quod tentare vt præpoſitio illa Ad commutata et At ratione ſequentis literæ euphonię cauſa parum forſitã aut nihil operetur, vt in ſimili de dictione inſcribitur in l. Gall. §. ille caſus. ff. de lib. & poſth. in l. j. ff. de migra. in rub. ff. ſol. matr.
4 ¶†Tentare autem experiri, vel periculum facere vel inchoare ſignificat, vt apud Vergil. vix primi prælia tentant (vnde apud Cicer. in Orat. legimus) †
5 melius præterire, quam attentatum deſerere. In quam ſententiam videtur & Vlpiani illud in l. itẽ. & apud
6 Labeonem. §. appellare. ff. de iniurijs † appellare eſt blanda oratione alterius pudicitiam attentare hoc non eſt conuitium facere, ſed contra bonos mores attentare. Qui turpibus verbis vtitur nõ tentant pu-
7 dicitiam, ſed iniuriarum tenetur. ¶†Aliud eſt appellare aliud adſectari, appellat. n. qui ſermone pudicitiam attentat, adſectatur qui frequenter ſequitur. Ad hæc Thom. 1. par. q. 114. art. 2. In quam ſententiam apud Græcos illud forſitan accipietur οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. & apud Hebræos legitur, &c. לֹא תְנַסּוּן אֵת יְהוָה & Chald. interpr.

Attentare

8 Attentare quoque ſignificare poteſt non ſimpliciter tentare, ſed vehementer & forſitan etiam frequentius tentare, quod in ſe quoque frequentatiuum eſt à teneo, frequentiamque viſua ſignificat, namque particulæ hæ quandoque ornant, quandoq; augent, quandoque minuunt, vt in dictione in notatur, in d. l. Gallus. §. ille caſus de lib. & poſthu.

¶Planè apud Theologos tentationis ſignificatio vi-
9 detur quid diuerſum à ſopradictis, † Tentationis. n. ſpecies duæ dicuntur ab eiſdem exterior, & interior tentatio. Exterior tentatio eſt quando nobis extrinſecus malum viſibiliter ſuggeritur verbo, vel ſigno aliquo, vt ille cui fit ad conſenſum peccati decline, & talis tentatio tantum fit ab aduerſario. Interior verò tentatio eſt quãdo inuiſibiliter malum nobis intrinſecus ſuggeritur, & hæc tentatio aliquando fit à carne, vt hæc late proſequitur Magiſter ſent. lib. 2. diſt. 21. porrò ſciẽdum. Vnde cum oramus dicimus, & ne nos inducas in tentationem. & orate, ne intretis in tentationem, cuius loco apud Græcos autho-
10 res, vox πειρασμὸν legitur. † Attentare autem verbum ſecũdum Aegid. Belam. deciſ. 18. oneratio conſcientiæ, propriè ſonat in malum. vnde iſpe ibi dicit ꝙ oneratio conſcientiæ iudicis non impedit appellationẽ, licet iudex deferre minime teneatur vt no. in clem. j. ſuper verb. oneramus de iu. patr. Inde ſubdit & operatur alium effectum hæc oneratio cõſcientiæ, quia licet ſuperior iniuſtè attentata poſt appellationem habeat reuocare per modũ ſimplicis iuſtitiæ, non tamen per modum attentati vt not. Io. An quia ſi iudex ſecundum ſuam conſcientiam credit benè egiſſe & in hoc quod repellit appellationẽ iure permittente bene agit vt proximè dictum eſt. & in hoc quod appellatione non obſtãte nihilominus procedit, nihil temere agit. nec per conſequens attentare videtur quia iure permittente hoc facit. In

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. ФРАНКА

eandem ſententiam videtur tex.in l.ſi quis non dicã
rapere.C.de epiſcop. & cleric. & dicit Gemin. in c.
quamuis in principio a contrario ſenſu n.1.de offi.
ord.in.6.quod attentare dicitur qui facit actum ſine
aliqua rationabili cauſa vt per Manfre.conclu.115.
Sed id iure noſtro inſpecto procedent vt in ſimili vi-
demus quod præſumere cum ex præ, & ſumo com-
ponatur proprie ex antiquis authoribus, ſignificat
quando lex veritate adhuc aliter non conſtante ali-
quid habet pro vero, verum ex recentioribus autho-
ribus, ſignificat ſine authoritate ſuperioris præſump-
tuosè agere vt per Fely. in rub.de præſumpt.in cap.
Iudæi de teſtib.cum concord. Alex.conſ.123.nu.17.
li.4.& vide ad hoc l.cũ de lanionis ibi prę ſumptione
de fund. inſtr.& latius ſcribit And.Alciat.in tract.de
præſump.1.part.in prin.vbi tangit an ille qui alieno
nomine occupat vel agit contra prohibitum dicatur
11 præſumere. † Attentare quoque eſt ad aliquem actũ
procedere Bald.conſ.24.lib.4.Boe.de ſed.q.7.nu.36.
¶ Hodie inſpecto communi intellectu, & vſu loquẽ-
12 di † duas habet ſignificationes verbum, attentandi
¶ Prima eſt quod attentare ſignificat incohare deli-
ctum & non perficere & ita eſt materia l.ſi quis non
dicam rapere. C. de epiſcop.& cleric. quod attenta-
re in materia ſit delictum ſentit Veſtrius in practica
lib.6. de remiſſ. quod notandum eſt ad ſtatutum
puniens delictum.
¶ Sequens ſignificatio eſt (de qua nos locuturi ſu-
mus) quia, attentare ſit lite, appellationéue penden
te innouare, vt non ſolum, ſic incohare ſed etiã perfi
cere intentionem, ita tamen vt nõ excludatur atten-
tatum non eſſe ſi non perficiatur, & incohare ſi in-
tereſt partis. de qua materia eſt tex.in l.vnic.nil no-
uari appel.pend.& tot tit.vt lit.pen.& dec.& in lib.6.
& in cle. & attentata electio dicitur à Pontifice in c.
1.vt lit.pend.lib.6. metaphorice quantum coniicere

poſſum

poſſum: quia attentare experiri eſt vt dixi nõ ſecuto
effectu, attentata verò lite appellationevé pendente
licet quoad factum ſint cõpleta, tamen iuris effectu
inſpecto, & retractu ſine effectu videtur. Vnde & qui
diffamat dicitur innouare, ſi prius id non faciebat.
¶ Ex eo, quòd attentare diximus in delictum ſonare
13 inferri poteſt ad quæſtionẽ † an ſtatutũ quod turbãs
aliquẽ vel ſpolians in poſſeſſione habeat locũ in attẽ
tante, ecce ſepè euenit caſus pronuntiatur inſtrumẽ-
tum eſſe exequendũ in perſonali forſitã à tali ſenten
tia appellatur, appellatio non reiicitur, ſed admitti-
tur poſt ex tali ſentẽtia de exequendo (fortaſſe quia
relaxabatur ibidem mandatũ executiuum) Notarius
imperitus extra hic licentiam, ſine iudicis manu vel
cũ iudice nõ refert pars accipit poſſeſſionem non ſo-
lum per modũ tenutæ ſed & per modũ poſſeſſionis,
quęritur cum iſte attentauerit an propterea dicatur
turbaſſe, ſpoliaſſeq, vt fiat locus edicto. Iſtud dubiũ
in duobus mẽſibus ter mihi contigit quidam enim
qui obtinuerat ſententiam ſuper adipiſcendæ à quo
fuerat appellatum, obtinuit aliam de exequendo cũ
mãdato executiuo, à qua & quo antequàm quicquã
fieret extitit appellatũ & appellatio admiſſa ſi, & in
quantum, Notarius extraxit executoriales poſt inti-
mationem appellationis, & capta eſt poſſeſſio, nunc
agitur ſuper attentatis, ſuper turbatiua & ſpolio. Itẽ
alius agens ad reuendendum ex inſtrumento obti-
nuerat ſententiam de exequendo a qua extitit appel
latum, inde obtinuit aliam cum mãdato executiuo
& ingreſſus eſt poſſeſſionem, & fecit actus poſſeſſo-
rios, non facta prius recõditione & cum eſſemus in
perſonali. Alius obtinuerat ſententiam in can.rein-
tegrandæ. 1.q.1. & ſtante appellatione fecit extrahi
ſententiam in publica forma in cũria maiori, quam
oſtendit Poteſtati curiæ inferioris, qui eum immiſit
in poſſeſſionem nunc agitur ſuper attentatis, ſuper

turbatio-

turbatione, & ſpolio quęritur quid iuris.

¶ Prædicta expoſtularent altiorem indaginem. Sed pręſupoſito quod in prædictis attentatũ fuerit(quod qualiter ſe habeat ex dicendis aliàs apparebit)quæri
14 tur †an attentans accuſari poſſit de turbatiua, vel ſpolio? videtur quòd non,quia diuerſa nomina ſunt attentare, turbare, ſpoliare, vnde videntur habere diuerſos effectus. l. ſi idem. C. de codicillis.

15 ¶† In contrarium tamen videtur quia licet ſint diuerſa tamen attentatio eſſe poteſt talis vt cadat in turbationem, & ſpolium, namque attentans ſpoliatiuè vtique ſpoliat; quia quod pluris eſt vtique tanti eſt l.cũ furti.ff.de in lit iurando: & vide ad hęc quędam quæ dixi infra circa cõmiſſionem ſuper attentatis vbi an cõmiſſio ſuper attentatis ſaluetur cum ſpolio, & contra: & videtur quod vbi attentatur vnam poſſeſſionẽ tantum ſit poſſeſſorum vbi circa dominium petitorumvbi circa vtrunque mixtũ hoc remediũ vnde dico quod vt in poſſeſſoriis non datur appellationis, vt nouiſſ. per Gen. deciſ. 17. ita & hic itẽ per clem. ad compeſcendum de ſeq.poſſ.habet locum etiam obtenta vna ſententia circa attentata prę ſertim cum ex iis magis occurrũtur malitiis & nota hæc propter Aegidianã in marchia.Ad id autẽ quod iudicis authoritas videtur excuſare in ſupradictis caſibus dicitur quòd factum iudicis de facto procedentis reputatur factũ partis l. ſi ob cauſam. C. de euict. Dec.conſ.125. vbi dicit quod ſpoliatus a iudice parte inſtante videtur ſpoliatus à parte,ideò ingrediens poſſeſſ. authoritate iudicis & eius licentiæ nõ rite data nõ excuſatur iux not.in l.iuſtè poſſidet.ff. de acq. poſſeſſ.Hæc quoque ſcribit Petrus de Beninte. deciſ. 93.in quadam cauſa,& ibi ſubdit quod non videtur ſe poſſe excuſare ille, qui ingreditur poſſeſſionẽ ſub prætextu quod ignorauit poſſeſſionem plenam quoniam debuit diligẽter inquirere quis eſſet poſſeſſor vt per

vt per Anchar. conſ.271.in primo dubio Sozi. conſ. 158.conſ.6.li.2.& Bald.in l.nã ita Diuus.ff.de adop. col. pen. dixit quòd etiam.

¶Notorius prædo debet citari, itẽ quando poſſeſſio eſt plena vt quia Dominus poſſidet per ſe,vel per colonum non poteſt quis ingredi poſſeſſionem: etiam authoritate iudicis poſſeſſore non vocato.vt ſi aliter fiat perinde ſit ac ſi pars propria authoritate fecerit vt per Rubert. Zucard.in l.fin.C.de edict.D.Adria.& per Afflict. deciſ.325.ad fin.

¶Ex his in practica notari poteſt quod cum ſepè eueniat q̃ mortuo aliquo vnus accipit poſſeſſionẽ prius altero,quod alter licet authoritate prætoris id faciat tamen non excuſarur quominus dicatur turbare vel ſpoliare,& incurrere in penas quia debuit diligẽtius inueſtigare quis poſſideret.

¶ Nec obſtat ſi conſideretur q̃d in talibus caſibus plerũq; non deiiciuntur coloni vnde ſtante primo qui accepit poſſeſſionem cum ſuis inſtrumentis locationis, is non dicatur ſpoliari per ſecundum qui æquè vel renouauit locationes vel accepit poſſeſſionẽ,quia requiritur deiectio cum ſua familia vt per Alexan.in l.quamuis. §.ſi conductor. ff.de acq. poſſeſſ. Afflict. dec.325. Aret.conſi.32.Doct.in l.peregrè. §.quibus. ff.de acq. poſſeſſ. Petrus Benint. dict. deciſ.93. quia non propterea minus ita accipiens dicitur turbare pręſertim ſi perſeuerat,volens proſequi talem poſſeſſionem vitioſam,quam purgare prius neceſſe habebat.Circa quæ dicerem aliqua circa verba quædam apponi conſueta in permiſſione talium licentiarum de accipienda poſſeſſione nempè ſaluo iure tertij, vel ſine præiudicio habentium potiora iura niſi brevitati ſtuderem vide tamen Rot. deciſ. 19. quidam expertum. alias 578. reſtit.ſpol.ant.

SVMMARIVM.

1 *Attentatorum remedium ſumpſit originem ex calumnia, iniquitate, & iniuſtitia, & quomodo ibi.*
Tempora labuntur dum aliud ex alio trahitur, ſi permittatur, lite pendente, innouari, & attentari omnia, & litigatores tedio affecti, à iure ſuo proſequendo deſiſtunt.

2 *Attentatorum remedium inuentum eſt ad obuiandum calumnijs, & illudentibus iudici.*

3 *Attentatorum remedium benignum eſt, & fauorabile.*
Legumlatores ſummo ſtudio nixi ſunt, lites coarctare.

4 *Attentatorum remedio, ius ſuum, vnicuiq; ſeruatur. vt ibi.*
Appellationis remedium, dicitur fauorabile, ſimiliter & nullitatis.

5 *In dubio, dici poſſet, non eſſe attentatum, & attentatum, eſſe reuocandum.*

6 *Attentatorum remedium an fuerit inductum à lex cauſa attentati an contra. l. induxerit attentatum, dubium eſt.*
Per legem cognitio peccati.
Vbi non eſt lex, ibi nec præuaricatio.
Nullitas, ſatis confinis attentatis, ex lege, originem traxit.

7 *Attentatorum remedium fuit inductum a lege, ob calũnias, & illuſiones iudicis.*

8 *Lex, eſt multiplex. vt ibi.*
Lex naturalis ſecundaria, nata eſt cum ipſo homine.
Attentatum natum eſt propter legem naturalem, ſed informiter.
Lex ciuilis ordinata fuit creſcentibus malitijs, & calumnijs hominum, quę formiter facit cognoſcere delictum attentatum.

9 *Attentata in habitu videntur potuiſſe conſiderari ab initio mundi, & quomodo ibi.*
Iudiciũ ab initio mundi inſtitutum videtur, licet non ſolenniter quando ſanctus Deus expulſurus Adam de paradiſo eum prius vocauit, & quaſi citauit.
Ratio naturalis, attenditur circa attentata.

Attentata

10 *Attentata ſunt incognita iure naturali, & inuenta de iure poſitiuo.*

11 *Attentatorum remedium tollitur, cum per clauſulam (nullæ iuris ſolennitate ſeruata) cauſa redigatur ad ius gentium.*

Attentata vnde originem habuerint, & an remedium attentatorum ſit fauorabile, an odioſum. & an lex dederit cauſam attentatis, an verò contra. Cap. II.

1 REmedium † attentatorum originem ſumpſit ex calumnia, iniquitate iniuſtitiáue, quæ oriri poteſt ex eo, quod ſi permittatur lite pendente innouari & attentari omnia redigẽtur in confuſum & cauſæ nunquam expedientur dum † aliud ex alio trahitur tempora labuntur, & litigatores tedio affecti à iure ſuo proſequendo deſiſtunt: namq; ſi dum ago contra te ſpolio propria authoritate occupo tu iterum idem mihi facere poteſt dum reconuenis ſuper ſpolio, itaq; datur materia diffuſe calumniandi, & illudendi iudicem niſi is circa talia ex remedio attentatorum, ſiue ex officio deſeruiente ſuper prædictis iuris ordine non ſeruato licet parte citata reuocaret attentata & in priſtinum ſtatum ordinariam formulam proce-
2 dẽdi redigeret. ¶ † Ad obuiandũ calumniis itaq; & illudẽtibus iudici inuentũ eſt remediũ attentatorũ, à quibus nõ abeſt quòd remedium nullitatis iuſq; reuocandi actus nullos non aliunde originem traxit, nempe ne alias vnuſquiſq; parte inaudita, item cau-

fæ

ſæ cognitione non præcedente & authoritate iudicis iure procedentis nõ interueniente alios patrimonio proprio priuaret ac ſpoliaret contra Naturalem æquitatem, qua pars citanda eſt ad id vnde ſibi fieri poſſet præiudiciũ iuxt.clem.paſtoralis, de re iudicat. c.primates 2.q.1.cap.pater.16.q.1.not. per Innoc.in cap. quæ in eccleſia non ex.de conſtit. cum aliis alleg. per Alex.conſ.77. in cauſa col.4. lib.2. Dec.cõf. 410.col.4. & ſcribitur late per Vant. de nullit. pag. mihi 9.

3 ¶Qua ratione dicendum eſt † remediũ attentatorũ eſſe benignum & fauorabile, eo n.facilius peruenimus ad expeditionem litiũ quod ad officium iudicis pertinet.l.quidam æſtimauerũt.ff.ſi cer.pet.l.2.in prin.ff.de aq.pluu.arcen.l properandũ in prin. C.de iudiciis, ſummo.n.ſtudio legũlatori. nixi ſunt eaſdẽ lites l.coactare vt in d.l.properandũ.& in proœ.6. & de temp.appel. & de obuiando calumniatoribus facit cle.vt calumniis de re iud. l.2.C.de falſ. author.Pariſ.de ſindic.§.an ſi iudex ex forma.col.2.† Re-
4 medioq; hoc ius ſuum vnicuiq; ſeruatur, nãq; ſi litẽ pẽdẽte me ſpolias cauſa redigitur ad ſuos terminos per attentata vt vnuſquiſq; quod ſuum eſt retineat, qua ratione in cõmune vtile quoq; tale remediũ putari põt & ideo fauorabile vt in l.ſi quis in graui.§. hi quoque. ff.ad Sillania.l.de pupillo.§.publicã cãm. ff.de oper.nou.nunt. Deci.conſ.669 viſo & perlecto n.5.conſ.660.reuocatur num.6. & facit quod hac ratione remedium appellationis dicitur fauorabile vt per Alex.conſ.113.viſo col.1.lib.5.Rot.deciſ.364.cũ iura in no. & remediũ nullitatis ita fauorabile ſcribit Vant.de nullit.pag.10.& ſeq. vbi latiſſime de ma-
5 teria'† vnde dici poſſet in dubio reuocanda eſſe attẽtata itẽ in dubio non eſſe attentatũ de quo per Rot. 446.not.Alex.conſ.99.lib.5.Manfred.conſ.347.

6 ¶Ex his† nõ ſatis liquet an attentatum fuerit cauſa legis

legis ad inducendum remedium attentatorũ, an cõtta ex lege inductum fuerit attentatum; nãq; D.Paulus ad Romanos c.3. per legem inquit cognitio peccati & iterum cap.4.inquit, vbi.n.non eſt lex ibi nec præuaricatio, qua ratione ex lege originem traxiſſe nullitatem ſatis cõfinem attentatis putauit Vant.in tract.ſuo de nullit.pag.8.vbi alios allegat.

¶ Incontrarium tamen facere videntur ſupra conſi-
7 derata quòd † calumniæ, & illuſiones iudicij dederint cauſam legi, vt induceretur remedium attentatorum vt in cap. non ſolum de appell.li.6. & tot tit. vt lit.pend.in clem.& 6. Circa quod bene conſideranda ſunt verba D.Pauli quòd per legem cognitio peccati, & iterum niſi eſſet lex non eſſet præuarica-
8 tio, item quod† lex eſt multiplex, nãq; reperitur ius naturale primęuũ & ſecundariũ, ius gentiũ, lex moſaica, lex ciuilis, & nouiſſimè lex Euangelica Saluatore noſtro IESV CHRISTO vero filio Dei nobis tradita vt de his latiſſime ſcribit Robert.Marant. de ordin.Iudic.3.p.princ. Si conſideremus ius naturale ſecundarium quo cautum eſt quod tibi non vis alteri ne feceris c.humanum.1.diſt. Abb.in cap.firmiter de ſumm.Trin.& fid.cath. & hæc lex naturalis cum nata ſit cũ ipſo homine vt per Marant.in d.loco certe ei non fuit cauſa attentatum, vnde propter hanc legem naſcitur attentatum, ſed informiter, procedẽtibus autem malitiis hominũ, & calumniis vlterius alia lex ciuilis ordinata eſt quæ formiter cognoſci facit attentatum delictum vt tot tit.ext.vt lit.non cõteſt.lib.6.& in cle.& in aliis locis quæ ex infra dicendis notari poſſunt. vnde illud Pauli per leggem cognitio peccati, & illud vbi non eſt lex ibi nec præuaricatio.

9 ¶† Attentata in habitu videntur potuiſſe conſiderari ab initio mundi, namq; attentatum nihil aliud eſt quam innouatum lite iudicióue pendente vt infra

ſra dicam, Iudicium autem ab initio mundi inſtitutum videtur, licet nõ ſolenniter namq; cum Deus expulſurus eſſet Adam ex Paradiſo eundem prius quaſi citauit quaſi cauſa cognita id facturus vt diffusè ſcribitur per Marant. de ordin. iudic. 3. part. col. fin. In actu verò videtur quod ex titulo nil nouari appellatione pend. & ex tit. vt lit. pend. nihil inno. & ex quibuſdam aliis legibus in quibus notari poteſt quod attẽtata ante omnia ſint reuocanda. vnde non immerito ratio naturalis attenditur circa hanc materiam, vt per Manſr. concluſ. 204. & ex prædictis inferri poteſt ad id, quod Rub. Alex. conſ. 4. vbi
10 dicit † quod iure naturali ſunt incognita attentata, quod eſt quoad formam, & ſolemnitatem, &
11 actum, & inuenta iure poſitiuo, & ideo † cum per clauſulam nulla iuris ſolẽnitate ſeruata redigatur cauſa ad ius gentium tollitur remedium attentatorum Iaſ. conſ. 162. in 4. Manſr. concl. 121.

SVMMARIVM.

1 *Diffinitio attentatorum. 3. & 4.*
2 *Iudex ligatur, per titulum, nil nou. appel. pend. & pars per titulum, vt lite pend.*
5 *Ille non dicitur attentare, vel innouare, qui ius ſuum proſequitur, & facit, quòd facere ſolitus erat lite non inchoata exemplum ibi.*
6 *Deſiperet, qui dimitteret ius ſuum, & deſiſteret a proſecutione iurium ſuorum, propter contradictionem, vel appellationem alterius.*
Vtens iure ſuo, nemini facit iniuriam.
7 *Appellatus, non prohibetur continuare poſſeſſionem ſuam, & vti iure ſuo, per appellationem.*
Quis non eſt priuandus poſſeſſione ſua lite, neq; appellatione pendente.
8 *Poſſeſſor eſt tuendus in ſua poſſeſſione, non obſtante appellatione,*

tione, vel pendentia litis, etiam quòd ſua poſſeſſio ſit contra ius commune.
Continuans ius ſuum non dicitur moleſtare, nec violentiam inferre, nec innouare, nec attentare.
9 *Qui non ſint audiendi circa attentata.*
10 *Qui non dicantur innouare, & 18.*
11 *Attentata, quando non reuocantur.*
12 *Poſſidens ciuiliter tantum, ſi deinde accipiat naturalem, non dicitur attentare, vel innouare, ſed magis continuare.*
13 *Statutum, quod pro noua acquiſitione poſſeſſionis, ſoluatur gabella, non habet locum in eo qui habet ciuilem, deinde occupat naturalem. quia non dicitur noua poſſeſſio.*
14 *Edicta quod nemo propria authoritate poſſit accipere poſſeſſionem, non habent locum in eo, qui ex conſtituto præcario, vel lege ciuilem poſſeſſionem habet.*
15 *Statutum quod turbans aliquem in poſſeſſione, priuetur &c. non habet locum in huiuſmodi caſibus. amplia vt ibi, & infer ad edicta de conuenticulis.*
16 *Quis, non impeditur vti poſſeſſione ſua iuris exigendi, etiam ſecuta inhibitione, niſi cauſa fuerit auocata.*
Inhibitio, trahit cauſam ab appellatione.
Inhibitio regulata aliter quam à ſignatura, ipſo iure, nulla eſſe.
17 *Attentari quando dicatur.*
19 *Deciſio ſacri conſilij circa attentata.*
Ille, qui, propria authoritate, aliquid facere poteſt, ſi prius, de facto ipſo, adiuit iudicem, non poterit variare, & redire ad exercendam auctoritatem ſuam ratio ibi.
20 *Duo ſi agant ſuper interdicto vti poſſidetis, & vterq; procedat ad actus, neutra pars dici poteſt attentare, ratio ibi, & exemplum.*
21 *Attentatorum cauſa, habet locum, in interdicto vti poſſid. propter perfidiam ſpoliantis.*

Attentata quid sint, & an continuare sit attentare, & quid in constitu to, & quid in vti possidetis. C. III.

1 ATtentata † hæc quæ ita dicũtur a Portoribus nostris videntur posse defini ri vt sint innouata contra ius lite pendente. Hæc definitio probatur ex l.1.ff.nil nou. pend. appellat. & tot.tit. vt lit.pend. in 6. & in clem. & in cap. cum non solum, de appell.lib.6. cum simil. quicquid dixerit Manfred. concluſ.1. qui non videtur tractatum vniuersalem feciſſe ſed appellatio ne pendente cum Aegid. deciſ.749. ſex edicta conſiderat in materia & nota. Talisq; definitio factum magis reſpicit, quam ius, namq; ſi attentata ut iuris conſiderentur aut definientur in hanc ſententiã.

2 † quod per tit.nil nouari appell.pend.ligatur iudex, & ideo videndum eſt per iudicem attentatum, ſed per tit.vt lite pend.ligatur pars vt dicit Dec.in c.conſuluit col.2.de appell. licet ego putem quod vtroque titulo & iudex, & pars ligetur, ſed vnum appella-

3 tione pend.alio lite. † Attentatum eſt ius reuocandi innouata lite pend.cõtra ius, vt in ſimili dicitur ius appellatio bonorum poſſeſſio vſusfructus, ſeruitus & magis ad rem nulleitas, vt cõſidera t Vant.de nul-

4 litat.p.4. aut in hanc. † Attentatum eſt iudicis officium quo reuocantur innouata lite pend.contra ius vt de tali iudicis officio infra dicturus ſum ſuo loco, quod & videtur ſenſiſſe Menocius in tract.de recup.poſſ.col.fi. conuenitq; talis definitio reuocatio attentatorum ordinarie & extraordinem.

¶ Nunc pro declaratione aliqua circa definitionem primam attingam. Attentata itaque dicta ſunt innouata, quia ſi non innouatur, hoc eſt aliquid noui quod

quod ante litem inceptam factum non erat, non di-

5 cuntur attentata, ſed continuata magis.† non enim dicitur attentare, vel innouare ille, qui ius ſuũ proſequitur, & facit id, quod facere ſolitus erat, & conſueuerat lite non inchoata, vt probat tex.in l.j.§.ergo.ff.nil nou.app.pend. & ſcribit Rot. Rom.deciſio.43. & deciſ.44. de appell.in no. & deciſ.25. de reſcript.in no. & rationes redduntur in d.deciſ.44. vbi non obſtante appellatione extraiudiciali, & intimatione Apoſtolicus impetrans beneficium, qui prius incohauerat proceſſus exequendo gratiam & percipiendo fructus non cogitur deſiſtere à prędictis quaſi attentet, quia ante incohatam litem id facere

6 inceperat † & non tenetur quiſquam dimittere ius ſuum, & deſiſtere à proſecutione, & continuatione iuris ſui, vel poſſeſſoris propter contradictionem vel appellationem alterius, quin deſiperet, inquit Rota, ibi ſi hoc faceret iuxta no.per Innoç.in c.dilecti.de maio.& obed in c.venerabili. de cenſib.in c.j.de his qui fiunt à maio.par.capit. ¶Item nemini facit iniuriam, qui vtitur iure ſuo vt in c.cum nobis olim & in c.cum eccleſia Vulterana. de elect. & alia huiuſmodi vbi ſupra Rota proſequitur, qua idem in effectu ponit.d.deciſ.43. vbi alleg.not.per Inn.in c.conſtitutus de appell. ¶Eadem ſcribit Pariſ. conſi.39.

7 lib.1.vbi dicit † quòd per appellationem non prohibetur appellatus continuare poſſeſſionem ſuam, & vti iure ſuo. & alleg.tex.quem dicit eſſe apertum cũ ibi no.in c.cum teneamur de appel. quia nõ eſt quis priuandus poſſeſſione ſua eſto quòd pendeat appellatio, prout etiam quis non eſt priuandus lite pendente, & non dicitur attentare vel innouare ille qui proſequitur, & continuat poſſeſſionem ſuam, vel quaſi.c.1.vbi Abb.in tertio no. alleg.c.cum perſonæ de priuil.lib.6. extra vt lite pend. Cardin.in clem.ij. in opp.2.eo.tit. cum aliis adductis in d.c.cum teneamur

mur de appell. Ad hæc quædam Bero.q.fam.126. & Manfred. concl.16.

8 ¶†Quinimo talis vt supra possessor non obstãtibus appellatione vel litis pendẽtia etiam si possessio sua sit contra ius commune tuendus est in sua possessione,vt per Paris.vbi supra col.j. & ibi etiã dicit, quod continuatis ius suum non dicitur molestare nec violentiam inferre nec innouare, nec attentare, & per

9 has rationes ibi idem Paris.scribit † non esse audiẽdos super attentatis debitores quosdam qui existentes, siue habiti in possessione soluendi deposuerant quantitatem alias solui solitam quasi lite pendente nihil debeat innouari ita vt non obstãtibus eorum contradictionibus depositum illud creditoribus sit soluendum.

10 ¶Idem scripsit Paris. cons.vlt.lib.4.† vbi pendente late super absolutione à iuramento à contractu donationis pro quibus constitutum fuerat eorum nomine possidere a iudice petierunt se immitti in possessionem & fuerunt immissi nõ dicuntur innouasse:quia ex cõstituto in eos translata fuerat possessio ciuilis,& naturalis sine aliqua apprehensione vt no. in l.qui vniuersas.§.quod per colonũ vbi Alex.& Sozi.ff.de acq.poss.& in l.quod meo. ff.de acquir.poss. & vbi supra Paris.dicit quod prædicti hæredes donatarij videntur id feciſſe gratia euitandi maiores tumultus & potius ex vrbanitate, quam quod aliquid attentauerint alleg not.Inn.Io.And.& Imo.in c.potuit extr.locat. quod dominus, qui possessionẽ emphiteusis accipere potest propria autoritate vrbanius agit si iudicis authoritate id facit & ad idẽ al-

11 leg.Bal. & Perus.in c.an sit ext.de appell. ¶Sed † & quasi in continuatione non reuocantur attentata quando in eo innouante de iure communi ex causa verisimili possessio præsumitur nisi is contra quẽ, & attentatum probaret possessionem temporum attentationis

tentationis Manfr.concl.40. ¶Quinimo iuxta præ-

12 dicta fortius scribit Paris. ibidem nempè † quod nõ dicitur attentare vel innouare ille, qui possidet ciuiliter tantum deinde accipit naturalẽ sed magis continuare, & non de nouo agere vt est casus in c. cum veniſſent vbi Abbas in vlt. not.ex de restit. spoliat.&

13 inde infert †quod statutum quod pro noua acquisitione possessionis soluatur gabella nõ habet locum in eo, qui habet ciuilem deinde occupat naturalem,

14 quia nõ dicitur noua possessio,& ego hinc dico † ꝙ edicta quæ quotidie fiunt ꝙ nemo propria authoritate accipere possit possessionem non habent locum in eo, qui ex constituto, precario vel lege ciuilem

15 possessionem habet. † Item statutum quod turbans alium in possessione priuetur &c. non habebit locũ in huiusmodi casibus,quinimo si constituens se alie no nomine possidere ipse detrectet detentationẽ illi cui fuerit constitutum relinquere ipse dicitur turbare, & videtur turbare ille, qui impedit ciuiliter possidentem. & inferri potest ad edicta de conuenticulis, quæ non dicuntur quando coadunauit amicos suos ad repellendam vim de quo incidenter dixi in tract. de caut non offend.

16 ¶ Sed vltra prædicta Parisius vbi supra dicit † quod vel secuta inhibitione non impeditur quis vti possessione sua iuris exigendi nisi causa fuerit aduocata : quia inhibitio trahit causam ab appellatione,& pendente appellatione non debet quis priuari sua possessione & de tali regulatione facienda inhibitionis ab appellatione scribitur per Dec. cons. 33. viso puncto & latius prosequitur Paris.in d. cons.39 vbi quoque dicit quod inhibitio regulata aliter quàm à signatura ipso iure nulla est arg. cap. cum dilecti de

17 rescript. cum alleg. per Dec. d.cons.33. † Quinimo si quis cogatur desistere a continuatione suæ possessionis propter litis pendentia dicitur attẽtari vt scri-

bit Aegid.decis.702.si possessor. Item dixi q̃ possidens ante litem motam sed sine causa, vel indebite si post ab eo qui reportauit tres conformes cõtra lite pendente accepit contractum & causam suæ possessionis non dicitur attentare,quia possessio continea tur, & causa non est litigiosa & dixi allegari cõmode posse Aegid. decis. 749. licet per appellationem. quinimo si continuans prohiberetur continuare suã possessionem teneretur attentare, & in præiudicium litis pendentiæ fieri quod not.per Aegid.concl. 701.

18 ¶†Sed contra prædictam opinionem quod non dicatur innouare & attentare ille, qui habens constitutum lite pendente occupat propria authoritate videtur dec.in terminis per Afflict. decis.131. quidam concessit feudum vbi alleg. Bellem.in decis.Rot.c.1. qui mihi hoc non tangit, inquit autem Afflict.quidam concessit feudum Titio in emphiteusim,& con stituit se precario nomine Titij tenere, & possidere: demum concludens agit contra Titium & petit illũ contractum declarari nullum & citatur ille Titius, lite huiusmodi pendente, ille Titius reuocat precarium & capit possessionẽ fundi,ille qui concessit petit à iudice reuocari attentata lite pendente, ille Titius dicit quod iure permittente reuocauit precariũ & sic ante litem motam possedit ciuiliter iux.l.quod

19 meo, & l.interdum. ff. de acq. possess. † fuit in sacro Consilio iudicatum reuocari dicta attentata per dictam decis.quam allegat. Pro quibus rationem facere putat Thom.Gramm.ibi in additionibus (si illius tales additiones sunt, quia licet ex pacto vel aliâs quis propria authoritate aliqd facere possit si prius de facto ipso adiuit iudicem non poterit variare & redire ad exercendum suam potestatem alleg.Innoc. in cap. bonæ. 2. de postulat. prælat. Bald.in l. ædem q.3.C.locat.Bald.in l.1.col.v.q.10. C.de seruit.& aq. & subdit quod id fieri non potest in contemptũ iudicis

dicis & præiudicium litis pendentię per tot tit.vt lit. pend. Sed ex prædictis talis opinio non videtur vera quia talis qui concessit precario ipse videtur possidere vnde accipiens possessionem non videtur aliquid de nouo facere, sed iam factum videtur detegere & declarare re ipsa arg. l.hæredes. §. sed si notam ff.de testam. cum simili.

¶A prædictis quoque nõ longe abest quod Capitius

20 scribit decis.72. in causa Notarij † vbi si agatur superinterdicto vti possidetis & vtraque pars procedit ad actus neutra pars dici potest attentare, quia vtraque contendit de continuatione, & prosecutione iuris sui ita vt causa attentatorium necessario cognoscenda sit vna cum causa principali; namque si ego hominibus coadunatis ad repellendã vim quod est permissum vt per Bart. in l. prohibitum. C. de iure fisci, & per Cassad.decis.6.de caus.possess. & proprie. & dixi in libro meo de caut.de non offend. pro continuanda mea possessione, & perceptione fructuum accedo ad agrum ibi permaneo vel custodes, colonósue relinquo non dicor innouare, aut attentare, vt per Cassad. vbi supra: quia fiet ad repellendã vim, & ad continuandum ius quod si tu putes te posse repelli amittes ciuilem & fiet locus cautelæ de qua per Dec.in l.fin. C. de edict. D.Adr.toll.quod si non putes te posse repelli & tu quoque possessorios actus facis & te turbari intendas & agas super attentatis cõtra aduersarium, & ipse contra te dum videmus tempore litis contestatæ vter possideat reuertimur ad vti possidetis vt per Capi.vbi supra.& iterum decis. 209.

21 in causa sacri monasterij,†& no. quod in interdicto vti possidetis vnus alium spoliat omnino propter perfidiam spoliantis habet locum omnino causa attentatorum Abb. c.1.vt lit. ped. Manfred. concl. 17. qui de materia concl. 16. vt vnusquisque suos actus possessorios facere debeat. & nota quod colonus di-

cere poteſt nolo vobis reſtituere fructus quouſque vter ſententiam pro ſe reportet, præſertim ſatiſdando Boer. deciſ. 106. dico.

SVMMARIVM.

1 *Declarationes, & limitationes circa continuationem poſſeſſionis 3. 6. & circa aduocationem cauſæ per longam ſeriem, vſque in finem cap.*

2 *A ſententia lata in poſſeſſorio licet appellare de iure canonico, intelligitur, ordinario.*

Pendente aduocatione Papæ, pars non poteſt vti poſſeſſione ſibi competente.

Manus inferiorum ligantur ex aduocatione.

4 *Differentia inter aduocationē, appellationē, & commiſſionē.*

Papa quando dicatur aduocare cauſam.

Legatus ſi cauſam reſtitutionis in integrum, aduerſus ſententiam committit, dicitur totam cauſam ad ſe aduocare.

Legatus, etiam de latere, ligatur iure communi.

5 *Legatus non poteſt aduocare cauſam ab ordinariis ratio ibi.*

Opus nouum, quod dicatur.

7 *Actor, pendente lite, poteſt ſibi acquirere nouum ius agendi.*

8 *Non eſt veriſimile, quod princeps aliquid concedat, in præiudicium partis.*

Attentare non eſt quod impetratur.

Cauſa, reducitur ad terminos litis cōteſtatæ, per appellationē.

9 *Innouari non dicitur, per alienationem rei litigioſæ.*

Quomodo continuationem excuſet. Capit. IIII.

EX prędictis vt ſupra latius conſideratis apparet, quod ille qui continuat poſſeſſionem ſuam nō dicitur innouare, circa quę aliquę videntur declarationes adhibendę.

1 † Prima eſt quia quoties appellatum fuerit extra iudicialiter, vel in iudicio & pendente appellatione ante definitiuam ſententiam oſtenſam fuerit de iniuſtitia continuationis talis poſſeſſionis, taliumque actorum tunc datur reuocatio vt de attentatis vt probat Rot. deciſ. 43. ſi appellatus de appellat. in no. vbi alleg. not. in cap. non ſolum. §. fin. de appellat li. 6. & in cap. ſi poſtquàm de elect. eo. tit. & iterum idem ponit dec. 44. licet eo. tit. de appellat. in no. vbi amplius dicit quod ſi appellans obtulit ſe probaturum cauſas quibus non debuit continuari idem procedit alleg. cap interpoſita de appellat. etiam ſi non probaretur cauſa expreſſa in appellatione (quando fuit appellatum vt ſupra) quod eſt notandum in huiuſmodi appellatione.

¶ Vnde circa prædicta cognoſcenda videtur faciendus quidam ſummarius progreſſus in quo pro reuocatione prædictorum cognoſcatur ſummarie de cauſis ſupradictis, vt in ſimili de tali proceſſu in materia poſſeſſoria circa vti poſſidetis ſcribit Capit. dec. 209. Plot. in l. ſi quando. C. vnde vi. eſt. n. quoddam poſſeſſorium ſummarium ſiue extra ordinarium in quo non requiritur plena probatio ſed ſummaria nec requiritur litis conteſtatio nec ſententia definitiua, ſed interlocutoria tantum quod fuit inuentum ne lite pendente ſuper proprietate vel poſſeſſione partes deueniant ad rixā vt ſciatur quis actor quis reus eſſe debeat vt ſcribit Bald. & Paul. in l. ordinarij col. pen. & fin. C. de rei vendicat. Curt. ſenior conſ. 61. ſuper eo col. fin. videturq; tale iudicium ſummarium præparatorium ad finem alterius iudicij inſtitutum & momentaneum aptitudine, vt inquit Hier. Cagn. in l. in pari cauſa n. 6. ff. de reg. iu. & dicit Imola in c. cum veniſſent ex. de inſtitut. quod tale poſſeſſorium non habet longiorem vitam quam habeat ipſa lis & fuit tantum ad ordinandum iudicium. l. libertis in fin. de lib. cauſ. & de iure canonico ab interlocutoria

lata

lata in hoc poſſeſſorio extraordinario ſaltem quoad effectum ſuſpenſiuum eſt caſus expreſſus in cap.fin.
2 §. de poſſeſſione 2. q. 6. & comm. opinio † quod à ſententia lata in poſſeſſorio de iure canonico licet appellare intelligitur in ordinario non autẽ extraordinario vt de his latè per Petrum Benint. deciſ. 79. mota lite, & in hoc poſſeſſorio extraordinario & ſummario forſitan ſufficeret vnus teſtis de qua quæſtione videndus eſt latiſſ. Idem Petrus Benint. deciſ. 62. dubitatum fuit per tot. dec.

¶ Ex his in practica ego obſeruari poſſe putarem in caſum, qui frequenter contingit aliquo mortuo eiuſdem propinquiores accipiunt poſſeſſionem omniũ bonorum eius. Hæres teſtamentarius quoque accipit poſtea poſſeſſionem eandem omnes per inſtrumentum ante perceptionem fructuum eo tempore Teſtamentarius intentat interdictum vti poſſidetis veniens ab inteſtato ſe defendit quod prior ſit tempore dum fit proceſſus teſtamẽtarius facit laborari, Ioccari, percepit fructus, venientes ab inteſtato petunt id reuocari vt attentatum, certè ſi appellauerint à talibus innouatis intimauerintq́; appellationẽ, & cauſam notabilem allegauerint, quare innouandum non eſſet de ea quę per proceſſum, vt ſupra ſummarium docuerint, audiendi ſunt alioquin in ſupradicta ſpecie ſuper vti poſſidetis procedetur.

3 ¶† Secundo principaliter quid diximus de continuatione poſſeſſionis lite pendente locum non habet quando Papa pendente appellatione cauſam ad ſe aduocauit vel deuoluit: quia pendente tali aduocatione pars vti nõ poteſt poſſeſſione ſibi competente, quia ex ea legantur manus inferiorum cap. vt noſtrum de appellat. cap. quamuis. de elect. lib. 6. vt ſcribit Rot. Rom. 44. licet de appellat. in no. ſubobſcure tamen, namque voluit, quòd per commiſſionem factam auditori poſt appellationem ligentur manus

executorum & prædicta procedant ante commiſſionem. idem voluit Philip. Franc. in d. cap. vt noſtrum col. 4. verſ. in eadem gloſſ. ex. de appellat. licet in appellatione ad Pontificem ſecus ſit & in ea ſtandum ſit regulæ, hoc eſt, quòd vnuſquiſque continuare poſſit poſſeſſionem ſuam vt idem Fran. declarat ibidem col. 2. & 3. in vlt. not. & Decius ibi in princ. & fine. & ſequitur Pariſ. conſ. 39. non poſſunt col. 2. lib. 1. vbi in fine dicit, quod per ſolam commiſſionem Pontifex non videtur cauſam ad ſe aduocare vt ligentur manus inferiorum, & ſi forſitan cõtra ſit deciſ. Rot.
4 44. in fin. ſupra alleg. †vt ſit differentia inter aduocationem appellationem, & commiſſionem, vt illa liget manus inferiorum. appellatio verò vltra diſtinctionẽ de qua in cap. non ſolum de appellat. in 6. & dicemus ſuo loco, commiſſio verò minime. ſed contra hoc vltimum ſcribit Franc. Rip. in c. cum m. nu. 197. de conſtit. vbi dicit, quod Papa delegando cauſam alteri, vel reſcribendo audiat talis, dicitur auocare cauſam.

¶ Circa hęc aduerte quia ſi legatus cauſam reſtitutionis in integrum aduerſus ſententiam committit dicitur totam cauſam ad ſe aduocaſſe vt poſt Specula. ſcribit Benint. deciſ. 85. nu. 14. quod intelligerem quoad innouationem factam lite pendente non autem quoad priuilegium quod poſt aduocationem cauſæ poſſeſſione ſua quis vti non poſſit, quia legatus etiam de latere ligatur iure communi vt ſcribitur in cap. fin. de hæretic. lib. 6. & quædam alleg. in libro meo de prob. neg.

¶ Ad declarationem tamen materiæ huius aduocationis quædam mihi notanda hic videntur. Primo quod Papa expreſſe aduocando ad ſe cauſam videtur illam eripere de manibus ordinarij cap. vt noſtrum de appellat. quod procedit etiã in quocumque inferiore habẽte poteſtatem aduocandi cauſas. l. iu-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ В.СТЕФАНИКОВА

dicium.ff.de iudici.idem est in superiore ; qui mandet referri statum causæ,relatione.n.pendente ligantur manus inferiorum l.j. C.de relatio. cap. licet de offic.legat. vbi Imol.nisi re integra remissio reuocetur vt per Franc.Rip.in cap.cum m.n.195.de constit.

5 ¶†Legatus tamen nõ potest causam aduocare ab ordinarijs Abb.in cap.1.de offi legat. quia ordinarius concurrit cum legato in iurisdictione adeo quod locus est præuentioni cap.si a sede deprebe.lib.6. vnde Archiepiscopus auocare non posset causam ab episcopis suæ prouinciæ,quia inter eos locus est prẽuentioni cap.pastoralis.de offic.ordin.cũ ibi notat.Quæ de legato diximus à fortiori procedunt in vicelegato arg.aut.multomagis,C.de sacrosanct.eccles.

¶Auocatio itaq; ligat manus inferioris vel inscij huius aduocationis vt gesta per eum sint nulla sec.Panormit.in d.cap.cum m.per tex.in cap.1.de concess. præb.lib.6 quod verum esse dicunt vbi causa per superiorem committatur motu proprio , secus verò si causa auocetur ad instantiam partis, quia intelligitur si pars vti voluerit & fecerit deueniri ad notitiã vt de his per Franc.Rip.in d.cap.cum m.nu.196.vbi dicit quod curia seruat quod in delegationibus alteri factis cũ expressa auocatione indistincte ligantur manus secus vero in simplicibus cõmissionibus.

¶ Item stante auocatione causæ,vel de consensu partium iudex procedere non potest cap.bonæ.2.de postulat.prælat.nempe ne iudicium superioris illudat.

¶ Item superior eo ipso videtur ad se causam auocare quo de causa cognoscere incepit sec.Doct.in d.c. cum m.etiam si actus per Iurisdictionem alias auocabat non fuerit fortitus effectum sec. Anchar.consi.58 circumspectis Rom.cõs.335. circa primum vbi limit.nisi actus non fuerit fortitus effectuum ex defectu falsę causæ vel iurisdictionis vt si Papa de causis temporalibus ad Imperatorem spectantibus cognoscere

gnoscere incepisset vt p Rip. in d.cap cũ m.nu.197. vbi limit.etiam vt non procedat inter alias partes.

¶Illud quoq; non est prætermittendum quod causa semel tracta in curiam Romanam nunquã inde exibit nisi Papa eam remiserit ad ordinarium vt per Decium cons.137.col.3.item si delegatus nullam ferat sententiam vel moriatur non propterea causa reuertitur ad ordinarium vt per Bal. in cap.1.§.ad hoc col.3.de pace iura.firm.& in l.si vt ꝑpenis col.pen.C. quo:& qua.iud.& p Rip.in d.cap.cũ m.nu.198.in fi.

6 ¶Tertio princ.limit.id quod diximus de continuatione possessionis vt procedat inspecta primeua materia & qualitate iuris siue possessionis, non autem quod transitum faciat in aliam speciem , ecce si possideo vel quasi seruitutem eundi lite pendente non debeo transitum facere ad ius ducendi , quoniã alia est seruitus, tunc.n.esset innouare fac.l.j.§.opus nouum. ff.de oper.no.nunti.vbi opus nouum dicitur quod fit mutata pristina forma ædificij & ibi tractatur & in l.ius ciuile. ff.de legib.quod reficere sit de nouo facere vt per Ias.ibi.namq; innouari proculdubio dicendum est quotiescunq; alteretur status rei , de qua est controuersia vt in simili dicimus quod alteratur Iurisdictio vt ordinarius efficiatur delegatus quando ei committitur quod procedat, & determinet summariè & de plano vt per Ias.post alios in l.j. §.& post operis.ff.de oper.no.nunt. vbi quoq; scribitur an prorogare terminum sit innouare , & alterare, & an prorogato termino veniant vsurę, fideiussores,pignora iuramẽtũ. Quę & ad id trahi possunt si possideo ꝑ constitutũ,& lite pendente fit transitus ad ꝓceptionẽ fructuũ, vt & si facta fuisset inhibitio.

¶ Licet quid sit nouum arbitrarium putari possit vt a iure certò non finitum , namq; nouum quandoq; dictum est quod ante per annum factum est vt in l. vetus.ff.de vin,trit,ole.leg. & Nouicius dicitur qui p

annum

annum exercitatus est vt in l.fin.ff.de public.Abb.in cap.fin.de priuileg. & leges nouæ dicuntur quæ vltimo loco factæ sunt vt in §.cæterum. de legit.agnat. succeſſ. Et facit quod ſupradiximus innouatum in vti poſſidetis qnando alter cogitur omnino deſiſtere à continuatione ſuę poſſeſſionis, & ſuorum actorũ vt per Manfred.cõſi.17.vbi alleg. Abbat. in cap.1.vt lite pendente.

¶ Sed iuxta prædicta qui. Quid ſi poſſeſſio beneficij tempore motæ litis fuit vacua & pẽdente lite per aliquem ex litigantibus occupata an dicatur innouatum contra litem? Hanc q.ponit Aegid. deciſ.102. ſi poſſeſſio beneficij,& ſubdit quod ipſe ſolus annuẽ tibus alijs vt videbatur,dixit quod erat attentatum, quia lite pendente nihil fieri debet ſuper re litigioſa per quod conditio aduerſarij detentior efficiatur, & ibi ſubdit. nota quod lite pendente res litigioſa in nullam partium transferri debet ante cauſæ cognitionem.& alleg.11.q.j.cap.vlt. & 92.diſt.cap. ſi quis ordinatus & cap.ſeq.

¶Iterum ex eadem Aegid.deciſ.q. ſi lite pendẽte inter duos alter à priucipe aliquid ſuper re de qua litigatur impetret per quod conditio partis alterius efficiatur deterior an videat innouatũ? Aegid. vbi ſupra arguit quod videatur attentatum per not.per Innoc. in cap.vlt.in gloſſ. addit.vbi videtur tex. vt lite pend. quia deterior ſit conditio collitigantis. Con-
7 trarium tamẽ Aegid. ibi determinat, †quia actor lite pendente poteſt ſibi acquirere non ſolum in poſſeſſorio,verum etiam in petitorio nouum ius agendi ex toto vt probatur in cap.Abbate.de re iudi.li.6. & reſpond. ad cap.fin.& ad not.ibi per Innoc. quod non dicunt quod impetratio reuocetur per modum attentati,ſed dicunt quòd ea non obſtante procedi poteſt in lite,nam ſi impetratio non concernit niſi prę iudicium partis tunc ſurreptia eſt ſi de lite mentionem

tionem nõ facit & ita procedat dictum Innoc.& eſt
8 ratio. ¶Quia nõ eſt veriſimile vt dicit Innoc.† quòd in præiudicium partis princeps velit aliquid concedere. Si vero concernat etiam alia tunc capitulũ tangens litis pendentiam non includit. Subdit tamen Aegid. caue quia Io.And. & Paul.in clem.2.vt lit.pend.ſup.gloſſ.2.dicunt quod cenſetur fieri contra litis pendentiam ſiue quis ſua poſſeſſione ſpolietur, ſiue res litigioſa alienatur, ſiue priuilegium impetretur non facta mentione de lite quod credo in Iudicijs tenere, licet prius dictum de iure videatur probabilius, quia quod impetratur non eſt attẽtare vt d. cap. abbate vbi acquirere ſibi ius non eſt attentare.l.ſi poſt acceptum. ff.de iudicij, ſed quod per ſumptionem impetratur non eſt contra litem ſed contra impetrationem & principem attentare ex dicta gloſ.& Paul.Hæc Aegid.confuſe ſatis, & ſup & ſubobſcure.Sed vide Aegid.deciſ.749.& quæ alleg.alias, quia materia ampla eſt vna, iſta reſcripta impetrata lite pendente.

¶Plane euenire poteſt, quod lite pendente aliquid fuerit innouatum, & poſt eadem qualitate inſpecta iterum innouatum eſt ſuper vltimo innouato agi contigit vt ſuper attẽtatis, ſi refricetur quod per modum continuationis factum fuerit, obſtabat quod continuatio lite inchoata conſideratur, & cui comedimus quod plus eſt vtique quod minus reg. cui quod plus eſt.ff.de reg.iu. cum ſimil. Et iterum ſi in prima inſtantia fuerit innouatum ſępe ac ſępius vel ſemel, & poſt in cauſa appellationis innouetur ſup quo agatur quaſi vt ſuper attentato idem dicendum videtur, quia per appellationem cauſa reducitur ad terminos litis cõteſtatę vt per cap.deciſ.18. ita vt ad terminos emiſſæ primæ citationis redigamur. ex eo enim tempore inducitur litis pẽdentia vt in cap.fi. vt lit.pendent.in 6.

¶Sed

¶Sed & causa attentatorum faciet litis pendentiam non quoad continuationem sed quoad alia, ecce.n. pronuntiatum est sententiam exequendam esse a qua est appellatum,& facta est executio in tenutã, agitur super attentatis,quia pendente appellatione, ille de tenuta transitum facit ad possessionem instatur super reuocatione attẽtatorum, excipitur quod non erat lis super possessione, replicatur quod erat super attentatis & tenuta vnde a fortiori sup possessione licet appellatio friuola esse.

¶Tertius autem non litigans si innouauerit non videtur teneri per remedium attentatorum, sed alia iniustitia nisi faciat ad commodum litigantis, quia is videbitur feeisse, vnde Iudex qui se intromittit cũ non fit iudex non tenetur vt attentans nisi post inhibitionem interpositam,vel appellationem ab eius processu & intimationẽ si ea fiat in absentia vt probari potest super cap.non solum cap.ab eo.de appel lat.in 6.& ex not.per Rot.43. & 44. de appellat.in nou. Plane si lite pendente in aliquem fuerit alienatum reuocationem dari per modum attentati scribit Rot.2.de alien.iud.mut. cau. in antiq. qđ vtile est quoniam contingere potest, vt locum non habeat titulus de litigiosis, vt mihi contigit in transactione, & donatione causa mortis, quæ vidẽtur non recipere titulum de litigiosis l.censemus. C.de litigiosis, sed de his alias.

¶Iuxta prædicta contigit talis casus quidam obtinuerat licentiam realem & personalem contra A. vt sibi reuenderet tale prędium, vnde in illud ingressus est & arauit & possessorios actus fecit.A. cũ hoc sciret appellauit & agit super attentatis. Non procedit quia lis iam est finita per sententiam, vnde ad turbatiuam vel spolium est recurrendum. sed si post appellationem legitimè interpositam & intimatam iuxt.cap.1.de elect.lib.6. attentetur secus est.idẽ esset

set si stante appellatione ille deueniset ad tenutam, & dum agitur super attentatis trãsitum fecit ad possessionem vt supra tetigi.quia lis tunc quoque pendet. Nota tamen gloss.in verb.innouare in cap.fin.
9 vt lit. pend.in clem.†quòd non dicitur innouari per alienationem rei litigiosæ & per impetrationem rescripti non facta mentione litis pendentiæ.

¶Sic lite pendente contra debitorem super obseruãtia instrumenti executiui debitor ille iuratur suspectus de fuga, & deuenitur ad capturam, vtique per remedium attentatorum retractari poterit dummodo indebite deuentum sit ad talem captura m. Ecce alius casus quidam agit super rescissione contractus interim ille agit executiue ex statuto decernitur ad capturam non videtur habere locum remedium attentatorum præsertim si exceptio litis pendentiæ super rescissione non sit de permissis à statuto dante executionem, faciunt quæ dicam, in sequentibus.

SVMMARIVM.

1 *Quod fit lege permittente, pœnam non meretur.*
2 *Causa si committatur,sub onere conscientiæ, Iudex non tenetur deferre appellationi, & quomodo fiat reuocatio, ibi.*
3 *Surrogatus in beneficio, quo casu non dicatur aliquid attentasse, ibi late.*
4 *Iudex, parti committere potest, quod propria authoritate ingrediatur possessionem.*
Aduersarius,constitui potest nuncius ad citationem, in re sua.
5 *Quo casu, non dicatur attentatum, nec innouatum. 6. 7. 8. 11. 12. 13. 17. 18. 19. 20. 21. alij casus ibi remiss.*
9 *Attentatorum remedium,& titulus, vt lite pendente, non habent locum, quando partis aduersæ non interest aliquid innouari.*
10 *Princeps, non dicitur proprie attentare, quia est supra ius.*
14 *Ampliationes circa attentata. 15. 16.*

Innouata,

22 *Innouata, post emissam, & executam citationem, ex quibus fiat præiudiciũ causæ, reuocanda sunt, per modũ attentati.*

Contra ius, innouari, quomodo dicatur. Cap. v.

1 COntra ius diximus præterea in definitione, quia † quod fit lege permittente pœnam non meretur. l. gracchus. C. de adulteriis & attentatum dici non potest quod sonat in malum, & ita quòd vbi fit lege permittente non attentetur scribit Aeg.
2 decis. 18. oneratio conscientiæ vbi † si causa committatur sub onere conscientiæ iudex non tenetur deferre appellationi, & si procedat non fit reuocatio per modum attentati, sed per modum iniustitiæ.
¶Qua ratione putabat dici posse Guliel. Cassad. dec. 6. gratia surrogationis in tit. de caus. possess. & propr.
3 num. 9. † quòd surrogatus in beneficio habens tres sententias conformes siue rem iudicatam: item relaxatas executoriales condemnato non citato in executione nec seruatis quatuor terminis solitis seruari in curia Romana, de quibus per Cassad. d. decis. 6. Vestri. li. 8. in tit. de execut. & non dicitur aliquid attentasse si missus fuerit in possessionem per electũ executorem executorialibus aliter nõ intimatis, vel pro
4 pria authoritate acceperit possessionem, † quia parti committi potest quod propria authoritate ingrediatur in possessionem rei sibi adiudicatę, licet communis modus sit per executorem sec. Bart. in. l. iuste possidet. ff. de acq. possess. in l. si finita. §. Iulianus col. v. ff. de damn. infe. & aduersarius constitui potest nuntius ad citationem de re sua. l. eum qui. §. si epistola. ff. de fur. hanc quę dicit esse conclusionem legistarũ. Abb. in cap. de cæterò col. vlt. de re iudicat. & in cap. cum

cum dilecti. de dol. & contum. siquidem committeretur mera & nuda executio: secus verò si cum causæ cognitione vt per Guliel. Cass. vbi supra, item quia quando lapso termino deserta est appellatio vlterius non citato aduersario sententia mandatur executioni vt per Innoc. in cap. cum super de re iudicat. Abb. in cap. cum causa de re iudicat. quod absque dubio procedit si Papa relaxasset mandatum executiuũ vt ibi per Cassa. qui præterea dicit quod Rota reuocat talem possessionem, & ꝙ coram D. Iacobo Simonetta conclusum fuit quod reuocari non deberet.
5 ¶Item nõ fit contra ius, & ideo † non attentatur quoties iudex appellanti statuit terminum ad recipiendum apostolos, item ad prosequẽdum appellationẽ, item ad docendum ne prosecutione iuxt. no. in cap. personas ex. de appellat. in cap. cum sit Romana. eo.
6 tit. quia † illa quæ veniunt ad faciliorem expeditionem causæ appellationis non dicuntur innouari vt per Abb. Imol. Franc. Dec. in cap. cum teneamur de appellatio.
7 ¶†Item si post appellationem interpositam timeatur de fructuum dilapidatione nõ dicetur innouare iudex qui facit eos sequestrari, vt per Spec. in tit. de appel. §. nouissimè. Vestrius lib. 8. in tit. de attenta. p. 152. quod magis videtur procedere in terminis cle. 1. de seq. poss. & fruct.
8 ¶†Item si esset timor fugæ debitoris, si iudex faciat procedi ad capturam non dicetur innouare vt per Ang. in l. nemo carcerem. in fin. C. de exact. tribut. Spec. in d. §. nouissimè Abb. Franc. Dec. in d. ca. cum teneamur. de appellat. Vestrius in pract. lib. 8. in titu. de attentat.
9 ¶†Item quotiescũque partis aduersæ nõ interest aliquid innouari, tunc non habet locum titulus vt lite pendente & remedium attentatorum, vt per Inno. in c. ex parte in verb. appell. de rescriptis Io. Monachus

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. МЕЧНИКОВА

chus in rubr.vt lit.pend. quos citat, & ſequitur Rota.25.ſi reus & poſſeſſor.de reſcr.in no.col.ij. vbi in pulchro caſu quidam reus, & poſſeſſor beneficij nullum ius habens in eo, vt quia generaliter illud erat reſeruatum, vel ſpecialiter extra iudicium appellauit à gratia ſui aduerſarij quæ ex aliquibus cauſis dicitur ipſo iure nulla & appellationem aduerſario intimauit & poſtea ante commiſſionem appellationis in curia impetrauit nouam gratiam ſuper dicto beneficio inter cætera dicitur attentatum, reſpondetur quod non eſt verum, quia aduerſarij non intererat, quia gratia eius nulla & non conſideratur quod poſt poterat impetrare, & innouatio dicitur reſpectu iuris, & poſſeſſionis partis, non autem impetrantis, & ibi ſubdit.

10 ¶ † Quod princeps propriè non dicitur attentare, quia eſt ſupra ius cap.propoſuit de conceſſ.preben. & per Rot.latius vbi ſupra.

11 ¶ † Item ſi inceptum ſit litigare ſuper vti poſſidetis ciuiliter deinde accedatur ad forum criminale non videtur innouari, quia actio ciuilis & criminalis deſcendens ex eodem facto non ſolum in diuerſo iudicio, vel foro intentari poteſt, ſed & in eodem libello, quia tendunt ad diuerſa ſuper quibus quoq; ſimul ſententia fertur,vt late ſcribitur per Aegid.Bellamen.deciſ.400. ciuilis & criminalis.

12 ¶†Item ſi pars iuſſu iudicis ingreſſa eſt poſſeſſionē poſt ſententiam in poſſeſſorio à qua ſecundū Aegid. conſtitutionem non licet appellare non dicetur innouare, quia lis eſt iam finita per ſententiam, planè ſi poſt appellationem interpoſitam id fieret nō eſſet innouandum quouſq; non conſtaret de re iudicata expreſſe, quia conſtitutio illa Aegid.multas patitur declarationes ex iure communi, de quibus dixi in quibuſdam conſiliis meis in tali materia.

13 ¶ † Item ſi pendente lite ſuper reſciſſione contractus,

ctus, vel ſuper abſolutione à iuramento pars, quæ habebat conſtitutum poſſeſſorium in forma petat à iudice ſe immitti in poſſeſſionem & fuerit immiſſa, non dicitur attentaſſe, quia facit id pro cōtinuatione ſuæ poſſeſſionis habitæ per conſtitutum vt late
14 tè ſcribit Pariſ.conſi.ult. lib.4. † vbi videtur id ampliare,ut pro acceſſoriis ad ea, quæ competunt ante litem conteſtatam non dentur attentata,vt inquit ip
15 ſe †ſi poſſeſſio naturalis acceſſorium ſit ad ciuilem, licèt contra opin.Pariſ.ſcripſiſſe videatur Afflict.de
16 ciſ.131.& ſupra ſcripſi† idem eſſet ſi propter inſtrumentum in forma camerę coram iudice ſeculari relaxata executio fuerit pendēte lite ſuper abſolutione a iuramento quod aſſeratur inſtrumentum vſurarium per prædicta.

17 ¶†Item ſi lata ſententia in cauſa matrimonij iudex à quo appellatum erat inhibeat partibus ne interim appellatione pendente alteri nuberent,nō dicitur attentare glo. in verb. diſtricti us in cap. 2. de
18 matrimo.contra.contr.int. eccleſ.† item ſi poſt ſententiam de exequendo inſtrumentum in forma cameræ appelletur & per iudicem ad quem inhibeatur,non attentantur.

19 ¶†Item ſi appellatione pendente iudex à quo prouideret ne poſſeſſor turbaretur in ſua poſſeſſione.d. cap.cum teneamur vbi omnes.de appel. quinimmo ſi in præiudicium poſſeſſoris appellatione interpoſita innouatum fuiſſet iudex à quo vt attentatum reuocari petere poſſet,vt per Imol. Franc.& Dec. in d. c.cum teneamur.

20 ¶†Item ſi poſt appellationem poſt illatum grauamen iudex à quo grauamen reuocaret prout Iudicum Rom. curię vſum frequentem per repoſitiones Veſtrius in d.pract. & lib.8. in tit. de attent. teſtatur poteſt citare ad hoc grauatum appellantem, & non ſolum reuocare grauamen, ſed etiam reuocato

grauamine ad vlteriora in causa principali procedere, ac si nunquàm appellatum fuisset. cap. si à iudice de appell. in 6. cap. cum cessante. eod. tit. vt per Doct. in d. cap. cum teneamur. vbi id procedere dicunt siue in iudice ordinario, siue in delegato.

21 ¶ † Alij quoque casus in quibus lite pendente & post appellationem innouare ius permittit notari possunt ex scriptis per Speculat. in d. §. nouissime, & per Doct. in d. c. cum teneamur, & ex iis, quę infra tractabimus. Hic subiicio quod in supradictis casibus in quibus lex iudici permittit quod procedere possit non obstante appellatione, pars coram eodem comparere poterit pro cõseruatione suorum iurium, nec dicetur appellationi renunciare, vt per Dec. in d. cap. cum teneamus. & per Vestrium in d. tit. & practic. vbi alleg. Rot. 287. licet appellationi in nou. de
22 renunc. & appellat. † Aduerte præterea quod post emissam & executam citationem quicquid innouatur ex quo fiat prę iudicium causę venit per modum attentati reuocandum, vt per Bero. in c. quoniam contra num. 113. de const.

SVMMARIVM.

1 *Si quid attentatur, aliter, quam lite pendente, quomodo reuocetur. ibi remissiue.*

2 *Tempus instantiæ licet non sit præfinitum de iure canonico, tamen si per decennium nihil actum fuerit, videtur liti renunciatum. & si post dictum tempus, ordinarius conferat beneficium, non debet collatio reuocari, quasi attentatum exemplum ibi.*

3 *Lis non finitur, nisi per sententiam.*

4 *Remedium attentatorum, non habet locum, post rem iudicatam nec finita lite modis, de quibus ibi. nu. 5.*

6 *Beneficium, licet non possit cedi, neque renunciari, nisi in manibus eius, qui potest instituere, & destituere, tamen*

men liti, vel causæ, potest renunciari in manibus auditoris.

Renunciatio eius, qui habet ius in beneficio, valet, etiam si fiat in manibus notarij.

7 *Lis quando dicatur pendere per multa.*

8 *Ea non modo quæ post litem contestatam, sed etiam quæ ante, saltem post citationem, attentantur sine libello, ex puro, & mero officio iudicis reuocantur in statum pristinum.*

Differentia inter Rubr. vt lit. penden. & titulum de restitut. spoliat.

Litis pendẽtia quando non habeat locum, & quo ad reum, & quo ad actorem. 49.

Contumacia actoris, maior est, quàm rei.

9 *Remedium attentatorum competit pro reuocatione spoliationis factæ per aduersarium, qui fecit committi causam auditori, contra absentem, & ante executam citationem eum spoliauit.*

10 *Executio citationis, an sufficiat, in ecclesia cathedrali, ad inducendam litis pendentiam, quo ad reuocationem attentatorum?*

11 *Qualis debeat esse citatio contra reum, ad inducendam litis pendentiam? cum limitationibus, & ampliati & re stricti, vt ibi per multa.*

12 *Lis, vt pendere dicatur, sex requiruntur, vide ibi.*

13 *Lis quando non dicatur pendere. 15. 19.*

14 *Lis pendere dicitur pluribus modis. 20. 21.*

Citatio quomodo expediatur, tam in curia Rom. quàm extra, in omnibus causis.

Appellans in iudicio, offendit ministrum legis, appellans extra iudicium, offendit legem.

Mitius agitur cum lege, quàm cum ministro legis.

16 *Citatio coram arbitro, vel arbitratore, vel delegato, inducit litis pendentiam. ratio ibi.*

17 *Citatio nulla, quos effectus pariat latè, vt ibi. & nu. 48.*

18 *Restitutio in integrum, aduersus tres sententias, inducit li*

tis pendentiam, quo ad reuocationem attentatorum, quod remittit ad distinctionem carr. & ad scripta per Petr. Benint. in dec. 83. vt ibi.

22 *Commissio causæ, litteris non expeditis, non tribuit iurisdictionem. & de veritate habentur regulæ vsque per numerum 26.*

Iurisdictio est lapis fundamentalis iudicij.

27 *Lis, an dicatur omnino sopita, stante re iudicata. multa hinc inde adducit, & concludit vt ibi vsque ad nu. 44.*

45 *Res, quando sit facta litigiosa, quomodo cognoscatur. 46.*

47 *Remedium reintegrandæ, quando habeat locum in laude.*

Ad interrūpēdam pacificam possessionem quid requiratur.

50 *Sequestrum, adpositum absque consensu partium, quid operetur.*

Differentia inter sequestrum verbale, & in facto.

Sola productio libelli, vel positio inquisitionis, in actis, non inducit potentiam processus.

51 *Quomodo intelligatur quod impetrans diuersa rescripta, ad duos iudices, perdit causam.*

Beneficium, quo casu potest esse, non litigiosum, & non pacificum.

52 *Possessor, qui decernit citationem contra tertium, super beneficio, vt ibi, licet ipsam citationem per x. annos non fuerit executus, non dicitur pacificus. ratio ibi.*

53 *Possessor triennalis, si confiteatur per literas suas se habuisse notitiam citationis contra eum decretæ, ante completum triennium, non per hoc minus pacifica dicitur sua possessio.*

Confessio tituli spoliati, per spoliatorem, facta in sua supplicatione, sufficit ad reintegrandum.

54 *Possessio pacifica triennalis, iam incepta, an fuerit interrupta per appellationē extraiudicialem intimatam possessori, & postea desertam, vel litis pendentia inducta fuerit? multa ibi pro vtraque parte.*

Practicæ Perusiæ circa præcepta facienda.

Lite pendente attentari quomodo, item quomodo lis dicatur pendere, item declaratio ad clem. fin. vt lit. pend. & alia in materia. Cap. VI.

1 Lite pendente propterea subdidimus in definitione, †quia si attentetur aliter, quàm lite pendente id non reuocatur per remedium attentatorum, sed secū dum diuersitatem casus per diuersa remedia quorū pleraque ponit Franc. Rip. in cap. sæpe. de restit. spol. & nouissime per Menoch. in tracta. de recup. poss.

2 ¶†Hinc dictum est quod si lis fuit inchoata super beneficiis, & post cessatum vltra decenniū quod in ea nihil fuit actum si ordinarius conferat iuxta clem. 1. vt lit. pend. & cap. 1. eo. tit. in 6. non debet reuocari quasi attentatum, quia licet iure Canonico præfinitum non sit tempus instantię, tamen si nihil agitur per tantum tempus videtur liti renūciatum, vt late sentit Gulielm. Cassad. decis. 1. vt lit. pend. vt in simili legitur quòd per negligentiam decennij amittitur possessio, vt in l. peregre. §. quibus. ff. de acquir. poss. Abb. in cap. contingit col. 4. de dol. & contum. in l. rem quæ nobis. 2. q. prin. ff. de acq. possess. glo. in l. 1. C. de ser. fug. facit quod talis videtur diffidere de iure suo, & videtur sequi Octauianus Vestrius in pract. lib. 8. in tit. de attent. pag. 159. vbi lis erat super possessione quasi quòd secus sit si super proprietate.

¶Contra prędicta tamen allegatur Rot. 10. si lite pend. & nu. 3. vt lit. penden. in no. vbi dicitur quod
3 Rota tenet † litem non finiri nisi per sententiā, sed

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ СТЕПАНИКОВА

certè. reſponderi poteſt quod non habuit reſpectum ad negligentiam, ſed ad finiendam litem per mortem vti ibi caſus erat, item in caſu Rotæ facta erat proſecutio per actorem, & reum.

¶Lis quoque cum dicatur finita per rem iudica-
4 tam ſequitur † quòd poſt rem iudicatam non habet locum remedium attentatorum, vt videtur allegari poſſe prædicta Rota. x. ſi lite pendente vt lit. pend. in no. Caſſad. deciſ. 5. vt lit. pend. expreſſius Veſtrius in pract. lib. 8. in tit. de attent. col. pen. vbi alleg. Rota. 411. in not. Mil. in repert. in verbo lite pendente Staphil. pag. 164. Vnde ſi ad practicam id reducatur, ſi actor contra quem eſt res iudicata ſpoliat reum agetur remedio ordinario nō autem ſuper attentatis. quod multo magis procedere videtur ſi ſe intrudit cum poſſeſſio vacet vt in caſu Rot. x. vt lit. pend. ſupra alleg. Reus verò poſſidēs ſi pro ſe habeat rem iudicatam multominus dicetur innouare.

5 ¶†Finita quoque lite per ceſſionem, vel renuncia-
tionem, tranſactionem, vel compromiſſum iux. l. poſtquàm liti. C. de pact. cap. veniens. ext. de iureiu. non habebit locum remedium attentatorum, ſiue in ſpiritualibus, ſiue in prophanis, vt ſcribit Veſtrius in d. loco. col. fi. pag. 160. vbi allegat Rot. 677.
6 in antiq. namque (quo ad beneficialia) † licet cedi, aut renunciari non poſſit beneficium niſi in manibus eius, qui poteſt inſtituere & deſtituere, tamē liti cauſęve poteſt renunciari etiam in manibus auditoris, vt per Rot. pen. de renunc. in antiq. & 5. & 13. eod. tit. & Rot. 6. de renunc. in not. Felyn. in c. auditis. num. 18. de præſcr. Staphil. 3. part. fol. 69. & facit ratio, quia renunciatio eius, qui habet ius ac rem in beneficio valet etiam ſi fiat in manibus Notarij, vt per Rot. 14. col. fin. de renunc. in antiq. quomodo autem per mortem in beneficialibus lis finiatur, vt non habeat locum remedium attentatorum ſcribit

bit Veſtrius in ſupra citato loco.

7 ¶†Quando autem lis dicatur pendere in materia ita terminatur in clem. fin. ext. vt lit. pend. cum lite pendēte nihil debeat innouari, (litem quo ad hoc pendere cenſemus poſtquam à iudice competenti in ea citatio emanauit & ad partem citatam peruenit vel per eam factum eſt quominus ad eius notitiam peruueniret, dum tamen in citatione prædicta talia ſint expreſſa, per quę plenè poſſit inſtrui ſuper quibus in iudicio conuenitur. Ad hanc clem. glo. cum lite pendente) declarat quando lis pendere dicatur. quod not. Hoſt. cap. 1. eod. tit. vbi dicit quod lis pendet non ſolum ea conteſtata, ſed etiam libello principi oblato. C. quand. libel. princ. dat. l. 1. & fortius ex quo eſt impetratum de appell. cap. ſuggeſtum, & fortius ex quo negotium eſt commiſſum c. cauſam. 2. de reſtib. & fortius facta citatione de offic. deleg. c. gratum per quæ ibi dicitur ſecurè tenendum, quòd
8 † non ſolum ea, quę poſt litem conteſtatam, ſed etiā ea, quæ ante ſaltem poſt citationem attentatur ſine libello ex puro, & mero iudicis officio reuocantur in ſtatum priſtinum alleg. cap. cum m. de conſtitut. cap. ad diſſoluendum de diſpenſa. impub. de quibus non poteſt dici quòd lis fuit cōteſtata, & in hoc differt Rubr. vt lit. pend. a titulo de reſtit. ſpol. quia hic de plano proceditur. ibi verò offertur libellus, vnde facto præcepto de non moleſtando eodemq; reuocato, non reproducto in formam petitionis, videtur, quod non habeat locum litis pendentia, quia licet præceptum habeat vim citationis, tamen quādo eſt' facta reuocatio iam euanuit illa citatio, nec videtur induci litis pendentia in tali reuocatione reſeruato iure videndi locum. Item partibus factum fuit ſequeſtrum, & eodem reuocato pars fecit citari aduerſarium in partibus ad comparendum in curia in tali cauſa, uel cum ſuis iuribus & poſt fecit ex equi quā-

dam licentiam cuius occasione simpliciter factum erat sequestrum, certe non est litis pẽdentia, quia sequestrum præsupponitur reuocatum & citatio non emanauit a competenti, licet in partibus consueuit quòd generaliter baiuli faciunt citationes sine alia commissionẽ. idem dicerẽ si partes fuissent inuicem contentæ deueniendo in curia maiori. Sed & sequestrum, & præceptum ita demum facient litis pẽdentiam de non reuocari. loquimur si habẽt clausulam iustificatoriam, quia tunc vim citationis habent alius solius præcepti quòd timendum est interim. Verum ea, quæ dicuntur in d.clem. fin. procedunt quoad reum. nãque quo ad actorem lis penderet, vt in de attẽtata reuocari possint, dicitur quãdo post impetrationem, & præsentationem rescripti per iudicẽ decreta est citatio, licet ea non peruenerit ad notitiã rei, siue citatio non fuerit legitimè executa, quia actor qui sciuit, vel scire debuit. Et de materia & regul. de iudicando literis non expeditis Gomes. in compend. utri. sign. ad reg. cancel. pag. 121. quid enim si hæc omnia per procuratorem facta fuissent de prædictis actor iure non prætendit ignorantiam iuxt. no. in l. quod te. ff. si cert. pet. non debet vlterius certiorari cap. eum qui. de reg. iur. cap. ab excõmunicato de rescrip. et maior est contumacia actoris quàm rei, vt per has rationes scribit Rot. 6. quod dicitur vt lit. pen. in no. 4. eod. tit. in aut. 11. de dolo & contum. in antiq. Bisignet. decis. 2. de appell. in antiquior. Paris. consi. 45. colum. fin. lib. 4. vbi alleg. Roman. consi. 348. circa primum col. 2. Felyn. in cap. super literis num. 31. de rescript. Afflict. dec. 220. in causa. num. 13. Aegid. Bellem. dec. 380. si fa
9 ciens committi, †vbi si faciens committi causam auditori contra absentem ante citationem executã spo hauerit aduersarium sit locus reuocationi per remedium attentatorum. Idem scribit Aegid. Bellem. de-

cis. 545. si pendente Staphil. pag. 44. Vestrius in pract. lib. 8. pag. 158. ubi alleg. Rot. 425. nota vtrum lite pendente in antiquis. Item circa prædicta aduertendum putarem, quia supradictę auctoritates videntur innuere quod sola impetratio & præsentatio rescripti nõ sufficiat quinimmo nec postulatio pro citatione, vt videtur quod sufficiat decretum citationis licet adhuc non expeditæ, & non extractæ per notarium, quæ si vera, sunt notanda.

10 ¶ † An autem executio citationis in ecclesia cathedrali sufficiat ad inducendã litis pend. quoad reuocationem attentatorum, vide per Dec. cons. 460.
11 nu. 24. †Q. ratione rei qualis debet esse citatio quę contra eundem emanat ad induendam litis pendentiam? certè debet esse talis per quam citatus instrui possit de his, super quibus ab actore conuenitur, vt dicit tex. in d.clem. fin. & Vestrius in d. lib. 8. suæ pract. ita vt citatio forsitan debeat continere petitionem cuius, & cuius rei, & coram quo, & forsitan etiam insertionem rescripti, vt infra, sed videtur ex eadem clem. sufficere citatio quouis modo emanata à iudice secundum quod ead. clemen. loquitur generaliter, vt videatur sufficere citatio ad dicendum contra commissionem dummodo, vt inquit tex. in d. clem. talia ibi exprimantur per quæ certioretur citatus, de quibus in iudicio conuenitur, & citatio ad videndum inhiberi dicitur sufficere. Hæc tamẽ vera sunt nisi reus citatus apprehẽsus, & citatus fuerit Romæ in Curiave, quia tunc ad inducendam litis pendentiam sufficit sola citatio per cedulam præsentatã per cursorẽ, vt in curia fieri cõsueuit, quoad omnes effectus litis pendentiæ inducendos: & ita stylus curię circa hoc dispensauit ea ratione, quia in Curia apprehensus habet commoditatem de omnibus se informandi, vt per Vestrium in pract. lib. 8. in tit. de attent. & ibi idem Vestrius dicit, quod citatio

tio quoad litis pendentiam, sed afficit à die, quo sibi fuerit præsentata, vel stetisset per eundem quominus ad eum citatio perueniret, vt dicit tex. in d. clemen. fin. vt lit. penden. sed ante secutam relationem non explicat, quod tamen ipse admitterem per d. clemen. si post relatio sequeretur in termino tamen vt infra. Et nota quod si per iudicem alias competentem emissa esset citatio & executa etiam sine libello fit litis pendentia quoad attentata secundum Manfred. concl. 9. quod restringerem saltem informato superiore, & facta innouatione per pacē ex industria super attentatis; namque delegatus debet inserere resumptum in citatorio, ordinarius verò habet confusionem circa attentata, quia super aliis forsitan erat citatio, idem dicerem si in citatione exprimeretur causa, vel si esset causa generalis.

Iuxta hæc aduertendum est quod licet citatio legitimè executa quoad reum inducat litis pendentiam vt interim nihil innouetur, tamen præter ea requiritur quòd facta fuerit relatio per nuntium de citatione, quia aliàs iudici non constaret de citatione facta. l. hæc autem. §. j. ff. quibus ex caus. in poss. ea. & ita scribit Cardin. Zabar. in dicta clemen. fi. q. vlt. & sequitur Franc. Rip. resp. 2. in sequendo. in tit. de constitut. in decretal.

Quinimmo præterea ibidem Franc. Rip. subdit quod obseruatio prædictorum non sufficit nisi facta relatione pars ad cuius instantiam emanauerit citatio compareat in termino citationis, & accuset contumaciam non comparentis quia aliàs citatio circumducitur. l. ad peremptorium. ff. de iudiciis. vbi Bald. & Paul. Castr. & facit tex. in cap. 1. de dolo & contum. lib. 6. æquè si pars extra terminum compareret frustra agere videtur.

His addendum est, quod si prædicta omnia essent seruata præterquam ꝙ relatio fuit præsentata post accu-

accusationem contumaciæ in termino, & litis pendentia non fuisset inducta, quia relatio post accusationem contumaciæ nihil operatur. de quo cogita propter d. clem.

12 ¶Guido Pap. autem dicit quòd ad hoc † vt lis pendere dicatur sex requiruntur. Primo quòd emanauerit citatio. Secundo quòd à competenti iudice.

Tertio quòd ad citatum perueneri, vel per eum steterit quominus ad eius notitiam perueniret.

Quarto quòd plenè per eam posset instrui ad quid citatus fuerit. Quinto quod citatio sit apta. Sexto quod nuncius sufficienter intimauerit citationem vt hæc probantur ex tex. & glo. in d. clem. fin. & ex scriptis per Zabar. ibi. & latius hæc prosequitur Guido Pap. decis. 488. lis non dicitur pendere, & ad prędicta videnda sunt not. per Felyn. in c. super literis
13 nu. 31. & seq. ext. de rescr. vbi dicit † quod per citationem factam non inducitur litis pendentia nisi per eundem explanetur tenor citationis declarans hoc verum esse vbi in partibus decernatur citatio, non autem in curia, quia ibi facile citatus certiorari potest, item non inducitur litis pendentia quando citatio, & impetratio facta fuerit eadem die, vt per Rot. pen. vt lit. pend. in no. quia ignoratur utra prę cesserit & ita d. clemen. fin. Rot. prędicta declarat, ut non procedat quoties ignoratur vtra præcesserit impetratio rescripti an citatio. Ex his si rescriptum fuerit signatum in præsentia partis non propterea dicetur lis pendere, & multominus si pars citata ad vidē dum signari rescriptum non comparuerit. Et nota quod licet cōtra regulam, quæ cassat commissiones faciendas super beneficijs per gratiam apostolicam quibus non sunt literę apostolicæ confectę, & processus desuper factos, tamen impetrantur per cautos procuratores cōmissiones: sæpe cum clausula ꝙ eisdem non confectis procedatur dummodo expediantur

diantur intra terminum ad articulandum, & quod tales ſupplicationes non aliter ſignantur, quàm dũmodo tale beneficium nõ fiat litigioſum vt per Staphil.de commiſ.lit.in col.3. ſed an propterea ſeruato termino ad dicendum contra commiſſionem ad libellandum, vel ad iurandum, de calumnia dicetur lis pendere? & Staphil.vbi ſupra ſentit quod ſic. quia dicit per dictionem implicatiuam etiã quo ad dictum beneficium litem non pendere, vnde reuocari non poteſt alienatio per modum attentati, quod alias concederetur ſec. Staphil.vbi ſupra & ibi ſubdit, quod in ſupradicto caſu inducitur litis pendentia quo ad actorem, & citationem declararet non executam vt ibi per eum.

14 ¶†Aliis modis quoque lis dicitur pendere vt per libelli oblationẽ. Secundo p appellationem. Tertio per relationem ſiue conſultationem. Quarto per iudicis recuſationem. Quinto per in integrum reſtitutionis poſtulationem, vt per eundem Guid.Pap.dec. 336.in declaratione & per apoſtil.ad d.deciſ. eiuſdẽ Guid.Pap.deciſ.488.vbi additur, quòd per impetrationem iudicis lis dicitur pendere, & per commiſſionem.& ſubditur hæc vera eſſe quo ad impediendam impetrationem.quo ad reuocationem attentatorum verò requiri citationem, ſed de illo uidẽdum eſt per Felyn.in cap.cæterum,& in cap.ſuper literis ext.de reſcrip.& per Afflict.deciſ.220.in cauſa, Domini Ioannis nu.13.& ſequen.& ex prædictis, per commiſſionem de ſpeciali mandato Papæ non dicetur lis pendere, licet quo ad procuratorum ſecus vt per Rot.13.deciſ.477. reſcrip.ant.

¶Quomodo autem citatio tam in curia, quàm extra curiam Rom. expediatur,& quomodo per edictum tam in cauſis prophanis quàm eccleſiaſticis ſcribit Guliel. Caſſad.deciſ.1.de appella. & per Veſtrium lib.4. in cap.de citat.extra cur. & cap.ſeq.& ex

ex prædictis uidetur quod per citationem vel præceptum ad inducendum ſignari cõmiſſionem non inducatur pendentia quo ad attentata.

15 ¶†Appellatio extraiudicialis non inducit litis pẽdentiã niſi ſecuta legitima intimatione, vt locum habeat titulus vt lite pendente, & remedium attentatorũ licet ſecus ſit in appellatione iudiciali vt ſcribitur per Rot.69.ſciendum eſt de appellat. in antiqu.vbi reddit rationem diuerſitatis, quia appellans in iudicio offendit miniſtrum legis, appellans vero extra iudicium offendit legem & mitius agitur cũ lege, quam cum miniſtro legis.l.Celſus. ff.de arbit. etſi reſponderi poſſit quod iudici per appellationẽ non fit iniuria ſec.Archidiac.in cap.venerabilis ſuper verb.ſpectat de ſenten.excom.lib.6.& Innoc. in cap.cum ſpeciali verſi.cum iudice.de appellat. & ita opinionem Rot. ſequitur Caſſad.deciſ.1. de appel. & ibi remiſſiuè quomodo reuocanda veniant attentata poſt appellationem extraiudicialem,& de differentiis inter appellationem iudicialem & extraiudicialem,& quid ſit appellatio extraiudicialis, ſed hoc latius infra tractabitur.

16 ¶†Citatio corã arbitro, vel arbitratore vel coram delegato inducet litis pendentiam, quia videtur eis omnia conceſſa ſine quibus iuriſdictio expediri nõ poſſet.l.2. ff.de iuriſd.om.iud.

17 ¶†Citatio nulla non operatur litis pendentiã iuxta terminos d.clem. fin. vt lit. penden. & ſcribitur per Dec.conſi.460.num.28. Vant.de nullit.in tit. quot.& intra qu. temp.vt in ſimili, ad perpetuã iuriſdictionem ſec.Archidiaconum in cap. non ita in princ.2.q.6. Paulus Caſtrenſis in l.1.§.1.ff.de feriis, & præſcriptionem non interrumpit.l.ſi pater. C. ne de ſtat.defun. item non inducit malam fidem quando ex tali actu nulliter geſto quis plenè inſtrui non poteſt, ut per Bald.in auth. offeratur col.pen. C.de litis

litis conteſt. item pacificam poſſeſſionem non interrumpit, vt per Gomeſ. ſuper reg. de annal. q. 45. Afflict. deciſ. 366. in fi. cum ſimilibus. quæ late proſequitur Vantius in ſupra citato loco, & an ex proceſſu nullo inducatur litis pendentia poſuit Afflict. in conſtit. regni in tit. de exord. præp. iud. & in conſtit. de al. ter. col. 1. & videtur quod non ex prædictis. ex hisq; citatio huiuſmodi coram iudice incompetenti vel non iudice non operatur effectum ad attentata, ſi quidem oppoſitum fuerit de incompetentia, vel aliter de eius incompetentia declaratum, ut in l. 2. ff. in ius voc. vt eant. cum ſim. Itē ſequeſtratio fructuū præſertim per iudicem incompetentem, itē de his & huiuſmodi per Gomeſ. in reg. de anna. poſſeſſ. q. 45. & ſeq.

17 Reſtitutio in integrum quoq; aduerſus tres ſentē tias inducit litis pendentiam quo ad reuocationem attentatorum, in quo Antonius Canarius in tract. execut. inſtrum. ſiue guarentigiæ colum. 20. ver. 21. q. diſtinguit aut loquimur de executione facta ante petitam reſtitutionem, aut fiendam. Primo caſu nō reuocatur executio facta infra tempus īfra quod poterit in integrum reſtitutio peti, & in hoc differt ab appellatione, qua interpoſita reuocantur attentata infra tempus, infra quod licuit appellare per viam attentati cap. non ſolum de appell. lib. 6. Secundo caſu aut executio eſt reuocabilis, & tunc aut non offert ſe paratum incontinenti probare & non impedi tur executio, aut offert ſe incontinenti probaturū, & tunc aut loquimur aduerſus ſententiā latam per principem & non impeditur executio ſi executionē petens caueat in caſu, quo ſuccumbat vt in cap. ſuſcitata ext. de reſtit. in int. aut loquimur in aliis ſentē tiis, & tunc aut eſt præſumptio pro ſentētia. & idem vt in d. cap. ſuſcitata ſec. intellectum Hoſtiē. qui intelligit de alia præſumptione, quam ea, quæ inſurgit

git ex actis, aut non eſt præſumptio pro ſententia. & putat quod in integrum reſtitutio impediat executionem & fiat locus remedio attentatorum. Quando autem eſt irreuocabilis executio, tunc inducitur litis pendētia per reſtitutionem in integrum, de his tamen cum requirant altiorem indaginem remitto me ad ſcripta per Petrum Bonint. deciſ. 85. dubitatum in quadā cauſa per teſt. vbi reus eſt præſens in cautione ad litis pendentiam non requiritur inſeri præſcr. Veſtr. lib. 4. c. 1. pract.

19 ¶† Si lis moueatur fictitiè & ſimulatè & in fraudem attentata eorumq; remedia locum non habēt vt per Biſign. de rer. permut. deciſ. 2. ſi lis moueatur ſuper vna re quomodo fuit litigioſa. quo ad aliam vide diſtinct. Bart. in l. fi. C: de litig. ſuper quo latius inſiſtere poſſem.

20 ¶† Sed lis ſuper nullitate, & ſuper attentatis facit litis pendentiam quo ad innouata, quia in talibus accommodari poſſunt termini tit. ut lit. pend. & c. non ſolum de appel. lib. 6. cum ſimil.

21 ¶† Per comparitionem tertii quomodo inducatur litis pendentia vt ſit locus attentatis. Afflic. dec. 366. in pleno. & ibi quando circumfunditur citatio, vel eſt proceſſus nullus, vel citatio eſt nulla.

¶ Circa prædicta quoque notandum eſt, quod eſt 22 regula quædam Cancellariæ in qua cauetur † quod commiſſio cauſæ literis non expeditis non tribuit iuriſdictionem: vnde ſunt qui dicant vbi ſit caſus & obſeruantia regulæ ex quo literæ non ſunt expeditę non tribui aliquam iuriſdictionem iudici: & per conſequens nullam indui litis pēdentiam, vnde nec concludantur attentata, quia iuriſdictio eſt lapis fundamentalis iudicij, & ſuadetur ex capit. ſuper eod. extra de appella.

23 ¶† In contrarium tamen ſcribit Gomeſ. in regula de ſubrog. q. 3. hoc eſt per commiſſionem, & citationem

tionem decretam, & executam litem induci, & beneficium effici litigiosum quoad partes, licet quoad perpetuandam iurisdictionẽ iudicis sufficeret solum decretum iuxta glo.in c.2. vt lit.pend. Abb.in c.fi. col.fin.de offic.deleg.vt executio,& notitia citationis sit illa, quæ constituit duos colligantes, & regula quod literis non expeditis non tribuatur iurisdictio procedit quando opponeretur de regula ad impediendum iudicem ne procedatur ad vlteriora, in quam sententiam facit, quia aliàs non esset necessarium scribere per signaturam dummodo ante terminum ad articulãdum literæ expediantur:& quod interim beneficium nõ censeatur litigiosum etiam quoad effectum regulæ de subrogandis. Item quia per commissionem & citationem etiam literis non expeditis adeo beneficium efficitur litigiosum quod citatus non potest postea regula de triennali iuuari.

24 ¶†Tandem Gomes. ibidem adhæret primæ opinioni, quod literis non expeditis iurisdictio nõ detur ea per consequens beneficium non fuit litigiosum, quia ex oppositione de dicta regula de expediendis literis omnia reddentur retro nulla. & quia clausula illa dummodo non fiat litigiosum venit ad clarificandum. item diuersitas est inter regulam de biennali, & litigiosam, quia ibi pacifica possessio inspicitur.

25 ¶†In quam sententiam idem Gomes.ibidem adducit quod etiam facit in proposito, quia Rota voluit litem motam per non habentem mandatum, tamen ratificatam per dominum post mortem collitigantis, non proficere ad effectum istius regulæ quæ requirit veram litem:immo fortius non proficere etiam si ratificata esset post sententiam ante obitum collitigantis per ea,quæ dicit Rot.1. de procu. ant.Cald.in c.cum olim. de offic.deleg.Felyn. in c. causam.1.in col.pen.de iudi.inducendo quod sub hoc

hoc casu vbi aliàs communis opinio tenuit valere ratificationem quo ad introducendam veram litem. Rota tenuit non sufficere,ergo multomagis in præcedenti.

26 ¶†Et subdit idem Gomes. quod licet vbi nulla est illi non sit dare collitigantem, tamen bene dicunt aduersarij vt scribit Decius in c.1.in 2.not.de iudic. & in c. cæterum.de rescr. & idem Gomes. ibidem q. 12.vbi quosdam casus tangit in quibus non datur collitigium. vt si ego ago contra Titium & Titius super iactationibus contra Ioannem Ioannes mihi non est collitigans.sic si ago cõtra duos reos, ij intra se non sunt collitigantes,sic si Titius & Gaius super eodem beneficio me trahant ad diuersos iudices illi inuicem non sunt collitigantes,quo ad effectum regulæ de subrogandis.quæ si trahantur ad materiam attentatorum sunt pulcherrima.

¶Hic intendo examinare pulcherrimum punctũ

27 †vtrum stante re iudicata lis dicatur omnino sopita, videtur quod sic.quia Bald.in addit.ad Specu.in

28 rub.de cessio.act.in princ.dicit † quod actio iudicati cedi potest,quia non est amplius res litigiosa lata

29 sententia,sed resp.1.quod stant hæc simul † quod res non sit litigiosa, & tamen durent aliqui effectus litis ad effectum impediendi pacificum possessorem vt per Ant.Butr.in c.1.de confir.vtil. vel inut. vt in

30 simili beneficium non definit esse litigiosum,vbi licet quis absoluatur ab obseruatione iudicij Innoc. in c.causam quę de testib. Bart. in l. litigator. C.de fru. & lit.expen. Bar.in l.fi.ibi hodie verò. C.de liti

31 gio. Secundo resp.vt dictũ Bald.intelligatur quando est sententiatum, facta res iudicata & executio, vt per Gomes.in reg.de annali.q.44.sed istę rationes non eneruant d. Baldi quo ad quæstionem suprapositam.

32 ¶†Secundò alleg. Rot.10. in tit. vt lit.penden.in

no. alias 411. quę communiter ad hoc ſolet allegari quod lis finitur per ſententiam Gomeſ. in d. loco reſpondet vt ſupra quod intelligitur de ſententia executa. Secundo quod nihil allegat pro tali opinione de quo per Millum in verb. litis pendentia & lite pendente.

Tertio magis ad rem noſtram & in terminis allegatur deciſ. fi. de cauſ. poſſ. in no. quam ſequitur Millus in verb. attentatum cum quibus uidetur cõcordare Aegid. deciſ. 466. & Rot. 102. & 344. licet
33 in cauſa quę dicit quod non dicitur attentatum quando poſſeſſio cum legitimo titulo etiam propria authoritate capitur. Gomeſ. vbi ſupra dicit quod tales deciſiones habent practicam in cõtrarium, quod non reſoluit quia nos diſputamus in puncto iuris.
34 ſed reſponderi poſſet quod euenire poteſt, † quod ſubſit lis, & tamen non ſit attentatum, quia materia attentatorum habet varios ſinus, receſſus, & anfractus.

35 ¶†Quarto adducitur cap. 1. de lit. conte. in 6. vbi videtur innui quòd exceptio rei iudicatæ, ſit exceptio litis finitę, ſed reſpondetur quod text. ille retorquetur, quia facit differẽtiam inter exceptionem rei iudicatæ tranſactionem, & litis finitæ.

¶Pro contraria opinione, in quam inclinaſſe Rotam Romanam ſcribit Gomeſ. in reg. de annali poſ
36 ſeſſ. d. q. 44. Primo † quia licet ſententia tranſiuerit in rem iudicatam, tamen adhuc remanent quædam reliquię, ut quia delegatus exequi poteſt infra an-
37 num ut in c. quęrenti de off. dele. †item datur actio in factum, ſiue iudicati, ſiue officiũ iudicis, pro quibus expediẽdis, adhuc neceſſaria eſt quædam tela iudiciaria & ita hanc opi. tenet Ioannes Faber. in l. 2. c. de litig. & per Iaſ. in tit. de act. in princ. colum. 7. & perfectum non dicitur illud, cui adhuc deeſt aliquid agendum. l. fi. C. ad Silla. Doct. in l. Titia. ff. de verb.

38 verb. oblig. ad hæc l. inter. ff. de arbitris. †ſed reſpondetur quod prædicta non veniunt, vt litis reliquię, ſed quia eſt alias lis, ſiue ordo, (nãque in executiuis, ſatis commode,) lis non cadit.
39 Secundo† adducit tex. in c. 1. iuncto. §. fi. de excep. lib. 6. in eo quod ponit exceptionem excommunicationis, opponi poſſe, in quacunque parte litis. &
40 in §. fi. dicit quod †etiam in executione opponi poteſt, ſed retorquetur in contrarium, quia ſi veniret litis appellatione, non erat inferius exprimendum.
41 ¶†Tertio adducitur, quia in Rota obſeruatur, vt videatur attentare ille, qui innouat etiam poſt intimationem executorialium, ſi non fuerint ſeruati quattuor termini. de quo per Gomeſ. in d. reg. de ann. q. 44. & Felyn. in c. ad probandum. col. 4. de re
42 iud. ſed reſpond. † quod hæc eſt obſeruantia. item quod attentatum eſt, non quia non ſit finita lis prima, ſed quia ſperatur ſecunda.

43 †Diſtingue, aut de prima lite, aut ſecunda executiua. de ſecunda ſi eſt incepta non dicitur finita, ſi nõ incepta, multominus de prima, aut quoad actorem aut quoad reum, quoad reum, aut de iure eſt deciſum, & tunc aut in totum, aut in partem, & hoc caſu, quoad non deciſa ſuperſit, vt in poſſeſſorio, & petitorio, & hoc in abſolutoria in condemnatoria, vt in actore, & tunc quoad inſtantiam, & eſt finita in prima, aut quoad effectus inductos, per litem, &
44 tunc ſecus, nec mirum videri debet, † quòd finita lite remaneant effectus litis, nãque hoc idem videmus quoad effectus natos ex lite per curſum triennij perempta, vt per Doct. in l. properandum. §. 1. C. de iudiciis. & quoad effectus interruptæ præſcriptionis. hinc poteſt iuſtificari opinio Rotę quod dicatur attentatum per illum qui executorialibus non intimatis, vel non ſeruatis terminis proceſſit ad capiendam poſſeſſionem. idem in annali poſſeſſo-

re quoad pacificum ſtatum vt per Gomeſ. vbi ſupra, vbi tangit de triennali hæc eadem quoad c.licet canon & c.ex eo de elect.lib.6.induci poſſunt.

45 ¶†Poſtremo ad cognoſcendum quando res ſit facta litigioſa Bar. in l.1.& aut.ibi poſita.C.de litig. diſtinguit aut agitur actione perſonali aut reali, aut mixta.ſi reali aut in ea contenditur principaliter de dominio, vel quaſi,& efficitur res litigioſa per ſimplicem conuentionem,vt in d.auth.& idem de ipſa actione reali,aut non contenditur de dominio, ſed de alio iure principaliter vt in cõfeſſoria, negatoria, hypothecaria,& tunc res non fit litigioſa,ſed ipſa actio per litis conteſtationem. ſi vero agitur actione perſonali, tunc nunquàm res efficitur litigioſa, ſed fit litigioſa ipſa actio,ſed hic nota quod poteſt perſonalis ad rem,& videtur idem quod de mixta ſi mixta in vniuerſali tunc & hodie & olim erat litigioſa reſecatis per ſolã controuerſiam,ſi particularis, tunc efficitur litigioſa res poſt litem conteſtatam vna cũ actione.vt per Bart vbi ſupra.

46 ¶ Nota circa prædicta † quod ſi accuſatus pendẽte accuſatione alienat res non fit litigioſa, vt per vitium litigioſi veniat reuocãda,ſed fiſcus agit ex materia.l.poſt contractum .ff.de don.ad reuoc.ſec.Bal. in l.non ſolum.ff.de in integ.reſt.

¶Nota quoque quod ſi laudum latum fuerit inter partes & forſitan acceptatum ſi poſt pars vna innouet,vt in caſu meo euenit vendendo quædã poſſeſſa per aduerſarium, & pro quo eſt laudum cum
47 hic ſit acceptatum †videtur habere locum remediũ reintegrandæ,ſed ſi non acceptatum remedium attentatorum præſertim cum prius fuiſſet inter partes deſuper litigatum quorũ occaſione hic tractari poſſet quomodo & qualiter ſententia ſiue res iudicata pro vno contra ſingularem ſucceſſorem exequatur, de quo ſatis bene per Bart.in l. creditores.nu.22.de pig.

pign. C.& ego breuitate ſtudens non repeto.

48 ¶Citatio quoque †nulliter facta non inducit litis pendentiam, vt nec ſi citatio fuiſſet male executa, quemadmodum in ſimili videmus quod citatio nulla non interrumpit præſcriptionem, licet per ſolam notitiam malæfidei interrumpatur vt per Bald. in l. cum notiſſimi.§.immo.col.2.C.de præſcr. 30.anno. ſic citatio nulla non perpetuat iuriſdictionem, ut per Arch.in cap.non ita.2.q.6. ſic citatio nulla vel male executa non facit quominus poſſeſſor dicatur pacificus,vt per Gomeſ.late in libro ſuper regulis cãcella.q.46.& ibidem dicit quòd per citationem nulliter executam nõ inducitur turbatio vt ſufficiat in vti poſſidetis.quinimo videtur ſentire quod nec per immiſſionem in poſſeſſionem per iudicem factam nulliter, ſed forſitan in materia.l.diffamari.C.de inge. & manu.ſufficit talis iactatio & moleſtatio.licet in ſupradictis caſibus requiratur moleſtatio in fructibus,& per hoc dicebam quod bannum quod turbans in poſſeſſione vel accipiens poſſeſſionem ſine authoritate iudicis non comprehendebat illum qui ſolum per inſtrumentum acceperat poſſeſſionem & non expulerat colonos.

49 ¶†Per ſequeſtrum quoque videtur, quod non inducatur litis pendentia,vt in ſimili dicitur quod per ſequeſtrum & ſaluãguardiam non priuatur quis poſſeſſione pacifica, vt per Bal.in l.ordinarii. colum.4. C.de rei vendic.Bar.in l.1.§.huius interdicti. ff. vti poſſid.quòd communiter teneri dicit Aret. in l.prætor ait,col.pen.ff.de acq.hæred. quod ad interrumpendam pacificam poſſeſſionem requiritur perturbatio in perceptione fructuum. & Card.in clemẽ.1. in
50 q.18.de ſeq.poſſ.& fruct.dicit † ꝙ ſequeſtrum adpoſitum abſque conſenſu partium nõ priuat poſſeſſorem ſua poſſeſſione quin ea vtatur ad vſucapionẽ & præſcriptionem contra ſe & alium per l.intereſſe.

ff. de acq. poſſ. Bartho. Caſſad. conſi. 48. per tot. & latiſſime in effectu hoc concludens Gomeſ. de annali poſſeſ. q. 46. vbi dicit quod communis concluſio eſt ꝙ per ſequeſtrum iudicis ſine conſenſu partis non aufertur poſſeſſio, licet cõtra videatur ſentire Anch. conſi. 249. & Decius conſi. 125. col. 1. quorum dicta videntur poſſe hac diſtinctione concordari, hoc eſt, quod vbi eſt ſequeſtrum verbale, tunc nõ dicatur adimi poſſeſſio, ſed quando vltra ſequeſtrum venitur ad factum, hoc eſt quod fructus non reſtituuntur, & non permittitur fieri actus poſſeſſorius tunc videtur ſpoliari, vel turbari poſſeſſio.

Ad hæc facit quod notat Ang. in l. 1. ff. de in ius voc. & in l. libertus. eod. tit. quod ſola productio libelli vel poſitio inquiſitionis in actis non inducit pẽdentiam proceſſus, & refert Fel. in c. ex tenore. col. 1. de reſcr. vbi voluit† quod licet impetrans diuerſa reſcripta ad duos iudices perdat cauſam, intelligitur ſi illis vti voluerit, & tãgit quod in materia l. ſi quis maior. C. de tranſact. uſus non ſolum impetratio requiratur.

¶ Verum eſt quod ſtant iſta ſimul, quod beneficiũ non ſit litigioſum, & quod non ſit pacificum, vt tãgit Gomeſ. in tit. de triennal. ſuper reg. cancel. q. 63. in eo qui impetrauerat reſcriptum dummodo ante terminum ad articulandum literæ expediãtur, & interim non ſit litigioſum, quia nihilominus poteſt eſſe non pacificus & in caſu quo poſt rem iudic. literis executorialibus non obtentis accipitur poſſeſſio.

52 ¶ Circa hæc non eſt prętermittendum † quod poſſeſſor committens cauſam & decernens citationem cõtra tertium ſuper beneficio, quòd poſſidet, quam citationem per decem annos executus non fuit, non dicitur pacificus, quia per commiſſionem cum ſolo decreto citationis inducitur vera lis quę operatur omnes effectus quoad committentẽ cauſam, quos inducit

ducit lis executa citatione, & ſicut reus habens notitiam citationis, nondum executæ veniẽs ad cauſam dicitur litem introducere, ita & talis, quia quoad ſe pro moleſtato ſe habet, vt hæc late ſcribit Gomeſ. de trien. q. 56. & ibidem Gomeſ. ſcribit ꝙ prędicta procedunt etiam ſi reus contra quem emanauit citatio ceſſit liti, & cauſę coram notario, quia hoc non obſtante cauſam committens non dicitur pacificus, quia lis ſemel per commiſſionem introducta nõ perimitur niſi per ſententiam executioni demãdatam, vel per extinctionem Papę.

53 ¶ Verum tamen eſt †quod ſi poſſeſſor triẽnalis cõfiteatur per literas ſuas ſe habuiſſe notitiam citationis contra eum decretæ ante completum trienniũ, non per hoc minus pacifica dicitur ſua poſſeſſio, licet alias confeſſio tituli ſpoliati per ſpoliatorem facta in ſua ſupplicatione ſufficiat ad reintegrandum, de quo tangit Gomeſ. de triennali. q. 55.

54 ¶† Sed & an per appellationem extraiudicialẽ intimatam poſſeſſori poſtea deſertã, pacifica poſſeſſio triennalis iam incepta interrupta fuerit vel litis pendentia inducatur? Rota tenuit quod per talem appellationem pacifica poſſeſſio rumperetur, & quod per extraiudicialem appellationem induceretur litis pendentia, quia per appellationem extraiudicialem à principio parti intimatam legitima fit cauſę deuolutio ad curiam, vt per Rot. 39. de appel. ant. Aegid. deciſ. 521. & deſertio dictæ appellationis poſteà ſuperueniens non poteſt tollere deuolutionem ad curiam ſemel factam per quam poſſeſſio appellati interrupta fuit, quia appellatio extraiudicialis in cauſa beneficiali non interponitur ſolum, vt per eam reparetur grauamen, ſed etiam principaliter vt cauſa ad curiam deuoluatur. & hoc inducit principaliter intimatio dictæ appellationis quæ fit parti, & ideo licet reparatio grauaminis per deſertionem ceſſare videatur

deatur non tamen ceſſat deuolutio vt per Aegid. de ciſ. 520. Aegid. deciſ. 769. licet per appellationem latiſſime ſcribit Gomeſ. de triennali. q. 54.

Non obſtat quod deſertio facit quod non cenſeatur appellatum. I. quoniam. C. de appell. & ideo deſerta appellatione attentata non reuocantur, quia hoc non impedit quominus ſit lis quæ in curia nunquam finitur niſi per ſententiam donec & pronunciatum non ſit ſuper deſertione manet lis, & dimittitur via aperta vtrique parti ad procedendū in cauſa, nec obſtat deciſ. 1. de appel. no. quod attētata poſt deſertionem non reuocentur, quia id procedit via extraordinaria & ſummaria. ſecus verò eſt in ordinaria & per litis conteſtationem & per viam iuſtitiæ ſecū. Franc. in c. ſæpe col. 10. de appell. vel quod ideo attentata non reuocantur deſerta appellatione, quia non fuit dictum de qualitate grauaminis alias.

Non obſtat deciſ. 69. de appel. ant. quod per appellationem extraiudicialem non inducatur litis pendentia, quia illa deciſ. intelligitur reſpectu poteſtatis cōferendi, vel eligendi de qua in clem. 1. & 2. vt lit. pēden. vt per Imol. & Card. Alex. in c. bonę col. 9. de appel. item illa conſtitutio procedit quando nō fuit legitime parti intimata. Aegid. deciſ. 749. de quo late per Gomeſ. de triennal. q. 54. & quod litis pendentia inducta per appellationem extraiudicialē & intimationem vel poſt deſertionem non finiatur patet, quia appellatus poteſt agere contra appellantem & proſequi cauſam per audientiam contradictarum ſine noua citatione vt deciſ. 39. de appel. ant. & deciſ. 17. eod. tit. in no. quia deſertio appellationis quod fingatur non eſſe appellatum eſt inducta in odium appellantis non autem appellati. vnde auditor datus ſuper cauſa appellationis, & deſertionis ſi reperiat bene iudicatum & male appellatum & appellationem eſſe deſertam poteſt pronuntiare bene proceſſum,

ceſſum, & male appellatum, & ſic primam ſententiam confirmare & appellationem deſertam declarare, quia de his omnibus conſtat. Philip. Fran. in cap. ex ratione col. 20. de appel. item auditor in cauſa appellationis abſque alia noua commiſſione poteſt de deſertione cognoſcere & pronunciare appellationē eſſe deſertam & confirmare ſi voluerit primam ſententiam & condemnare appellantem in expenſis, vt hęc & ſimilia late proſequitur Gomeſ. de trienna. q. 54. licet aliàs per deſertionem fingatur nunquā fuiſſe appellatum & ſententia tranſiſſe in iudicatum. l. fi. §. illud. de temp. appel. clem. ſicut. de appell. Dec. colum. 34. viſa inſtructione col. 3.

Nota quod Peruſiæ eſt quædam practica, vt fiant prędcepta ſine ſigillo, quæ reuocantur etiam parte nō citata, quia licet hoc factum ſit, tamen adhuc remanent illæ reliquię litis pendentiæ, vt nihil ſit innouā dum: ecce enim dum inter duos contenditur de hæreditate, alter facit huiuſmodi prędceptum cui penſionario quod penſionem non ſoluat & claues non reſtituat alteri parte non citata reuocatur tale prędceptum & claues reſtituuntur certę litis pendentia adhuc manet quia talia præcepta habent vim citationis, quę non videtur reuocata cum prędceptum quo ad pœnam & præceptionem videatur reuocatum & non alter. fac. no. per Alexand. in l. de pupillo. §. meminiſſe. ff. de oper. no. nunc.

SVMMARIVM.

2 *Dicta ſuperius, de litis pendentia, quomodo procedant. ibi. Actor debet proſequi litem, contra intereſſe putantes, vſq; in finem.*

Per audientiam contradictarum, ſicut proceditur contra reum citatum, abſentem, ita proceditur probata abſentia procuratoris.

Procu-

2 *Procurator, si reperiatur in curia, habens sufficiens mandatum, post mortem litigatoris, is debet citari, omissis interesse putantibus, vel eis citatis ad cautelam ratio ibi, quid si non habet mandatum? num. 3.*

Actor si obtinuit rem iudicatam, & moriatur, & alius ei subrogetur, talis res iudicata, ei non prodest, quoad non appellationem rei.

4 *Actor, nec reus, non debent propria authoritate sibi ius dicere.*

5 *Actor, mortuo reo, occupauit possessionem, & contra surrogatum, petentem attentata reuocari, opponit de lite finita in eius fauorem, quid iuris? post multa adducit decis. Rotæ. num. 7.*

Inducta ad fauorem, non debent in odium retorqueri.

6 *Surrogatus, sapit naturam eius, in cuius locum surrogatur quomodo intelligatur. ibi.*

Aliud est, vendere, aliud vendenti consentire.

Causa, semel in curia inducta non finitur, nisi per sententiã.

7 *Surrogatus prohibitus, admittitur ad litem prosequendam per decis. Rotæ, post multa, vt ibi num. 8.*

9 *Actor, si tacente reo occupauit possessionem, & ante inceptum iudicium attentatorum, reus mortuus extet, surrogatus, videtur loco principalis.*

10 *Remedium attentatorum, an habeat locum respectu surrogati, si defuncto reo possessore, alius ab ordinario fuit inductus in possessionem, postea vero alius surrogatus est defuncto? vide ibi.*

11 *Superstes agere potest super attentatis, & petere possessionem suprascripti intrusi cassari, & ammoueri.*

12 *Consequens, ratione identitatis videtur idem operari, quod antecedens.*

13 *Beneficium reseruatum, ita affectum est, vt omnia contra attentata, nullum iuris, sortiantur effectum.*

14 *Remedium attentatorum, an habeat locum? si surrogatus ab alio, quam pontifice, in locum rei prædefuncti, pendente lite, occupauit possessionem?*

Altero,

15 *Altero, ex litigantibus defuncto, non debet procedi ad aliquam collationem, electionem, præsentationem, ne detur materia prorogandi lites, & vt ibi.*

16 *Surrogatus, non habet potestatem, obiiciendi contra electionem actoris superstitis. ratio vt ibi.*

17 *Verus debitor, excludere potest creditorem, deducendo alienum debitum, vt ibi.*

18 *Dicta de reo, procedunt in mero reo, cum quo lis fuit inchoata, non autem in eo, qui contra legem, & in contemptum iudicis, se intrusit in possessionem.*

Iudex ex officio suo nobili, & non ad instantiam parti, potest moueri ad faciendum reuocari attentata, quia non solum ius partis, sed etiam reuerentia iudicis læsa est.

Attentata, reuocata, respiciunt litium abbreuiationem & vtilitatem animæ surrogati.

19 *Successor in beneficio conuenitur, ex eisdem actis, & in eo dem statu, quo erat actor, cui succeditur.*

Mortuo vno ex litigantibus, in beneficialibus, quomodo lis pendeat, & dicatur attentari. Cap. VII.

1 QVæ diximus de litis pendentia † procedunt viuentibus ipsis litigatoribus principalibus, sed si casus eueniat quod vnus ex eis moriatur ciuiliter vel naturaliter cum litigant super beneficio, videtur lis finita vt per Cassad. decis. 3. nu. 6. vt lit. pen den. Rot. 10. & 14. vt lit. pend. in no. quia mortuo actore, cum eo moritur sua petitio, cum sit personalis. §. deinceps in auth. de nupt. vt lis videatur finita sine sñia vt per Aegid. dec. 156. Cassad. de re iud. & scribit Vestrius lib. 8. in tit. de attẽ. col. fi. Ro. 160. vbi id intelligit per mortem actoris, secus per mortem rei, pro quo facit ratio suprad. incip. item quia

actor

actor debet prosequi litem contra interesse putantes vsque ad finem decernendo citationes & processum per audientiam contradictarum contra quosuis interesse putantes vt per Cassad. d.dec.1. de re iud.& dec.6.mortuo altero. vt lit.pēd. vbi alleg.Aegid. dict.decis.156.& Ro.8. in no.vt lit. pend. Sed vt per audientiam procederet probata absentia procuratoris etiam recreationis gratia vt Rot.5. de iud. in no.ex de processu contra absentem quædā Guid. Pap.decis.429. procedi debet contra absentem, eodē modo per audiētiam contradictarū non proceditur contra reum citatum non comparentem.vt Rot.14. de dolo, & contum.in no.

2 ¶Quod † si mortui litigatoris, in curia reperiatur procuator si quidem is habet sufficiens mandātum debet omnino citari omissis interesse putātibus vel iisdem quoq; citatis ad cautelam, vbi.n.certus erat contradictor illi is non est prætermittendus, & citatio nō est facienda per edictum vt scribit Geminia. in c.fi.col.3.de elect.lib.6.

3 ¶Sin autem † is nō habet sufficiens mandatū omitti potest eius citatio, vel ad cautelam citari potest vt per Cassad.d.decis.6.vt lit.pend.vel eadē prefigi terminus ad docendum de legitimo mādato sec.Rot. 18.de dol.& contum. in aut. & ad cautelam & procurator de interesse putantes tētari poterunt per audientiam vt per Cassad. d.decis.6. vt lit.pend. Sed si actor obtinuit tres conformes vel aliter rem iudicatā & post moritur & alius ei subrogatur tales sententiæ ei nō prosunt quoad appellationem rei vt per Ruin.cons.79.lib.5. vbi tangit etiā de fructibus qđ nō ad heredes suos sed ad ecclesiam veniant.

4 ¶Hæc quoad actorem † procedunt quia ipse debet obtinere sententiam & non propria authoritate sibi ius dicere in cap.cum qui.de elect.in 6.sed & quoad reum si ipse velit sentētiam vel absolutionē vel adiudicatio-

dicationem debet seruari idem modus procedēdi vt scribitur fuisse obtentum & determinatum per Rot. in dec.1.de re iud. & decis.6.vt lit.pend. & ratio cōsiderari potest, quia non sequitur defuncto non debetur ergo debetur superstiti c.olim de rescrip.respectu actionis considerari possunt fructus antea sequestrati quos habere actoris interest. & ita addiderat Rot.8.in causa beneficiali vt li.pen.in no. & vbi subdit quod sæpe quæritur de iure defuncti. vt succedere superstitib.2.q.1.can. in primis & facit Aegid. decis.76.col.3.& decis.112.surrogatus Panormit.in cap.ex parte & de arbit. ead.Rot.14. vt lit.pend. in no. & quædam alia considerat. Cassad. d.dec.1. de re vidu.

5 ¶His stantibus † contigit quod mortuo reo actor occupauit possessionem, & in locū defuncti Titius est surrogatus, is recuperaturus beneficium dicit ante dicta Dñe reuocetis attētata, qa prędecessor meus in cuius locū fui surrogatus possidebat, occupator dicit non attentaui, quia lis erat finita in fauorem meum ne dicerer attentasse, quid iuris ? hunc punctum posuit Rota.x.si lite penden.in tit.vt lit.pend. in no.alias decis.411.in no.vt eam alleg.Vestrius in d.tit.de attent.col.fin. & Rot.in supradicto loco facit duo capita, vt primo videt vtrum lis dicatur incerta pendere, & quod non dicatur lis pendere primo arguunt quia rescripta sunt personalia & non extenduntur de persona ad personam c.p.& g.& c. cum olim.de offi.deleg.vt mortuo vno ex impetrantibus rescriptum ad lites reuocatum videatur rescriptū c.significauit.§.ratione cur.lit.manda. Sed huic argum.respond.quod prædicta iura procedūt re integra.secus vero lite inchoata ante mortē, quia tunc potest superstes vel is cuius interest prosequi litē alleg.c.1.§. si vero alter vbi gl.in clem. & subdit Rota quod actor iste capiendo possessionem videtur litem

voluisse

voluisse prosequi. Sed replicari posset quod lis dicitur pendere in fauorem prosequentis (quia & Rota putat ꝙ si nemo prosequitur lis sit finita) vnde inducta ad fauorem non debent in odium retorqueri. l. quod fauore. C. de leg. sed replicari potest quod in materia non est fauor solius accipientis possessionē, sed & iudicis, qui contemni & offendi videtur vt Rot. 5. nunquid in tit. vt lit. pend. in antiq.

6 ¶Pro contraria facit † quod surrogatus sapit naturam eius in cuius locum surrogatur. l. eum qui. §. iniuriarum. ff. si quis caut. §. fuerat instit. de actio. sed rñd. quod sapit naturam eius habito respectu à tẽpore surrogationis, & surrogationis productionis in iudicio, vel intimationis parti, vt in simili de appellatione quia non debet trahi retro in prę iudiciũ tertij vt ante p̃dicta non videatur attentasse, post sic, & ita videtur tenere Aegid. decis. 545. Fel. in c. cũ super col. vlt. de re iud. Cassad. dec. 1. vt lit. pend. vbi vlterius dicit quod surrogatio gratiosa Põtificis facit litem pendere, perinde ac si viueret defunctus ille, licet secus esse dicat in mandato ad prouidendũ siue surrogandum, quia ita demum illud procedere dicit si fuerit admista surrogatio adducẽs in simili quod aliud est vendere aliud vendenti consentire, sed & Cassad. non declarat vtrum hæc surrogatio trahatur retro. Rota supradicta 10. videns has difficultates dicit alia ratione actorem istum vt supra occupantem non benefeciisse, quia aut occupauit propria authoritate, & perdit omnia iura, quæ habet in beneficio per c. cum qui de præben. lib. 6. aut authoritate apostolici quia forsitan is contulerat beneficium & possessionem eidem non dederat iuxt. c. pro illorum de prę ben. quia facta commissione in curia inter actorem & reũ defunctũ ei fuerant manus ligatę per c. vt nostrum de appell. Non obstat quòd lis dicatur finita (ac de hoc dubium sit) quia causa semel in curia inducta

inducta perpetuo ibi manet & nunquam finitur nisi per sententiam secundum Rotam, aut id fecit authoritate ordinarij, & eadem ratione, qua in Apostolico fuerunt eidem ligatæ manus per supradicta.

7 ¶In secundo † vtrum surrogatus prædictus petere possit prædicta reuocari per modum Attentati Rota adhuc hæsitabat, videbatur. n. quod lis penderet, & contra quòd esset finita, videbatur quod surrogati non interesset, quia ipse nunquam possederat, itẽ quia nõ videbatur surrogatus ad possessionem, item contra quia videbatur interesse, quia sua intererat habere rem cum fructibus finita lite.

8 ¶Tandem in Rota determinatum fuit † quòd iste surrogatus admitteretur ad litem prosequendam. iudex autem ex mero officio suo amouere istum actorem occupantem à possessione, vt interim esset possessio vacua, quoad de iuribus vtriusq; partis cognosceretur vt si constaret de iure alicuius potioris, tũc iste mitteretur in possessionem, vt per Rotam in supradicto loco, quę decisio videtur iustificari ex c. 1. & 2. vt lit. pend. & Rot. sequitur Manfred. cõcl. 47. vbi alleg. contra Aegid. dec. 529. vbi præceptoria in possessionem adepta per subrogatũ, non reuocatur per modum attentati, & soluit quod in dicta decisione non erat lis super possessione, sed super aliis, & surrogatus non fuit ad totam causam: sed quoad præceptoriam (& videtur quod iste, vt supra) occupans, nõ modicum lucretur, quia suspendit possessionem aduersarij, & fructum ex delicto primum consequitur, & contra surrogatus non debet conqueri, quia de iure eius plene non constat. Quid enim si possessio sit surreptitia & patiatur obiectus? Rota in suprad. loco. sequitur Vestrius in tit. de attentatis. ibi. 8. colum. fin. Sed † si actor tacente reo, occupauit & ante inceptum indicium attentatorum reus mortuus extet? surrogatus videtur loco principalis.

9 ¶Hæc

¶Hæc vera ſunt, & procedunt in ſupradicto caſu.

10 Sed † quid ſi defuncto poſſeſſore reo, alius ab ordinario fuit inductus in poſſeſſionem poſtea vero ſurrogatus eſt alius defuncto, an habeat locum remedium attentatorum reſpectu ſurrogati? Rota prælleg.c.vt lite pend.in no.tenet, quod non habet locũ remedium attentatorum, quia inter iſtum ſurrogatum, & emiſſum ab ordinario, nunquam fuit lis, non quia fieri potuit, quòd poſſeſſor defunctus nullum ius haberet ſed ſuperſtes, & ideo ſuper attentatis in dicta Rota putarunt nihil eſſe innouatum.

¶Verum dixerunt, quòd huic ſurrogato, competit remedium adipiſcendæ poſſeſſionis, quæ non eſt dãda, ſine titulo, iux.no.in c.2.& in cap.paſtoralis, de cau. poſſ.& prop.& p Inn.in c.ĩ literis, de reſt.ſpol.

11 ¶Dicit tamen Rot.vbi ſupra, † quod ſuperſtes agere poteſt ſuper attentatis, & petere ſupradicti intruſi poſſeſſionẽ caſſari, & amoueri, quod ipſe verum putarem, ex c.1.& 2.vt lit.pend.in 6.non ex remedio attentatorum, quia cum eo nullũ fuit iudiciũ vt ſup.

¶Nec obſtat, quòd prædicta iura annullant contractus præſentationis &c. vt ſentit Ro.10. ſupra al-

12 leg. † quia ratione identitatis, & conſequens videtur idem operari, quia adeo afficitur ius ex decreto appoſito in d.c.1.& 2.vt lit.penden. vt & poſſeſſio affecta dicatur vt ſentit Rota 5.nota nunquid, vt lit.

13 pend.in antiq.vt dicitur † de beneficio reſeruato, qđ ita affectum ſit, vt omnia contra attentata nullum iuris ſortiantur effectum.

14 ¶Sed quid ſi non actor, † ſed ſurrogatus in locũ rei, ab alio, quam Pontifices prædefuncti occupauit lite pendente indeciſa poſſeſſionem, an habeat locũ remedium attentatorum, vt reuocẽtur ante omnia, quæ fuerunt facta, videbatur quod non, quia cum ſurrogato huiuſmodi, nulla lis pendebat.item quia ſi reo ſurrogatus fuit, reus poſſeſſionem habere debet,

bet, ergo & iſte debet gaudere beneficio poſſeſſionis.

¶Contra tamen ſcribit Rot.5.nota nunquid, vt lit.pend. in aut. quia cap.1.& 2. vt lit.pend.volunt

15 † quod vno ex litigantibus defuncto, non debeat procedi ad aliquam collationem, electionem, præſentationem &c.ne detur materia prorogandi lites, decerniturq; irritum, quicquid contra factum fuerit, ita vt ex hoc decreto, afficiantur & ius, & poſſeſſio q̃ veniat retractanda vt ſupra diximus, per dec.10.

¶Sed videtur quod prædicta non procedant in ſurrogato à Rom. Pontifice, de quo prædicta capitula non videntur loqui, cuius ſuprema eſt poteſtas.vt in cle.1.in fi.vt lit.pẽd.& fac.deciſ.1.vt lit.pẽd.Caſſad.

¶Quinimo ſupradicta Rota 5.in antiq. vt lit.pẽd.

16 voluit, quòd † iſte, vt ſupra ſurrogatus non habet poteſtatem obiiciendi contra electionem actoris ſuperſtitis.quia d.c.2.vbi contra quos, vt lit.pend. in 6.afficit omnino iura contrauenientium vt ſecundum Rot. nec ius dandi obiectus eiſdem contrauenientibus remaneat, quia ſi aliter fieret, hæc eſſet materia calumniandi ad propagandas lites nempe obiicere defectus. Sed forſitan reſponderi poteſt qđ eſt preſcriptus ſermo circa obiectus, vt non ſit adeo propagabilis materia.iuxta cap.vt vna, cap.procurator de elec. lib.6. & in c.concertatũ de appel.in no.

¶Non obſtat quòd licet reus nullum ius habeat in beneficio, etſi per confeſſionem ſuam de hoc conſtaret vel aliter, vincere debet per non ius actoris, ſaltẽ vt ab eius impetitione abſoluatur, vt voluit Compo

17 ſtella in c.mandatum.de reſcript. † & verus debitor excludere poteſt creditorem deducẽdo alienum debitum, vt excludat ius actoris, licet ipſe alias eſt condemnandus, excludit creditorem.l.j. §.quanquam. ff.ad Trebell. cum ſimil.

18 ¶Et † prædicta procedunt in mero reo, cum quo lis fuit inchoata, non autem in eo, qui contra cap.ſi

hi contra quos, occupauit poſſeſſionem, quia non erat reus, ſed contra legem, & in contemptum iudicis, ſe intruſit, vt latius ſcribit dicta deciſ. Rot. 5. nota nunquid, vt lit. pend. in no.

¶Quæ adeo vera eſſe Rota ibi putauit, vt dixerit iudicem ex officio ſuo nobili, moueri poſſe, & non ad inſtantiam partis) ad faciendum reuocari huiuſmodi attentata quia non ſolum ius partis, ſed & iudicis reuerentia læſa fuit iuxt. l. quos prohibet. ff. de poſt. Item quia huiuſmodi attentata reuocata reſpiciũt litiũ abbreuiationem, quia talis ſurrogatus petit ſe admitti ad litem iuxt. l. iij. §. præterea, de ſuſp. tut. Item quia reſpicit vtilitatem animæ ſurrogati ſi ius non haberet, & vtilitatem eccleſię, quia ibi commode alias miniſtrabãtur ſacra vnde merito iudex, ex officio nobili, ſupplere poteſt, vt ibi Rota latius deducit.

19 ¶Sed contra prædicta iterum facit, quia † ſucceſſor in beneficio, conuenitur ex eiſdem actis & in eodem ſtatu, quo erat actor, cui ſucceditur, vt dicit Rota 1. vt lit. pend. in antiq. Sed dicas quòd Rota ibi remittit ſe ad cap. ſi hi contra quos, vt ſimus iuxt. prædicta.

SVMMARIVM.

1 *Surrogatus, in caſu ibi propoſito, fuit ſpoliatus, petit ſe reintegrari ad poſſeſſionem ſuam, alia non interpoſita citatione, & ordine non ſeruato, quid iuris? vide ibi deciſ. Rot.*

Poſſeſſio ex facto, nullo quoque, haberi poteſt.

Poſſidenti beneficium reſeruatum, & ſpoliato, non datur reintegratio.

2 *Qui non habet ius, vel intereſſe, non eſt citandus.*

3 *Immiſſus in poſſeſſionem, auctore prætore, iuſte poſſidet.*

4 *Qui alienat, contra iuris prohibitionem, amittit poſſeſſionẽ.*

Negocia

5 *Negocia eccleſiarum diſtrahuntur.*

6 *In prophanis, non attenditur ingreſſus rei vacantis.*

7 *Ingreſſus, debet eſſe canonicus, in beneficialibus.*

8 *Hæres & ſurrogatus, in prophanis, non eſt deterioris conditionis, ſuo authore.*

Executoriales, contra ſurrogatum, non citatum, qũo attentata. Cap. VIII.

SEd iuxta prædicta occurrit alius pulcher caſus (mortuo reo contra quem de beneficio litigabatur p Titiũ, qui obtinuerat ſententiã in poſſeſſorio, adhuc lite pend.) tu fuiſti ſurrogatus
1 † per ordinariũ & poſſeſſionẽ, autho ritate ſurrogationis, occupaſti: Titius, te aliter non citato, nec audito, nec conuicto, obtinuit executoriales & executore interueniente habuit poſſeſſionem, teq; ſpoliauit, tu nunc petis te reintegrari ad poſſeſſionem tuam, vnde ſpoliatus es, alia non interpoſita citatione & ordine non ſeruato. c. licet epiſcopus, de præbend. lib. 6.

¶Item quia licet cap. ſi hi, contra quos irritet collationem præſentatorum &c. tamen non irritat poſſeſſionem, quæ ex facto, nullo quoque, haberi poteſt, vt in l. j. §. ſi vir. ff. de acquir. poſſ.

¶In contrarium tamen fuit deciſum per Rotã 17. nota. nunquid alias 429. de reſt. ſpol. in antiq. quia c. ſi hi, contra quos afficit non ſolum ius, ſed etiam poſſeſſionem vt prædixi propter decretum appoſitũ in d.c. ſicut poſſidenti beneficium reſeruatũ, & ſpoliato non datur reintegratio, vt ſeruatur in palatio, vt ibi Rota dicit, arg. not. per Inn. in c. vt noſtrum, de appell. & alias tetigi, & per Staphil. de lit. inſtit. fol. 98.

¶Non obstat, quòd non fuerit citatus, saltem per edictum, quod fieri potuit, vel ex vrbanitate vel ad cautelam, quia cum nullum ius habeat, propter dicta constitutionē si hi, contra quos † nō habens ius, vel interesse non est citandus. l.ij.§.voluntatē. solu. matrim. Nec cogitare debebam illū possidere, quia nō habebat locū surrogati cōtra c.si hi contra quos (& † auctore prætore immissus) iuste possidet. l.iuste possidet. ff. de acq.poss. ex quo forsitan si is proposuit de surrogatione, videtur dicēdū quod saltē possessio reuocetur, vt diximus per decis. 10. vt lit.pend. in antiq. Sed nec id probarem quia non datur talis immissio, contra c.si hi, contra quos, vt supra remediū reintegrandæ, quinimo officium iudicis datur contra eum, ex dictis capitulis vt remoueatur à possessione, vnde iudici, multo magis damus exceptionem, reg. cui damus, de reg.iur. cum simil.

¶Non obstat l.j.§.si vir, de acquir. poss. quia terminī sunt diuersi † nāque ille, qui alienat contra iuris prohibitionem amittit possessionem, quia non vult possidere iux. l.si quis vi. §. differentia, &c. nec super ea possessione, tertius prętendere potest interesse. & †negotia ecclesiarum distrahuntur, vt cōsiderat Rota supra alleg. 17. accedente quod † in prophanis, nō attenditur ingressus rei vacantis, sed † in beneficialibus canonicus debet esse ingressus. Non obstat collatio episcopi, quia afficitur ex d.c.si hi, cōtra quos.

¶Planè si essemus extra terminos cap.si hi, contra quos, quia forsitan surrogatus esset à Pontifice, vel aliter, debitè, certè citandus esset saltem per edictum, isq; se opponere posset in executione, vel ad reuocādum audiretur vt scribitur per Rotam supra all. 17. de rest. spol. in antiq. Hæcq; procedunt in suis terminis, hoc est, in beneficialibus, non autem in aliis, & prophanis, quia † in his hæres, & surrogatus, non est deterioris conditionis, suo auctore.

SVMM.

SVMMARIVM.

1 *Mortuo altero ex litigatoribus pendente lite super beneficio, ordinarius contulit beneficium alij, superstes petit ante omnia id reuocari debere, vel declarari nullum, quasi contra cap. 2. vt lit. penden. & attentatum lite pendente & latius, vt in casu ibi proposito quid iuris? vide ibi.*

2 *Causa possessionis, & proprietatis est distincta.*

3 *Proprietas non dicitur litigiosa, ex litigio super possessione.*

4 *Litigium super proprietate, non afficit alienationem possessionis, & econtra.*
Ille, qui patitur litigium super proprietate non habet pacificam possessionem.

5 *Possessor pacificus, & quis, & quomodo dicatur, ibi remissiuè.*

6 *Causa commissa super proprietate, iudex habet iurisdictionem super professione, ratio ibi & limita vt ibi.*

7 *Differentia quando causa committitur super molestationibus, vel iactationibus talis rei, vel de, & super tali re, vel super possessione talis rei, vel cum emergentibus incidentibus, & connexis vel super occupationibus talis rei.*

Quædam in materia cap. 1. & 2. vt lit. pend. in 6. Cap. IX.

PEr cap. 1. & 2. vt lit. pend. lib. 6. disponitur quòd lite pendente super beneficio nō potest deueniri ad collationem præsentationem &c. quousque superstitis lis non fuerit definita, euenit casus quod inter duos litigabatur super possessione alicuius beneficij, & alter ex litigatoribus mortuus est ordinarius cōfert alij beneficium superstes ante omnia id reuocari petit vel declarari nullum, quasi contra dictum cap. 2. & lite pendente attentatum, verum

rum is cui facta est collatio replicat lis pendebat super possessione non autem super proprietate, vnde nō impeditur ius superstitis super possessione, cum enim constiterit de non tua possessione ius meum exequar vt etiam si possessionem consequaris quid
1 iuris. ¶† Cassad. decis. 4. maior pars dominorum vt lit. pend. dicit esse communem opinionem quod in materia dum litigatur super possessione non sit ex li te affecta proprietas, vt ligentur manus ordinarij
2 quominus conferre possit beneficium, nāque † causa possessionis & proprietatis est distincta. l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. poss. & ita quod
3 † ex litigio super possessione non dicatur litigiosa proprietas scribit cumulans Cassad. dec. 6. de rescriptis. vbi declarat quando commissa causa super possessione dicatur commissa super proprietate & è contrario, de quo puncto memini me scripsisse in libello meo de suspensione petitorij & possessorij & in
4 materia litigiosi in prophanis † quod litigium super proprietate non afficiat alienationem possessionis & contra in materia. l. fin. C. de litig. & in cano. reintegrande Franc. Rip. resp. 2. de restit. spol. & ad hæc Rot. 9. siue 3. de caus. poss. in antiq. licet ibi in materia possessionis pacificæ videatur dici, quod nō habet pacificam possessionem ille, qui patitur litigium super proprietate vt in eo casu verificentur iura de possessore pacifico. de pacifico autem possesso-
5 re † & quis dicatur & quomodo ad regulam de triēnali, & de annali & alias Gomes. de triennali q. 53. & alias sparsim in regula de annali. Sed vereor ne adhuc obstet dispositio. c. 2. quia habens collationē ab ordinario intentabit interdictū adipiscendæ possessionis iuxta no. per Abb. in c. cōstitutus 2. col. vlt. de appell. & si dicatur vnusquisque prosequetur litē suam certe nouiter institutus superstiti erit impedi-
6 mento. Planè † cōmissa causa super proprietate iudex

dex habet iurisdictionem super possessione, quia ea est in ventre Rot. 9. de caus. poss. & propr. in no. Cassad. decis. 9. num. 12. de caus. poss. Abbas in cap. 1. col. 3. de seq. poss. & fru. nisi committeretur causa cū dictione taxatiua tantum super proprietate vt per Rot. 9. supra alleg.

7 ¶ Facitq; ad prædicta quod † si causa committitur super iactationibus, & molestationibus talis rei, vel beneficij, vel super iactationibus, & molestationibus de & super tali, causa dicitur commissa super petitorio, & possessorio, secus verò est si cōmittatur super iactationibus & molestationibus super possessione talis rei vt latè declarat Cassad. decis. 6. de rescript. & ibi videtur sentire, quod commissa causa, simpliciter super iactationibus, & molestationibus, videtur commissa super vtroque. idem est si causa cō mittatur cum emergentibus, incidentibus, & connexis vt per Cassad. vbi supra. idē si quis petat causam committi, super occupationibus talis rei, quia dicit eam ad se pertinere vt per Rot. 9. de cau. poss. & prop. & per Cassad. d. dec. 6. de rescri. vbi de materia.

SMMARIVM.

1 *Litis pendentia, an inducatur per appellationem extraiudicialem, vt postea attentata reuocari possint ? ibi. 4.*

2 *Permittitur à iure, quod ab electionibus, extra iudicium, appellari possit vt ibi tamen.*

3 *Appellatio extraiudicialis, est prouocatio ad causam incipiendam.*

5 *Appellatio iudicialis offendit ministrum legis, i. iudicem, & appellatio extraiudicialis offendit legem.*
Mitius agitur cum lege quam cum homine.
Contraueniens appellationi, in iudicio magis delinquit, quā contraueniens extra iudicium.

6 *Innouata post appellationem, non veniunt reuocanda, per*

modum attentati in casu ibi late proposito.

7 *Lis constat ex actore, iudice, & reo.*
Citatio, debet emitti à iudice competenti.

8 *Attentata per iudicem vel partem, post appellationem extraiudicialem, interpositam ante notificationem eis factã, non veniunt reuocanda, per modum attentati.*

9 *Appellans in absentia iudicis, ante notificationem sibi factam, ita eximitur à iurisdictione iudicis, à quo appellauit, sicut si in eius præsentia appellasset. & quo modo hoc procedat.*

10 *Innouata, post appellationem extraiudicialẽ, à processu apostolici, & intimatione secuta, non veniunt reuocanda per modum attentati, nisi ante omnia cognoscatur, & doceatur de causæ appellationis.*

11 *Attentata, post appellationem, regulariter non reuocantur, nisi in euentum causæ appellationis, quando appellatur ante diffinitiuam.*

12 *Pro veritate causarum, in appellatione extraiudiciali, expressarum nũquam præsumitur, nisi veritas probetur. limita vt ibi 13.*

14 *In electionibus, cathedralium, vel regularium ecclesiarũ, quicquid factum fuerit, post, & contra appellationem, etiã extraiudicialem, ex causa probabili semissam, est ipso iure nullum. secus in electionibus inferiorum ecclesiarum.*

15 *Post commissionem causæ appellationis, ligatæ intelliguntur manus inferiorum, vt locum habeat remedium attentatorum.*

16 *Appellatus, procedens ante intimationem appellationis, an dicatur attentare, & alia circa appellationem, ibi.*

17 *Causa appellationis, non deuoluitur, nisi post intimationem eiusdem. quomodo hoc intelligatur.*

18 *Differentiæ multæ, inter appellationem iudicialem, & extraiudicialem. ibi latè, vsq; in finem cap.*

Appellatio

Appellatio extraiudicialis quomodo inducat litis pendentiam. Cap. x

1 RIusquam ad vlteriora transeamus videndum est † vtrum per appellationem extraiudicialem inducatur litis pendentia vt postea attentata reuocari possint,
2 ecce.n. † permittitur à iure quòd ab electionibus extra iudiciũ appellari possit seruata tamẽ forma de qua in c. vt circa & c. procurator de elect. lib. 6. & in cle. causam eo. ti. itẽ quando factis legitimis requisitionibus non reperitur iudex corã quo vel iusta ex causa vt pp iustum metũ non est cõparendũ corã iudice appellationis, tũc corã honestis personis appellare potest. c. fi. de appel. cũ simil. circa hæc videndum prius est quid sit appellatio extraiudicialis Cassad. dec. 1. in ti. de app. dicit q; † appellatio extra-
3 iudicialis est prouocatio ad cãm incipiendã c. cũ sit Romana. de appel. Rot. 25. si reus. de rescript. Inn. & ibi per Addi. & sentit Vestr. in pract. pag. 38. & non deuoluit appellationẽ ad superiorẽ, nisi ex probabilib. & verisimilibus causis interponatur. vt per Abb.
4 Frã. & Dec. ĩ c. bonę, de appel. licet † secus sit in appellatione iudiciali, quia tunc infertur iniuria iudici, & si appellatio esset nulliter interposita, esset præsumptio calumniæ, quia tũc requiritur probatio causæ. vt per Dec. in d. c. bonæ, col. 2.

¶ Ad q. principalẽ ergo respond. quod per appellationem extraiudicialem non inducitur litis pendentia, vt per Rot. 69. de appel. in antiq. incipientẽ, scien dum est. vbi in terminis dicit quod appellatio extraiudicialis non inducit litis pendentiam, quia vt in-
5 quit † appellatio in iudicio offendit ministrum legis ac extra iudicium legem tantum, & mitius agitur cum lege, quam cum homine. l. Celsus. ff. de arbit.

bit. licet talis ratio non multum concludat nisi dicamus, quod contraueniens appellationi in iudicio magis delinquit vt contra minus contraueniens extra iudicium. Hinc Rot. prę all. 25. si reus de rescrip. in no. dixit quòd in casu quo reus & possessor beneficij nullum ius habens in beneficio per eum detento quia forsitan beneficium erat generaliter, vel specialiter reseruatum extra iudicium appellet à gratia sui aduersarij quæ ex aliquibus causis fuit re ipsa nulla, & subreptitia, & post eandem intimet aduersario, & postea idem possessor ante commissionem appellationis in curia impetret nouam gratiam à Papa super prędicto beneficio nulla facta mentione de gratia aduersarij, de appellatione, & intimatione
6 gratia sua nō dicitur subreptitia, & † innouata post appellationem suprascriptam non veniunt per modum attentati reuocanda, quia dicta appellatio nō est nisi quędam prouocatio ad causam, & per eā non inducitur litis pendentia. item quia nihil fuit innouatum in præiudicium partis, & ita quod talis appellatio extraiudicialis non inducat litis pendentiā ante commissionem Cassad. decis. 1. de appell. & ita quod non fiat locus regulæ de surrogandis scribit
7 Gomes. in reg. de surrogādis. q. 12. vers. itē q. quia † lis constat ex actore iudice, & reo c. forus. de verb. sign. hic autem deficit iudex quod non est propter primam instantiam in appellatione iudiciali & facit tex. in clem. fin. vt lit. pend. vbi requiritur citationē emitti à iudice competenti, ad idē est decis. Rot. 38. attentata per iudicem alias 309. de appell. in no. vbi
8 Rota dicit quod † attentata per iudicem vel partem post appellationem extraiudicialē interpositam ante notificationē eis factam (à contrario videtur sentire quod secus post intimationem) non veniunt per modum attentati reuocanda (sentit quod aliter qđ ex infra dicēdis notari poterit) propter iustam causam

ſam ignorantię, & quia de nulla temeritate redargui poterunt, & respondet ad notata per Inno. in c. dilectis super verb. innotuerit ex. de appel. vbi dicit quòd
9 † appellans in absentia iudicis ante notificationem sibi factam ita eximitur à iurisdictione iudicis à quo appellauit sicut si in eius præsentia appellasset quod Innocentij dictum procedit quoad translationem iurisdictionis non quod hoc solum sufficiat quoad reuocationem attentatorum, in quo articulo oportebit appellantē probare duo, videlicet se ex causa probabili appellasse, & veram causam appellationis fuisse, vel esse, vel saltem illam se proposuisse coram iudice à quo appellauit, & se obtulisse ad probandū & nō admissum fore vt per Rot. vbi supra. & ibi subdit, quod hæc duo quoq; probanda sunt quoad translationem iurisdictionis. ad idem alleg. Rot. 44. licet
10 in causa alias 344. de appel. in no. vbi stante † appellatione extraiudiciali à processu apostolici impetrantis & intimatione secuta postea innouata non veniunt per modum attentati reuocanda nisi ante omnia cognoscatur, & doceatur de causa appellationis, quia † quando appellatur ante definitiuam regulare est non reuocari attentata post appellationē
11 nisi in euentum causæ appellationis alleg. c. non solum. §. illa. de appel. lib. 6. & subdit ibi, quia appellatio poterat esse friuola, cui deferre nō tenebatur, nec
12 † vnquam pro veritate causarum in appellatione extraiudiciali expressarum pręsumitur nisi veritas probetur, vt per Rot. vbi supra. & ibi subdit, nisi appellans causas per ipsum ante propositas obtulisset se probaturum vt in c. interposita de appell. quę dec. & similes possunt intelligi de appellatione iudiciali, non autem extraiudiciali, verum si opinionē prædictam sequamur facta oblatione ad probandum, tunc quoad translationem iurisdictionis, & quoad reuocationem attentatorum sufficit duo probare,

scilicet

ſcilicet quod propoſuerit grauamen, & illud obtulit ſe legitimè probaturum licet non probet cauſam in appellatione expreſſam, & reſpõdet ad c. ſi poſtquam de elec. lib. 6. quia hoc eſt ſpeciale cõtra regulam an-
14 tedictam, vt † in electionibus cathedralium, vel regularium eccleſiarum quicquid factum fuerit poſt, & contra appellationem etiam extraiudicialem ex cauſa probabili emiſſam ſit nullum ipſo iure. ſecus verò in electionibus inferiorum eccleſiarum. & ibi
15 ſubdit quòd poſt † commiſſionem cauſæ appellationis ligatæ intelliguntur manus inferiorum vt locum habeat remedium attentatorum, & de intimatione facienda, per ea neceſſario requiratur Abb. Fran. & Dec. in c. bonæ de appell.

His non obſtat deciſ. Aegid. 52. de reſcrip. quę allegatur in contrarium ponderatum per Gomeſ. in reg. de trienn. q. 54. vbi reſpondet tribus modis dec. 69. ſupra allegata, quia Aegid. ibi non intendit decidere, an ſit introducta vera lis, ſed an impetratio iuris noui poſt intimationem appellationis & illius deuolutionem ad curiam ſit ſurreptitia, & cõcludit talem impetrationem valere, & conformat ſe cũ deciſ. 25. de reſcrip. in nouis.

Circa prædicta eſt aduertendum, quia procedunt quando appellatum fuiſſet ad pontificem, quia ſecus eſt quando appellatur ad metropolitanum qui cauſam habet cognoſcere, quia tunc cum iudex datus reperiretur, ſtatim intimata appellatione dicitur lis verè introducta, vt ſcribitur per addit. ad Rot. 25. de reſcrip. in no. quod ſi verum eſt notabile videtur.

16 ¶† Et circa prædicta an ante intimationem appellationis appellatus procedens dicatur attentare, & an ſufficiat appellationem ex cauſa probabili eſſe interpoſitam, & an veniant reuocanda tantum attẽtata contra appellationem, & quid in cathedralibus eccleſijs. omnia examinantur late per Decium in c. bonæ.

bonæ. de appell. qui in quibuſdam Franchum reprobare conatur, & remiſſiue per additionem ad d. de-
17 ciſ. 25. vbi ſubditur, † quod cauſa appellationis non deuoluitur niſi poſt intimationem eiuſdem & alle. dec. 38. de appel. in no. & tex. in clem. cauſam. de electio. quod intelligitur quoad prędiudicium appellati vt deciſ. 6. & 18. de appel. in no. & per Aegid. dec. 22. de appell. & quoad effectum ſurrogationis nõ dicitur vera lis.

¶Et not. quod id quod dicimus quod appellatione extraiudiciali pendente non reuocantur attentata etiam ſi quis incontinenti obtuliſſet ſe cauſam probaturum fallit ſi appellatio interpoſita ſit coram iudice habente iuriſdictionem 2. ſi partes ante iudicem appellationis concorditer elegiſſent, vt per Mãfred. concl. 110. & ex prædictis declara quæ ponit Bellonus conſ. 86. col. fi.

18 ¶† Ex prędictis & aliis quæ conſiderari poſſent apparet eſſe differentiam inter appellationem iudicialem, & appellationem extraiudicialem, per quã non cenſetur inducta litis pendentia, nec attentata poſt ipſam ſunt nulla, ſed veniunt annullanda But. Abb. & Franc. in cap. conſuluit. in c. ſępe. in cap. bonę de appell. item appellatio hæc non poterit per quemuis intimari prout iudicialis, ſed erit talis appellatio intimanda per procuratorem, vt per Rot. deciſ. 12. no. quòd vbi appellatur de appel. in antiq. item appellãs extra iudicium non poterit dare obiectis contra perſonam prouiſi, ſeu formam prouiſionis eiuſdem niſi iuxt. cap. vt circa de elect. in 6. & diſtinctiones traditas. per Rotam deciſ. 267. ſi poſſeſſor de appell. in no. Thom. Faſtol. cauſ. 7. dieb. 24. die veneris. Alias multas differentias ponit Abb. in c. Romana de appell. in cap. dilecto de except. col. pen. & alibi vt remiſſiue per Veſtrium in pract. lib. 3. in tit. de appell. extraiud. Caſſad. deciſ. 1. de appell. ex quibus nõ eſt

præ-

prętermittendum quod attẽtata poſt appellationem iudicialem omnia reuocantur etiam quæ non ſint directo contra appellationem, vt per Rot. deciſ. 44. de appel. in no. cap. deciſ. 72. ſed in extraiudiciali ſolum reuocantur ea, quæ directo ſunt contra appellationem, vt per Franc. in cap. 1. in vlt. not. ext. de appel. Marant. part. 6. iudic. num. 390. per Manfred. concl. 102. & ſi appellatio extraiudicialis formiter corã honeſtis perſonis non interponatur non ligat Socin. cõſ. 45. viſa appellatione lib. 1. vbi in excommunicato quod in hac ſolum reuocantur quę ſunt contra appellationem non quæ prętęr & de perſonis nõ comprehenſis in appellatione, & ibidem in verſi. 3. concludo videtur requirere inhibitio quod notandũ eſt circa materiam appellantium corã honeſtis perſonis, ſed dic quod non reuocantur ante omnia, vt quando poſt inhibitionem, ſed dato de grauamine, & nota eundem in verſ. 4. quod circa grauamina generalia talis appellatio non afficit. item appellatio extraiudicialis ſufficit quòd interponatur ex veriſimili ſine probabili cauſa, licet non probetur, quod non eſt in iudiciali. item differunt in nomine vnde non venit extraiudicialis appellationis verbo & ſtatuto niſi aliud id tradat. item ex oblatione exceptionis propoſitæ probari iuſtificatur appellatio iudicialis nõ ſic in extraiudiciali. Item in extraiudiciali neceſſario nõ regulẽtur Apoſtoli licet ad bene eſſe ſic. item excommunicatio extra iudicium non appellat & extraiudicialis poteſt eſſe incerta ſecundũ aliquos, vt per Abba. Franc. Dec. & alios in cap. bonæ. de appellat. vbi latius de materia. Item ſunt qui dicant quod vt attentata poſt appellationem iudiciali reuocẽtur requiritur quòd appellatio fuerit intimata iudici, & parti aliàs ab eiſdem vt ignorantibus procedi poteſt, vt per Butr. & Imo. in cap. fin. colum. fi. de appel. vbi Fran. col. pen. Marant. d. part. 6. num.

num. 391. in appellatione verò extraiudiciali requiritur intimatio, vt per Franc. in cap. bonæ. col. 13 verſi. 9. concluſio Marant. vbi ſupra nume. 392. & 6. part. pag. 191. & per Manfred. concl. 111. Lud. Gomeſ. de trienna. q. 54. vbi etiam quando cauſa eſt deſerta, & dixi ſupra quando diſputaui quomodo inducatur litis pendentia.

SVMMARIVM.

1 *Multis modis, attentata reuocantur, & quomodo hoc intelligatur, & quod remedium habeatur pro tali reuocatione, & multa alia diffuſe per totum cap.*

2 *In quacunq; parte iudicij poſſunt peti reuocari attentata. Querela, eſt ius extraordinarium, quo de grauamine ad ſuperiorem recurrimus definiente appellationẽ.*

3 *Minima, facti, & qualitatis diuerſitas, conſtituit diuerſam ſpeciem.*

Attentata, quomodo reuocentur. Cap. XI.

1 ATtentata deducuntur, & reuocantur variis modis, † nãque ſi attentatum fuerit lite pendente per tit. vt lite pendente, ſi pendente lite poſt appellationem ante definitiuã ſecuta inhibitione, vel poſt definitiuam inter decem dies ad appellandum, vel poſt appellationem à definitiua etiam ante inhibitionem per cap. non ſolum. de appel. in 6. cum ſimili. quod verum eſt data ſcientia innouantis de appellatione, nãque ſi ab ignorantibus innouetur non fit reuocatio per modum attentati vt per Butrium & Imo. in c. fin.

in c.fin.col.fin.vbi Franc.col.pen.verſi.quæritur de appella. Marant.part.6.iudic. pag.131.num.390. Manfred.tenet 33. vbi dicit hoc verum in iudiciali & extraiudiciali quoad certam perſonam. quomodo autem ad notitiam & ſcientiam partium & iudicis appellatio deduci poſſit ex notatis per Afflict. in tract.de iure protomiſ. & per Tiraqu. in eodem tractatu. dum tractant quomodo inducatur ſciẽtia qua inducitur præſcriptio cõtra retractum, facit ad prædicta quod ſcribit Aegid.Bellem. deciſ.102. ſi poſſeſſio ad fin. quod remedium edicti ne lite pendente concurrit cum edicto vt lite pendẽte, de alienat.iudicij mutandi cauſa facti & de litigioſis de quorum differentia Cyn. ne lit.pend.l.j. & de ſex remediis circa materiam attẽtatorum vide pulchre per Aegid.deciſ.749. licet vbi impetratio beneficij reſeruati quomodo dicatur actũ lite pendente ſtante appellatione à collatione ordinarij.

Attentata quoque tractantur vna cum negotio principali, nãque quandoque ita expediuntur, quãdoque ante omnia penitus ſunt reuocanda ita vt ſileat negotium principale cap.non ſolum de appell. in 6. vt per Cardin. in c.bonæ col.iij.verſi. nota ex textu extra de appell. ſequitur Maranta d.6.part. iudic.pag.191. num.393. nãque ad reuocationem attentatorum duplici via agere poſſumus, vna videlicet directæ petitionis & ordinarij iudicij ſimul cum cauſa principali qua expectato euentu litis, & cauſę principalis beneficio iniuſtitiæ poſſunt per ſententiam in cauſa principali reuocari, altera extra ordinem per officium iudicis mercenariũ quod implorantes magis properantes petimus attentata in primis, & ante omnia reuocari, & per hanc viam pendentia cauſæ attentatorum operatur effectum ſuſpenſiuum vt interim ſileat cauſa principalis, vt diximus per dictum c.non ſolum, & non ſolum faceret

ceret ſilere cauſam principalem verum etiã cauſam nullitatis, ſi qua penderet ita quod prius prouidendum eſſet ſuper cauſa attentatorum, quã ſuper nullitate vt per Afflict.deciſ.98.nu.4. Compatiunturq; ſe hæc vię agendi ad reuocationem attentatorum vt licet quis poſt attentationem, cęperit ſimul cum cauſa principali via ordinaria agere, non prohibetur ad extraordinariam reuerti & iudicis officium implorare, vt attentata in primis, & ante omnia reuerenter vt per Gemin. in ca.non ſolum in princ.col.2.nu.8. verſ.quid ſi appellans, idq; etiam ſi eadem via vſq; ad litis cõteſtationem proceſſum fuiſſet, licet in hoc fuerint opiniones quas Gemin. ibi verſ. in hac materia refert Franc. in cap.dilecti. col.2. verſ.ſecundo quęritur de appell. in quorum varietate Rota ſeruat vt litis conteſtatio in iudicio ordinario facta non impediat quin paſſus attentata poſſit reuerti ad viã extraordinariam implorando iudicis officium vt in primis & ante omnia reuerenter attẽtata. Rot.185. 2 ſi pars rea de appell.in no. † quia in quacunque parte iudicij peti poſſunt reuocari attentata dummodo ante concluſionem, vt hęc latiſſimè ſcribit Octauian. Veſtrius in pract.lib.8. pag.154.& ſeq. Item nota quod iniuſtitia non inculcatur cum attentato neq; contra, & cũ conſequentia teneat, ſententia eſt iniuſta, ergo & attentatum. vide remiſſ. Manfred. concl.235.qui conſ.240. dicit ꝙ nullitas eſt genus attentatũ verò ſpecies. attentata poſt appellationis renuntiationem reuocantur in viam nullitatis attẽtatorum adeundo iudicem ordinarie agendo non priuilegio attentatorum. Alex. in c. ſolicitudinem col.7.de appell.vt appellatione deſerta, reuocantur, non priuilegio attentatorũ, ſed via nullitatis. Alex. & Franc. in c.ſæpe de appel. Manfred. cõſ.196. qui ad hoc alleg.deciſ.1.Rot.no.cõcord.ita dec.130.eo.

¶Item deducuntur attentata in iudicium per mo-

dum querelæ quod est in his casibus in quibus non admittitur appellatio. nãque cum non recipiatur appellatio volunt non esse locum attentatis, officio iudicis, vel si emanasset inhibitio à qua dicunt non ligari manus iudicis vt per Marant. part. 6. iudic. nume. 105. sed quia iniquum erat in his casibus de attentatis omnino non videri: quia hac ratione ius partis forsitan perire posset, introducitur ius querelæ qua per superiorem ad quem reuocentur attentata vt per Abb. in c. pastoralis. col. 4. vers. tertius effectus, & vers. in 3. q. vbi Franc. de appell. & sequitur Marant. d. part. 6. iudic. nu. 105. pag. 171. colum. 3. querela autem nihil aliud est quàm ius extraordinarium quo de grauamine ad superiorem recurrimus deficiente appellatione vt per Abb. & Fel. in c. querelam. ex. de iureiu. Alex. & alios in l. si ab arbitro. ff. qui satisd. cog. Dec. cons. 125. col. fin. & late prosequitur Marant. d. part. 6. de ord. iud. n. 102. p. 171. Alio quoq; modo reuocantur attentata in his casibus, in quibus non recipiatur appellatio. nãque si in his appelletur, & iudex videat quod grauamen per iudicem à quo illatum fuit poterit illud ex officio reuocare, corrigere, & emendare, quia licet talis appellatio non operetur effectum suspensiuũ quoad iudicem à quo, tamen ne ius tertij pereat operatur vt officio iudicis iniuste innouata reuocari possint, vt per Abb. in d. c. pastoralis vers. in 3. q. refert & sequitur Maranta de ordin. iud. part. 6. num. 106. per glo. in verb. oneramus in cle. 1. de iure patro.

¶Alio quoq; modo reuocantur attentata hoc est quando iudex, ex officio suo mero, & puro non ad instantiam, siue respectum partis reuocat attentata penes se retinendo possessionem, vel penes tertium illam deponendo, quod variis in casibus contingere potest, vt videre licet, vt in Rot. 10. si lite pendente. vt lit. pend. in no. alias 411. & Rot. 2. de restit. spoliat. & 1. de

& 1. de appell. in no. & in d. Rot. 2. dicitur peti incidenter.

¶Ex his licet attẽtata diuidi possent in varias spẽ-
3 cies prẽsertim quia apud nos † ex minima facti, & qualitatis diuersitate constituitur diuersas species. l. iij. §. genera. ff. de acq. possess. l. j. ff. de prætor. stipulat. tamen mihi placet quod vna sit constituẽda spẽcies attentatorum siue ante definitiuã, siue post innouetur, siue appellatum sit in iudicio, siue extra iudicium, licet modi agendi forsitan sint diuersi. Manfred. concl. 31. dicit quod pro reuocatione attentatorum competit officium iudicis priuilegiatũ, quo sine libello, licet oblata aliquali petitione sine litis contestat. petitur irreuocari attentatum, aliud ordinarium appellationis medio per viam iniustitiæ quo incidenter, & accessione veniunt attentata, item per modum libelli ordinarie agendo coram ordinario per viam nullitatis, etiam seorsum ab appellatione petendo reuocari attentata, vt per Doc. in c. sæpe, in c. dilecti. in c. consuluit in c. cum teneamur de appell. vt ibi per eum.

SVMMARIVM.

1 *Ius reuocandi attentata an sit officium iudicis nobile, vel mercenarium, an vero sit actio? & post multorum opiniones ibi per longam seriem recitatas, distinguit vt ibi. num. 3*

2 *Officium, quo expeditur articulus attentatorum, quoad principale, & quo ad expensas, cohæret causæ, & negocio principali, quod adhuc durat.*

4 *Iudex, si sine causa, hoc officium parti denegaret impartiri, ei faceret iniuriam. & in sindicatu, parti teneretur ad interesse.*

5 *Remedium attentatorum, an sit iudicium possessorium, vel petitorium? & quod sit possessorium ibi num. 6.*

6 *Possessorium, & pinguius, quam remedium canonis reintegrandæ.*

7 *Reus spoliator, in quæstione spoliationis mota (vt in casu ibi proposito) si impetret commissionem vt non obstantibus &c. procedatur super petitorio, & possessorio simul, nihilominus potest prius possessorium expediri, si de eo prius constet.*

Iudex appellationis, non potest procedere super attentatis, post appellationem ante diffinitiuam, limita vt ibi.

8 *Quis sit iudex, in causa & remedio attentatorum.*

9 *Commissa aliqua causa, ea omnia commissa videntur, sine quibus, causa ipsa expediri non potest.*

10 *Iudex appellationis, non potest procedere super attentatis, si ante diffinitiuam appelletur ab aliquo grauamine, limita tamen, vt ibi.*

11 *Causa attentatorum committi potest etiam iudici, qui de causa principali non cognoscit, quando per nouam cõmissionem proceditur, ratio ibi, & an tunc procedi possit super attentatis, vna cum negotio principali? vt ibi.*

12 *Reuocatio attentatorum, peti non potest coram alio iudice ordinario, ratione calumniarum, quæ contingere possent, & ratione ordinis.*

13 *Causa attentatorum, si tractaretur coram diuersis iudicibus, ille cuius interest potest petere coram superiore, vt eædem causæ, in suo statu remanerent, & vni committerentur simul, & semel decidendæ, ne continentia causæ diuidatur, & fiant plura registra, in dispendium partium.*

Ius reuocandi attentata, quale sit. Cap. XII.

1 NVnc videndum est † an ius reuocandi attẽtata sit officium iudicis an actio, & an officium iudicis nobile, an mercennarium? Octauianus Vestrius in practic. sua in lib. 8. pag. mihi 154. dicit hęc verba, Ex his quę supradiximus facile digno scere potuisti quòd ad reuocationem attentatorum duplici via agere possumus, vna videlicet directæ petitionis, & ordinarij iudicij, simul cum causa principali. qua expectato euentu causę principalis beneficio iniustitiæ possunt per sententiã in causa principali reuocari, altera extra ordinem per officium iudicis mercennarium eius officium implorantes, quo magis properantes petimus attẽtata in primis, & ante omnia reuocari &c. ex quibus verbis sentit quod primo modo agendi officio iudicis nobili, secundo verò officio iudicis mercennario causa expediatur.

¶Rot. 4. attentata lite pendente aliàs 57. vt lit. pẽd. in no. dicit. Attentata lite pendẽte, peti possunt reuocari, vsque ad conclusionem, in causa exclusiuè. quia in quacũque parte litis talia ex officio & ante omnia sunt reuocanda propter contemptũ iudicis.

¶Rot. 2. fuit dubitatum alias 14. de restit. spol. dicit, secus vero quando iudex propter contemptũ sui iuris, & iurisdictionis siue legis ex puro & mero officio suo pro voto illa reuocet & prius dixerat non iure actionis sed ex officio iudicantis.

¶Rot. 1. nota si attentata alias 474. de offic. iud. in antiq. dicit, quia super huiusmodi reuocatione attentatorum proceditur ex officio. Ius deducendi

attentata quoque consideratur per modũ exceptionis, vt si appellans attentet quid appellatus ad repellendum ab appellatione in hac causa & in diuersa hoc excipiet, vt per Franc. in cap. dilect. num. 9. & in c. an sit. de appell. & Manfred. concl. 23. quod alias qualem declarationem expostulat. sed omnis exceptio nititur in officio iudicis, quia in æquitate.

Aegidius Bellamera decis. 74. lata dicit, & hoc verum in iudicio possessorij principaliter intentato sed incidenter & indirectè per modum attentati ex priuilegio litis pendentiæ vel appellationis legitimè præcedentis, ratio est (quia † officium quo expeditur articulus attentatorum quoad principale & quoad expẽsas cohęret causę & negotio principali, quod adhuc durat.

¶ Quod sit officiũ iudicis nobile facit quod pro reuocatione nullitatum officium iudicis nobile cõpetere dicunt vt per Innoc. in c. fi. circa fin. vbi alij ex. de offic. iud. Innoc. in cap. sæpè col. 3. de appell. Bar. in l. j. versic. quæro quo iure col. iiij. C. quan. prouoc. non est necesse. Bald. in l. tale pactum. §. qui prouocauit q. 12. ex. de pactis Alex. cons. 225. ponderatis vers. pro hoc etiam facit col. 5. lib. 6. Vantius latè scribit in tract. de nullit. pag. 4.

¶ Videtur quòd † sit distinguẽdum, nempe quod vbi agitur ad instantiam partis propter illius interesse sit officium iudicis mercenarium, quando verò agitur propter contemptum iudicis sit officium iudicis nobile.

¶ Sed quicquid sit non videtur multum interesse, quia licet iudicis officium nullã pręsupponat obligationem, vt in l. qui per collusionẽ. §. j. ff. de actio. empt. in l. quintus mutius. ff. de ann. legat. tamẽ ex quo officium istud ex iure partibus competenti insurgit tanquam auxilium legale, & proprium ipsorum litigatorum in iudicio actionis loco proponitur

tur quod iudex illud impertiatur, & illi deseruiat necesse est Spec. de offic. iudic. §. potest vers. sed quę ius. & † se absque causa iudex hoc officium impartiri denegaret parti faceret iniuriam, & in sindicatu parti teneretur ad interesse vt in materia officij iudicis nobilis competentis pro reuocatione nullitatum scribit Vant. in tract. de nullita. in tit. quid sit nullitas num. 6.

¶ Dubitariq; facile potest † vtrum remedium attentatorum possessorium iudicium sit an petitorium? Aegid. Bellem. dec. 148. sententia lata super articulo attentatorum dicit hæc verba† sententia lata super articulo attentatorum sic censetur vim definitiuæ habere, quia in ea locum non habet cle. appellanti de appell. motiuum principale est, quia articulus prædictus non differt à possessorio reintegrãdæ nisi quia ordo iudiciarius non requiritur hoc casu, ex quibus verbis significari videtur quòd remedium attentatorum sit possessorium. Item notare licet quod est possessorium pinguius quam remedium canonis reintegrandæ. 1. q. 1. vt per Fel. in c. dilectu. extra de maiorit. & obed. & per Cassad. decis. 3. de restit. spoliat. Sed & idem sentit Staphil. in tit. de commiss. lit. iust. §. si pars innodata, vbi &c.

Aegid. decis. 506. dicit † quæstione spoliationis beneficij mota incidenter, per modum attentati, & lata vna sententia super attentatis, s. pro suspensione petitorij, si reus spoliator impetret commissionem, vt præmissis non obstantibus, procedat super petitorio, & possessorio simul, nihilominus potest prius possessorium expediri si de eo prius constet. ratio enim, de qua supra, hæc est, quia talis commissio non tollit, quòd si de vno prius constet: de eo prius cognoscatur. & tenent Aegid. & Staphil. quòd causa attentati sit quid incidens, qđ verum non erit quando principaliter per se cognoscatur,

ſcatur, vt deſerta cauſa appellationis, per libellum, iure ordinario.

8 ¶Cum vero quæritur † quis ſit iudex in cauſa & remedio attentatorum? Octauianus Veſtrius in ſua practic.lib.8.pag.154.dicit, quod generaliter vbi attentatum fuiſſet ſolet dari commiſſio ſuper reuocatione attentatorum, & regulariter committitur ei iudici cuius maieſtas attentando læſa fuerit, & ſic iudici ipſius appellationis cap.ſolicitudinē circa medium ibi. nam ad officium eius ex.de appell.tex.vero in d.cap.ſolicitudinem ſentit quod ad iudicē cuius maieſtas læſa fuerit ſine alia commiſſione ſpe-
9 ctet cognitio attentatorum, quia † facta commiſſione de aliqua cauſa omnia ea conceſſa videntur ſine quibus talis cauſa expediri non poſſet col.2.ff.
10 de iuriſd.omn.iudic. Vnde fit † quod ſi ante diffinitiuam appelletur ab aliquo grauamine, iudex appellationis non poteſt procedere ſuper talibus attē tatis, niſi id quod habeat in commiſſione, vel poſt ſuam inhibitionem fuerit attentatum, vel niſi pronuntiatum fuiſſet bene appellatū. vide per Rot.55. ſi appelletur. de appel.no. ſed contra iudex primus, ſi cauſa ad eum reuoluatur, vel non abiuerit ab eo, de eiſdem cognoſcet, prouidendo circa attentata, & re attentata, ab vna ex partibus, & ab vtraque vt æquitas ſuadebit, & ex libro hoc notari poteſt.

¶Verum cum per nouam commiſſionem proce-
11 ditur nihil impedit † quin alij iudici, quam ei, qui de cauſa principali cognoſcit cauſa attentatorum committi poſſit, quia data potentia & voluntate actus purificetur iuxta not.per Bar.in l.multum interest.C.ſi quis alteri. Sed etſi via ordinaria quis vellet id petere forſitan & facere poteſt.

¶Sed an tunc procedi poſſit coram iudice cauſæ vna cum negocio principali ſuper attentatis, an per inde habeatur ac ſi iudex datus ſup innouatis ſurrogatus

rogatus eſſet quoad hoc? videtur quod habeatur loco ſurrogati vt negocium perinde tractandum ſit, ac ſi iudex primus procederet, vnde ad ſe non trahet negotium principale niſi per modum appellationis, ad eum cauſa deuoluta fuerit, & hæc multomagis vera erunt, ſi iudex ſucceſſerit in locum prioris vel per auocationem eidem fuerit cōmiſſa. Hæc
12 † quando vt ſupra. ſed an reuocatio attentatorum peti poſſit coram alio ordinario? videtur quod non, ratione calumniarum, quæ hic contingere poſſent, & ratione ordinis. Quod ſi attentatum per modum nullitatis tractandum eſſet quis ſit iudex in cauſa nullitatis, diffuſiſſimus eſt articulus, qui cum latiſſimè tractetur à Vantio in tract. de nullitat. in tit. coram quo de nullit. proc.poſſ. à nobis breuitatis
13 cauſa prætermittitur. Verum tamen eſt † quòd ſi coram diuerſis iudicibus cauſa tractaretur attentatorum.ille cuius intereſt, poſſet coram iudice ſuperiori petere, vt eædem cauſę, in ſuo ſtatu remanerent, & vni committerentur ſimul, & ſemel decidendæ, ne continentia cauſæ, diuidatur, & fiant plura regiſtra in diſpendium partium, quod bonus iudex debet præcauere, vt per Staphil.de cōmiſ.lit.iuſt.§.ſpoliatus. Hęc autem, quæ ſupra diximus procedunt coram omnibus iudicibus, tam ordinariis, quam delegatis, tam ciuilibus, quam criminalibus, arbitris, & arbitratoribus. quia ratio attentatorum, coram omnibus his militat. & ex his, ad materiam duelli conſiderari poſſent attentata, quia & in ea cadit litis conteſtatio, vel quaſi iudicium.

SVMMARIVM.

1 *Quomodo peratur cauſam attentatorum committi debere.*
2 *Practica, perendi reuocationem attentatorum.*
3 *Qui petunt cauſam attentatorum reuocari per modum atten-*

attentati, perperam faciunt. ratio ibi.

4 *Narrato attentato, per viam attentati, non obtinetur ſuper ſpolio, ſed contra narrato ſpolio, & litis pendentia, quia qui ſpoliat, attentat.*

5 *Non omnia, quæ fiunt lite pendente, etiam per partes, dicuntur attentari.*

6 *Per clauſulam, appellatione non obſtante, vel appellatione remota, & huiuſmodi, quid inferatur? ibi remiſſiue.*

7 *Quando impetratur iudex, ſuper reuocatione attentatorum, non ſolum in libello, ſed etiam in reſcripto, habenda eſt mentio de attentatis.*

8 *Narrans factum ſuper reuocatione, ex his, quæ in fraudem, non ſuper attentatis, non obtinet, non obſtantibus clauſulis illis ſalutaribus.*

9 *Commiſſio, quæ ſolet impetrari, vt cauſæ ſimul, & ſemel, non tollit quin poſſit iudicari vna earum, ſi de ea prius conſtat.*

10 *Iudex attentatorum, eſt iudex à quo, & iudex ad quem, eſt iudex ordinarius. vt ibi.*

11 *Practica quando appellans, vexatur ab appellato, vel à iudice.*

Signatura ad fauorem reorum.

12 *Commiſſio ſuper attentatis, intelligitur de præterito, & de futuro.*

13 *Diuerſitas, inter iudicem cauſæ, & alium cui committatur reuocatio attentatorum.*

Signatio, quomodo fiat, quando agitur de nullitate, contra rem iudicatam.

14 *Nullitas, per modum actionis, non impedit rei iudicatæ, legitimè executionem, etiam ſi incontinenti probetur, licet ſecus per exceptionem.*

15 *Petitio qualis qualis requiritur, circa attentata, & libellus concipitur, vt narrato facto, innouatum petatur reuocari.*

De

De commiſſione cauſæ ſuper attentatis, & iudice cauſæ attentatorum. Cap. XIII.

1 QVando petimus committi cauſam attentatorum ſolemus petere quod † in primis, & ante omnia attentata reuocentur, ſed moris eſt ſignatorum verba illa in primis, & ante omnia delere, quoniam, plurima ſunt attentata quæ non veniunt in primis, & ante omnia reuocanda, ſed poſtquam is, qui petit attentata reuocari, in cauſa obtinuit, vt in attentatis pendente cauſa nullitatis ſcribitur per Franc. in c. dilecto. col. 12. verſ. ex quibus omnibus de appell. & in aliis caſibus qui ex tractatu noſtro cognoſci poſſunt, & forſitan ſi talia verba non delerentur, ſi ſignetur vt petitur, & in primis, & ante omnia prout de iure, vtique perperam ageret talis ſupplicator, cum non ante omnia, eſſent reuocan-
2 da. Vnde bona eſt practica † petere ſimpliciter reuocari attentata, quia hoc modo venient reuocanda ante omnia, ſi ſit de iure vel in fine litis, vel prin
3 cipaliter via ordinaria, ideo † perperam faciunt illi qui petunt cauſam attentatorum reuocari per modum attentati, quia ſi eueniat quod non per modū attentati ſed per viam iniuſtitię finita lite ſint reuocanda vtique non bene agitur, quod & Veſtrius ani maduertit lib. 8. pag. mihi 154. Sed forſitan inſtari poſſet quod declaretur, quod remedium proponatur quia incerta videtur ſupplicatio, ſed narrato facto mihi non placet, quia inde ad officium iudicis pertinet eligere actionem ſibi competentem, vt ſcribitur in cap. licet. Fel. de ſimon. & in l. edita de edē
4 do cum ſimil. Sed † narrato attentato per viam attentati

НАУЧНА БИБЛИОТЕКА ОНЗИГ - ПЛОВДИВ ИМЕ ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ

tentati non obtinetur ſuper ſpolio, ſed contra narrato ſpolio & litis pendentia, quia qui ſpoliat attentat data litis pendentia, & in reliquis terminis habilibus.

¶Item ſtante tali petitione vt conſtito de re iud. mandaretur eidem auditori, taxari fructus & expẽſas. item quod procederetur ſuper attentatis lite pẽdente, & quod inhiberetur tam parti contrarię, quã etiam iudicibus & colonis ne aliquid innouarent lite pẽdente, & in pede commiſſionis erat additum ad illa verba de non innouando, videlicet in præiudicium dictę litis, quę clauſula ideo apponitur, quia
5 † non omnia, quæ fiunt lite pendente, etiã per ipſas partes dicuntur attentari. Signatura autem dictæ commiſſionis erat placet prout de iure, de qua ſe miratum Io. Staphil. dicit in tit. de commiſſ. tit. iuſtit. §. citatio perſonalis nu. 16. pag. mihi 133. quia omnia petita in dicta commiſſione ſunt iuridica & procedunt de iure, & ſubdit quod forſitan propterea id ibi dictum eſt, quia petitum fuit inhiberi colonis, qui non ſunt de collitigantibus, & de iure nõ eſt inhibendum niſi collitigantibus iuxt. not. in l. creditor. §. mandatorem. ff. mand. in cap. Romana. §. in alium. de appel. lib. 6. in quibus locis habetur, quod pendente appellatione omnia debent eſſe in eodem ſtatu, quantum ad collitigantes non quantũ ad extraneos. licet aliqui dicant inhibendum eſſe ẽt illis, q liti poſſunt prę iudicare, vt ſentit dec. Rot. 58. nota quod vbi auditor in antiq. quibus reſpectibus Staphil. vbi ſupra putat talem ſignaturam forſitan eſſe factam; quia iſto modo ſignatur quando omnia petita non ſunt cõceſſibilia, vel quando eſt du-
6 bium de iure vt per Staphil. vbi ſupra. Per † clauſulam appellatione nõ obſtante, ſiue appellatione remota & huiuſmodi quid inferatur dixi alias vt qua libet contradictione non obſtante. & vide Mãfred. col. 211.

col. 211. Habetur regula Cancellariæ quod nõ debeat iudicari ſecundum ſupplicationem literis non expeditis in ſupplicatione dicitur, quod ante terminum ad articulandum literæ expedientur. vnde ita derogetur regulæ ſupradictę reſcribitur fiat dummodo litigioſum beneficium non cenſeatur etiam quoad regulam de ſubrogandis quid operantur hęc verba? certè multos effectus. primum quia poſſeſſor conuentus non obſtante lite ſibi mota vigore dictæ commiſſionis interim poſſeſſionem beneficij liberè in alium transferre poterit, nec reuocabitur per viam attentati, quia tunc ceſſat vitium litigioſi ratione dictæ clauſulę, quod alias ſi non apponeretur dicta clauſula induceretur. nãque & reſignatio lite pendente videtur prohiberi, iuxta not. in dec. 3. vt lit. pend. in not. vt hęc latius deducit Ludouic. Gomeſ. in reg. cancellar. in compendio vtriuſque ſignaturę fol. mihi 121. à tergo & ibi declarat qđ hoc eſt verum quoad reum, quia quoad actorẽ poſt decretam citationem inducitur litis pendentia ad effectum, vt locum habeat regula de ſubrogandis, item per eundem actorem impetrari non poterunt noua priuilegia non facta mentione de prædicta lite, item quia dictus actor non poterit cedere ius ſuum ante terminum ad articulandum vt per Go-
7 meſ. vbi ſupra. Et † non ſolum in libello, ſed etiã in reſcripto habenda eſt mentio de attentatis, quãdo impetratur iudex ſuper eo non reuocatione. Fel. in c. ex tenore col. 2. ex. de reſcriptis. Manfred. con-
8 cluſ. 32. vnde dicebam quòd † qui narrauit factũ ſuper reuocatione ex his quæ in fraudem, & non ſuper attentatis non poterat ex his obtinere non obſtantibus illis clauſulis ſalutaribus vt in eo contigit qui turbat & petebat ſe confirmare contra intruſum lite pendente non dixerat de attentatis.

Conceditur commiſſio quoq; quod ſimul & ſemel

mel cognoſcatur,& iudicetur de nullitate ſententię innouatis, ſiue attentatis, & negocio principali ne continentia cauſa diuidatur, & fiant plura regiſtra in damnum partium ligantium. & conſueuit addi in tali commiſſione coniunctim, vel diuiſim prout præfato iudici videbitur. quod fit ea ratione, quia forte poſſet expedire partibus, vt non omnes cauſę ſimul,& ſemel definirentur vt ca. 2. ex. de cau. poſſ. & prop. vt de his latè per Staphil. in tit. de commiſſ.
9 lit. iuſt. §. ſpoliatus col. fin. nota tamen † quod commiſſio, quod ſimul & ſemel, ſi de vna prius conſtet, non tollit quin de ea poſſit iudicari, vt in caſu, in quo commiſſio fuerat impetrata, ſuper nullitate cēſurarum, & per aliam partē quod procedatur, ſimul & ſemel, ſuper prętenſa nullitate, & confirmatione, vel infirmatione ſententiæ. vt per Staphil. in d. tit.
10 §. ſi pars innodata. & §. quando hęres. Iudex † attētatorum eſt iudex, à quo ſi ipſe velit reuocare ſine prędiudicio appellationis, quia hoc ei licet, iudex ad quem eſt iudex ordinarius quando cauſa hæc ordinarie agitur: & iudex nullitatis quando de nullitate cognoſcitur ſeorſum, ab appellatione horum partem Franc. in cap. dilecto. de appel. partem Alex. conſil. 2. lib. 2. Manfred. concl. 8. & partem ex alibi
11 per nos dictis probantur. & practica eſt † quod ſi appellans vexatur ab appellato, vel iudice vt quia pignoratur mulctatur, & id genus, is compareat corā iudice appellationis, & narrato facto petat omnia attētata reuocari, & in priſtinum reduci, & ſolet dari commiſſio iudici appellationis, quòd reuocet attentata, prout de iure, quia non omnia attentata veniunt reuocanda, vt de his. per Manfred. cōcl. 76. & quando peti poſſit, reuocatio attentatorum coram iudice à quo, & quomodo practicetur, tetigi infra in ampl. & nota ſignaturam, ad fauorem reorum vt præfixo breui termino, ad docendum de attentatis, in me-

in meritis procedatur, quia non itur per tres conformes Caſſad. deciſ. 4. de dilat. Veſtr. in tit. de attent. Manfred. concluſ. 79.

12 Nota † quod licet commiſſio ſuper attentatis videatur ſuper attentatis de prętęrito, tamen veniunt & poſtea attentanda, quia ſolet dici attentata quęcūque reuocandi arg. not. in cle. 1. de ſent. excom. & iudex ex officio ſine alia commiſſione, id facere poteſt. vt cap. non ſolum. de appel. in 6. commiſſio talis non fiat alij iudici, quia tunc ſolum prætери-
13 ta † quia fiat diuerſitas, inter iudicem cauſæ & alium cui talium attentatorum reuocatio committatur, vt eſt diuerſitas, quia per appellationem à grauamine coram iudice cauſæ, non impeditur cauſa attentatorum coram alio, ſiue bene ſiue male ſit proceſſum, & ſecus eſt coram iudice cauſæ, quia eius iuriſdictio ſuſpēditur quoad omnia, idēq; procedet multiplicatis attētatis coram illo alio, qui occaſione attentatorum conſequitur eam iuriſdictionem. & vide Bero. q. 220. vbi dicit, quod commiſſa cauſa attentatorum in prætеritum intelligitur. & Manfred. concl. 34. dicit quod veniunt incidenter, ex officio iudicis poſt attentata.

¶ Prætерea ſi agatur de nullitate contra rem iudicatam cum poteſtate inhibendi, cautum eſt ſignari ſine prædiudicio rei iudicatæ, vel ſi eſt executū ſine prædiudicio legitimæ executionis, quippe cū nihilo minus executio facta contra talem inhibitionē non
14 opetetur reuocationem attentatorum, quia † nullitas per modum actionis non impedit rei iudicatæ legitimæ executionem, etiam ſi incontinenti probetur, licet per exceptionem ſecus iuxt. no. per Rot. 2. licet de excep. na. aliàs 280. & per Staphil. de lit. iuſtit. §. in primis. poſtea obtineat attentata reuocari poterunt, vt per Veſtr. in tit. de nullit. lib. 8. ſed ſu-
15 per hoc forſitan expectabitur res iudicata. † Qualis

qualis

qualis petitio ſupra hæc attentata requiritur. vt per Manfred. concl. 35. & libellus concipitur vt narrato facto innouatum petatur reuocari, iudicis officio. vt per Dec. in c. conſuluit Doct. in c. dilect. de appel, Manfred. concluſ. 39.

SVMMARIVM.

1 *Quomodo procedatur, circa expeditionem attentatorum. vide ibi latè.*

2 *Attentata, petuntur reuocari incidenter, & nullo iuris ordine ſeruato.*

3 *Cauſa attentatorum, expeditur, ante negocium principale.*

4 *In cauſa attentatorum, non requiritur obſeruatio terminorum.*

5 *Sufficit auditori fieri fidem de appellatione, & extare attentatum, quo facto, immediatè poteſt reuocare attentata, aliis terminis non ſeruatis.*

6 *Dilatio, datur ad arbitrium, in cauſa attentatorum.*

7 *Cum proceſſu attentatorũ, fit ſummarius, dici poteſt, quòd in eo non requiratur publicatio proceſſus, non concluſio, non dabitur repulſa, & quod priuilegia conceſſa. in cle. ſæpe, de verb. ſign. videantur huic cauſæ conceſſa.*

8 *Attentatum ſi fuerit, etiam poſt concluſionem in cauſa poterit inſtari pro reuocatione attentatorum & ſuperſedebitur, in negotio principali. Idem poſt ſententiam. vt ibi.*

9 *Sententiæ, in notulis deſcriptæ, in curia Rom. debent aperiri intra x. dies, alias reſoluuntur.*

10 *Cognitio ſummaria, in fauorem attentatorum eſt priuilegiata, in fauorem illius, contra quem fuerit attentatum, & ideo ſi ille in prima dilatione, non probauerit incumbentia, poterit petere ſecundam, & tertiam, & ex cauſa quartam. & vt ibi.*

11 *Legitimatio perſonarum, requiritur in quolibet iudicio, etiã maxime ſummario.*

12 *Legitimatus in negocio principali, dicitur habere legitimam perſonam, etiam quo ad incidentia.*

13 *In proceſſu attentatorum, licet ſummario, pars eſt citanda, toties quoties, alias eſſet citanda ratio ibi, & omnium productorum danda copia parti, cum termino ad opponendum. vt ibi.*

14 *Iudex, quomodo procedat, circa reuocationem attentatorum, ſtante reſcripto auocatorio, vel commiſſorio. vt ibi.*

In quacunque parte iudicij, attentata poſſunt peti reuocari, & quomodo hoc intelligatur. num. 15

16 *Ad reuocationem attentatorum, duplici via principaliter proceditur, ordinaria, & extraordinaria, vt ibi latè.*

17 *In vtraque via, procedendi ad reuocationem attentatorum, requiritur litem pendere, & attentatum eſſe, poſt litis pendentiam. & hæc ſufficiunt, licet inſtans pro reuocatione, non probauerit ſe poſſediſſe. ratio ibi. limita tamen vt in num. 21.*

18 *Diuerſitas, quando res tractatur in iudicio ordinario, & quando in ſummario.*

19 *Vtilitas, quæ poteſt cauſari, quando attentata, ante omnia, reuocantur.*

20 *Cauſa attentatorum, neceſſario, tractatur cum negocio principali, in omnibus caſibus, in quibus conſtat attentata, ante omnia non eſſe reuocanda.*

21 *Sententia, quomodo ſit ferenda appellatio, quomodo interponenda, & executio quomodo facienda.*

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

De processu in causa attentatorum. Cap. XIIII.

NVnc videnda sunt aliqua de processu circa attentata. Rot. 2. vtrum postquã
1 de appel. per Bisig. dicit, quod † attẽtata lite pendẽte, expediuntur officio iudicis, & quod in tali causa proceditur sine libello lite non contestata, & iuris ordine non seruato per gl. in clem. 2. vt lit. pend. in princ. idem scribit Vestrius lib. 8. in tit. vt lit. pend. Manfred. concl. 4. & hoc procedit quando ad reuocationem attentatorum proceditur ex officio iudicis, vt ante omnia talia attentata reuocentur per viã extra ordinariam, hoc. n. casu proceditur lite non contestata, & non seruata aliqua terminorum obseruantia siue in prophanis, siue in spiritualibus causis. vt per Ro. 14. fuit dubitatũ. de rest. spol. in no. vbi plus
2 dicit Rota † quod attentata petuntur reuocari inci denter, & nullo iuris ordine seruato, quinimmo iudex ex mero puroq; officio, illa in pristinum statũ reuocabit nõ vt iure actionis, sed ex officio suo meroq; puroq; id facere potest quod maiestas dignitatis suæ fuerit offensa. idem sentit Rota 1. de offic. iu
3 dic. in antiq. vbi illa Rota asserit causam † attentatorum expediri ante negocium principale, & putat sententiam illam super attentatis, esse interlocutoriam. idem ponit Rot. 13. not. quod si constat alias 348. de rest. spol. in antiq. dicens processum attentatorum esse summarium, & de plano attentata
4 reuocari. Manfred. cõclus. 199. quia ratione † in causa attentatorum, non requiritur obseruatio terminorum. vt per Rot. 78. sciendum est, alias 765. de
5 appell. in antiq. & ibi Rota dicit, quod † sufficit auditori

ditori fieri fidem legitimam de appellatione, & extare attentata quo facto immediate potest reuocare attentata aliis terminis non seruatis & sequitur eãdem Rotam Cassad. decis. 4. de dilatio. Manfred.
6 concl. 77. & † dilationem ad arbitrium dari in causa attentatorum Afflict. decis. 351. Manfred. conclus. 78. & in causa attentatorum procedi vt in causa nullitatis additio ad Rot. 3. col. pen. de rescrip. in no. in qua dicit distingui aut agitur principaliter
7 aut incidenter. & † cum adeo sit summarius processus attentatorum dici potest quod non requiretur publicatio processus, non conclusio, non dabitur repulsa de qua alias dicemus, & in effectu quod priuilegia concessa clem. sæpe. de verb. sign. videantur huic causæ concessa, vnde forsitan inferri potest qđ etiam tempore feriarum procedi poterat, quod maxime procedit etiam si tali tempore fuerit attentatum vt in simili dicitur, quod licet ante omnia sint reuocanda attentata, & interim supersedeatur in negocio principali, & id procedat ante cõclusum in
8 causa † tamen si post conclusum in causa, fuerit attentatum etiam postea poterit instari, pro reuocatione attentatorum, & supersedebitur in negotio principali. vt per Vestrium in loco supraallegato, & per Vitalem in clausula nil nouari col. 6. quia ratione dicebam, quod si post sentẽtiam prout in notula aliquid attẽtetur instari poterit, pro reuocatione attentatorum, quod facile cõtingere potest, quia ego vidi sententias prout in notula retinere ante aperturam plusquam per annum etiam in causa appellationis. in quo dubito, quod si in curia & negligentia appellantis causa non expediatur ne sit causa deserta, quia per obliquũ alias cõcederetur quod directo non permittitur.

9 ¶Licet † in Romana Curia intra decem dies sint aperiendæ alias resoluuntur, cur? Itẽ cum ex prædi-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНАТОЛІЯ МЕЧНИКОВА

ctis concludamus processum hunc summarium & de plano, & forsan sola veritate inspecta, priuilegia quæ de iure coram vno vel statuto, vel consuetudine talibus processibus tribuuntur, huic processui quadrabunt.

10 Hæc autem † summaria cognitio in fauorem attentatorũ est priuilegiata in fauorem illius, cui fuerit attentatum, & ideo si is contra quem fuerit attentatum in prima dilatione, non probauerit incumbentia poterit petere secundam & tertiam, & ex causa quartam, & vbi ius commune ad amussim seruatur vnum ad arbitrium, vel plures vt placuerit iudicis, iuxta l.j. C.de dilationib. quinimo dicebã quandoque quod ex noua instantia, super attentatis, si iudici videretur esset id concedendum. vnde dicebam in materia nostra, quod stante Perusię cõsuetudine q; attentata ante omnia reuocẽtur: deinde assignetur terminus ad probandum, in specie si ille terminus fuerit elapsus, adhuc poterit instari & probari sine termino, vel per scripturas, & si id factum fuerit, antequam fuerit citatus aduersarius ad sententiam super reuocatione in specie sufficit, plurimum tamen circa hoc posset arbitrium iudicis, quia cum multa cõtingere possint, ex quorũ causis diuersa sint obseruanda, hæc erunt magis arbitraria iux. no. in l.j. ff. de iure delib. Vantius præsertim procedendo in causis appellationum.

¶Non est tamen adeo summarius iste processus,
11 quin requiratur legitimatio personarum, quia † in quolibet iudicio requiritur legitimatio personarũ, etiam maxime summario vt in l.fi. C.de edi. D.adr. toll. & scribitur per Iaſ. in l.ij. C.de ed. D. adria. & ideo seruis non potest interuenire in hoc iudicio. vt per Mãfr. cõcl. 226. & in hoc nota quod in summario processu, potest contingere iste summarius processus super attentatis, vt exẽpli gratia in d.l.fi. C. de edict.

C.de edict. D.adr. quia possunt multa attẽtari. Plane si multa essent attẽtata, hinc inde singula essent reuocanda ab vltimo incipiendo iuxta no. in c. fin. de ord.cog. quia causa attentatorum facit litis pendentiam. de quo puto me alias dixisse.

12 Verum † si in negotio principali, quis esset legitimatus pro legitima persona, etiam ad hæc incidẽtia diceretur habere legitimam personam arg. not.
13 in l.ij. ff. de iurisd. omn. iud. Itẽ † non est adeo summarius quod pars non sit citanda, toties quoties alias esset citanda, quia citatio respicit ad causæ decisionem. l. in causæ. §. in causæ. ff. de minori. item omnium productorum, est faciẽda copia parti, alias non dicitur quid productum, nisi facta copia cum termino ad opponendũ, contra vt per Bar. in extrauag. ad reprim. in ver. de plano, & per Ripam de iure gent. respo. 1. col. fin.

14 ¶Ex his dicebam † quod stante rescripto auocatorio causæ, vel commissione causę appellationis, vel reassumptionis causarum iudex prius cognoscit de veritate, & surreptione rescripti: inde de deuolutione sine causa appellationis, & cum cognouerit se iudicem competentem id pronuntiat, & post cognoscit de reuocatione attentatorum arg. no. per additionem ad Rot. 3. alias 11. de appel. in no.

¶Non est etiam adeo summarius iste processus vt ea quæ concernunt, causæ veritatem sint sublata, & ideo super iisdem vel directo contrariis examen nõ dabitur nisi iuxta not. in cap. paternitatis, de testibus, item si in appellationibus non fuerint seruata requisita, continget desertio vt in c. ab eo in c. vt super de appel. in 6.

¶Notandum est, quod si de causa attentatorum cognosci ceptum est cum negotio principali nõ potest rediri ad extraordinariam viam, vt ante omnia fiat reuocatio secundum Dec. in l.j. C. de bon. possi.

sec. tab. sed in hoc contra scribit Gemin. in cap. non solum in prin. de appell. in 6. & Franc. in c. dilecti. col. 2. de appell. videlicet, quod in quacũque parte iudicij peti possunt reuocari attentata, ita vt siue prius via ordinaria siue extraordinaria ceptum sit, de vna ad aliam rediri possit, quod cum nõ sit astrictum ad vnam magis quàm plures vices forsitan ad plures trahi posset, nec remedium hoc extraordinarium cessat propter ordinarium, quia est pinguius vt per Rot. 62. si lata de appel. in no.

15 ¶ Hæc vera sunt, & procedunt † quando agitur extra ordinem vt ante omnia reuocentur attentata, secus vero est si vna cum negotio principali tractentur attentata, & de eorum reuocatione agatur, nãq;

16 † ad reuocationem attentatorum, duplici via principaliter procedimus ordinaria, & directę petitionis simul cum causa principali, vt expectetur finis litis, & à quibusdam idem modus dicitur, per viam iniustitiæ, vt per Vestrium in pract. lib. 8. in tit. vt lit. pẽden. sub quo venit, & ille modus vt etiam causa deserta sit facienda reuocatio attentatorum, iuxta no. per Rot. 1. de appell. in no. & nos alias scripsimus, qua ratione requiretur libellus, & cum processu principali, poterit aptari, & ordinari, & cumulari, & circa terminos, & circa probatoria, hanc vel illam causam suspendendo, quousq; simul decidi possint ad arbitrium iudicis, iuxta l. 1. C. de iure deliberandi, & ideo hoc casu libellus erit certus & clarus, parte opponente Dec. in c. consuluit, col. 3. de appel.

¶ Altera via est, de qua supra locuti sumus, qua procedimus extra ordinem, iudicij ordine non obseruato, per officium iudicis mercẽnarium quo magis properantes petimus, ante omnia attentata reuocari, & per hanc viã resultat effectus suspensiuus vt interim taceatur in negocio principali, vt in d. c. non solum, de appel. in 6. & id non solum in negotio

tio principali, sed in causa nullitatis si ea penderet, scribit Afflic. decis. 98. nu. 4. & hic sufficit simpliciter sine distinctione petere attentata reuocari, & ita intelligantur opin. Doct. de quibus in d. c. cõsuluit, & ibi aduerte ad id quod dicit Decius, quòd attentata vt ante omnia reuocentur debet peti, ante processum ad anteriora, quia aliàs hoc probauimus & diximus, quod quandocũque peti possunt reuocari. nota quoq; quod Dec. ibidem videtur requirere ꝙ in appellatione iudiciali dicatur attẽtatum, post appellationem in extraiudiciali contra appellationem, & distinguendum vtrum per iudicem, an per partem, quod ego probarem in iudicio ordinario, non extraordinario, quia per partem attentata, ac facto definito sunt reuocanda, vt per Doc. ad c. consuluit.

17 ¶ In vtraq; tamen requiritur eadẽ probatio † hoc est litem pendere, & innouatum post litem pendentem, vt per Io. monachum in c. cupientes in gl. magna, de elect. in 6. Bald. in l. appellatione col. 2. vers. q. vtrum attentata. C. de appel. vbi Saly c. col. 3. n. 7. vers. q. vtrum attentata. ita vt hæc sufficiant etiam, quod instans pro reuocatione attentatorum, non probauerit vel non probet se possediſſe, quia tale innouatum sibi præiudicare potest, quinimmo etiã innouatum per partem, cum tertio potest instari vt reuocetur vt per Rot. 3. num. 4. vers. vtrum innouata de appell. in no. Vestrius in pract. lib. 8. in tit. de lit. penden.

¶ Commune quoque est vtrique causæ, vt partis citatio requiratur in reuocatione attentatorum, vt supra diximus, vt per Dec. cons. 20. & per Marant. sexta part. de ord. iudic. num. 392. & propterea dicuntur attentata reuocari causa cognita vt per Manfred. conclus. 59.

18 ¶ Diuersitas in reliquis est † quia vnum ordina-

rie tractatur in quo iudicio ordinario, requiritur libellus, litis conteſtatio, dilatio, & ceteræ ſolemnitates, de quibus in locis ordinariis. in hoc autẽ ſummario proceditur breuiori manu & quaſi manu regia.

19 ¶Illud quoq; eſt valde conſiderabile, quia † reuocatio vbi fit ante omnia ſuſpendit ad negotiũ principale, vnde multa oriri poſſunt in practica commoda, & præſertim, quia ſi in negotio principali is contra quem eſſet attentatum reportaret ſententiam cõtra, parum ſibi prodeſſet attentata reuocari, niſi ratione diuerſitatis iudiciorum vel pœnę, & cautela eſſet tunc, quod ſuſpenderetur negocium principale per propoſitionem vt ante omnia in cauſa attentatorum procedatur. quod fieri poteſt vt diximus, quia in quacũque parte iudicij, & in cauſa appellationis termini rediguntur, vt ſint perinde ac ſi tempore litis conteſtatæ iuxt. not. in l. cum apud. ff. iudic. ſolui. quod ſæpius fieri poſſe, de vna ad aliam redeundo, quidam ſenſerunt. Et hæc multum vtilia ſunt, quoad attentata circa poſſeſſionem, & fructus, & expenſas, & ad accommodandum proceſſum circa tempora, & qualitates.

20 ¶Neceſſario autem vrgemur † tractare cauſam attentatorum, cum negocio principali in iis omnibus caſibus, in quibus conſtat attentata, ante omnia non eſſe reuocanda, vt per Inn. in cap. conſtitutus, de filiis presby. in c. ſignificaſti. de diuort. Rota 14. fuit dubitatum de reſt. ſpol. in no. & 55. vt lit. pend. in no. & per Veſtrium in d. pract. pag. 155. cauſus autem iſtos proſequemur infra.

¶Licet autem, vt diximus agenti ad reuocationẽ ſint duo probanda innouatum, & lite pendente licet non poſſeſſionem ſuam, vt per Biſign. Rot. 2. de
21 appel. † tamen ſi ille qui prætenditur attentaſſe de iure præſumeretur in attentato prętenſo extitiſſe, ideſt

ideſt poſſediſſe, vel iſte contenderet ſe in eo eſſe & poſſediſſe tempore litis inchoatæ, vlterius inſtanti pro reuocatione attentatorum, hoc eſſet probandũ quod ſcilicet, ipſe inſtans poſſidebat, vel aduerſarius non poſſidebat, ſi aderat præſumptio vel cauſa veriſimilis quod ita eſſet, vt per Inn. in c. bone de appellat. & eſt ratio, quia talis non dicitur innouare, ſed ius ſuum continuare, vt per Rot. 3. num. 4. verſ. vtrũ innouata de appel. in no. Veſtr. in pract. lib. 8. in ti. vt lit. pend.

¶Quomodo autem ſit ferenda ſententia, videlicet in ſcriptis, an ſola voce rogato notario, depẽdet ab illa quęſtione, an hæc ſententia ſit definitiua, vel habens vim definitiuæ, an interlocutoria. poſtremo enim hoc caſu ſufficit, quod ſine ſcriptis. at in illis aliter eſt obſeruandum, vt per Doct. in l. j. C. de ſenten. ex breui c. recita. appellatio quoq; modeanda, concipienda, & iuſtificanda eſt ex ea, an ſit definitiua vel quaſi, an interlocutoria. executio vero eſt plenarie facienda priuſquam aggrediamur negotium principale, quę alias tractaui cõueniẽtib. ſuis locis.

SVMMARIVM.

Petens reuocationem attentatorum, & ſic actor, quid teneatur probare, & quid reus. ibi diffusè vſq; per numerum 10.

2 *In iudicio poſſeſſorio, requiritur ſpolium.*

3 *Quod iuſte fit, pœnam non meretur.*

4 *Attentatum, ſiue ſpoliatio, an probetur per inſtrumentum? ibi remiſſ.*

5 *In materia attentatorum, an ſit neceſſe probare plenè, vel ſemiplenè? ibi remiſſ.*

6 *Ad obtinendum circa attentata, non ſufficit probare innouatum, per procuratorem generalem, ſed requiritur mandatum ſpecialiſſimum. ibi remiſſ. vel ratificatio*

catio tacita vel expressa.

7 *Tutor, vel curator, vel procurator, si in lite sua, attentauerit, videtur facienda reuocatio, quia, post litem contestatam, videntur effecti domini litis.*

8 *Si tertius attentauit, quomodo fiat locus remedio attentatorum, ibi remiss.*

9 *Si constat attentatum, sed ignoratur per quem iudex, ex officio, poterit reuocare.*

11 *In materia spolij, & attentati, vide remiss.*

12 *Receptio testium, etiam non affuturorum, super articulis expresse non admissis, valet in materia attentatorum, & in quacunque causa beneficiali, quod intellige vt ibi.*

13 *Declaratio, dubij intellectus, super illa verba, super capitulis, expresse non admissis.*

14 *Leuiores probationes, videntur sufficere, in materia attentatorum, cum sit summaria.*

15 *Quid probandum sit, stante appellatione à diffinitiua, & quid in causa appellationis, à grauamine. limita tamen vt ibi.*

16 *Multa, quæ reo proderunt, si probata fuerint.*

Quid probandum circa attentata. Cap. ~~XIX.~~ 15.

1 IN materia attentatorũ † quid sit probandum, pro parte petentis reuocari attentata, videtur quod actor teneatur ad probandum litis pendentiam, & innouationem vt scribit Io. Mona. in c. cupientes in gl. magna. de elect. lib. 6. Bal. in l. appellatione col. 2. vers. quæro vtrum attentata. C. de appell. & scribitur per Vestriũ in pract. pag. mihi 156. quia in reuocatione attentatorum non quæritur an quis possideat, sed attẽditur solum status primus in quo

2 quo erat pars antequam attentaretur, licet † in iudicio possessorio requiratur quod quis fuerit spoliatus, vt sentit Rot. 1. primus in data de restit. spol. in antiquioribus, sed & sufficit probare possessionem, siue simplicem statum tempore appellationis interpositæ, vt per Franc. in c. bonę nu. 14. de appell. Nicele. concordat. gl. 6. num. 112. Manfred. concl. 41. & sic tempore litis inchoatę, sufficit probare possessionem licet non probetur tempore attentati, & ita post innouationem Cassad. decis. 3. de restit. spol. Manfred. cõclus. 43. nisi fortasse detur casus in quo lis sit adeo antiqua & quæ habeat multa capita, vt iuste sit immutatus talis status consideratus tempore litis inchoatæ, quia † quod iuste fit pœnam non
3 meretur. Manfred. conclu. 6. dicit quod sufficit probare appellationem, & innouatum. Quod non requiratur probari spolium Manfred. concluſ. 24. qñ autem sit probanda, causa appellationis Rot. 38. de appell. in no. & Rot. 58. si appelletur eo. tit. in no. item quod appellatio probari debeat & nõ sufficiat per confessionem partis Rot. 30. appellat. no. & quis teneatur deferre processum, vide per Vestrium in pract. in tit. de appel. & in causis episcopalibus hodie ex Concilio Tridẽtino, quædam forma videtur statuta, vt per appellantem processus sit deferendus.

4 Item † an attentatum, siue spoliatio probetur per instrumentum vide per Thom. fast. caus. 1. dub. 3. & dub. 41. & quę alleg. ad l. qui vniuersas. §. qui per
5 colonum. ff. de acq. poss. Item † an plenè an semiplenè sufficiat probare in materia attentatorum Bero. in cap. 1. num. 39. de appellat. & remiss. per Manfred. concluſ. 203.

6 ¶Item nota † quod ad obtinendum circa attentata non sufficit probare, innouatum esse per meum procuratorem generalem, quia in mandato generali nõ venit quod delinquatur, vt per Rot. 7. quc ad reuo-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. МЕЧНИКОВА

reuocationem, vt lit. pend. no. Fastol. dub. 19. & qđ requiratur specialissimum mandatum Manfred. cõclus. 15. vbi alleg. Ias. in c. eum qui. de præben. in 6. ratificatio tamen tacita vel expressa, sufficeret arg.
7 reg. rati. de reg. iu. 6. Verum † si tutor, vel curator, vel procurator in lite sua attentauerit, videtur facienda reuocatio, quia post litem contestatam videntur effici domini litis, vt per Doct. in l. neque. C. de procurat. Vnde veniunt attentata per tales contra eosdem reuocanda, vt per Manfred. concl. 220. & per Rot. 30.

8 ¶Si † tertius attentauit, quomodo fiat locus remedio attentatorũ, vide per Rot. Bisig. 4. de appell.

9 ¶†Si ignoretur quis attentauerit, cum constet attentatum ex officio per iudicem fieri poterit reuocatio. Item circa id quod de procuratore dixi facit decis. Aegid. concl. 551. vbi vult quod procurator datus ad acceptandum possessionem, non debet spoliare nisi cum primum dominus sciuerit, non contradixerit. Item nisi propter moram, purgando factum tale præsumeretur ratificatio, cuius non sufficit verbo reuocatio, sed opus est mandato, ad desistendum.

10 ¶†Ex parte vero rei, reus niti debet probare agẽtẽ super attentatis ius nullum habere, vt per Rot. 1. de restit. spoliat. Bisig. quin præterea probare quod notorie constat de non iure agentis, quæ exceptio impedit restitutionem attentatorum, ante omnia, sed niti debet probare se esse in casu, in quo reuocatio attentatorum ante omnia non est facienda, de quibus aliàs me scripsisse memini.

11 ¶Item vltra prędicta † circa materiam spolij, & attentati per procuratorem, vide Aegid. concl. 510. conclusio quod si inferior. vbi dicit, quod si inferior commendator deducit contra superiorem commendatorem spoliationem factam, per B. & M. familiarem

rem dicti superioris commendatoris, & de mandato ipsius, & dictus superior commendatur excusando se, ne de iniuria teneatur, dixit hoc factum fuisse, per Io. eius vicarium eo inuito, & ignorantem nõ bene excusat, ideo tunc quod illud, quod deducit spoliatus & possibile est, hæc facta multiplicia. Iterũq; concl. 512. dicit quod non valet, ad excludendum restitutionem, quia dicat superior commendator, quod ex ignorante facta est spoliatio postquam eum de facto, ad hæc detinet spoliatum. item conclus. 512. quod si dicat dicit, quod si dicat superior commendator se non spoliasse, sed dedisse custodẽ beneficio vacanti, non bene se defendit in iudicio restitutorio, quia eo ipso, quod illum venientem nõ admittit spoliat, & quia calũniose legitur quia isto modo ordinariis datur occasio omnes spoliandi.

¶Item nota quod in materia articulorum super attentatis dicit Rot. 10. si nota valet alias 156. de te-
12 stib. antiq. † quod valet receptio testium etiam nõ affuturorum super articulis expressè non admissis, in materiam attentatorum, & etiam in quacũque causa beneficiali, dum tamen sint de iure dantis, & termini consueti seruari, nam eo ipso quod testes recipiuntur admittuntur articuli saltem tacitè, ex
13 qua ratione † dubius intellectus illorum verborum, super capitulis expressè non commissis, declaratur vt intelligatur de nõ recitatis expresse, licet non admissis expresse, cum alias dicta verba intelligi possint de reiectis expresse quod non videtur recipiẽdũ.

14 ¶Videntur quoq; † sufficere leuiores probationes in materia attentatorum, quia cum sit summaria in ea leuiores probationes requiruntur, iuxta notata per Bar. in extrau. ad reprim. in verb. summarie, nisi dicamus illam esse summariam, quoad ordinem procedendi non quoad probandum, & in possessorio beneficiali, summariam cognitionem & le-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

& leuiores probationes Aegid. concl. 50. & 99. Gomes. de non iudic. vt non exped. q. 5. & sufficere semiplenam probationem Dec. cons. 12. c. dilecti nume. 25. de appell. vnde & causa dici potest, quòd si probarem talem attentasse circa multa & non apparuit ꝙ iuramentum forsitan deferri poterit iuxta not. in l. admonendi ff. de iureiuran.

15 ¶Nota † quod stante appellatione, à definitiua sufficit probare solam appellationem & statum eo tempore. Sed in causa appellationis à grauamine non sufficit simpliciter ostendisse appellationem, sed requiritur inhibitio, vt in c. non solum. ex. de appel. lib. 6. nisi appellatio esset iustificata, ex eisdē actis, vel nisi appellatio esset non à mera interlocutoria, sed ab habente vim definitiuę vt mihi contigit in pronuntia iudicem competentem, in qua cū esset appellatum, & expressa causa & ante inhibitionem deuentum ad inducendos testes, feci talia reuocari, in quo & illud accidit quod induxit ante inhibitionem, sed examinauit & iurauit postea, vnde multomagis illa feci reuocari.

16 ¶Pro † reo verò multum prodest probare, litem esse finitam, non legitime appellatum, non innouatum, non inhibitum, quę sunt facta esse confirmāda de notorio non iure instantis, & de iure suo informare iudicem, vt is non moueatur pro suo interesse ad reuocandum, quod plerūque euenit in aliis iudicibus & successoribus.

SVMMARIVM.

1 *In curia Romana, non dantur litteræ remissoriæ, pro examinandis testibus ad partes, ne detur materia calumniandi, & prorogandi lites, nec in aliis curiis de iure communi, niſi alia ſit conſuetudo, vel ex cauſa, quæ iudici videatur.*

In ap-

2 *In appellatione ab interlocutoria ſuper attentatis, poſſunt iurare teſtes, & recipi, quod non eſt in cæteris interlocutoriis.*

3 *Deputatus ad certam cauſam audiendam, non poteſt committere receptionem teſtium, vel alium actum, requirentem cauſæ cognitionem, ſed nudam examinationem ſic.*

4 *Remiſſoriæ non dantur, vbi quid, per ſcripturam, probari poteſt.*

Actor, debet venire paratus.

5 *Partes ſi non conueniunt, ſuper dirigenda remiſſoria ad quem, remitteretur ad auditorem contradictarum.*

6 *Remiſſio ad partes, non poteſt concedi per auditorem, niſi vtraque parte petente, vel altera, altera conſentiente. & multa ibi circa remiſſorias.*

7 *Remiſſoriæ pro examinandis teſtibus, non dantur ante litem conteſtatam. ratio ibi.*

Ante litem conteſtatam, quis non dicitur agere, ſed agere velle.

8 *Iudex quomodo procedere debeat circa examinationem teſtium, in cauſa ardua.*

Reus non tenetur aliquid ſoluere pro interrogatoriis, quæ dedit ne iuuet actorem circa expenſas.

Circa media cauſæ, æquè fauetur actori, & reo.

9 *In omnibus caſibus, in quibus ad probandum ſpolium, datur remiſſoria, in iiſdem detur ad probandum attentata, quia attentata ſunt magis odioſa, & magis punienda.*

Non minus ſubueniendum eſt offenſo, poſt litem conteſtatam, quam ante.

10 *Dilatio ad defendendum ſpolium, debet denegari reo fugienti, quando ex parte actoris fuit aliquid probatum ſuper ſpolio, etiam ſi non plena ſit facta probatio, & quomodo hoc intelligatur.*

11 *Attentata, vbi probari non poſſent, & iudici liqueret, ex informatione, quod non animo calumniandi, remiſſio talis*

lis peteretur, talem remissionem concedere posset, ne probationes angustarentur.

12 *Si pars offerret se conducturam testes in curiam sumptibus illorum quorum interest, & peteret dilationem, vt ibi arbitrio iudicis remittendum.*

13 *Cautela, vt testes examinentur in partibus, licet nulliter, & producantur, iustificabunt etenim non interuenire calumniam, ad remissoriam concedendam.*

14 *Obseruantia praticorum, ad restringendas lites, & ne causa attentatorum prolongetur.*

Nemo cogitur, inuitus, agere.

De remissoriis concedendis in materia attentatorum. Cap. XVI.

CIrca prædicta, & processum circa attentata aduertendũ pręterea est, quoniam sæpe contingit in curiis vniuersalibus peti literas remissorias pro examinandis testibus in partibus subditis, vel forsitan in regione aliena. Rota 10. nota qđ vbi alias 89. de appell. in antiq. & Rot. 7. nota seruat
1 audientia alias 220. de appellat. in antiq. † dicunt quod in curia Romana non dantur remissoriæ pro examinandis testibus ad partes ne detur materia calumniandi, & lites prorogandi. idemq; scribit additio ad Rot. 4. attentata alias 57. vt lit. pend. in no. ad hęc Vestrius in pract. pag. mihi 157. & Cassad. decis. fin. de dilationib. Verum est quod Rot. 85. in
2 no. dicit † quod in appellatione ab interlocutoria super attentatis possunt iurare testes, & recipi quod non est in cæteris interlocutoriis, vt sit sensus quod licet alias appellatio ab interlocutoria iustificari ex eisdem debeat, tamen non procedit in sententia super attentatis. & re vera hoc est, quia in tali casu videtur

detur potius definitiua, quam interlocutoria & nõ longe abest quod in tali materia valeat receptio testium non affuturorum super articulis, expresse nõ admissis (non tamen reiectis) secundum quod intel ligitur Rot. 105. in no. & sentit Manfred. concl. 13. & concl. 14. quod videtur respicere summariam cognitionem circa attentata, de qua supra locuti sumus. In cęteris autem curiis, si alia non est consuetudo quæ circa hoc videtur attendenda, videtur hęc causa resoluenda de iure communi, quod regulariter non solent cõcedi, huiusmodi remissorię ad partes nisi ex causa quæ iudici videatur, vt in aut. apud eloquentissimum. C. de fid. instrum. & per Fel. in c. cum causam. de testibus vbi declarat materiã d. aut. & Rot. 3. delegatus alias 164. de offic. deleg. in not.
3 dicit quod † deputatus ad certam causam audiendam non potest committere receptionem testium, vel quĕcũque alium actum, causę cognitionem requirentem, sed nudum ministerium siue nudã examinationem testium per eum receptandorum, be-
4 ne committere potest, & † vbi per scripturam aliquid probari potest, ibi non datur remissoria vt per Rot. 10. alias 266. de offic. deleg. in no. & dec. 44. de testib. in antiq. alias 699. dic quod si in aliqua & illa causa, secus autem non intelligitur in causa attentatorum, secundum prædicta. & notanda est Rota 45. eo. tit. quod si aliquis petat remissoriam, ad partes vel requirat compulsoriam ex causa, quod talis non debet admitti, ad petendum prædicta nisi constet de eius potestate legitime, etsi parte vocata non fit fides de mandato, & pars aduersa petat se licentiari debet audiri, quia pars actrix debet venire parata, & quod hoc tenent aliqui auditores, Rotæ sacri Palatij, & subdit quod alij tenent contra videlicet quãdo ille qui petit caueat de rato sub pœna, & quod intra certum tempus afferret mandatum,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. МЕЧНИКОВА

in quo videtur residere, quia vltimo loco & dicit alij, & idem sentit summarium & nota decis. 43. eo.
5 tit. alias 663. quod † vbi partes non conueniunt super dirigenda remissoria ad quem, si nec in eum, quem auditor proponit Dominus, ille remittet ad
6 auditorem cõtradictarum. item nota † quod remissio ad partes, non potest concedi per auditorem nisi vtraq; parte petente remissionem vel si altera, altera consentiente. namq; alias commissio à Vicecancellario requiritur, item reportata commissio remissoriæ non potest ab auditore aperiri, sine commissione Vicecancellarij, vt per Rot. 39. eo. tit. de testib. item nota quod postquam literæ remissionis sunt bullatæ, licet articuli non includantur, sine commissione in causa, ad vlteriora procedere auditor non potest etiam, quod pars renuntiet remissoriæ, quia Papa manum apposuit, & hoc concordat cum eo quod sine Vicecancellario, non possunt dictæ literę aperiri, vt per Rot. 33. de testib. in antiq. item
7 ad id facit quod † ante litem contestatam, non datur remissoria pro examinandis testibus, etiam valetudinariis, quia alias expiraret iurisdictio auditoris, & ante litem contestatam non dicitur quis agere, sed agere velle, vt per Rot. 37. de testib. in antiq. & dicit Capit. deci. 90. in causa magnificorum Do.
8 Bartholomæi, quod † iudex in causa ardua, testes suæ iurisdictioni subditos debet facere venire coram se, & receptis iuramentis poterit committere notario examinationem, quod sensisse quoq; videtur Alex. in l. hac consultissima. §. si quis autem. C. de testam. propter multitudinem etenim negotiorũ sæpe iudices non possunt id facere Perusię, plerũque interueniũt examini quidã iudices, siue iurisperiti ex cõsuetudine, vt puto magis q̃ de iure, & sentit Capitius, ibi quod quia extra prouinciã testes cogi nõ possunt, nisi suspicio subsit cõcedi possit remissoria.

¶Item

¶Item nota decis. illã 40. de testib. in antiq. quæ sentit, quod idem reus non tenetur aliquid soluere pro interrogatoriis quę dedit, ne iuuet circa expẽsas actorem, & licet loquatur in cursore: tamẽ eius authoritatem traherem, etiam ad examen siue iudicem examinantẽ nisi alia consuetudo interueniret.

¶Dicit tamen Cassad. decis. 4. in tit. de dilatio. quod licet, vt supra non sit danda remissio ad partes tamen tempore suo remissio in materia attentatorum data fuit, ad excusandum attentata, sicut ad excusandum spolium, datur licet alias denegaretur. idem Cassad. decis. 3. eo. tit. de dilat. vt quando pro attentatis probandis, non detur. quod & Manfred. sequitur concl. 78. vbi dilationem tamen permittit, & repulsam testium. & idem Manfred. conclus. 79. vbi notat, quod in hoc fauorabiliores rei videntur, sed in hoc contrafacit opinio illa, quod circa media causę, æque fauemus actori & reo, vt in reg. fauorabiliores. de reg. iur. vbi dixi post Decium. limita hæc per Vestr. in pract. lib. 6. in cap. de remisso. ni si vbi prius fuisset probatum attentatum, quia tũc nec reo, vt contra actori, quando ipse probat incontinenti datur.

9 ¶Sentit etiam, vbi supra Cassad. quod † in omnibus casibus, in quibus ad probandum spolium, datur remissoria, in iisdem detur remissoria ad probandum attentata, quia attentata sunt magis odiosa, & magis punienda, cap. cordi in fin. de appell. in 6. & non minus subueniendum est offenso post litem contestatam, quam ante. & ad hęc vide notata per Vestrium in loco prælegato.

¶Item iuxta prędicta notanda est decis. 2. Cassad.
10 sub eo. tit. de dilatio. † quod quando ex parte actoris super spolio, fuit aliquid probatum, debet denegari reo fugienti dilatio ad defendẽdum spolium, quod dicit esse verum, etiam si non plena sit facta

H ij pro-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНЛАЙН - І. МИКОВА

probatio, quia si plena omnino negaretur, & quod post terminum seruatum, ad articulandum omnino negaretur, vnde sentit quod non requiritur publicatio processus, & quod sufficit, quod ipsimet iudices ex processu qui sibi semper patet id cognoscãt, & hoc videtur verum, quando vtriq; parti, idem terminus esset assignatus, quia si fugienti talis terminus non esset assignatus, idem licet dicatur vtsupra tamen ex alia ratione fit ne detur occasio confouẽdi spolium. ex quibus idem videtur dicendum (etiã in aliis curiis) ex identitate rationis in attentatis, in quibus breuiori manu proceditur, & hoc dicit idẽ Cassad. decis. ibidem sequen.

11 ¶ Sentit quoq; Cassad. vbi supra, quod † vbi attentata probari non possent, nisi in partibus & iudici ex informatione liqueret, quod non animo calumniandi talis remissio peteretur ne probationes angustarentur, talem remissoriam concedere posset.

12 ¶ Sed quid † si pars afferret, se testes conductura in curiam sumptibus illorum quorum interest, & peteret dilationem pro modo loci secũdum l. j. ff. si quis caut. dierum 30. cum offerret intra 20. reportare remissoriam ? quamobrem idem Cassad. dec. 3. eo. tit. remisit hoc ad arbitrium iudicis, & idem nõ negauit esse concedendam remissoriam, quando ex actis apparet non peti remissoriam calumniose, &

13 innuit † de cautela, vt in partibus testes examinentur licet nulliter & producantur, ij enim tantũ operabuntur, vt iustificent non interuenire calumniã, ad hanc remissoriam concedendam. Et facit quod habito articulo pro concludenti, fuit concessa remissoria ad probandum violationem sequestri, vt per Cassad. de seq. poss. & fructuum, decisione vltima.

14 ¶ Practici quoq; † obseruant, quod ad restringendas lites ne causa attentatorum prolongetur (& forsitan etiam in spoliis, suspenso petitorio) impetrant sup-

supplicationem quod iudex coram quo præfigat ali quem breuem terminum, intra quem de prætensis attentatis vel spolio deducat alias silentium imponat, quasi ex l. diffamari. C. de ingen. & manu. & l. Titia ff. de accusatio. vt per Cassad. vbi supra. 5. in d. decis. 4. Vestrium in practica pag. 157. Manfred. concl. 79. quæ practica videtur multum rigorosa, quia nemo cogitur inuitus agere, cum ex propositione actionis, litem contestata ius suum perpetuauerit & super iactationibus, & molestationibus fit iudicium ordinarium, intra quod si iura mea non deducam tunc poterit imponi silentium.

SVMMARIVM.

1 *Repulsa testium, an detur in remedio attentatorum? vide ibi post allegata ad vtrãque partem, num. 5.*

2 *In iudiciis summariis, non admittitur repulsa testium.*

3 *Repulsa testium datur, quando causa non potest reparari in plenario iudicio, sed vbi causa potest reparari in iudicio plenario, non datur repulsa.*

4 *Negare repulsam, est negare defensionem, quod non permittitur.*

Attentatum, probari debet, per idoneos testes.

6 *Repulsa testium, nec restitutio in integrum, datur in remedio possessorio extraordinario.*

Repulsa testium negatur, si notorie constat de calumnia petentis.

7 *In materia attentatorum, an recipiantur obiectus, contra ius, & personas litigantium?*

8 *Articuli admittuntur, saltem tacite, eo ipso, quod testes recipiuntur.*

9 *Articuli, considerantur de iure dantis, non solum si in personam, vel formam alterius, aliquid impugnando incitetur, sed an causa, vnde competit ius agendi, vel excipiendi, directe descendat à iure dantis.*

10 *Iudex debet pronunciare se iudicem competentem super vtroq; rescripto, in casu ibi per longam seriem verborum proposito.*

Quæ impediunt litem contestari, impediunt pronuntiari competentem, & econtrario.

Paupertatis causa, facit quod fatalia, non currant.

Paupertas, est iusta causa, concedendi secunda vice, restitutionem in integrum.

11 *In concedenda restitutione in integrum, prædere debet cognitio, an sit concedenda.*

12 *Restitutio, si secundo est concedenda requiritur, vt pro restitutione rei agatur.*

13 *Modus procedendi per iudicem in causis executiuis.*

De repulsa testium & obiectibus in materia. Cap. XVII.

1 CIrca pręmissa videtur tractandum de pulchro dubio † vtrum in remedio attentatorum detur repulsa testiũ, de quo per Afflic. decis. 351. bis fuit dubitatum, quod non detur repulsa testium. facit quia hoc iudiciũ
2 est summarium, superius latè scripsi in † his autem iudiciis summariis, non admittitur repulsa testiũ, vt per Marant. in pract. in tit. de repulsa, & per Doc. in cap. veniens. de testibus. Sed respondetur, quod Antonius Butrius ibi distinguit, siquidem iudiciũ est summarium quoad legitimationem personarũ, contra testes examinatos pars non potest prætendere repulsam, in alio autem iudicio Butrius admittit repulsam etiam quod illud sit summarium, sed
3 replicatur quod † vbi non potest reparari causa, in iudicio plenario tunc in summario datur repulsa, sed vbi posset reparari in plenario iudicio secus est, quia

quia non datur repulsa, vt per Io. Imo. in cap. sæpe col. 7. de verb. sign.

4 ¶Pro contraria opinione consideratur, quia † negare repulsam videtur esse negare defensionẽ, quod non permittitur clem. pastoralis de re iudic. Doct. in l. vt vim, de iust. & iur. cum simil. sed videtur id procedere vbi omnino defensio denegatur, & non est reparabilis, quia si est reparabilis in alio iudicio secus est, vt ꝑ Affl. vbi supra arguẽdo pro hac parte.

¶Tandem videtur fuisse conclusum, per Afflictũ
5 vbi supra, quod † regulariter etiã in causa hæc summaria attentatorum, datur repulsa testium, quia repulsare testes nihil aliud est, quam defensionẽ negare quæ est de iure naturali, & pro hoc Afflict. alleg. clem. 1. de appellat. vbi per idoneos testes probari debet attentatum, & dicit Afflict. quod super hoc articulo fuit facta informatio super eo, quod Romæ obseruaretur; quod erat vt daretur repulsa in tali iudicio. Hoc sequitur Manfred. quoq; concl. 78. vbi dicit etiam dari dilationem, eandẽq; tangit remissiuè Maranta in pract. in tit. de repulsa, & facit
6 quod non detur, quia † in remedio possessorio extraordinario non datur restitutio in integrum, nec repulsa testium vt per Capit. 13. & decis. 55. & per Benint. decis. 79. num. 8. item edilitio ad Rot. 2. nume. 21. de rescriptis in no. dicit quod in causa attentatorum, obtinuit examinari testes affuturos infra tempus ad veniendum, quibus testibus fuisse credẽdum per dominos dictum ibi illa additio affirmat, quæ de his testibus, idem putat quod de examinatis ad perpetuam rei memoriam.

¶Planè si notoriè constaret de calumnia petẽtis, repulsari testes repulsa negaretur, vt per Afflict. vbi supra, & facit no. per Cassad. dec. 3. de dilation.

7 ¶Sed † an in materia recipiantur obiectus, non dico contra dicta aut personas testium, quia de his

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ſupra, ſed an contra ius, & perſonas litigantium? videtur quod ſic p Rot. 10. valet exceptio alias 105. de teſtib. in no. quæ dicit, quod valet receptio teſtium etiam non affuturorum, ſuper articulis expreſsè non admiſſis in materia attentatorum, dum tamen ſint de iure dantis, & termini alias conſueti
8 ſint ſeruati. nam † eo ipſo, quod teſtes recipiuntur articuli admittuntur, ſaltem tacitè arg. not. in cle. ſæpe de verb. ſignific.

9 ¶De † iure dantis autem articuli conſiderantur, non ſolum ſi in perſonam, vel formam alterius aliquid impugnando incitetur, ſed an cauſa vnde cõpetit ius agendi, vel excipiendi directè deſcendat à iure dantis, vt per Rot. 1. fuit dubitatum alias 36. de accuſat. in no.

¶Iuxta prædicta pono hic talem caſum, quidam obtinuit ſententiam, vt immitteret in poſſeſſionem vigore cuiuſdam laudi adiudicatorij quorũdam bonorum, inde fuit appellatum de anno 1480 de anno 1490 quidam Domini Tiranni, iſtum habentẽ iſtas ſententias, per capturam perſonæ coegerunt renunciare dictis iuribus & ſentẽtiis, de anno 1518 expulſis Tirannis iuſtitiam miniſtrari cęptum eſt, vnde ille qui habuit illas ſententias, reaſſumpſit illas cauſas, in ſupplicatione inſerendo cum poteſtate reſtituendi in integrũ, is non eſt proſecutus propter paupertatem, de anno 1540. reaſſumpta eſt cauſa per ſupplicationem, cum poteſtate reſtituendi in integrum, & interim per aduerſarium attentatur, de anno 1567. reaſſumantur omnes iſtę cauſæ, cum poteſtate reſtituendi in integrum, & reuocandi attẽtata prẹſentatur reſcriptum, pars aduerſa volens prolongare & egredi, de negotio principali captans verba illa, in præcedentibus reſcriptis, cum poteſtate reſtituendi, in integrum facit ſubinſertam, vbi dicit quod fuit petita reſtitutio in integrum ex capite pau-

te paupertatis, vel aliter & non fuit proſecuta cauſa intra quadriennium, vnde cauſa eſt deſerta, & peremptum ius iuxta clem. 1. de reſtit. in integ. & l. fi. C. de temp. in integ. reſtit. & ſic in termino adducẽdum contra commiſſionem, præſentat hoc reſcriptum, & dicit iudici quod non pronuntiet, ſe competentem ſuper primo.

10 ¶Iudex † pronũtiet ſe competentem, ſuper ſecundo & non vult pronuntiare ſuper primo, certe male facit quia in hoc vltimo ſolum eſt, quod iudex faciat iuſtitiam, vnde debet pronuntiare ſe competentem, ſuper vtroq; & inde videre, ſi ſimus in terminis d. clem. 1. quia ſi hoc eſt, illa eſt exceptio litis finitæ, quæ ſicut impedit litem conteſtari, ita impedit pronuntiari iudicem competẽtem. hoc. n. eſt bonum argumentum, quæ impediunt litem conteſtari impediunt pronuntiari competentem, & ècontrario, vt per Rot. 610. in antiquis, ſed quia hic nulla interuenit præſcriptio, & illa verba in cauda ſuppli cationis poſita, cum poteſtate reſtituendi in integrũm, fiunt ex more non ſumus in iis terminis, & quatenus eſſemus paupertatis cauſa facit quod fatalia non currant, vt per Iaſonẽ in l. inuitus. C. de procura. & Caſſad. deciſ. pen. de reſtit. in integ. & quatenus currerent tamen, paupertas eſt iuſta cauſa concedendi ſecunda vice, hanc reſtitutionem vt per Capit. deciſ. 95. item quia hęc requirunt altiorem indaginem non ſine cauſa talia poſſunt & debẽt reſeruari in cognitione & termino deciſiuo, vt per Bart. in l. fin. ff. pro ſuo cum ſimili. qua ratione continget quod intermediis prædictis, iudex mandabit procedi ad vlteriora & reuocabit illa attentata, de expenſis poſtea in ſententia definitiua, ſi non obtinet actor non veniet tractandum circa attentata, licet ſecus ſit ſi actor obtineret, & ad prædicta faciũt quę ſcribuntur per Rot. 3. & vltimam de reſt. in integ.

11 teg. in no. & ſuperadditiones ibi hoc eſt, quod † licet in concedenda reſtitutione, in integrum præcedere debita cognitio, an ſit concedenda an non
12 ſecundo † ſi eſt concedenda, quod pro reſtitutione rei agatur, celeberrimum & integerrimũ, Rotæ auditorium ſe informat, an cauſa proponatur quę reſtitutionem in integrum cauſet, & hoc cognito non pronuntiat, ſed procedit ſuper negotio principali, alias ſex ſententiæ requirerentur, vbi ſufficerẽt tres tantum, & ex prædictis quoq; infertur ad cognitio-
13 nem † & ad modum procedendi per iudicem, in cauſis executiuis, ecce. n. iudici præſentatur reſcriptum ſuper nullitate appellatione vel reductione, pars calumniatrix, quę forſitan poſſidet facit ſubinſertam, quod conſtito quod appellare non licuerit, vel quid ſit exequendum exequatur, & inſtat quod ſuper vltimo ſuo reſcripto tantum procedatur, vt ſi reportet non exequendum appellet, & ſic faciat nũquam peruenire ad negotium principale, & quia forſitan ex aduerſo differri poſſet executio, ſi eſt exequendum, mihi placet ſuperior practica quod ſcilicet iudex ſe informet, de iſto iudicio executiuo, an ſit tale quod clarum ſit & non requirat altiorẽ indaginẽ & de eo prius cognoſcat. ſi vero requireret altiorem indaginẽ, reſeruet ad merita deciſiua, iuxt. not. in l. fin. ff. pro ſuo. & ita intelligantur cõmiſſiones ſine præiudicio trium conformium, vel rei iudicatæ, & ſi quid eſt exequendum &c. quando cõmittuntur eidem iudici per præinſertas, & ſubinſertas aliis ſi diuerſo iudici, ſeruẽtur termini vniuſcuiuſq; quod putarem quando in ventre eſt, vnico & eodem contextu, & in reſcripto dicitur fiat iuſtitia.

SVMM.

SVMMARIVM.

1 *Spoliatus, ſecundum caſum ibi latè propoſitum, ſuſpenſo petitorio, authoritate propria ſine executore, & ſine iuſſu iudicis ingreſſus eſt poſſeſſionem, pars aduerſa agit remedio attentatorum, quia lite ſuſpenſa ſuper poſſeſſorio, ille occupauerit poſſeſſionem, quid iuris? vide concl. ibi. 3.*

Lite pendente, nil debet innouari.

2 *Remedium attentatorum non habet locum, quando aliquid non eſt attentatum in præiudicium partis.*

3 *Caſus in quo, poſt rem iudicatam, aliter non intimatis executorialibus, is, qui accepit poſſeſſionem, dicitur attentaſſe.*

5 *Remedium attentatorum, an habeat locum, ſi in partibus fuit pronuntiatum ſuper poſſeſſorio? & vt ibi.*

In poſſeſſorio, non datur appellatio.

Quod fit irregulariter, non attenditur.

Pendente appellatione, nil debet innouari.

6 *Remedium attentatorum, non habet locum, ſi relaxatæ fuerint executoriales in rem, & in perſonam, ſtante promiſſione ad retrouendendum. & vt ibi.*

7 *Pronuntiatum ſi fuerit inſtrumentum liquidum, & exequendum, vel tres conformes exequendas, vel cauſam eſſe deſertam à quibus non datur appellatio, & tamen fuerit appellatum, & appellatio admiſſa, ſi & in quantum, & inde ſecuta inhibitione releuatæ ſunt executoriales, & proceſſum an ſit facienda reuocatio, per modum attentati.*

8 *Intruſus, ſpoliatus, agit reintegrandæ excipitur, quod ſua intruſio, vt attentatum, ante omnia eſt reuocanda. quid iuris.*

9 *Rei, à tertio poſſeſſæ, executio fieri non poteſt, niſi illo tertio vocato.*

10 *Conſtitutorius reintegrandus eſt, in caſu donationis, ibi*

pro-

proposito. limita vt ibi.

11 *Illud quod dicitur, quòd si tertius vi, vel clam possideat, potest ab eo auferri possessio de facto, intelligitur taliter quòd citatio interueniat.*

12 *Remedium attentatorum, non habet locum in casu, quo agere tur ex legato, & gubernator quasi legatarius, haberet interdictum adipiscendæ. & vt ibi.*

Iudex non debet admittere appellationem friuolam.

13 *Denegatio appellationis, in casu, in quo regulariter est prohibita, facit quod non habet locum, remedium attentatorum.*

Episcopus, non tenetur admittere appellationem, à visitatione, nisi ostendatur priuilegium.

14 *Multa in materia remissiuè.*

Suspenso petitorio, quomodo attentetur circa possessorum, & multa in materia. Cap. XVIII.

VEnit casus, quod agens possessorio & petitorio suspendit petitorium, ac habuit sententiam pro se ad restitutionem possessionis, quæ sententia transiuit in rem iudicatam, quia forsitan lata fuit partibus præsentibus & non appellãtibus,
1 hoc stante † spoliatus qui habuit talem rem iudicatam propria authoritate, ingressus est possessionẽ sine executore, & sine iussu iudicis pars aduersa agit remedio attentatorum, quia lite suspensa super petitorio is occupauerit hanc possessionem, quid iuris? Collector Rotæ decis. 10. si pro spoliato. de caus. poss. & propr. no. refert maiori parti dominorum visum fuisse, quod haberet locum remedium attentatorum, propter litis pendentiam, siue suspensionẽ à petitorio, quia lite pendente nihil debet innouari,

ri, vt lit. pend. &c. quin præterea dicebãt istum vt supra ingredientem propria authoritate, incidisse in pœnam l. si quis in tantam. C. vnd. vi cap. eum, qui de præb. lib. 6. cap. placuit. 16. q. 6.

¶ Collector tamen ibi erat in contraria opinione, quia licet aliquid attentatum fuisset, dici posset circa possessionem, tamen nihil fuerat attentatum circa proprietatem, quare non videtur læsisse nec iudicem nec partem, quia possessio tantum fuit accepta,
2 & non proprietas, vt † quando non sit attentatum aliquid in præiudicium partis, non habeat locũ remedium attentatorum, nec est quod dicatur ratione fructuum intererat, non amittere possessionem, quia id non causat attentatum, hac ratione quia lis pendet in petitorio, sed quia interest partis non fieri & datur aliud remedium nempe. l. si quis in tantã. l. meminerint. C. vnde vi. can. reintegrandæ. 1. q. 1. & huiusmodi si aliud non obstet. Ita vt si sine violẽtia occupauerit possessionẽ, quæ sibi debebatur propter rem iudicatam non multum peccauerit, & forsitan non teneatur ad restitutionem talis possessionis, quam ratione rei iudicatæ, retinere potest. & ad id Rot. alleg. not. per Innoc. in cap. cum olim ex. de priuileg. inde subdit collector quod si verum esset, quod pendente lite, super petitorio innouata super possessione retractarentur per remedium attentatorum sententiæ tres super possessorio vel aliter res iudicata, nunquam mandaretur executioni propter refricationem super petitorio. Circa quæ licet responderetur quod prædicta procederent, vbi authoritate iudicis, ille ingrederetur in possessionem, secus si propria authoritate, tamen collector replicabat talia procedere quoad alia remedia, & alias pœ-
3 nas non autem quoad remediũ attentatorũ, & † ita finaliter in Rota fuisse obtentum, & determinatum scribit Rota supraallegata. & vide circa prædicta,

Cass ad.

Cassad.dec.6.de cau.poss.& propr. & Manfre.conclu.46.vbi cum collectore sentiunt.

4 ¶Et nota casum † in quo post rem iudicatam aliter nõ intimatis executorialibus is, qui accepit possessionem quod dicatur attentare latissimè allegãs, scribit Gomes.in reg.de subrogandis. q.4. pag.mihi 128.& punctum tetigit quoq; Fel.in cap.ad probandum de re iud.& in c.cum causa.de offic.deleg. Manfr.concl.18.& ex prædictis quandoq; inferebã

5 ad casum † quod si in partibus pronuntiatum fuit, super possessorio, à qua sentẽtia fuit appellatum ad Pontificem, & interim is, qui habuit sententiã pro se in possessorio, dum per appellatum aliud nõ agitur facit in publicam formam redigi per actuariũ sententiam, & à curia generali vadit ad Vicariũ castri vbi res sita erat, de qua litigabatur,& facit se immitti in possessionem, an habeat locum remedium attentatorum: videtur quod non: quia,in possessorio non datur appellatio, secundum Aegidianam constitutionem,& id,quod fit irregulariter non attenditur. contra videtur quia pendente appellatione nihil debet innouari. Item quid si post primam sententiam fuit pronuntiatum esse exequendã,non relaxatis aliter executorialib. & ille fecit vt supra? sed an supradictis in casibus locum habeat.l.memi nerit.C.vnde vi, item can.reintegrandæ.1.q.1.vide Marsil.in tit.de sent.& re iud.

6 Item † stante promissione ad retrouendendum, super tali promissione fuerunt relaxatæ executoriales in rem & in personam, vnde talis fuit immissus in possessionem, siue potius tenutam rei retrouendendę ante retrouenditionem,videtur quod nõ habeat locum remedium attentatorum, quia super hoc non pendebat lis,sed agi possit de turbata possessione,vel si putet se posse repelli de spolio.idem si fuerint relaxatæ executoriales reales, & personales pro

pro expensis & de tenuta fit trãsitus ad possessionẽ.

7 Circa quæ non est prętermittendum quod † cum esset pronuntiatum instrumentum, purum liquidũ & exequendum, vel tres conformes exequẽdas, vel causam esse defertam, à quibus non debetur appellatio,& tamen fuit appellatum & admissa si & in quantum appellatio inde secuta, inhibitione releuatæ sunt executoriales, & processum an sit faciẽda reuocatio per modũ attentati,videbatur quòd sit ex sola admissione, si & in quantum. de qua latiss. Benint.decis.1.contra tamen scribit And.Alciat.cõsil.406.hac in attentatorum allegat. Bal.in l.edita. cart.pen.vers.etiam dubitatur.C.de ed. Dec. in ca. oblatæ 2.not.de appel.Ang.cons.217.vers. non obstat si dicatur.

8 ¶Sed & illud non est amittendum † cum quidã reportasset tres conformes, dum petit executionẽ, quidam intruditur in rem,de qua est facienda executio impetratis executorialibus, iste tertius spoliatur is nunc agit reintegrandæ, excipitur quod sua intrusio vt attentatum, ante omnia est reuocan

9 da? certè vera est conclusio † quod rei à tertio nunc possessę executio fieri non potest, nisi illo tertio vocato arg.not.per Bart.in l.quãquam.§.Iulianus.ff. de aq.plu.arcen.Frãc.in cap.ex tenore,de appel.Io. Firm.in repert.in verb.executio. item licet attentata lite pendente reuocari debeant omnino ante om nia, tamen id intelligitur parte citata, vt per Rot.

10 decis.56.in no.& p Marsi.sing.195.hinc dixi† quẽdam,& qui patiebatur litem omniũ bonorum,cum donasset omnia bona sua, cum clausula constituti ex nunc prout ex tunc si ipse moreretur, in tali itinere cum post mortem eius litigãtes aduersarij inuasissent possessionem,ex quibusdam sententiis exe cutiuis non citato isto constitutario, eosdem nõ rectè egisse, & propterea constitutarium reintegran-

dum

dum hæc tamen non procedunt in poſſeſſore, litigioſi ſacerdotij, vt in c. fi. vt lit. pend. lib. 6. vbi Gemin. Rot. 433. in ant. Rom. cõſ. 347. & col. 499. & Rot. deciſ. 429. in ant. & 4. de reſtit. ſpol. in no. qđ ſpeciale ad euitandas lites, & propter clauſulam decreti, putat Alciat. cõſ. 383. magnifici. vbi proſequitur limitationem, quando notoriè conſtaret de nõ iure intruſi, item quando iudex nihilominus poſſeſſorem excluſiſſet, quod tamen ipſe Alciat. intelligit ſi notoriè conſtaret, de non iure poſſeſſoris, vbi declarat dictum Pauli de Caſtro in l. à Diuo Pio.

11 §. ſi ſuper. ff. de re iudic. quod † ſi tertius vi, vel clã poſſideat, poteſt ab eo auferri poſſeſſio de facto, intelligit ita, & taliter quod citatio interueniat, & à prædictis non longe abſunt, quæ notat idem Alcia-

12 tus conſ. 433. gubernatorem. vbi voluit quod † non haberet locum remedium attentatorum in caſu, quo ageretur ex legato, & gubernator quaſi legatarius haberet interdictum adipiſcendæ ſiue officium iudicis loco eius pronuntiauit, immittendũ legatariũ in poſſeſſionem à qua pronũtia non admiſſa appellatione facta executione dixit, non habere locũ atttentata quia ſumus in effectu, adipiſcendæ ſententiæ de exequendo, quia appellatio erat friuola, ex inſpectione teſtamenti. & iudex nõ debuit admittere appellationem friuolam. & ibi dicit quod licet ſint aliqui caſus, in quibus admittitur appella-

13 tio, † tamen denegatio in caſu, in quo regulariter eſt prohibita appellatio, facit quod non habet locũ remedium attentatorum, non admiſſa appellatione vt in ſententia ſuper poſſeſſorio, & ſuper executione alleg. Old. conſ. 89. epiſcopus Abb. in cap. 1. de offic. ordin. vbi dicit quod epiſcopus non tenetur admittere appellationem à viſitatione niſi oſtendatur priuilegium.

14 ¶Item circa prædicta vide † quando non deſiſtitur

tur poſt reuocationẽ attentatorũ, per Pariſ. col. 37. lib. 3. Item de matrimonio contracto lite pendente, per eundem Pariſ. col. 34. lib. 4. Item ſtante deſertione appellationis, quomodo attentetur Benint. deciſ. 76. mota lite. Item quomodo impetratis reſcriptis vel noui iuris acquiſitio reuocetur per modum, attentati per Aegid. deciſ. 749. licet per appellationem, vbi latiſſ. & de ſex edictis in materia. Item ſi reputatus hæres patiatur quæſtionem hæreditatis, & poſt velit agere, vt hæres, an attentata Aegid. deciſ. 747. col fin. item an pendentia litis, ſuper abſolutione à iuramento impediat executionem obligationis in forma camerę Afflict. dcciſ. 20.

SVMMARIVM.

1 *Sententia lata ſuper attentatis eſt interlocutoria, vt ibi latè per multas authoritates, per totum capitulum.*

2 *Interlocutoria ſententiæ dicitur illa, quę fertur ſuper his, quæ incidunt, vel emergunt pendente cauſa principali.*

3 *Appellandum eſt in ſcriptis, à ſententia, quæ fertur in remedio attentatorum, vt in aliis interlocutoriis.*

4 *In ſententia attentatorum, non ſeruatur ordo iudiciarius.*

5 *Iudex qui pronuntiauit ſuper attentatis, ſi non condemnauit in expenſas, poterit id poſtea facere, vſque ad diffinitiuam.*

6 *Sententia lata ſuper vno libello attentatorum, non nocet, nec prodeſt in aliis, nec alia reuocat attentata, ſallit vt ibi.*

7 *Articulus appellationis, ab interlocutoria præiudiciali, non debet admitti ab auditore dato in curia, niſi de conſenſu vtriuſq; partis.*

8 *Notarius, tantum recipere debet de ſententia lata ſuper deſertione diffinitiuæ ſententiæ latæ, ſicut de diffinitiua. Idem in ſententia lata ſuper attentatis.*

9 *In materia attentatorum, non auditur quis petens reſtitu-*

I *tionem*

tionem beneficij, niſi coloret titulum.

10 *Statutum prohibens appellari ab interlocutoria, non habet locum in ſententia attentatorum, ſed ſtatutum, quod non appelletur poſt pronuntiam iudicis cõpetentis, ſecus.*

Sententia ſuper attentatis, an interlocutoria ſit, vel diffinitiua. Cap. XIX.

1 † an ſententia lata ſuper attentatis ſit interlocutoria an definitiua? videtur quod ſententia lata ſuper attentatis, magis ſit interlocutoria quam definitiua, quia ex quo poſt iudicium inceptum cõpetere incepit videtur de proceſſu cauſæ, ita vt nec vim definitiuæ habeat, vt notat Archi.

2 in c. non ſolum gloſſ. 2. de appel. lib. 6. † interlocutoria. n. dicitur illa ſententia, quę fertur ſuper his, quæ incidunt vel emergunt pendente cum principali, vt no. Io. And. in cap. ad compeſcendas de ſeq. poſſ. ſuper verb. definitiuo. item non videtur definitiua, quia non definit negocium principale, quia poſito quod ſententia lata ſit ſuper cauſa attentatorũ poteſt agi ad poſſeſſionem interdicto, & aliis remediis arg. not. per Io. Mon. in c. cupientes ſuper verb.

3 in totum in fin. de elect. lib. 6. vnde † appellandum eſt in ſcriptis à ſententia, quę fertur in remedio attentatorum, vt in reliquis interlocutoriis iuxt. cap. cordi. de appel. lib. 6. & ita ſcribit Rot. 10. nota qđ ſententia de ſenten. & re iudic. no. & ibidem ſubdit quod argumentum quoq; eſt, quod talis ſententia

4 ſit interlocutoria, quia † in ea non ſeruatur ordo iudiciarius. Manfred. concl. 12. dicit quod talis ſententia quandoq; eſt definitiua, quandoq; interlocutoria, vide circa prædicta, Ro. 10. alias 215. de re iud. in antiq. Rota temen 11. ſi à ſententia de appell. in no.

no. alias 85. dicit quod licet ſententia lata ſuper attentatis verè ſit interlocutoria, tamen vim definitiuę habet tanquam ſuper exceptione peremptoria, lata maxime ſi per eam fit reſtitutio poſſeſſionis lite, vel appellatione pendente, vel poſt inhibitionẽ arg. not. in clem. ad compeſcendas. de ſeq. poſſ. & fru. & per Rot. vbi ſupra. Rot. 1. nota ſi attẽtata alias

5 474. de offic. iudic. in antiq. dicit quod †ſi iudex qui pronuntiauit ſuper attentatis, non condemnauit in expenſas poteſt id poſtea facere, quia ſententia hęc eſt interlocutoria, vnde non videtur functus omnino officio. & ſubdit quod ratio quoq; quod ſit interlocutoria eſt, quia nõ proceditur iuris ordine ſeruato. Alia deciſ. Rot. 37. nota ſi fiat alias 454. de re iudic. in antiq. dicit quod taxatio expenſarum per iudicantem ſuper attentatis fieri poteſt vſq; ad definitiuam, quia ſententia ſuper attentatis videtur interlocutoria.

6 Nota circa hæc † quod ſententia lata ſuper vno libello attentatorum nõ nocet, nec prodeſt in aliis, nec alia reuocat attentata, vt per Franc. in c. dilecti de appellat. niſi fuerit pronuntiatum, bene appellatum & male iudicatum definitiuę, quia tunc omnia attentata veniunt reuocãda, vt per Doct. vbi ſupra Manfred. tangit concl. 4.

7 Aegid. deciſ. 37. vbi appellatur dicit quod † articulus appellationis, ab interlocutoria præiudiciali non debet admitti, ab auditore dato in curia, niſi de conſenſu vtriuſq; partis, vt ſi vtriuſq; intereſſet pronuntiari ſuper eo, & eſſet tale quid, quod nõ poſſet commode poſtea in proceſſu principalis negotij reparari, vt puta quia ſuper aliquibus attentatis nõ directe tangentibus negocium principale interlocutoria lata eſt partim contra actorem, & partim contra reum, & vterq; appellat.

¶Idem Aegid. dec. 54. in ſententia dicit, quod in

sententia lata super reuocatione spolij facta lite pendente, ex priuilegio litis pendentiæ, non habet locum clem. ad compescendum, quod talis sententia sit interlocutoria. inde subdit sed nos contra, quia tenemus clem. appellanti non habere locum in sententia tali, quia nos putamus eam habere vim definitiuę licet in casu suo principali, postea iterum cõtra argumentetur. idem Aegid. decis. 603. de senten
8 tia inquit † de sententia lata super desertione definitiuę sententiæ latę, debet tantum recipere notarius sicut de definitiua quia habet vim definitiuę, idem in sententia lata, super attentatis fortiori ratione secundum eos, supposita constitutione Papæ Ioannis, quæ habet quod tantum recipi debet, de sententia cum definitiua habente sicut de definitiua. Octa. Vestr. in pract. sua pag. 158. dicit quod sententia super attentatis sui natura definitiua nõ est, sed interlocutoria per ea quæ ipse allegat, quæ vera esse ait vbi attentata essent talia, quæ non concernerent possessionem neq; illius restitutionem, quo casu definitiua potius reputabitur sententia allega. Aegid. dec. 286. in materia, vbi Aegid. dicit quod
9 † in materia attentatorum non auditur quis petens restitutionem beneficij nisi coloret titulum, licet Guliel. gall. contra. item quod lata sententia in restitutione totali ex priuilegio litis pendentiæ, est definitiua quoad affectum clem. appellanti. & ex
10 his † statutum prohibens appellari ab interlocutoria non habet locum in hac, sed statutum quod nõ appelletur post pronuntiam iudicem competentẽ, ante definitiuam, secus. Et nota quod practica quæ Perusię obseruatur, vt facta instantia ad reuocandũ attentata, reuocentur attentata in genere, & postea assignatur terminus ad docendum in specie, non est de iure sed iustificatur vel ex constitutionibus Marchię, vel ex consuetudine.

SVMM.

SVMMARIVM.

1 *Attentata, priuilegiata sunt, quia attentans offendit ius, iudicem & partem.*

2 *Attentatorum priuilegia, pleraque remiss. nonnulla.*

3 *Exceptio excommunicationis, agenti super attentatis, opponi non potest.*

4 *Exceptio proprietatis, opponi non potest, agenti super attentatis.*

5 *Ante omnia reuocari debent attentata, etiam antequam prænuntietur super desertione litis.*

6 *Cle. ad compescendas, non habet locum, secundum aliquos, in sententia super attentatis.*

7 *Cle. appellanti, non habet locum in sententia super attentatis, quia si ex aliis causis iustificatur, appellatio nihilominus procedit.*

8 *Exceptio spoliationis, non habet locum in remedio atentatorum, quia causa attentatorum prius est purganda, vt alias vltimum spolium.*

9 *Causa attentatorum, & ex hoc potest dici priuilegiata, quia attentans facit se indignum priuilegio appellationis, priuatur possessione, & perdit ius suum.*

10 *Attentans, tenetur ad restitutionem fructuum, etiam perceptorum medio tempore, & sumptibus suis, passo attentata, & ad damna tenetur.*

11 *Attentans cadit in spolio vel turbatiua, & multum potest, authoritas iudicis.*

12 *In appellatione ab interlocutoria super attentatis, recipi possunt testes, quod non est in aliis interlocutoriis.*

13 *Super attentatis, valet receptio testium non affuturorum super articulis, expresse non admissis.*

14 *Pendente causa attentatorum, fatalia non currunt.*

15 *In causa attentatorum, non prius deuenitur ad decisionem negotij principalis & appellationis, vel alias super meritis, nisi plenaria sit facta executio super attentatis ne-*

dum super fructibus ablatis, sed & pro fructibus non perceptis, & pro percipiendis ac pro omnibus expensis petitis.

16 *Iudex in sententia super attentatis, si non condemnauit reum in expensis, iudex negotij principalis, poterit condemnare.*

17 *Causa attentatorum, est magis priuilegiata interdicto vnde vi, & can. reintegranda, quod intelligitur quoad ordinem procedendi, non quoad effectum procedendi. vt ibi.*

18 *In materia attentatorum, non auditur quis, petens restitutionem beneficij, nisi coloret titulum.*

19 *Allegans titulum infectum, peius facit, quam si nihil allegaret pro titulo.*

20 *Possessor non docens de titulo, nec colorans, obtinet contra petentem restitutionem non coloratam, quoad effectum absolutionis.*

21 *Materia contraria videlicet continuæ possessionis, vsq; ad tempus quo attentata dicitur inclusiue, admittenda est contra petentem.*

22 *In remedio attentatorum proceditur summarie, & lite non contestata in interdicto vnde vi, & can. reintegrandæ, nisi lite contestata.*

Attentatorum priuilegia. Cap. xx.

1 ATtentata † priuilegiata sunt, quia attentans offendit ius, iudicem, & partem Rot. 14. no. 28. no. Alex. cōs. xcix. li. 5. Affli. decis. 352. Didacus pract. q. c. 23. Manfr. concl. 30.

2 ¶Attentatorum priuilegia pleraq; ponit Frāc. in c. bonæ. col. 4. & 5. ex. de appell. Inter quæ & illud
3 numerari potest quod † exceptio excommunicationis agenti super attentatis, opponi non potest, vt per

per Dec. cons. 200. col. fin. vers. secundo sed hæc videntur aduersari iis, quæ alias notauimus, nisi distinguas inter excommunicationem maiorem, & minorem.

4 ¶Item † opponi non potest exceptio proprietatis secundum Cardinal. in d. cap. bonæ colum. 3. vers. not. & per Marant. par. 6. de ord. iudic. num. 395. pag. 191.

5 ¶Item quod † ante omnia reuocari debent attentata etiam antequam pronuntietur super desertione appellationis, vt per Rot. 1. appell. no. de quo a-
6 lias. Item † clem. ad compescendas non habet locum secundum aliquos in sententia super attētatis de quo per Aegid. decis. 54. in sententia.

7 ¶Item † clem. appellanti non habet locum in sententia super attentatis, quia si ex aliis causis iustificatur appellatio nihilominus procedit Rot. 11. si à sententia appell. no. Vestr. pag. 151. Aegid. 286. in materia.

8 ¶Item † exceptio spoliationis non habet locum in remedio attentatorum, quia causa attentatorū prius est purganda vt alias vltimum spolium, vt per Inn. in c. 1. de ord. cogn. & per Doc. in c. fi. eo. tit. & per Affli. decis. 98. pulchrum est dubium, de quo alias scripsi.

¶Sed & ex hoc dici potest priuilegiata causa attētatorum, † quia attentans facit se indignum priui-
9 legio appellationis, vt per glo. mag. in c. non solum de appel. in 6. priuatur possessione & perdit ius suū Io. Monac. in c. cupientes. §. de viginti num. 136. citat. clauſ. nil nou. nu. 6. Marant. in tit. de appel. nume. 411. Manfr. concl. 55.

10 ¶Item quia † attentans tenetur ad restitutionem fructuum, vt per Rot. 5. de restit. spol. in no. & decis. 6. de dol. & contum. no. item damnorum Dec. cōs. 200. Manfred. concl. 48. item fructuum perce-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.МЕЧНИКОВА

ptorum medio tempore, quos suis sumptibus tenetur restituere passo attentata vt per Bald. & Dec. in d. cap. bonæ.

11 ¶Item † attentans cadit in spolio vel turbatiua, siue delicto de quo alias dixi, & multum potest authoritas iudicis, quia forsitan arbitraria pena contra attentantem, quia offendit iudicem & partem, & legem de quo cum non sit constituta pœna arbitrium iudicis potest vt in l. j. ff. si quis iusdic. & per Bal. in l. verbis. ff. de legib. cum simil.

12 ¶Item † super attentatis in appellatione ab interlocutoria recipi possunt testes quod nõ est in a-
13 liis interlocutoriis, item † valet receptio testium non affuturorum super articulis expressè non admissis vt per Manfred. concl. 13.

14 ¶Item † quod fatalia non curant pendente hac causa vt per Doct. in cap. ex ratione de appell. & alias dixi.

15 ¶Item † non prius deuenitur ad decisionem negotij principalis & appellationis, vel alias super meritis nisi plenaria sit facta executio super attentatis, nedum super fructibus ablatis, sed & pro fructibus non perceptis, & pro percipiendis, ac pro omnibus
16 expensis petitis, vt † si iudex non condemnauerit in sententiis super attentatis, iudex super negotio principali tamen id possit, vt per eundem Manfred. concl. 25 & ego alias scripsi.

17 Item not. quòd licet † causa attentatorum dicatur magis priuilegiata interdicto vnde vi. vel can. reintegrandæ id procedit, quoad ordinem procedendi, non aũt quoad effectũ procedendi, absque collatione tituli in materia beneficiali, vt per Aegid. cõclus. 294. quia † in materia attentatorum, non auditur quis petens restitutionem beneficij nisi coloret titulum, vt per eundem Aegid. concl. 208. & decis.
19 seq. dicit ꝙ † allegans titulum infectum, peius facit,

cit, quam si nihil, pro titulo allegaret. Itẽ dec. 288.
20 dicit, quod † possessor non docens de titulo, nec colorans obtinet in casu prędicto, contra petentem restitutionem nõ coloratam, quoad effectum abso-
21 lutionis. Item quod † materia contraria videlicet continuæ possessionis vsq; ad tempus, quo attentatata dicitur, inclusiue admittenda est contra petẽtẽ.

22 ¶Item † in hoc remedio proceditur summarie, de lite non contestata, sed in illis lite contestata, verum est quod in iis non est probanda litis pendentia, quod & Dec. tangit in d. cap. bonæ col. penult. de appel.

SVMMARIVM.

1 *Ad reuocationem attentatorum proceditur, vel si possessio titulo non coloretur, secus in interdicto vnde vi, & can. reintegrandæ, quod tamen intelligitur fieri ex iudicis officio parte non instante, vt ibi. 2.*

3 *Remedium attentatorum cessat, quando notorie constat de non iure, vt ibi.*

4 *Censuræ ecclesiasticæ, reuocantur per remedium attentatorum, quæ alias valerent pendente lite, cum factæ fuerint.*

5 *Spolium est probandum agenti super spolio, sed in materia attentatorum, sufficit probare litis pendentiam, & innouatum, siue immutatum vt ibi.*

6 *Exceptio excommunicationis non obstat prosequenti causam per viam attentatorum. Quæ alias obstaret agenti ad recuperandum.*

7 *Interdicto vnde vi, non agitur contra succedentem in re, licet vitio violentiæ affecta, sed remedium attentatorum datur, & contra talem ita succedentem, non habentem causam à iudice, vel à parte. distingue vt ibi.*

8 *Spolij, & attentatorum exceptio non obstat tertio comparenti in iudicio pro suo interesse, quo minus procedatur super causa à se intentata super possessione, vel proprie-*

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

prietate, etiam spolio, attentatisue non purgatis.

9 *Quando agitur remedio attentatorum, proceditur summaria quadam cognitione, sine litis contestatione, & libello: ex mero, & puro officio iudicis, quando vero agitur requiritur litem contestari.*

10 *Exceptio defectus proprietatis, & non iure petentis restituti, obstat in interdicto vnde vi licet in can. reintegrandæ, secus, non obstet in remedio attentatorum.*

11 *In interdicto vnde vi, obstat exceptio alterius spolij, quod non est in remedio attentatorum.*

12 *Spolians lite pendente, si iterum spoliatur, & contra eum attentetur, non habet locum remedium attentatorum, si tamen incontinenti fiat spoliatio, secus si ex interuallo, quia vltimum spolium est purgandum.*

13 *Iudex, qui pronuntiauit attentata esse reuocanda, si omisit condemnationem expensarum, quando ferret sententiam super negotio principali, poterit condemnare in expensas factas in iudicio attentatorum, & etiam iudex ad quem poterit condemnare in talibus expensis.*

14 *Materia attentatorum fauorabilis est, circa taxationem expensarum, vt ante sententiam in negotio principali, possint expensæ attentatorum taxari. & tantum soluatur quantum iudici videbitur, cum talis sententia habeat vim diffinitiuæ, distingue tamen de expensis aduocati & procuratoris, vt ibi.*

15 *Septem differentias considerat Franc.*

16 *Ex reseruatione afficitur possessio, vt impediatur restitutio, ex interdicto, sed non vt ex remedio attentatorum, quia in hoc non requiritur possessio, sed sufficit quòd agēs tempore expulsionis detineat.*

17 *Ille, qui attentauit in præiudium litis pendentis, non solum in fructibus perceptis, sed & qui percipi poterunt condemnari debet, si petatur ratio ibi.*

18 *Quomodo procedatur, vbi seruatur quod attentata reuocentur in genere: vide ibi secundum casum per eum propositum.*

Diffe-

Differentiæ inter ca. reintegrandę. 1. q. 1. interdictum vnde vi & remedium attentatorum. Cap. XXI.

3 Differentia est inter remedium atttentatorum, & interdictū vnde vi & can. reintegrādę. coniungam. n. hęc remedia, quia nihil refert quoad attentata licet ipsa inter se differant & Dec. in c. bonæ videatur voluisse ea distinguere, quia ad reuocationem attentatorum proceditur vel si possessio titulo non coloretur sed in reintegrandæ, & interdicto secus vt per Rot. 2. & addit. ibi de restit. spoliat. in no. Rot. 2. nota quod vbi de caus. poss. & propr. no. Cassad. decis. 3. de restit. spoliat.

2 ¶Vt † tamen id intelligatur ex officio iudicis fieri parte non instante vel instante, ita vt possessio parti non detur sed penes iudicem remaneat, vel sequestretur ne detur vitiosus ingressus, vt per Cassad. vbi supra vt per Māfred. conc. 20. quę vera sunt, in beneficialibus non autem in prophanis, vt ratio prædicta suadet, & prædicti intelligunt.

¶Circa quę nota quod quandoq; constat de non iure, quandoq; non constat de iure † quandoq; notorie constat de non iure, hoc. n. casu cessat remediū attentatorum secundum aliquos.

4 Item † per remedium attentatorum reuocantur cē suræ ecclesiasticæ, quæ alias valerent pendente lite, cum factæ fuerint, vt per Innoc. in cap. ex parte. ex. de rescriptis, quod non quadrat circa supradicta remedia.

5 ¶Item † agenti super spolio spolium est probandum, sed in materia attentatorum sufficit probare

litis

litis pendentiam, siue qualitatem tempore litis inchoatę, & innouatum siue immutatum vt per Frãc. in c. bonæ. de appel. & per Manfred. concl. 23. vnde factationes, & molestationes forsitan per modum attentati peti possunt reuocari.

6 ¶Item † prosequenti causam per viam attentatorum non obstat exceptio excommunicationis, quæ alias obstaret agenti ad recuperandum vt in c. cum inter in c. significauerunt. de exception. in cap. pia eo. ti. lib. 6. de quo alias dixisse puto & à quibusdam contradici.

7 Item † interdicto vnde vi non agitur contra succedentem in re licet vitio violentiæ affecta, sed hoc remedium datur & contra talem ita succedentẽ nõ habentẽ causam à iudice, vel à parte vt per Doc. in c. bonæ & in c. cũ teneamur. ex. de appell. licet cõtra scribit Dida. Coarr. pract. q. c. 24. & refert Mantr. cõcl. 22. vt distinguendũ sit qđ si certius nõ litigãs, dedit causam alienationi (si per eam attentetur) & contra istum tertium non detur remedium attentatorum, aut litigans dedit causam prędicto tertio attentandi, siue alienandi, & tunc si non habeat locum remedium attentatorum contra istum tertium facile dabitur materia fraudandi & euitandi materiam hanc priuilegiatam vt sensisse videtur Affl. decis. 354. Vant. de nullit. pag. 44.

8 ¶Verum est † quod exceptio spolij & attentatorum tertio comparenti in iudicio pro suo interesse non obstat quominus procedatur, super causa à se intentata super possessione, vel proprietate etiã spolio attentatisue non purgatis, vt per Fel. in c. veniẽs col. 4. ex. de testib. Io. mil. in exceptio spoliationis, Rot. concl. 438. fuit dubitatum.

9 ¶Item † quando agitur remedio attentatorum proceditur summaria quadam cognitione sine litis contestatione, & libello ex mero & puro officio iudicis,

dicis, vt scribitur in c. cupientes super verb. gratia de elect. lib. 6. quando vero agitur possessorio requiritur litem contestari, vt per Soc. in l. rem quę nobis de acq. poss.

10 Item † exceptio defectus proprietatis, & non iure petentis restitui obstat in interdicto vnde vi, licet in reintegrandę secus cum non obstet in remedio attentatorum, vt per Franc. & Cassad. supra alleg.

11 ¶Item † sunt qui dicant quod in interdicto vnde vi obstat exceptio alterius spolij, sed in hoc non vt per Dec. cons. 200. Doct. in c. bonæ. Marant. in Spec. in tit. de appel. nu. 393.

12 ¶Vnde per quosdam infertur † quod si spolians lite pendente iterum spolietur, & contra eum attentetur non habet locum remedium attentatorum, vt per Cassad. decis. 3. in fi. de rest. spol. Rot. 4. de rest. spol. per Rifig. Rot. 17. eo. tit. in antiq. quæ vera videntur si incontinenti fiat spoliatio secus si ex interuallo vt per Manfred. cõcl. 43. quia vltimum spolium est purgandum, de quo alias puto me dixisse.

13 ¶Item † iudex pronũtiauit attentata esse reuocanda, sed omisit condemnare in expensis cum prolatus sententiam sit in negotio principali potest condemnare in expensas factas in iudicio attentatorũ, vt per Rot. vnic. de offic. iud. in antiq. quinimmo & iudex ad quem condemnare potest in expensas factas vna attẽtata coram iudice à quo vt per Rot. 25. nota quod vbi iudex de re iud. in no. ad hæc quoq; videndus est Manfred. cõcl. 25. & Marant. in Spec. in tit. de appell. nu. 395. vbi voluerunt quod in fructibus perceptis, & percipiendis & plenaria & ante omnia condemnatio fit & executio priusquã ad negocium principale procedatur, qua ratione † materia attentatorum fauorabilis est, circa taxationem expensarum vt ante sententiam in negotio principali hæ possint expensę taxari, & tantum soluatur

14 pro

pro ſententia regiſtro, pro procuratore aduocatoq; quantum iudici videbitur cum talis ſententia habeat vim definitiuę vt per Rot.37. nota ſi fiat condemnatio de re iud.in antiq. & dec.ſeq. dicit quod ſi per aduocatum,& procuratorem remiſſæ ſiue condonatæ fuerint expenſæ debent computari, hac diſtinctione adhibita,aut remiſſæ fuerunt per amicos animo remunerandi & computentur aut non tali animo,& non computentur, vnde ſi ratione paupertatis idem ad hæc Aegid.conc.72.lata.

15 ¶Septē † differentias in materia conſiderat Franc. poſt alios in d.cap.bone de appellat.

16 ¶Item † ex reſeruatione afficitur poſſeſſio vt impediatur reſtitutio ex interdicto, ſed non vt ex remedio attentatorum,quia in hoc non requiritur poſſeſſio,ſed ſufficit quod agens tempore expulſionis detineat vt per Rot.12. nota quod vbi aliquis alias 56. de cauſ.poſſ.in ant.

17 ¶Item † ille qui attentauit in præiudicium litis pendentis non ſolum in fructibus perceptis, ſed ēt qui percipi potuerunt condemnari debet ſi hoc petatur,quia doloſus & temerarius, & malæ fidei poſſeſſor eſſe cenſetur, qui in huiuſmodi fructibus de iure venit condemnandus vt per Rot.34. nota attētatis alias 482. re iudic.ant.

18 ¶Nota †quod vbi ſeruatur quod attentata reuocē tur in genere cum deinde oporteat, probari in ſpecie aſſignatur terminus ad probandum in ſpecie, verum videtur quod non ſufficiat prima reuocatio, ſed requiratur alia dilatoria talia in ſpecie eſſe attētata, vel ſi dicamus illa eſſe reuocata non proderunt inferenda,vel aperienda ſententia vt mihi contigit, quia poſt appellationem à pronuntia iudicis competentis,& inhibitionem quidam proceſſit ad examinandos teſtes feci reuocari in genere, ex conſuetudine, & probaui terminos in ſpecie, & non curans

rans de alia ſententia reaſſumens negotium principale, in ſententia definitiua illi teſtes ei nihil profuerunt, & dilationes in hoc emergenti ſunt arbitrariæ iuxta l.j.C.de dilat.& ex ſtatuto noſtro prohibente appellari in cauſa in qua iudex pronuntiauerit ſe competētem forſitan in hac cauſa dabitur appellatio.

SVMMARIVM.

1 *Attentata, poſt concluſionem in cauſa, an veniant reuocanda, per modum attentati poſt multa concludit vt in num.9.14.*

2 *Propoſitio, quod attentata reuocantur in quacunque parte iudicij, intelligitur ante concluſionem in cauſa. & num.11.*

3 *Iudex ex officio, poſt concluſionem in cauſa, poteſt reuocare attentata.*

4 *Lis non videtur amplius pendere; poſt concluſionem in cauſa.*

5 *Exceptio declinatoria; veniens poſt lit.conteſt. non prodeſt ad declinandam iuriſdictionem.*

6 *Lis etiam,poſt cōcluſionē in cauſa,dicitur pendere,quouſq; per ſententiam negotium fuerit definitum reſpon. vt num.10.*

7 *Quoties non intereſt petentis,tunc non habet locum,attentata reuocari oportere.*

8 *Contemptus iudicis operari poteſt, quod reuocatio attentatorum fiat, licet conſtet de non iure petentis.*

10 *Concluſio in cauſa, videtur eſſe pro ſententiæ prolatione, & terminus excluſiuus reuocationis attentatorum.*

12 *Iudex quando ex officio ſuo mero, & puro petit reuocari attentata, non obſtat notorius defectus, & non coloratio tituli,reſpon.quod hoc procedit quando iudex ex ſuo illo officio id facit, ſecundo quòd etiam ſi id facit, adhuc*

obſtat

obstat quod lis erat finita.

15 *Rota 4. vt lite pendente in no. alias 57. inquit attentata lite pendente possunt peti reuocari, vsq; ad conclusionem in causa exclusiue, ratio ibi. & quando procedat* 17. 18. 19. 20. 21. 22.

16 *Conclusio præcludit viam reuocatonis attentatorum, sicut suspensionis petitorij.*

23 *Iudex, ex officio suo, etiam post conclusionem in causa, facere potest attentata reuocari.*

Reuocatiò attentatorum, qũo post conclusionem in causa. Cap. XXII.

1 VTrum † attentata, post conclusionem in causa veniant reuocanda, per modum attentati & quomodo videtur q̃ non, quia ista videtur propositio regulariter recepta, quod attentata reuocẽ tur, in quacũque parte iudicij, ante conclusionem in causa, vt per Doct. in c. dilecti. de appel. & per loca in materia alleganda, & per Manfr. concl. 7. qui
2 Manfr. tamen concl. 21. dicit quòd † iudex ex officio, post conclusionem, in causa potest reuocare attentata post Fran. & Alex. in ca. dilecti. 3. de appell.
3 Marant. in Spec. in tit. de appel. & † quia post conclusionem in causa, lis pendere amplius non videtur, vt in simili videmus, quod † conclusio in causa claudit os suspensioni petitorij, & possessorij. iuxt.
4 not. in c. pastoralis, de caus. poss. & prop. & in cle. 2. vt lit. pend. & ita argumentando, ad hoc alleg. Rot. 57. incipiente attentata, lite pendente, scribit Afflic. decis. 352. quidam Cortuserius colum. 1. vbi in arg. quoq; alleg. Io. And. in c. 2. de ord. cogn. vbi voluit,
5 quòd † exceptio declinatoria veniens post litẽ contestatam, non prodest ad declinandam iurisdictionem.

6 Sed responderi potest, quod † lis etiam post conclusionem in causa dicetur pendere, quousque per sententiam, negotium fuerit diffinitum. vt scribitur per Rot. x. si lite pendente, in no. vt lit. pend.

¶ Primo Afflict. vbi supra argumentabatur, quia
7 † quoties non interest petentis, ibi non habet locũ attentata reuocari oportere. vt per Rot. 24. fuit dubitatum. quã Afflict. ibi alleg. & nos alibi diximus. & per Aegid. Bellemer. 355. ille, de cuius non iure.
8 Respond. quod † contemptus iudicis operari potest quod reuocatio attentatorum fiat, licet constet de non iure petentis. vt per Rot. 2. de rest. spol. & no.
9 Cassad. cõcl. 3. de rest. spol. in † contrarium tamẽ dicit fuisse determinatum. in consilio Neapolitano Afflict. in d. decis. 352. quidã Cortuserius, quia ita tenet Bonif. Vital. in claus. nil nouari appell. pend. Franc. in c. bonæ. col. 3. de appell. itẽ alleg. Rot. 185. si pars.

¶ Quia lis vt supra dicebamus, dicitur pendere, quousq; fuerit per sententiam definita, & ad hoc al-
leg. dec. 43. item si lite pendente, quæ videtur 10. ve-
10 lit pend. sed respon. potest † quod conclusio in causa videtur esse pro sententię prolatione, & terminus exclusiuus reuocationis attentatorum. vt per Rot. decis. 4. attentata vt lit. pend. in no.

¶ Secundo Afflict. allegabat rationem, quia in qualibet parte litis, attentata debent reuocari. iuxt. not. per c. non solum. de appel. in 6. & alleg. d. Rot.
11 165. Respond. potest † quod in alia parte litis intelligendum est, quam post conclusionẽ in causa, quia conclusio æquiparatur sententiæ.

12 ¶ Tertio Afflict. dicit † quando iudex ex officio suo mero, & puro, petit reuocari attentata, non obstat notorius defectus, & non coloratio tituli. vt per Rot. quam ibi alleg. ergo conclusio in causa non

prodeſt, quoad reuocationē attentatorum. Reſpon-
13 detur † quod procederent prædicta, quando iudex ex ſuo illo officio id facit. Secundo quod etiam ſi id fiat, tamen adhuc obſtat quod lis erat finita. Dicit tamen Afflic. quod ſi antequam concluderetur in cauſa notatum fuiſſet, Vitalianus putabat attentata locum non habere, quia videtur lis finita.

14 ¶Sed ego puto † quod omnino prædicta vt ſupra attentata, quinimmo & attentata poſt ſententiā datam prout in notula, debeant reuocari. per cap. non ſolum. de appell. in 6. quod variis modis induci poterit.

15 ¶Circa prædicta aduertendum eſt quod † Rot. 4. vt lit. pendent. in no. quę incipit attentata lite pendente & alias eſt 57. inquit attentata lite pendente poſſunt peti reuocari vſq; ad concluſionem in cauſa excluſiuè, quia in quacūque parte litis, propter
16 contemptum iudicis, poſſunt talia reuocari † concluſio tamen prędudit viam reuocationis attentatorum ſiue ſpoliationis petitorij.

17 ¶Sed † hęc procedūt in iis quæ fuerint attentata ante concluſionem in cauſa, ſecus vero eſt ſi poſtea talia fuerint innouata ſecundum prædicta. Idem
18 † dicendum erit ſi cauſa attētatorum & cauſa principalis ſimul tractata fuerit quoniam cōcluſio pro-
19 cludet pronuntiari ſuper attentatis. Sed † ſi per viā principalis iniuſtæ petitum fuiſſet attentata reuocari vtiq; cum ſint diuerſę cauſæ concluſio in vna nō impedit quin in alia petatur aut procedatur.

20 ¶Idem † poſt appellationem interpoſitam dicendum eſt, vt attentata peti poſſunt reuocari, vſq; ad nouam concluſionem in cauſa, quia appellatio operatur, vt ſimus in terminis litis conteſtationis. l. cū quęrebatur. ff. de iud. col.

21 ¶† Sed & iudex ex officio ſuo, vt quia læſa ſit maieſtas ſua, poteſt quandocūque ante ſententiā attentata

tata reuocare quia iudex ſemper poteſt reuocare cō cluſionem in cauſa. l. ℔ iuſſit de re iud. & procedendo ad vlteriora, forſitan dici poſſet, videri hanc concluſionem reuocatam, & vide circa prędicta, Vant. de nullit. pag. 79.

22 Ex † eo autem quod in quacūque parte litis attentata reuocari peti poteſt concluditur illud quod ponit Rot. 27. licet pars rea de appel. in no. hoc eſt qđ licet pars rea in cauſa appellationis, à definitiua in partibus interpoſita corā auditore, huiuſmodi cauſæ in curiam ſuper libello de eo per actorem cum negotio principali, litē conteſtetur, nihilominus poterit poſtea agere de & ſuper attentatis, quia attentatorum cauſa in hoc eſt priuilegiata, vt in quacūq; parte litis ante omnia ea ſit expedienda, nec per litis conteſtationem huic priuilegio videtur renūtiari, quia compulſus à iudice litem is fuit conteſtatus.

Licet autem concluſio in cauſa excludat reuocationem attentatorum, quę alias ante omnia eſt facienda vt per ſupradicta & Rot. 6. nota quod attentata vt lit. pend. in anti. vbi additio alleg. Rom. conſil. 57. tamen id eſt verum ad inſtantiam partis.

23 Iudex. n. † ex officio ſuo etiam poſt concluſionē, in cauſa facere poteſt attētata reuocare vt per Rom. conſ. 14. quem eadem additio alleg. & ſupra tetigi.

SVMMARIVM.

1 *Pendentia litis ſuper abſolutione à iuramento, coram iudice eccleſiaſtico, an impediat ſiue retardet executionem coram laico? concluſ. vt in num. 3. & vide ibi rationes.*

2 *Iudex cauſæ præparantis, eſt iudex cauſæ præparatæ.*

4 *Iudex ſecularis non habet iuriſdictionem à iudice eccleſiaſtico, vnde non poteſt illi inhibere. quod intellige vt per Afflictibi. per multa.*

5 *Nullitas, proposita per modum excipiendi, regulariter retardat executionem. & quid si proponatur per modum actionis. & quomodo prima procedat, & ratio 6. & de his multa ibi.*

7 *Obligatio cameralis etiam sine iuramento executionem habere potest.*

8 *Propositio nullitatis, regulariter non impedit executionem rei iudicatæ, vel sententiæ exequibilis, vel instrumenti alias exequendi. fallit in multis vt ibi ad longum.*

9 *Pendente causa restitutionis in integ. vtrum deueniatur ad executionem, vel si deuentum fuerit, id reuocari possit per viam attentati? vt in casu ibi proposito. vide ibi dec. Rot. & rationes.*

10 *Sententia aduersus quam petitur restitutio in integrum, si non est executioni demandanda data cautione, multo fortius quando petitur restitutio ad appellandum, ex certis legitimisq; causis. & vt ibi.*

11 *Quomodo intelligatur regula sententia quæ transiuit in rem iudicatam, mandari debet executioni.*

12 *Restitutio in integ. quem effectum pariat.*

13 *Regulariter restitutionis in integrum, causa pendente nil innouandum, quando procedat.*

14 *Vbi conceditur restitutio ad appellandam, intra x. dies, à die restitutionis, id fieri debet.*

15 *Restitutio in integrum impedit executionem, etiam si incontinenti non probetur, nisi subsit timor calumniæ.*

16 *Pendentia absolutionis à iuramento, & restitutionis in integrum, non impedit executionem instrumenti.*

17 *Stante appellatione à grauamine, & inhibitione secuta, si pronuntietur male appellatum, & bene processum, à qua sententia iterum appelletur, & ante inhibitionem per iudicem primum procedatur an eiusdem processus, remedio attentatorum reuocari possit.*

18 *A futuro euentu pendet, vtrum attentata reuocari debeant per modum attentati an non, quomodo intelligatur,*

gatur, ibi.

19 *In fauorem petentis reuocari attentata, lis dicitur pendere, quousque per rem iudicatam, vt negocium expediatur.*

20 *Stante inhibitione non canonice facta, vel appellatione friuola, non possunt peti reuocari attentata, vt facta per iudicem.*

21 *Si vltra primum iudicem appellationis a grauamine, per secundum quoq; inhibeatur iudici primo, nisi appellatio alias friuola sit, vel canonico non inhibeatur, tunc attentata reuocari peti possunt.*

22 *Facta per primum iudicem, quando veniant reuocanda, per modum attentati.*

24 *Appellatum si fuerit à grauamine illato in partibus, per iudicem à quo, nunquam potest procedi post factam commissionem, & inhibitionem in partibus, etiam (si bene processum) pronuntietur: quia causa non remittitur ad partes amplius, cum semel fuerit in curia Rom. introducta, quo casu peti poterunt reuocari facta lite pendente etiam ante appellationem a grauamine, ratio ibi.*

24 *Auditor cui causa appellationis commissa est, non potest cognoscere nisi de grauamine, expresso in appellatione vt in casu ibi proposito. & ratio ibi.*

Iudex appellationis à grauamine, non cognoscit de innouatis ante, nisi in euentum, quo causa ad se deuoluatur. & vt ibi.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Pendente causa absolutionis à iuramẽto, item nullitatis, item restitutionis in integrum quomodo attentetur. Cap. XXIII.

1 Qvtrum † pendentia litis super absolutione à iuramento impediat siue retardet executionem instrumẽti guarentigiati, vel ex forma statutorum habentis executionem vel obligationis in forma Cameræ, vel in regno Neapolitano obligationem factam, penes acta Curiæ magnæ Vicariæ? Videbatur quod litis pendentia super absolutione à iuramento esset prę iudicialis ad causam intentatam, coram iudice laico, vt tenet Federic. Sen. cons. 126. in q. Do. Io. Pauli. & cons. 300. factum proponitur.

2 Item quia dicimus † quod iudex causæ præparãtis est iudex causæ prę paratæ, vt per Bal. in l. ordinarij in secundo not. C. de rei vend. Alex. cons. 187. in fin. lib. 2. Petrus sing. 88. qui iudex & scribitur per Moder. in rub. C. de edend. Ferrat. caut. 53.

3 In † contrarium tamen fuit notatum in consilio Neapolitano, vt per Afflict. decis. 30. fuit dubitatũ, vbi hanc quæstionem ponit in terminis. & dicit qđ ita fuit notatum in d. consilio, hoc est quod pendẽtia litis, super absolutione à iuramento, coram iudice ecclesiastico, non impedit executionem coram seculari, quia sunt diuersæ causæ, & ad hoc alleg. Ang. in l. iiij. §. condemnatum. ff. de re iudic. alleg. l. fin. C. de ord. cogn.

4 Item † quia iudex secularis non habet iurisdictionem à iudice ecclesiastico, vnde non potest illi inhibere

bere sec. Bal. in l. p. in fin. C. quo. & qu. iud. sed Afflic. vbi supra, dicit quod inhibetur sub pœna excommunicationis, vnde cum sit timenda non quadrat hæc ratio nisi circa attentata dicamus eandem non ligare. & dicit Afflictus quod talis opinio seruatur in practica præsertim, si esset calumniosa petitio absolutionis, item si solutio esset faciẽda in termino qui laberetur. item si esset per petentem iam incursum in periurium, cui non conceditur absolutio. de quo per Doct. in cap. 1. de iureiu. & ita cũ mihi casus euenisset vidi obseruari, & scribit Alex. cons. 83. lib. 5. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudic. Laurent. Rodulph. in c. consuluit q. 129. de vsuris Ias. in l. ne quicquam. §. vbi decretum. ff. de offic. procons. vnde vel si concessa sit absolutio à iuramẽto, & inquiratur coram iudice ecclesiastico, super v-
5 suraria prauitate inhibitiones † emanatæ non operantur remedium nullitatis. ad hæc Franc. Rip. in d. §. condemnatum num 29. vbi respond. ad c. tuã. de ord. cognit.

5 Iuxta prædicta tangitur quia † nullitas proposita per modum excipiendi retardat executionem regulariter, vt latissime per Franc. Rip. in d. §. condem-
6 natum. Sed † an si proponatur per modum actionis Innoc. in c. cum in iure de offic. deleg. tenuit quod def. conclusio idem scribit Ang. & Imol. in d. §. cõdemnatum. Idem Rot. 3. licet per viam. de excep. no. alias 280.

¶ Alex. in d. §. condemnatum arg. à contrario sensu de clem. vt calumniis. ex. de re iudic. tenet contrarium, quod Paul. Castren. in aut. quę supplicatio. C. de precib. imp. offer. intelligit procedere si petitio super nullitate præcesserit petitionem executionis. Rip. in d. §. condemnatum. col. fin. præterea requirit quod sit opposita exceptio nullitatis, item quod iudex executionis fuerit inhibitus à iudice nullita-

 tis.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

tis. Sed quid ſi idem ſit iudex nullitatis, & executionis, videtur quod non requirantur hæc quia ſententia nulla non meretur executionem. d. §. condemnatum. Item no. quod in his caſibus, quibus Doc. dicunt quod nullitas ſuſpendit executionem, procedit non ſolum, per modum impeditiuum executionis, ſed & proceſſus vel ita quòd vtriuſq; proceſſus procedat, præſertim ſi propoſitio executionis, ſit calumnioſa, quia propoſitio non ſolum abſolutionis ſuper reſciſſione contractus, ſed & petitio ſuper abſolutione præſertim inter diuerſas perſonas, vel ſecuta inhibitione ab eccleſiaſtico non ligat. Gom. conſ. 200. lib. 5. & iuxta prædicta nota quod ſcribit Galleſius in vtili tractatu obligationis, in forma cameræ hoc eſt quod introductio pendentię litis ſuper abſolutione à iuramento, non impedit executionẽ paratam, vel ſecuta inhibitione quod dicit non habere difficultatem in executione ſuper abſolutione à iuramẽto obligationis, in forma cameræ, quia abſolutio in tali caſu ad effectum excipiendi, non datur vt quis agat petita abſolutio, non poteſt executionem impedire, quia vna cauſa ab altera eſt diuer-
7 ſa. & † obligatio cameralis etiam ſine iuramento executionem habere poteſt. quod notandum eſt, ad inſtrumenta guarentigiata, & alias habentia executionem, etiam ſine iuramento, & ſubdit ibidem Galleſius, quod etſi obligatus introducat litẽ ſuper nullitate obligationis, nõ propterea impedietur executor, vel ſi executori dictæ obligationis Cameralis, fuerit inhibitum, quia ſunt diuerſæ cauſę vt nõ debeat impedire inhibitio ex cauſa nullitatis talem executionem, vt contra executio talem nullitatem, verum tamen eſt, quod ſi agens ſuper nullitate obtineret pariter etiam obtineret reuocationem executionis, vt per Franc. in c. dilecti. col. 11. de appell. vbi quoq; tangit quid ſi per viam exceptionis, nullitas propo-

8 proponatur. Itẽ nota quod † propoſitio nullitatis regulariter, non impedit executionẽ rei iudicatæ, vel ſententiæ exequibilis, vel inſtrumenti alias exequẽdi quando proponitur principaliter. quinimmo ſuſpenditur cauſa nullitatis, vt latiſſimè per Vant. de nullit. pag. 81. Veſtrium in pract. in tit. de nullit. fallit quando nullitas proponitur per viam exceptionis quę non requirit altiorem indaginẽ, vt per Vãt. vbi ſupra. Secundo fallit vbi nullitas proponatur cum appellatione, vt per Vant. ibidem, ſed quomodo procedit cum prę ſupponamus exequibile quod non cadit vbi datur appellatio, dic quòd multi caſus reperiuntur in quibus datur appellatio, & interim exequimur. quod ſi verũ eſt, & vbi proponitur cauſa recurſus à laudo idem dicendum erit propoſita nullitate, & recurſu. Tertio fallit quando proponens nullitatem poſſet eam probare incontinenti, ideſt intra tempus executionis, vt per Veſtrium in d. loco. quod proderit ad pronuntiandum, ſuper nullitate. quod procedit etiam, ſi pro parte proponentis nullitatem nihil ſit probandum, vt per Staphil. de commiſ. lit. iu. pag. 112. Quarto fallit, vt priuilegiũ cle. vt calumniis, vt nullatenus & c. procedat in tribus conformibus tantum, ſecus in non appellabili, vel aliter exequibili vna vel duabus, quia tunc proceſſus ſe inuicem, non impediunt, vt per Veſtriũ vbi ſupra, ampliãdo etiam quod inhibitio iudicis nullitatis interueniſſet vel alius, & nullitas operatur reuocationem attentatorũ poſtea obtenta ſnĩa ſuper nullitate, vna cum omnibus inde ſecutis. Quinimmo quia petens executionem ſuſpectus de dilapidatione, ſolum conſequetur ſequeſtrationem propoſita nullitate. Sexto quia operatur litis pendentiam ſuper nullitate, vbi executio alias eſſet irreparabilis retardetur, vt per Veſtrium vbi ſupra. Septimo fallit quando agens de nullitate, excipit etiã de

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

de nullit. vt per Veſtr. vbi ſupra, ſed tunc retardat per modum exceptionis, non per modum actionis. Octauo fallit in exceptione, quod me.cau. & in aliis, quæ iuſtificant appellationem à ſententia de exequendo : quia ſi tunc, ergo magis prius, de quibus per Dec.in c.ex parte. 2.de offic.deleg. vnde dubitari poteſt, quid ſi prętendatur contractus initus dolo,in quo idem dicerem, ſi annullat ipſo iure, & procedunt ſiue ſimus in prima inſtantia nullitatis, ſiue in ſecunda .

Iuxta prędicta q. † vtrum pendente cauſa reſtitutionis in integrum deueniatur ad executionem, vel ſi deuentum fuerit, id reuocari poſſit per viam attentati.ecce.n.lata ſententia,quę tranſiuit in rem iudicatam,priuſquam ſententia executioni mandaretur, condemnatus impetrauit committi cauſam, ſuper reſtitutione ad appellandum, in qua omiſſis citationibus, deuentum eſt ad executionem, nunc inſtatur ſuper reuocatione attentatorum, quid iuris ? Rot. 51. ſi cõmittitur cauſa de appel. in no. tenuit,quòd huiuſmodi executio facta,vt ſupra, reuocari debeat per modum attentati, quia non eſt dubium litem pendere ſuper reſtitutione ad appellandum, lite autem pendente reuocari debent attentata , præſertim ſi ex cauſis allegatis, pars poterat cogitare reſtitutionem in integrum eſſe concedendam.

10 Item † ſi ſententia, aduerſus quam petitur reſtitutio in integrum, non eſt executioni demandanda, data cautione vt in cap. ſuſcitata, de reſt.in int. multo fortius quando petitur reſtitutio ad appellãdum, ex certis legitimisq; cauſis, quæ reſtitutio leuius, citiusq; concedi debet,quam reſtitutio aduerſus ſententiam,vt c.quãdiu de appel. in clem.Accedente quia ſi in curia Romana id contingat, Papa ſolet facere commiſſiones huiuſmodi ſuper reſtitutione

tione in integrum , & ita faciendo videtur totum negocium ad ſe aduocare,& ſic nihil fieri potuit negotio ita pendente cap. vt noſtrum de appel. cap. ſi eo tempore. de elect.lib.6. & ſcribitur deciſ.62. de appell. in no. ſi lata, licet in d. deciſ. collector teneat contrarium vbi ſtante commiſſione, ſuper reſtitutione in integrum ad appellandum , & omiſſa citatione, remedium attentatorum non procedit, vt ibi.

Non obſtat quod ſententia, quæ tranſiuit in rẽ iudicatam,mandari debeat executioni.c. cum inter de re iud.c. concertatione de appell. lib.6. & factũ legitimè reuocari non debet reg. factum legitimè
11 de reg.iur.in 6. † quia intelliguntur hæc ſecundũ prædicta, quotieſcunque irreuocabiliter ſententia tranſiuit in rem iudicatam innoueturque ſeruatis ſeruandis .

Hæcq; maxime procedunt, ſi poſt propoſitã cauſam reſtitutionis,per iudicẽ inhibitũ fuerit,iux.ca. non ſolum,& cap.Romana. de appell. & latius hæc proſequitur Rota ſupraſcripta deciſ.51.ſi committatur.de appell.in no.& Caſſad.vt lit.pend.deciſ.1.dicit ſeruari dictam deci.51.& non illam 62.& ita apoſt. ad d. deci.62. refert & vide de materia Octauia.Veſt. in tit.de reſtit.in integ.in pract.Bene.deciſ.85.num.12.qui Octauianus Veſtr.& Bene. latiſſimè examinant articulum an & quando, pendente cauſa reſtitutionis in integrum, impediatur fieri executio rei iudicatæ, & dicit Veſtr.in d.pract.tit.de
12 reſt.in integ. quod tenendum eſt, † quod regulariter petitio reſtit.in integ.operetur effectum ſuſpenſiuum,& executionem impediat.l.vnic. C.in integ. reſt. poſtul. nihil inno.Abb.& alij,in c.ſciſcitata de reſt.in integ.Caſſad.deciſ.5.in fin.de appell.idque etiam ſi non iure communi,ſed ſpeciali, vt pote iure minoris,peteretur reſtitutio ſecundum Salyc. in

l.vni.

l.vnica.in fin.C.ne lic.ter.prou. licet Bald.fuerit in contraria opin. quem Saly. ibi reprobat, & Cassad. decis.1. de rest.in integ.refert sacrum palatium modo vnam,modo alteram amplecti opinionem, vt calumnię suspicio cessat, vel locum habet. Vestrius autem palatij vsum iuri conformari putat, hoc est
13 quod † regulariter restitutionis in integrum causa pendente, nihil sit innouandum, quod non procedit, vbi expresse per calumniam peteretur restit.in integ.vt per Doct.in d.c.sciscitata. Plane & hoc sublimitatur, vt non procedat vbi executio esset præiudicij irrecuperabilis, vel per cautionem non posset præseruari. vt per Abb.in d.c.sciscitata. vt in cat ceratione exemplificari potest, & dicit idē Vestrius quod vbi iudex restitutionis inhibuisset,& vellemus nihilominus executionem fieri, impetrare consueuimus commissionem iudicis restitutionis directā, vt præfixo petenti restitutionem aliquo breui termino ad probandum,& docendum cur executio impediri debeat,& nihil quod impediat, siue releuet docto, inhibitionem suam moderetur,& ita iudex exe cutionis,exequetur. quæ practica obseruatur etiam in iis casibus,in quibus restitutio retardat executionem.quo casu si inclinaretur pro restitutione concedenda, solet omissa restitutoria sententia, procedi in causa principali.vt per Vestr.vbi supra.qui sub
14 dit, † quod vbi concederetur restitutio ad appellandum,intra x.dies, à die restitutionis, id fieri debet.
15 alleg.Rot.446.si lata vna diffinitiua.Item nota † ꝙ restitutio in integrum impedit executionem, etiam si incontinenti non probetur, nisi subsit timor calumnię, vt hęc latissimè attestatur de communi Cephal.cons.116.restitutio.& ibi dicit,quod sunt qui
16 distinguāt inter ius ciuile,& ius canonicū. Itē† pēdentia absolutionis à iuramento,& restitutionis in integrum, non impedit executionem instrumenti.

Corn.

Corn.cons.31.col.fin.lib.3.

Si autem appelletur à grauamine ante diffinitiuam,& non deferatur appellationi,& committatur causa appellationis alteri auditori, qui seruatis seruandis,inhibeat primo auditori,& demum pronūtiet male appellatum ,& bene processum , per primum auditorem,& remittat causam, à qua sententia iterum appellatur,& non defertur appellationi, & causa committatur de ista secunda appellatione, alteri auditori. Item antequam per istum secūdum auditorem, super hac secunda appellatione, inhibeatur primo auditori, is primus auditor procedit ad vlteriora in causa principali concludit,& profert diffinitiuam sententiam contra istum appellantē, cuius processus & sententia, tanquam appellatione pendente supradicta,per modum attentati, per istū secundum auditorem, petuntur reuocari, vt in effectu quæstio sit vtrum stante appellatione à grauamine,& inhibitione secuta, si pronuntietur male appellatum & bene processum, à qua sententia iterū appelletur, & ante inhibitionem per iudicem primum procedatur eiusdem processus remedio attentatorum, reuocari possit ? videbatur quòd hęc attentata essent reuocāda,quia lite pendente, siue appellatione pendente, fuerunt innouata c.venientes.ex. de iureiuran.

Secundo quia stante inhibitione iudex primus procedere amplius non poterat.C.non solum de appel.lib.6.

Nec obstat quòd sublata sit per sententiam, quia sententia huiusmodi fuit appellatione suspēsa. d.c. venientes. extra de iureiurand. Imol.in l.tale pactum. §.qui prouocauit. ff. de pact. Alexand. consil.35.lib.4.

Rot.65. si appelletur à grauamine, de appel. in no.alias 461. dicit quod determinatum fuit quod

† a fu-

à futuro euentu pendet, vtrum attentata reuocari debeant per modum attentati an non, hoc est quod inspiciatur si secundus iudex appellationis à sententia bene pronuntiatum, & processum & male appellatum, confirmabit sententiam, non videatur attentatum, quia inhibitio illa suspensa per appellationem, nunc in totum extinguitur. cæterum si pronuntiaretur, bene appellatum, vtiq; talia reuocarentur per modum attentati. candē opi. sequitur Ro. 1. de off. deleg. in no.

Sed videtur quòd iudex ille primus bene procedat, quia cum habeat remissionem ad se per primū iudicem, videtur ignorare appellationem ante inhibitionem, vt procedere possit. iux. c. non solum. de appell. in 6. & ita videtur sentire Rot. 1. de offic. deleg. in no. alias 138.

Item videtur quod Rot. supra alleg. non considerauerit casum, in quo ab isto posset iterum appellari vt iterum suspendatur iurisdictio. iuxt. tit. ne liceat ter. prou. quod tamen dictum Ro. 1. videtur reiectum, vt non impediat ante inhibitionem, iudicem primum.

19 ¶Item † in fauorem petentis reuocari attentata, facit quod lis dicitur pendere, quousq; per rem iudicatam, negotium expediatur, & ita processus facti per iudicem veniant reuocandi.

20 Aduertendum tamen præterea est, quod † stante inhibitione non canonice facta. Item quod stāte appellatione friuola, non possint peti reuocari attentata, vt facta per iudicem à quo, vt latè per Rot. 58. si appelletur. de appel. in no. vbi etiam ponit, quæ sint necessaria ad canonicam inhibitionem.

21 Non est etiam prętermittendum † quod si vltra primum iudicem appellationis à grauamine per secundū quoq; inhibeatur iudici primo, nisi appellatio alias friuola sit, vel canonicus non inhibeatur, tunc

tunc attentata, reuocari peti possunt.

22 Quod † si primus iudex appellationis causam nō remisisset, sed detulisset appellationi, à quo fuit deinde appellatum, certe facta per primū iudicem causæ, veniret reuocanda per modum attentati. vt sentit Frāc. in c. vt debitus. col 10. vers. vlt. pone. n. 28. Idē tenet apost. ad. d. Rot. 1. de off. deleg.

23 Prętera aduertēdū est, † quod si appelletur à grauamine illato in partibus per iudicem à quo, nunq̄ potest procedi post factam commissionem, & inhibitionem in partibus, etiam si bene processum pronuntietur, quia causa non remittitur ad partes amplius, cū semel fuerit in curia Ro. introducta, vt per Aegid. dec. 3. in tit. de appell. & dec. 9. eo. ti. in fi. cū alleg. per addit. ad Rot. 23. de reser. & ita sentit addi tio ad. d. dec. 1. de off. dele. & hoc casu peti poterūt reuocari facta lite pendente, etiam ante appellationē a grauamine, quia totū negocium deuoluitur ad curiam, quod non est in sequenti casu.

Nāq; si appelletur ab aliquo grauamine ante sententiam diffinitiuam, & committatur causa appel-
24 lationis huius grauaminis alicui auditori, † non potest is, cui causa huiusmodi commissa fuerit reuocare innouata vel attentata lite pendente, ante appellationem tamen à grauamine, quia is non potest cognoscere nisi de grauamine expresso in appellatione cuius causa sibi commissa fuit clem. appellanti. de appell. Item quia talia attētata ante grauamen huiusmodi, videntur concernere negotium principale, cuius cognitio ad iudicem istum nō pertinet, nisi in euentum grauaminis cap. vt debitus. de appel. & ita scribit Ro. 55. si appelletur ab aliquo gra-
25 uamine. de appel. in no. † vbi voluit quòd iudex appellationis à grauamine, non cognoscit de innouatis ante, nisi in euentum, quo causa ad se deuoluatur. Item nisi attentata fuerint inhibitione secuta

à se,

à ſe, adde vel eo, qui cognouit de grauamine, & idem ſi antea, vel poſt appellationem à grauamine fuerint innouata. vt per Rot. vbi ſupra dec. 55. ſi appelletur.

SVMMARIVM.

1 *Facta intra terminum præfixum à iudice, à quo, ad dandum apoſtolos, an veniant reuocanda per modum attentati ? ibi.*

Aliud eſt eſſe inuitum, vel reuocari remedio attentatorum

2 *Poſt ſententiam nota quatuor tempora, vt ibi.*

3 *Opinio collectoris, quod pendente termino ad dandum apoſtolos, contra innouata, locum habeat remedium attentatorum. & ratio ibi.*

4 *Reſpõſio ad opi. collectoris. cũ rationibus addit. ad Dec. 19.*

Cauſa apoſtolorum, eſt appellatio, & inſtructio.

Apoſtolorum petitio, & negocium videtur habere ſe per modum cauſati ab appellatione vnde eius naturam ſequitur.

Quando aliqua participant eandem cauſam directo, vel per medium principaliter, vel ſecundario ibi vnius pendentia, facit ſimilem proceſſum.

5 *Pendere, vel de proximo pendere æquiparantur.*

6 *Si per iudicem à quo proceſſum fuerit, in caſu ibi propoſito, an facta per ipſum iudicem, per remedium attentatorum debeant reuocari? vide ibi, cum rationibus ſequen.*

7 *Opiniones diuerſæ circa appellationem à grauamine.*

Facta

Facta pendente termino, ad dandum apoſtolos, quomodo reuocanda. Cap. XXIIII.

1 VTrum † pendente termino ad dandũ Apoſtolos præfixo per iudicem à quo, & facta tali termino pendente, veniant per modum attentati reuocãda ? quod non veniant reuocanda, & valeat proceſſus, omnes tenuiſſe ſi excepto ſcribit. Collector dec. 19. ſi iudex procedit. de appell. in no. pro quibus allegatur. c. vt ſuper & c. adeo de appell. lib. 6. vbi iubet dari apoſtolos, & ſi denegentur, ex tunc decernitur proceſſus initus, ergo antea valebat, quia dictio, ex tunc, notat temporis extremitatem. l. iiij. §. fi. ff. de cond. & demonſtr.

¶ Reſpon. quod decernitur initus ex tunc, ergo prius valebat, ſed non fuerat proceſſum, vel aliud eſt eſſe initus, vel reuocari remedio attentatorũ.

Vtique videtur eſſe corrigere. c. non ſolum. de ap
2 pel. in 6. & ſic not. † poſt ſententiam quatuor tẽpora. Primũ tẽpus denegationis approbatorũ, & proce dat. c. vt ſuper. & c. ab eo. Secundum tempus negligentis dare apoſtolos, vel negligentis recipere. in primo caſu procedit c. non ſolum, vt dicam in tertio. in ſecundo videtur tranſire in rem iudicatam, quia videtur appellationi renuntiari. vt c. ab eo. de appell. lib. 6. tertium tempus antecedens negligentiam, vel denegationem, & bene videntur eſſe in terminis cap. non ſolum alleg. conſideratur tempus poſt concluſionem in cauſa, & poſt datam ſententiam, prout in notula, vt alias ſcripſi. quartum tempus conſiderari poteſt, præfixo termino ad dandos

apostolos, & videtur quòd simus in terminis. c. non solum. de appel. in 6.

3 Collector vero in supraalleg. decisione † dicit se fuisse in opinione, quod pendente termino ad dandos apostolos contra innouata, locum habeat remedium attentatorum. quam opin. dicit tenuisse Io. de Lig. in c. dilectis. de appel. qui alleg. idem tenuisse Paul. de Leaz. & idem Host. in gl. c. contra. de appell. in 6. pro qua opin. adducitur talis ratio, quia pendente termino, officium iudicis conquiescit. l. siue pars. C. de dellat. c. sæpe. c. oblatæ. c. personas. de appell. cum simil.

4 Respon. † quod id procedit per officium quod iudex pendente dilatione debet silere, non autem ex eo, quod remedium attentatorum locum habeat, quasi differentia sit inter remedium attentatorum, & reuocationem, & non quæ facta fuerint dilatione pendente.

Pro hac opin. additio ad supraalleg. dec. 19. considerabat quasdam rationes, vt quia actus considerari debet secundum causam antecedentẽ, vel productam, vt secũdum illam fiat interpretatio. 15. q. 6. c. 1. in fi. causa autem apostolorum, est appellatio, & instructio. vt ergo appellatio, seu apostolorũ causa videtur dare materiã attentatis, & causam: Inde additio illam considerabat, quòd apostolorum petitio, & negotium videtur habere se per modum causati ab appellatione, vnde eius naturam sequitur. arg. l. sponsæ. §. generaliter. ff. de don. int. vi. & vx.

Inde dicebat additio eadem, quia quando aliqua participant eandem causam directo, vel per mediũ principaliter vel secundario, ibi vnius pendentia facit similem processum. l. fundum. l. fundi. ff. de excep. c. tuam. de ord. cogn. l. duobus. §. exceptio. ff. de iureiur.

5 Postremo suprad. additio allegabat, † quia pendere,

dere, vel de proximo pendere, equiparantur. l. si testis. & seq. de pet. hær. vt dari, vel de proximo, habetur pro eodẽ. l. peti. ff. de test. mil. sed datio apostolorũ vitiaret processum iudicis à quo, ergo &c. nãque aut sunt delatoris, & reuerentialis, & defertur appellationi, aut restitutioni, & sumus in c. ab eo de appel. & re ven. hæc sequens opinio verior. ad hæc quædam Manfr. concluſ. 3. vide Bellẽ. dec. 622. processus factus. vbi latissime de materia, & Boer. decis. 256. col. fin.

Sed quid si requisita præsentia iudicis, & alias seruatis seruandis, appellatum fuerit coram honestis personis, nõ autem coram iudice, & ab iisdem apostoli decreti, quatenus per se possit, & appellatione
6 huc iudici à quo, aliter non intimata, † per iudicẽ à quo procedatur, an per remedium attentatorum prædicta debeant reuocari? quod sic, videtur per c. non solum. de appell. in 6. quod loquitur generaliter & indistinctè. ita not. Aegid. decis. 638. super articulo, vbi dicit, super articulo grauaminis, à quo est appellatum, non impetratur commissio, antequã dati fuerint apostoli, non intelligitur de articulo habente vim vltimæ diffinitiuæ.

Item facit, quia appellans coram honestis personis non tenetur alibi iudicem sequi, pro intimanda appellatione & petendis apostolis. l. ij. §. biduum. vers. dies. ff. quand. appel. sit. & satis est prosequi coram iudice ad quem secundum Aegid. dec. 381. & appellari potest & peti possunt apostoli in absentia iudicis coram aliis prẽmissa protestatione de absentia secundum Mill. id fieri debet. Item si sit absens iudex potest appellari in loco tribunalis, tanquam congruo vt per Rot. 50. de appell. in no. Item quando appellatur in absentia iudicis de necessitate apostoli non sunt petendi sec. Spec. in tit. de appell. in 4. p. §. sequitur videre vers. notandum Franc. in c. fi.

q. 13. de appell. quia apostoli reuerentiales, vel resutatorij per alium nullum dari possunt quam per iudicem à quo, vt hæc latiss. considerat Cassad. dec. 8. appellauerat in tit. de appell.

7 ¶†Item circa prędicta nota quod Rot. 19. secundum aliquos, alias 214. de appell. in antiq. dicit qđ secundum aliquos, vbi appellatur à grauamine ante dationem apostolorum, si fiat commissio valet, sed tamen iudex appellationis, non habet procedere si opponatur per partem, donec sint dati apostoli, quia remanet primus iudex, iterum Rot. 6. vtrum si appelletur de rescript. in antiquior. dicit, quod si appellatur à grauamine, vel interlocutoria & ante dationem apostolorum iudex impetratur, valet, & iudex impetratus procedere potest, antequam per iudicem à quo fuerint dati apostoli, quia tempus prosequendæ appellationis, currit appellanti à dilatæ sententiæ vel illati grauaminis, & tempus dandorum apostolorum debet sibi auferri, & licet primus remaneat iudex, tamen illius iurisdictio est suspensa. Non negando tamen quod si iudex à quo reuocaret grauamen, & reponeret retro secundus iudex nulliter ageret. subdit tamen quod alij tenent contra propter malitiam impetrantium, quia si esset expressum, quod penderet terminus apostolorum, Cancellarius forsitan id non concessisset. primam tamen opinio. ibi sequitur Bisignetus.

SVMMARIVM.

1 *Si duo pluries inter se attentarunt, vt in casu ibi proposito, & vltimo attentans proponat causam per modum exceptionis, quod contra se fuerit attentatum, quid iuris? vide ibi.*

2 *Spoliatus, qui illico recuperat, non censetur spoliasse, sed potius in pristinum casum reuerti.*

Videntur

3 *Videntur paria illico, & incontinenti deiicere spoliantem, vel intra biduum, vel triduum quærendo amicos.*

4 *Spoliatus, qui lite pendente, recuperauit possessionem, non habet remedium attentatorum.*

Quando plura spolia siue attentata proponantur. Cap. XXV.

ITe pendente super attẽtatis tu me spoliasti, & dum ego ago super attentatis, vel aliter te iterum spolio, & tu iterũ me, & ego contra postremo loco te vterq; nostrum agit super attentatis,

3 † & vltimo attentans, præsertim proponit causam per modum exceptionis, quod contra se fuerit attẽtatum quid iuris? Thom. Fast. caus. 20. dub. 40. primum an videatur arguit, quod videatur admitten-

2 da exceptio, tu prius contra me attentasti, quia † ille, qui spoliatus illico recuperat spoliatus, non censebitur spoliasse, sed potius in pristinum casum re-

3 uerti. l. iij. §. cum igitur. ff. de vi, & vi arma. & † videtur quod sint paria illico, & incontinenti deiicere spoliantem, & infra biduum vel triduum, quærendo amicos.

¶Item Thom. Fastol. caus. 1. dub. 4. quartum dubium dicit, quod vltimus spoliatus semper auditur, quando non incontinenti spoliatio fiat cap. fin. de ord. cogn. quasi sentiat quod vltimum spolium semper est purgandum. vt dicit Rot. 27. licet alias 185. de appell. in no. sic quod exceptio spolij non attendatur. Dec. cõs. 200. col. fi. Doc. in c. bonę. de appell. Marant. in Spec. in tit. de appel. num. 393. Manfr.

4 concl. 20. & concl. 43. qui concl. 98. † dicit quod spoliatus qui lite pendente recuperauit possessionem, non habet remedium attentatorum alleg. Ro. 428.

in antiq. & Dec. conſ. 460. num. 20. Ad hoc videndus eſt Caſſad. dec. 3. de reſt. ſpol. & quæ dixi alias, in materia differentiarum inter interdictum, vnde vi, & materiam attentatorum, vbi dixi' diſtinguendum inter ea, quæ fiunt incontinenti, & quæ ex interuallo.

SVMMARIVM.

1 *Agens remedio attentatorum, vtrum teneatur colorare titulum ſuper poſſeſſione, an ei ſufficiat ſolum probare ſe poſſediſſe tempore litis motæ, & poſtea probare ſe fuiſſe ſpoliatum dum proceſſus agitatur? ibi per multa pro vtraq; parte.*

2 *In interdicto vnde vi, agens in beneficialibus, non auditur, niſi poſſeſſionem coloret, ne detur vitioſus ingreſſus.*

3 *In beneficialibus, oportet iuſtificare poſſeſſionem ex titulo, antequam fiat reſtitutio, ſaltem in prima figura.*

4 *Nullo iuris ordine ſeruato, proceditur in remedio attentatorum vt ibi, & videtur intentari incidenter hoc remedium.*

5 *Plus offenditur iudex per attentata, quam pars, quia eius dignitas, & officium contemnitur.*

6 *Lex offenditur per attentata, quia iubet, nil innouandum lite pendente, vt*

7 *In attentatis magis inſpicitur contemptus ſuperioris, quã læſio iuris, & partis.*

8 *Quomodo ſufficiat ſpoliato agenti colorare titulo poſſeſſionem.*

Sola prouiſio executoris, ſufficit præ colore poſſeſſionis, & ſola prouiſio vicarij epiſcopi.

Confeſſio aduerſarij, de titulo agentis ſufficit pro colore.

9 *Agenti ſpolio, non obſtat notorius defectus iuris. in hoc tamen diuerſę ſunt opiniones, vt ibi latè per eum. num. 10.*

Colo-

11 *Colorans poſſeſſionem ex infecto titulo, non auditur petens reuocari attentata, quiæ peius eſt infectum titulum allegare, quam nullum.*

12 *Regulæ duæ Abb. pro cognoſcendo titulo colorato.*

13 *Caſus ſpeciales, in quibus dicitur titulus non coloratus. ibi latè, & remiſſiuè.*

14 *Intruſus quis dicatur, & ad effectum regulæ, de triennali, quomodo conſideretur. ibi. 15.*

16 *Obiectorum materia ad longum ibi tractatur, vſque in finem cap.*

In cauſa attentatorum an ſit coloranda poſſeſſio, & quædam de colore poſſeſſionis & obiectibus. Cap. XXVI.

1 DVbitatio† vtrum agens remedio attentatorum teneatur colorare titulum ſuæ poſſeſſionis, an ei ſufficiat ſolum probare ſe poſſediſſe tempore litis motæ, & poſtea probare, fuiſſe ſpoliatum dum proceſſus agitatur, quidã argumentabantur, quod poſſeſſio eſſet coloranda.

2 quia† in interdicto vnde vi, agens in beneficialibus non auditur niſi poſſeſſionem coloret. vt per Arch. in cap. eum qui de eo qui mit. in poſſ. lib. 6. Innoc. in cap. ex parte. de reſt. ſpol. Ioã. And. in clem. vnic. de cauſ. poſſ. & propr. ne detur vitioſus ingreſſus, contra d. c. eum qui & cap. 1. de reg. iur. lib. 6. ne alias dicamus beneficium eccleſiaſticum, ſine canonica inſtitutione poſſideri cap. ex frequentibus, de inſtitutionibus. facit quod vult capella Toloſ. 15. ita fuit quęſitum an intentanti. vbi refert communem

3 eſſe opinionem† quod in beneficialibus oportet iuſtificare poſſeſſionem ex titulo antequam fiat reſtitutio

ſtituio ſaltem in prima figura, & hanc opinionem ſentit Aegid. Bellem. deciſ. 286.

In contrarium quod ſpoliatus lite pendente habeat remedium attentatorum, & non teneatur titu-
4 lo colorare poſſeſſionem, † quia hoc remedium videtur intentari incidenter. item quia nullo iuris ordine ſeruato in remedio attentatorum, proceditur vt iudex ex mero & puro officio ſuo, poſſit attentata lite pendente in priſtinum ſtatum reuocare, vt non iure actionis ſed iudicantis officio id fiat, quia
5 † plus offenditur iudex, cuius dignitas & officium
6 contemnitur, quam pars. immo † & lex offenditur quę lite pendẽte nihil innouari iubet vt priuilegiũ attentatorum, ſit amplius remedio reintegrandę, vel interdicto vnde vi. vt per Rot. 2. fuit dubitatum de reſt. ſpol. in no. Hanc deciſionem ſequitur, & dicit ſuo tempore fuiſſe in obſeruantia Caſſad. dec. 3. petens reſtitutionem, de reſt. ſpol. & eandem opinionem, ſi agatur de ſpolio lite pendente facto, vt ante omnia ſit facienda reſtitutio. tenet Aegid. deciſ. 49. agens & concl. 17. ſecundum & concl. 101. conſtat, Veſtrius in pract. in tit. vt lit. pend. lib. 8. vt ſine colore ſufficiat tantum probare ſpolium lite pendente. vt per Caſſad. d. deciſ. 3. vbi notat hanc differentiã, inter cano. reintegrandæ, & remedium attentatorum, pro hac opinione videtur tex. in d. cap. non ſolum. de appel. in 6. in c. ad præſentiam, in c. bonę de
7 appell. & † quia in attentatis magis inſpicitur contemptus ſuperioris, quam lęſio iuris, & partis cap. cordi in fi. de appell. in 6. & tangitur per Rot. 2. de reſt. ſpol. in no. & Caſſad. d. deciſ. 3.

8 Planè † vbi eſt coloranda titulo poſſeſſio ſufficit, agenti ſpoliato colorare, per ſupplicationem etiã literis non expeditis, etiam non obſtante regula de non iudicando literis non expeditis. vt per Gomeſ. ibi q. 5. & ibi tangit quod ſufficit ſola prouiſio, ſub exe-

executoris pro colore. vt per Aegid. concl. 573. ſpoliatus, vt & ſola prouiſio Vicarij Epiſcopi. vt per Aegid. concl. 50. ſi petens. Item confeſſio aduerſarij de titulo agentis ſufficit pro colore. vt per Fel. in ca. olim. col. 6. de reſcriptis, licet in conſiſtorialibus aliter dicatur per extra iniunct. de elect. vnde idem ſi tales literæ eſſent ſuper diſpenſatione duorum incompatibilium, & in fine tangitur per Gomeſ. vbi
9 ſupra † quod agenti ſpolio non obſtaret notorius defectus iuris contra dictum Inno. in c. conſtitutus. de filiis presbyt.

10 Sed † in hoc ſiue agatur ex can. reintegrandæ, comm. opinio eſt in contrarium. vt per Doct. in §. nihil commune. l. naturaliter. ff. de acq. poſſ. & puto me ſcripſiſſe, in libro de ſuſpenſione petitorij & poſſeſſorij, ſiue agatur remedio atentatorum communis videtur in contrarium, & de iure quoq; ita obſeruandum, ne detur vitioſus ingreſſus ſec. gloſ. & Inn. in c. ſignificaſti de diuortiis. & per Rot. 13. de reſt. ſpol. in antiq. Butrius & Franc. in c. bonæ de appell. Rot. 5. & 7. in antiq. & 2. in no. ſub titulo, vt lit. pend. & habetur in dec. 2. de reſt. ſpol. in no. & deciſ. 12. de cauſ. poſſ. & propr. in antiq. & dec. 2. & 13. & 24. de reſt. ſpol. in antiq. Aegid. deciſ. 356. & deciſ. 593. & deciſ. 553. & latiſſime ſcribitur per Caſſad. dec. 3. de reſtit. ſpol. & per Afflict. deciſ. 352. quidam Corbiſerius. Manfr. concl. 20. vbi ſimpliciter loquitur, quando conſtat de non iure, quod intelligitur quando notorie conſtat de non iure, & hæc procedunt in beneficialibus, vel alias in iis in quibus requiritur tituli coloratio, ſecus vero eſt in prophanis. Planè dictum à Gomeſio ibi procedere poſſet ex eo quod iudex ex officio ſuo, etiam vbi conſtat de non iure patientis attentata & notorie poteſt, quia lęſa eſt dignitas ſua auocare poſſeſſionem, vel ſeque ſtrare paſſo attentata, non reſtituendo, quia conſtat

ſtat de non ſuo iure notoriè, & minus attentati propter delictum ſuum. vt per Butr. & Franc. in d. cap. bonæ. & per Caſſad. d. deciſ. 3. in fin.

11 Circa quæ nota † quod colorans poſſeſſionem, ex infecto titulo, non auditur petens reuocari attentata, quia peius eſt infectum titulum allegare, quam nullum, vt per Aegid. concl. 393. ſi petens. ſufficit tamen colorare titulum ſummariè. vt per Aegid. deciſ. 99. in reſtitutione.

12 ¶† Ad cognoſcẽdum autem titulum coloratum. Abbas in c. cum noſtris col. fin. de conceſſ. præben. ponit duas regulas. prima eſt quod vbicũq; defectus non eſt in conferente nec inducitur priuatio à iure, vel ab homine, talis poſſeſſio eſt colorata. ſecunda regula eſt quod vbicũque conferens, non habet poteſtatem conferendi, vt puta laicus, vel alienus epiſcopus, qui conferendo faciunt contra ius, vt in c. ſi lud. de iure patron. tunc enim titulus datus ab eo, qui non habet poteſtatem alienandi, habetur pro non titulo, & ſic non eſt coloratus. Licet quoad colorem requiſitum in regula de triennali poſſeſſore, alia ratio de non colore tituli ſit habenda, vt per Go

13 meſ. in reg. de triennali. q. 27. † vbi tangit caſus quoſdam ſpeciales in quibus titulus dicetur non coloratus, vt in eo, qui habet primum curatum, & inde recipit ſecundum, quia in primo dicitur habere titulum non coloratum, propter malignantẽ clauſulam decreti in extrauag. execrabilis, & in cap. de multa de præbendis. de quo per eundem Gomeſ. in d. reg. q. 10. Idem in epiſcopo non conſecrato, intra tempora ſtatuta in c. cum in cunctis de elect. Idem in collatione facta à vicario generali, cum non habeat poteſtatem, vt in cap. fin. de offic. vic. lib. 6. niſi iuuetur aliquo adminiculo, vt iuramento vicarij aſſerentis ſe habere mandatũ ſecundũ Aegid. cõcl. 10. Idem in ordinario cui fuerit inhibitum, propter de-

decretum per gl. in cap. non ſolum de præben. lib. 6. Idem in ingrediente poſſeſſionem beneficij ſine authoritate ſuperioris competentis etiam quod habeat executoriales canonizatorias. Fel. in c. ad probandum. col. 4. de re iud. Rip. in c. ſæpe num. 69. de reſt. ſpol. & vbi reliqua, per Gomeſ. vbi ſupra. A quibus non longe abſunt, quæ de intruſo dicit idẽ Go-

14 meſ. in eadem regula de triennali. q. 47. hoc eſt † qđ intruſus dicitur ille, qui ſine licentia ſuperioris, ſed propria vel parentum authoritate, & abſque vlla confirmatione occupat beneficium, vt ſunt illi qui nullum habent titulum. item intruſus eſt ille qui ante confirmationem ſuę electionis, vt lite pendente adminiſtrat, item qui habet titulum & poſſeſſionem, à non habente poteſtatem conferendi, vt quia collatio pertinet ad alium, vel publicè fuerat ſuſpenſus. item ille qui alterum ſpoliauit, vt per Gomeſ. vbi ſupra. & per Fel. in c. veniẽs. 2. de accuſationib. & ad effectum regulæ de triennali, quomodo conſideretur intruſus, declarat idem Gomeſ. in dicta quæſt. 47.

Ex his apparet, quod quoniã defectus notorius

16 impedit reuocationem attẽtatorum, † dantur obiectus in materia, quia an contra teſtes & eorum dicta alias ſerioſi, vnde ſi forſitan tales obiectus probari poſſent incontinẽti, ideſt antequam perficeretur proceſſus, pro parte inſtantis ad reuocandum attentata certe non eſſent reiiciendi, vt in ſimili de exceptione contra executionem, ſcribitur per Doct. in l. iiij. §. condemnatum. ff. de re iudic. obiectus autẽ debent reſpicere ius dantis, vt ſcribit Ro. 1. alias 36. fuit dubitatum. de accuſatio. Inn. obiectus quoque debent ſpecificari. l. prætor ait. §. j. ff. de iniuriis, & debent probari clare. vt per Gomeſ. de annali. q. 48. & articuli obiectiui dati in termino quomodo recipiatur poſt terminum Aegid. concl. 439. & quibuſ-

dam

dam ſpecificatis quibuſdam non quomodo procedatur Aegid. concluſ. 501. & quod in hac materia obiectiua ne detur declaratio Rot. 9. de probat. antiq. & eodem titulo Rot. 32. & quod obiectus contra teſtes ſint ſpecificandi, de tempore loco & dic. Boer. deciſ. 321. & de articulis obiectiuis non datis in termino, & reſtitutione danda. Rot. 17. de exceptio. in antiq. & an minor reſtituatur aduerſus omiſſos obiectus Boer. dec. 245. & de admittendis obiectibus non obſtante lapſu termini Aegid. deciſ. 452. & deciſ. 270. & de materia obiectus idem Aegid. concl. 146. & 120. & 80. & 83. & quando ſurrogatus ſit admittendus ad obiectus Rot. 5. vt lit. penden. & de materia vltra loca ſupraſcripta ſcribitur in Rot. 2. de exceptio. per Biſig. in Rot. 1. de except. in antiq. Thom. Faſtol. dub. 24. Aegid. concluſ. 445. & concluſ. 504. & quod non poſſeſſor non audiatur ad obiectus. Aegid. deciſ. 383. ad hæc idem Aegid. concluſ. 407. & concluſ. 399. & concluſ. 416. & Rot. 7. & 8. de exceptio. in antiq. Aegid. concluſ. 434. & concluſ. 444. & concluſ. 192. & concluſ. 154. & Rot. 51. de appellatio. in antiq. & 13. de teſtibus in antiq. & 23. eodem titulo. & deciſ. 20. de probatio. in antiq. & 14. & 24. de appellatio. in antiq.

SVMMARIVM.

2 *Innouata, & attentata lite pendente, vtrum ſint nulla, ipſo iure, an veniant reuocanda ex officio, quaſi facta iniuſte? vide ibi.*

2 *Si poſt inhibitionem, iudex, à quo eſt appellatum, procedat, illius proceſſus irritus eſt & nullus, etiam ſi pars appellans poſtea appellationi renunciet, tacite, vel expreſſe,*

Pro-

3 *Proceſſus habitus poſt legitimam appellationem, per iudicem à quo, ipſo iure eſt nullus.*

4 *Circa nullitatem proceſſus poſt appellationem vel inhibitionem, multa adducuntur & nota caſum poſitum per Rot. ibi. 5.*

6 *Attentata, infra decennium ad appellandum, ſunt nulla ipſo iure, quando appellatio iuſte interponitur.*

7 *Attentata contra ius commune, ſunt nulla, ipſo iure.*

8 *Innouata poſt appellationem ab interlocutoria, non ſunt nulla, ſed veniunt reuocanda, poſt inhibitionem autem, ſunt nulla, ipſo iure. in diffinitiua vero, ſunt nulla ipſo iure.*

9 *Quando ſit facienda expreſſio cauſæ, in appellatione, & in qua appellatione.*

10 *Innouata lite pendente, valent. limita vt ibi.*

Attentata lite pendente an ſint nulla ipſo iure, an reuocanda vt non nulla ipſo iure. Cap. XXVII.

1 INnouata, † & attentata lite pendente vtrum ſint nulla ipſo iure, an veniant reuocanda ex officio quaſi facta iniuſte. Rot. 20. ſi poſt inhibitionem. de appel. no. dicit † quod ſi poſt inhibitionem iudex, à quo eſt appellatū, procedat, illius proceſſus initus eſt, & nullus, etiam ſi pars appellans poſtea appellationi renūtiet tacite vel expreſsè. arg. reg. quod ab initio de reg. iur. & cap. auditis, & cap. dudum, de elect. & per Doct. in c. non ſolum de appel. in 6. & per Manſr. concl. 11.

2

3 ¶ Immo Rota vbi ſupra, dicit † quod proceſſus habitus, poſt legitimam appellationem per iudicē, à quo

à quo ipso iure est nullus per tex.in cap.Rodulphus in c.significante, in c.significauit ex. de rescript. & per cap.exhibita ex.de iudic.& cap.dilecti eod.tit. in quibus iuribus, ponderatur clausula imitans. Cui pōderationi forsitan responderi posset, quia si reuocatur in irritum, ergo prius valebat. Ponderat quoq; Rot.tex.in cap.per tuas,& in c.solet de sent. excomm.lib.6. Sed id forsitan est in odium excommunicationis.

4 De † nullitate autem processus post appellationē, & inhibitionem est text.expressus in c.Romana in c.non solum.de appell.in 6.& ad id multa iura, ad id facientia allegat Rot.prædicta 20.si post inhibitionem, & in eandem sententiam est Rot.65.si appelletur eod.tit.

Idem quoq; scribit Rot.31.si ab excommunica-
5 tione de appel. no. vbi Rota vult † quod si ab excōmunicatione vel reintrusione excommunicationis latæ, aut factæ propter contumaciam, quia pars rea noluit respondere libello, appelletur & auditori primo per iudicem appellationis inhibeatur, & post huiusmodi inhibitionem, primus iudex procedat processus est nullus. Nec obstat quod dicta reintrusio videatur alius casus, à prima excommunicatione, quia vt Rot.ibi dicit, non est verum.quinimmo idem casus cum negotio principali, saltem accessorie, quia si causa esset diuersa certe processus in vna non prohibetur per inhibitionē in alia, vt per Rot. vbi supra.

6 Federic.de Senis cons.119. dicit † quod attentata infra decennium ad appellādum, sunt nulla ipso iure quando appellatio iuste interponeretur. Māfr.
7 concl.83.qui concl.249.dicit † quod attentata contra ius commune sunt nulla ipso iure. allcg. Abb. c.consideremus col.1.de election.

8 Verum est quod † innouata post appellationem,

ab

ab interlocutoria non sunt nulla, sed veniunt reuocanda, sed post inhibitionem sunt nulla ipso iure. vt per Doct.in d.c.non solum. Manfr.concl.11. in definitiua vero ipso iure sunt nulla, secundum
9 prædicta, sed siue † in appellatione, siue inhibitione ad nullitatem ipso iure quidam requirunt in appellatione expressionem causæ vt per Franc.in c.cōsuluit num.9.de appel. vt si in appell. extraiudiciali non iustificetur, appellationis causa, idem sit Frāc. in c.dilecti.num.10.eod.tit. vt id intelligam, quod post appellationem extraiudicialem etiam, post inhibitionem sit probanda causa, sed & in iudiciali, post decem dies ad appellandum, & forsitan etiam ante.

10 Regula sit † quod innouata lite pendente valent, siue in iudiciali siue in extraiudiciali appellatione, vt per Dec.in c.consuluit de appel.in fi. & in c.dilecti de appellat. vbi limit. secunda inhibitione, & in excommunicatione & interdicto. ad hęc Dec. in c. dilecti num.21.& c.ad hæc, de appel.

SVMMARIVM.

1 *Processus factus per iudicem à quo, post inhibitionem, præsentatam, nullus est, & multa circa inhibitionem ibi latè.*

2 *Adeo inspicitur inhibitio, quòd in iis casibus attentata ante omnia non sunt reuocanda: tamen si post inhibitionem emanatam, illa euenerint, virtute inhibitionis, ante omnia, veniunt reuocanda.*

3 *Inhibitio est timenda, siue iusta, siue iniusta.*

4 *Ante inhibitionem requiritur aliqua cognitio, præsertim stāte appellatione, à grauamine ante diffinitiuam.*

5 *Casus, in quo inhibitio, non est aliquo modo concedenda, vide ibi.*

6 *In appellationibus extraiudicialibus, vt obtineatur inhibitio,*

bitio, probari debet causa appellationis, quia canonicæ debet esse inhibitio.

7 Quæ requirantur, vt canonica sit inhibitio.

8 Et si inhiberi non potest nisi lite contestata, vel assignato termino ad iustificandum, & impugnandum, tamen ex quo iudex recipit appellationem, potest etiam inhibere.

9 Inhibitio si præcedat à Papa, vel eius delegato, non requiritur causæ cognitio.

10 Iudex appellationis, triplicem causæ cognitionem præmittere debet, antequam principale negotium aggrediatur. vide ibi.

11 Quomodo procedet iudex circa cognitionem, causæ appellatæ.

12 Auditor datus in curia, in causa appellationis, statim inhibere potest iudici, à quo, secundum casum ibi propositum, vide ibi. & multa circa commissionem, & deuolutionem causæ.

13 In curia Romana, causæ semel deuolutæ, ad partes amplius non reuoluuntur.

14 Deuolutio per se habet citationem, & termini præfixionem.

15 Casus, in quo de æquitate, potest fieri inhibitio, nulla interposita appellatione, ibi.

16 Intimatio, nec vim citationis, nec vim inhibitionis habet.

17 Destructo principali, omnia destruuntur quæ sequuntur ex illo.

18 Auditor Cameræ, in quibus casibus, & quando statim inhibeat.

19 Iudex à quo, an possit procedere, non facta sibi verbali remissione, per iudicem ad quem in casu, in quo remissio fieri debet? distingue vt ibi.

20 Inhibitio facta ad friuolam appellationem, non operatur annullationem processus, quia friuola facta non impediunt.

21 Non attenditur quod fit, sed quod fieri debuit.

22 Appellatio manifeste friuola, priuat appellantem remedio appellationis.

23 Stant hæc simul, quod bene sit processum, & bene inhibitum, propter iustificationem, & causæ cognitionem.

24 Quæ appellatio manifeste dicatur friuola. ibi remiss. Multa manifesta dicuntur, quæ non sunt.

25 In actu irreuocabili, vt in tortura, ex sola appellatione, sine inhibitione, ligantur manus iudicis.

26 Auditor, quibus inhibere debeat.

27 Appellatione pendente, omnia debent esse in eodem statu, quantum ad litigantes, non quantum ad extraneos.

28 Non omnia, quæ fiunt lite pendente, etiam per ipsas partes, dicuntur attentari, nisi fiant in præiudicium dictæ litis.

29 Signatura placet, prout de iure semper concipitur, quando omnia petita non sunt concessibilia, vel quando aliquis articulus est dubius in iure.

30 Si committitur causa alicui cardinali, & postea per Papam, committitur alij cardinali, vltimus card. cui causa commissa est, non inhibet priori, sed eidem insinuat, seu denuntiat commissionem suam, quo facto, prior Card. non procedit, id enim habet usus inhibitionis reuerentialiter, similiter in auditore, cui commissa causa post Card. & idem in Cardinali, cui commissa causa quę erat commissa auditori, vide ibi.

31 Auditor, auditori debet inhibere, quia inter eos non seruatur respectus.

32 Causa semel commissa Cardinalibus, aliis Cardinalibus cõmittitur, inferioribus raro aut nunquam.

33 Commissio causæ non deuolutæ, debet fieri de speciali mandato, non per solam cancellariam alias auditor bene non procedit.

34 Ex sola intimatione non ligantur manus processantis.

35 Inhibitio licet possit fieri per iudicem ad quem, parte non vocata, tamen iudex id nunquam facit in curia, nisi parte citata, quòd declarat Rot. 24. nota licet inhibitio. de

dol. & contum. in antiq. vt ibi, & num. 37.

36 *In appellationibus extraiudicialibus, non est procedendum ad inhibitionem, ne quis priuetur iure suo.*

38 *Iudex, iudici ex mero officio non inhibet, nisi instante parte, quoad vero inhibitionem partis, secus est, cum & citatio idem operari videatur.*

39 *Quia requiritur aliqualis cognitio, ad iustificandam inhibitionem, bene erit, si pars citetur ad videndum inhiberi.*

40 *De stylo sacri palatij, post conclusionem in causa, non fit inhibitio per aliquem auditorem alteri, verum si fuerit expresse inhibitum & auditor, cui fuit inhibitum ferat sententiam, tunc talis sententia est nulla.*

41 *Post sententiam, prout in notula datam, non habet locum inhibitio, qui mos plerisque in locis hodie seruatur, secundum casum ibi diffuse propositum.*

42 *Iudex à quo, non tenetur expectare nisi intra. 10. dies, & postea potest procedere.*

43 *Inhibitio obtinet vim præcepti, ideo est timenda dic quòd si habet clausulam iustificatoriam, resoluitur in citationem, sin aliter potest peti reuocari, quia non est incipiendum à præceptis.*

44 *Per auditorem regulariter, non fit inhibitio in causa, nisi lite contestata, vel post datum terminum ad iustificandam, & impugnandam appellationem, quia tunc dicitur lis pendere.*

45 *Si concluſum sit in causa, coram aliquo iudice extra sacrum palatium, & appelletur, potest fieri inhibitio dicto iudici, ad instantiam appellantis, secus autem si coram aliquo auditore sacri palatij, quia post conclusionem, non potest fieri inhibitio.*

46 *Quando in aliqua causa spirituali vel prophana, est concluſum non potest inhiberi, licet sit appellatum à conclusione, & dati sint Apostoli refutatorij, & terminus assignatus ad sententiam audiendam, & alia vt ibi. quod seruatur in sacro palatio. Vnde multominus procedet inhi-*

inhibitio quoad aperturam sententiæ datæ prout in notula & vt ibi.

47 *Inhibitio licet fieri possit parte non vocata, intelligitur in appellatione iudiciali, secus in extraiudiciali.*

48 *Cardinalibus ob reuerentiam, nõ inhibetur, sed intimatur, quod habet vim inhibitionis.*

49 *Iudex ad quem, inhibere potest iudici à quo, parte absente, & non vocata.*

50 *De stilo palatij, nunquam inhibetur partibus in curiæ præsentibus à iudicibus nisi parte vocata, secus si sunt absentes, & alia infinita. vide ibi latissimè posita, secundum opi. diuersorum Doct. circa materiam inhibitionis, per totum capitulum vsq; ad num. 109.*

De inhibitione & eius materia. Cap. XXVIII.

1 CIrca inhibitionẽ sciendũ est † quod processus factus per iudicem, à quo post inhibitionem emanatã, & præsentatam est nullus, vt in c. non solum, & in cap. Romana de appell. lib. 6. & scribitur per Rot. 20. alias 130. si post inhibitionẽ de appel. no. vbi dicit quod adeo hoc est verum, quod si pars appellans post tacitè, vel expresse renuntiet appellationi, nihilominus habet locum prædicta propositio, idem dicens post appellationem, quod intelligitur à definitiua, & ante decem dies, & idem Rot. 31. alias 193. si ab excõmunicatione. appel. no. vbi reintrusio, & reaggrauatio excommunicationis post inhibitionem nulla est, licet fieri videatur per modum continuationis.

2 ¶Item † adeo inspicitur inhibitio quod in iis casibus in quibus attentata, ante omnia non sunt reuocanda, tamen si post inhibitionem emanatam il-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. МЕЧНИКОВА

ja euenerint, virtute inhibitionis verius ante omnia reuocanda, vt per Gemin. in c.non ſolum.§.illa vero num.6. & ſeq.appell.6. & aduertit Veſtrius lib.8.in tit.de attentatis pag.mihi 154. quia vt ibi
3 dicit † inhibitio eſt timenda, ſiue iuſta ſiue iniuſta. Vnde ipſe reprehendit iudices, qui ſtatim non cognita qualitate appellationis, inhibent etiam vbi ex inſpectione appellationis, appareat illam fuiſſe interpoſitam in caſu à iure prohibito, quod facere non debent, niſi præcedat ſummaria cognitio an appellatio veniret recipienda d.cap.Romana. §.ſin autem poſt ſententiam. Caſſad. de reſcrip. deciſ.10. num.4. Gemin. in d.c.non ſolum col.fin. & propter vim inhibitionis dubitabilis erat ille caſus in Rot. 65.alias 461.ſi appelletur.no.hoc eſt ſi appelletur à grauamine ante definitiuam, & non deferatur appellationi, & committatur cauſa appellationis alteri auditori, qui ſeruatis ſeruãdis inhibet primo auditori, & inde pronuntiat male appellatum, & bene proceſſum, & cauſam eidem remittit, à qua pronũtia appellatur, ſed non defertur appellationi, inde cauſa commiſſa alij auditori ante inhibitionem, primus iudex concludit & profert, definitiuam. inſtatur ſuper attentatis, & ſcribitur vt ibi.

4 Vnde non ſine cauſa † aliqua cognitio, vt prædixi ante inhibitionem requiritur, & præſertim ſtante appellatione, à grauamine ante definitiuã vt ſcri-
5 bit tex. in c.non ſolum ſupra allegato. & ideo † ſi appelletur in partibus ad Pontificem, ab aliqua exe cutione ſuper tribus conformibus, vel aliter re iudi cata, quia non conſtat de poteſtate dicti executoris. vel ſi conſtaret, quia per executorem exceditur modus ſuæ authoritatis, & quod hæ ſententiæ latæ fuerunt per falſa inſtrumenta, ſi committatur cauſa talis appellationis alicui auditori ſacri palatij, & petatur ante omnia inhiberi, prædicto executori ne

ad

ad vlteriorem executionem procedat, hæc inhibitio niſi de præmiſſis aliqualiter conſtiterit, nõ eſt aliquo modo concedenda, vt ſcribitur per Rot. 45. ſi appelletur de appel. in no. alias 346. Ex qua deciſ. quoq;
6 notandum eſt † quod in appellationibus extraiudicialibus vt obtineatur inhibitio probari debet cauſa appellationis, canonica enim debet eſſe inhibi-
7 tio vt textus dicit in d.c. non ſolum, quæ † vt ſit canonica primo requiritur, quod appellatio interpoſita ſit ex probabili cauſa, & ea, quæ ſi probata foret deberet legitima reputari cap. vt debitus, & c. paſtoralis de appel. ſecundo requiritur quod per appellationem negocium deuolutum fuerit ad iudicẽ, ad quem, & quod is recepta huiuſmodi appellatione ex cauſa probabili incipiat cognoſcere, an cauſa huiuſmodi ſit vera, vt his obſeruatis iudex inhibeat, & erit canonica inhibitio poſtquam nihil valet, vt in d.c. Romana. c. quod ſi obiiciatur, & c. non ſolum. §. illa, vt p Rot. 58. ſi appellatur. alias 412. de appel. no. ad hæc videnda eſt. Rot. 6. nota quod per audi-
8 torem alias 44. appell. aut. vbi dicit † quod etſi non poſſit inhiberi, niſi lite conteſtata, vel aſſignato termino ad iuſtificandum, & impugnandum, tamen Io. Mon. dicebat quòd ex quo recipiebat appellationem inhibere poterat, & ibi additio Rotas concordantes allegat. & vide Rot. 68. ſciendum, alias 272.
9 appell. ant. Plane † ſi inhibitio à Papa procedat, vel ab eius delegato nõ requiritur hæc cauſę cognitio ſec. Machel. patroc. 8. poſt Franc. quem allegat, ſed forſitan id eſt verum, quando de ſpeciali mandato Papæ cauſa committatur, non autem per vicecancellarium, quia is contra ius ſine ſpeciali mandato reſcribere non conſuetit Rot. 3. aliàs 11. fuit dubitatum. appel. not. Et dicit additio ad dictam
10 Rot. † quod iudex appellationis triplicem cauſæ cognitionem premittere debet, antequam princi-

pale negotium aggrediatur: prima an sit appellatũ, & an sit talis appellatio, quę deuoluat, puta quia sit interposita infra decem dies, & an in scriptis. Item an ex causa rationabili, & si in hoc iudex malè fuerit arbitratus, puta quia friuola erat causa expressa in appellatione, vel econtra potest ab eo appellari, vnde consueuerunt appellantes portare instrumentum sententię à qua extitit appellatum, vt ita appareat appellatum infra decem dies, & instrumentum appellationis, per quod iudex cognitionẽ appellationis recipiat, quo facto iudex inhibere poterit inferiori, non tamen poterit adhuc de principali causa cognoscere. Vnde secunda causæ cogni-
11 tio secundum additionem prędictam est, † quia citabit appellatum, nisi esset casus in quo esset citatus à iure, vt in cap. sępe. de appellat. quę citatio habet vim litis contestationis cap. Raynaldus vers. dilectus. de testam. qua contestatione facta recipiat probationes appellationis super veritate grauaminis, vel oblatione probationis, vel super delatione, & altero ipsorum probato pronũciabit se iudicem appellationis, & remouebit grauamen: & si aliquid est innouatum reuocabit illum per modum nullitatis, & attentati: & dicet se debere in principali procedere. Tertia cognitio secundum Rotam prędictam est, quia post prædicta iudex citabit partes ad principale negotium, & assumet causam in eo statu, in quo erat remoto grauamine, vt dicit notari per gl. in d. cap. sæpe. Si vero appellans non probaret alterum istorum, tunc iudex ad quem remittit ad iudicem, à quo, sed de stilo causa remanet in curia. Hodie plerunque proceditur per commissionem, & decernũtur citatorię, & inhibitorię, & post assignatur terminus ad iustificãdum, & impugnandum. Quidam quoque faciunt citari ad videndum inhiberi, quę citatio habet vim inhibitionis si est iustè

iustè inhibendum, etiam si post iudex non pronuntiet inhibendum, vel aliter non inhibeat, cum sit citatio ad causam clem. fin. vt lit. pend.

¶Et iuxta prædicta dicit Rot. prędalle. 3. quod fuit
12 conclusum per omnes dominos, quod † auditor datus in curia in causa appellationis cũ negotio principali, siue ante sententiam, siue post fuerit appellatum in partibus statim inhibere potest iudici à quo, dummodo auditori constet appellatum, & per appellationem causam ad curiam deuolutam, vel si appellationem recipiens tanquam deuoluentem incipiat de veritate cognoscere, aliàs non, quia antea super principali negotio, Iurisdictio non censetur fundata cum interim super exceptione, quę habetur in d. c. Romana. 8. si verò vocatis valeat disputari. hoc est, vtrum causa sit deuoluta an non, & an inhibendum an non: quia causa debet remitti ad iudicem à quo si non fuerit deuoluta, nisi partes contentę sint quod omisso appellationis articulo cognoscatur de negotio principali, quod verum puta additio ad d. Rot. 3. in iudice, qui per querelam adiri potest, non autem in alijs, vt in metropolitanis, cuia coram eis non potest omissio tali articulo de causa tractari, sed videri debet bene an male fuerit appellatum, quia hac ratione cõfringerentur appellationes multæ ad eludendos ordinarios, vt quo-
13 que fallit † in curia Romana, in qua semel inuolutæ causę ad partes non reuoluuntur: & ideo dicit Rot. prædicta tertia, quod nisi prędcedat talis causæ cognitio, vel reperiatur causa deuoluta commissiones tales non bibunt iurisdictionem sine speciali mandato Papę, quia vicecancellarius super talibus non habet authoritatem, quia contra ius esset. Sed & de rigore iuris dicit Rot. predicta, quod si de speciali mandato in Romana curia cõmittatur causa appellationis cum potestate citandi ad partes nõ

ante inhibendum esset iudici à quo, quam decreta esset citatio ad dicendum cõtra commissionem, vel dicendum quare non debeat inhiberi, licet de stilo curiæ dicat ibi seruari contrarium præsertim si post definitiuam sententiam dicatur appellatum, quia ius per se inhibet in tali casu, & fundatur talis stilus in ratione, quia Papa concedens citationem ad partes intellexit, quòd causa vt auocata maneret in curia, etiam si non esset deuoluta: quia
14 †deuolutio per se habet citationem, & termini præfixionem, vt in c. sæpe, & in cap. cordi de appella. lib. 6. & tamen scit appellatum, vt & quando causam auocat scit causam pendere corã iudice à quo auocatur, quod si pronuncietur benè processum, causa remanet in curia, sed an penes eundem audi torem? videtur quod non, quia in euentum conditionis si malè fuerit processum apud se remanet nisi causa commissa sit appellationis & negotij principalis, non appellationis cum negotio principali. Sed vlterius scribit dicta Rot. 3. hoc est, quod etiam nulla stante, siue interposita appellatione, & commissa causa principali cum potestate citandi ad partes de speciali mandato, & decreta citatione
15 licet non executa, † potest inhiberi de æquitate, quia in casu præcedenti idem recipiebatur non obstante quod de sumptione dici posset, & tamen propter appositionem manus Papæ & aduocationem causæ à quocunque æquum est quod inferior de cætero in huiusmodi causa se non intromittat, præsertim cum totus tenor commissionis causæ de qua agendum est inhibitioni fiendæ inseritur, immo secundum aliquos, vt Rot. ibi dicit de quo ego alias, simplex intimatio, quæ induceret perfectam notitiam prædictorum ex uiris dispositione inhibet, quamuis de hoc à quibusdam magnis uiris dubita
16 tum esse dicat, quia †intimatio nec vim citationis,

nec

nec vim inhibitionis habeat, sed & si in eodem instanti inhibitio cum citatione emanaret non posset inde notari grauamen, nec tolleretur per hoc defensio parti, quia sumptio postea opposita in termino bene inficeret inhibitionem, & citationem sicut
17 commissionem: quia † destructo principali omnia destruuntur, quæ sequuntur ex illo. Hæc quo ad appellationes & iudices de partibus. in causis verò,
18 appellationum interpositarum † ab auditore cameræ vel alijs iudicibus in curia existentibus etiam ante sententiam, & commissionem in Palatio statim citata parte ad dicendum contra commissionem auditor inhibet, quia sacrum palatium nunquam causas huiusmodi ad eos remittit, etiam si pronunciatum fuerit benè processum, & malè appellatum exceptis dominis Cardinalibus, & coaudi toribus sacri palatij, quibus si pronunciatum fuerit benè processum, seruatis tamen tribus terminis antea consuetis, ante quorum terminorum obsecrationem nunquam inhiberetur per auditorem sacri palatij personis prædictis, & hoc si causa appellationis à Cardinale committatur auditori sacri palatij, cum id nunquam, aut raro contingat secundum Rot. ibi in fine.

¶ Priusquam à Rota prædicta recedã, non prætermitto q. quam tangit additio fin. ad dictam Rotã, hoc est, si in casu, in quo remissio fieri debet: puta, quia appellatio à grauamine non fuit iustificata
19 sec. capit. vt debitus. de appella. † an iudex à quo procedere possit non facta sibi verbali remissione per iudicem ad quem, & distinguit ibi illa additio, quòd aut iudex à quo non detulit appellationi, & tunc cum finita sit causa appellationis statim potest de principali cognoscere, quam non sit facta verbalis remissio, etiam si iudex appellationis pendente ipsa appellatione inhibuerit ipsi iudici, à quo ne

in

in causa procedit, aut iudex à quo detulit appellationi, tunc quia per hoc abdicauit à se iurisdictionem necessaria erat verbalis remissio alleg.cap.cum appellationibus.de appellat.lib.6.

¶Quòd si friuole appelletur, & ad friuolam appellationem inhibeatur iudici à quo fuit appellatum, qui non obstante huiusmodi friuola appellatione dederat reputationes, & post inhibitionem
20 procedebat, † inhibitio non operatur annullationem processus, quia talia friuolè facta non impediunt, vt per Rot.decis.58.si appelletur.de appella.no.aliàs 412. quia talis appellatio per iudicem ad quem non erat recipienda, & recepta non attendi-
21 tur,quia † non attenditur id quod fit,sed id quod
22 fieri debuit,quinimo † appellatio manifestè friuola priuat appellantem remedio appellationis,clem. si ante, de dol. & contumac. vnde multò magis inficit prosecutionem illius, & facit quia, vt ibi Rota dicit ad reuocationem attentatorum debet probari de veritate causę appellationis, quæ hic probari nõ potest,cum sit friuola manifestè, vt nec ex causis superuenientibus talis appellatio iustificari possit. Vnde fuit consultum,quod secundus Auditor, aut non inhiberet examinato negotio, aut inhibitionẽ factam reuocaret, vel processum benè, & malè appellatum pronuntiaret : per quam tamen pronuntiationem non validaretur processus post inhitionem si fuisset canonicè facta, sed benè ante, quia
23 † stant hæc simul quod benè sit processum, & benè inhibitum propter iustificationem, & causæ cognitionem.

¶Nõ obstat, quod iudex appellationis grauaminis cum primum incepit cognoscere de causa appellationis grauaminis ibi potest inhibere, quia id procedit quo ad inhibendum, sed si inhibitio non fit canonica, nihil agitur, vt per Rot. prę alleg.581

&

& probat tex.in d.c.non solum.

24 Quæ autem † manifestè friuola appellatio dicatur, scribitur per Io.And.in d.clem. si ante.de dol. & contum. Multa enim manifesta dicuntur, quæ non sunt, vt scribitur in cap. consuluit. extra de appellat.

¶Licet autem,vt supra diximus,quod ad hoc,vt per appellationem ante definitiuã requiratur inhi-
25 bitio iudicis,ad quem † tamen in actu irreuocabili, vt in tortura ex sola appellatione sine inhibitione ligantur manus iudicis.l. si quis prouocatione. C.de appellat. Bald.in l.generaliter.§.licet iuramento.C.de reb.credit.& tangit additio ad Rot.58. supra alleg.Sed quoniam in practica multa circa hoc dici possunt; ideo pro nunc prętermitto.

26 † Inhibere autẽ debet Auditor illis, qui veniunt ad causam, siue illis, qui habent interesse, siue pos-
27 sunt prę iudicare liti: vt in simili dicimus,quòd † appellatione pendente omnia debent esse in eodem statu, quantum ad litigantes,non quantum ad extraneos, vt not.in l.creditor. §.mãdatorem in prin. ff. mand.cap.Romana. §. in aliam appellat.lib.6. & per Rot.2.nota. quòd vbi auditor vt lit.penden. aliàs 58. Iuxta hæc dicit Staphil. se practicasse vnã commissionem, quæ talis petebatur,vt constito de re iudicata mandaretur eidem auditori taxari fructus, & expensas. Item quod procederet super attentatis.Et quod inhiberet tam parti contrarię,quã etiam iudicibus & colonis, ne aliquid innouarent lite pendente : & in pede commissionis erat additum de non innouando, videlicet in prę iudicium
28 litis dictæ, quæ clausula ideo apponitur, † quia nõ omnia, quę fiunt lite pendente,etiam per ipsas partes dicuntur attentari, nisi fiant in præiudicium dictę litis. Et si continuaretur possessio, vel reformaretur stante turbatione,& quod signatura dixit placet

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНАУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

eet prout de iure, de qua ſignatura dicit ſe miratum Staphil. quia omnia prædicta erant de iure: ſed dicit Staphileus, quod talis ſignatura habuit reſpectum ad inhibitionem petitam fieri colonis, quibus non videbatur inhibendum, quia non litigabant. Item contra, quia omnibus debet inhiberi per quos liti præiudiciũ afferri poteſt, vt dicit ſenti
29 re Rotam 58. nota, quòd vbi auditor in antiq. † ſignaturam placet prout de iure ſemper concipitur, quando omnia petita non ſunt conceſſibilia, vel quando aliquis artificibus eſt dubius in iure, vt per Staph. in titu. de commiſſ. lit. iuſtit. § citatio perſonalis num. 14. pag. 133.

30 ¶Si quando † committitur aliqua cauſa alicui Cardinali, & poſtea per Papam committitur alij Cardinali, certè vltimus Cardinalis cui cauſa talis commiſſa eſt non inhibet priori Cardinali, ſed eidem inſinuat, ſeu denunciat commiſsionem ſuam, quo facto prior ille Cardinalis non procedit, id enim habet vim inhibitionis reuerentialiter vt per Rot. fin. nota, quòd quando de dol. & contum. in aut. aliàs 712. Vt ſi auditori poſteriori loco committatur cauſa, quę Cardinali prius commiſſa fuerat: tunc enim auditor denuntiat, ſiue inſinuat ſine inhibitione tali Cardinali, quę denuntiatio vim habet inhibitionis, vt contra ſi Cardinali cauſa cõmittatur, quę prius commiſſa erat auditori, certè ex ſola denuntiatione ſine inhibitione propter reuerentiam defertur, vt per Rot. 25. & eſt ſciendum. de
31 dol. & contu. in antiq. aliàs 619. Sed † auditor auditori debet inhibere, quia inter eos non ſeruatur talis reſpectus, vt per d. Rot. fin. nota, quòd quãdo, de dol. & contuma. in no. Sunt tamen qui dicunt, quòd cauſa ſemel commiſſa Cardinali nunquam reuoluitur ad inferiorem, vt cauſa ſemel in curia commiſſa, vel in ſacro palatio inde non recedit,

vt

vt per Rot. 23. in fin. aliàs 237. voluerant in no. Et Rot. 3. fuit dubitatum aliàs 11. in fine de appellat.
32 no. dicit, † quòd cauſa ſemel commiſſa Cardinalibus, alijs Cardinalibus committitur, inferioribus verò raro, aut nunquam. Et not. quòd Aegid. deciſ.
33 747. dicit, quòd † commiſſio cauſæ non deuolutæ debet fieri de ſpeciali mandato, non per ſolam cancellariam, aliàs auditor benè non procedit. Aliàs autem non ſufficit ſolum in timore, ſiue denuntia
34 re ſine inhibitione, † quia ex ſola intimatione nõ ligantur manus alias proceſſuris, vt ſcribit deciſ. Rot. 25. & eſt ſciendum de dol. & contuma. in no. Aegid. deciſ. 322. Item quod intimatio: & propterea dubitatum fuiſſe à magnis viris contra illos, qui contra aſſerebant ſcribit Rot. prealleg. 3. fuit dubitatum. Intimatio autem quid operetur in appellationibus extraiudicialibus aliàs me dixiſſe puto.

Inhibitio licet fieri poſſit per iudicem ad quem parte non vocata, vt per Ioan. And. & Archid. in c.
35 Romana, de appellat. lib. 6. † tamen iudex id nunquam facit in curia, niſi parte citata, vt per Rot. 24. nota licet inhibitio. de dol. & contu. in aut. vbi id declarat verum eſſe in appellationibus iudicia-
36 libus. Subdens, † quod in extraiudicialibus non eſt procedendum ad inhibitionem, ne quis priuetur iure ſuo, de quo puto me aliàs ſcripſiſſe. Id vero quod de obſeruantia curię Romanę diximus,
37 † procedit quotieſcunque partes in curia ſunt præſentes, nanque ſi ſint abſentes ius attenditur non conſuetudo, vt procedi poſſit, vt per Rot. 26. nota dic, vt lit. pend. in aut. aliàs 825.

38 ¶Iudex † verò iudici non inhibebit ex mero officio parte non inſtante, quo ad inhibitionem verò partis, ſecus eſt: quippe cum & citatio idem operari videatur, vt per Aegid. deciſ. 157. auditor. Et quia

requiritur

39 † requiritur aliqualis cognitio ad iuſtificandã inhibitionem certè bene fiet ſi pars citetur ad videndũ inhiberi, de quo latiſ. per alleg. Marſ. ſing. 490.

40 ¶Notandum preterea eſt † quòd de ſtilo ſacri palatij eſt, quod poſt concluſionem in cauſa non fit inhibitio per aliquem auditorem alteri, verum ſi fuerit expreſsè inhibitum, & auditor cui facta eſt inhibitio ferat ſententiam, tunc talis ſententia eſt nulla, idque teneri à maiori parte auditorum ſcribit Rot. 29. de ſtilo. de dol. & contuma. in antiq.

41 Sentit ergo, † quòd poſt ſententiam, prout in notula datam, qui mos pleriſque in locis hodie ſeruatur non habet locum inhibitio. Ecce enim quidam appellauit talem eſſe hæredem & immittendum in poſſeſſionem, appellatur coram honeſtis perſonis ad Pontificem. Interim in partibus is, qui reportauit ſententiam pro ſe obtinuit ſupplicationẽ quod conſtito de re iudicata ex Aegidiana exequeretur: appellans ſuper hoc executiuo comparuit coram iudice dato ſuper talis ſententię executione quouſq; profertur ſententia, prout in notula. Iis qui appellauit ad Pontificem timet de ſententia contra ſe vellet imputare inhibitionem ante aperturam ſententię, vel ſaltem eandem præſentare ad impedien dam executionem. Cum hæc omnia facta ſint pendente cauſa appellationis ad Pontificem, licet ea adhuc non commiſſa, aut aliter introducta, & tamen non pręuenta per petentem executionem: & videtur, quòd talis inhibitio non debeat committi, & commiſſa non afficiat, quia aut talis erat conceſſa ad plenam & manantem omnia, & non debuit concedi, quia erat iam concluſum in cauſa & proceſſum ad ſententiam, aut omnia non narrauit, &

42 eſt ſurreptitia: & † iudex à quo non teneant expectare niſi infra decem dies, & poſt poterat procede-

43 re. Et ſi dicatur † inhibitio obtinet vim pręcepti;

ideo

& ideo eſt timendum reſpondetur, quòd ſi habet clauſulam iuſtificatoriam reſoluitur in citationẽ, ſin aliter poteſt peti reuocari, quia non eſt incipiendum à præceptis, vt ſcribitur in l. de pupillo. §. meminiſſe. ff. de ope. no. nunc. & per Lancellot. in practi. ſua in tit. de citat.

Rot. 6. nota quod per auditorem de appellat. in

44 antiq. dicit præterea, † quod per auditorem non fit inhibitio regulariter in cauſa, niſi lite conteſtata, vel poſt datum terminum ad iuſtificandum, & impugnandum appellationem, quia tunc dicitur lis pendere alleg. cap. ex parte, de verb. ſig. iun. cap. fi. vt lit. pend. in clem. licet Io. Monach. dicat quòd iudex, qui appellationem recepit poteſt inhibere, licet lis conteſtata non fuerit in cap. romana ſuper verb. inhibere, de appel. lib. 6.

Sed Rot. 30. nota quod ſi aliqua cauſa alias 747.

45 de dol. & contuma. in antiq. dicit quòd † ſi aliqua cauſa eſt coram aliquo iudice extra ſacrum palatium, & ſit cõcluſum coram eo, & appelletur ab eo, quod nihilominus poteſt fieri inhibitio dicto iudici ad inſtantiam appellantis: ſecus autem ſi coram aliquo auditore ſacri palatij, quia poſt cõcluſionem inhibitio fieri non poteſt. Rot. 66. nota quando

46 aliàs 674. appellat. in antiq. dicit, † quod quando in aliqua cauſa ſpirituali, vel prophana eſt concluſum non poteſt inhiberi, licet ſit appellatum à concluſione, & dati ſint apoſtoli refutatorij, & terminus aſſignatus ad ſententiam audiendam, & appellans impetrauerit auditorem, qui impetrat ſuam commiſsionem, auditor à quo appellatum eſt poteſt proferre ſuam ſententiam, & ita dicit ſeruari in ſacro Palatio, vnde multo minus procedet inhibitio quoad aperturam ſententię datę, prout in notula, vel ſi pars prætendat ſe grauari ex eo, quod ita data fuerit & non apta, cum alias de iure modus

iſte

iſte ſuſtineri poſſit, vt per Bal. in l. 1. in fi. C. de ſent. ex breuic. recit. & aliàs ſcripſi. Nota præterea circa
47 prædicta † quod licet inhibitio fieri poſſit parte nõ vocata in appellatione iudiciali: ſecus ſi extraiudicialiter, vt per Rot. 24. licet inhibitio alias 615. de
48 dol. & contu. in aut. Itẽ Cardinalibus ob reuerentiam non inhibetur, ſed intimatur, quod habet vim
49 inhibitionis. Item iudex ad quem inhibere potest
50 iudici à quo parte abſente non vocata. Item † de ſtilo palatij nunquam inhibetur partibus in curia præſentibus à iudicibus, niſi parte vocata, ſecus ſi ſunt
51 abſentes. Item † inhibitio poſt concluſionem in cauſa fieri non debet, attamen ſi facta eſt ſententia per auditorem poſt ipſum lata erit nulla. Inhibi-
52 tio † poſt concluſionem in cauſa fieri poteſt iudici in partibus ad inſtantiam appellantis: ſecus ſi cauſa ſit coram aliquo auditore ſacri palatij. Item ſeruatur de ſtilo palatij, quòd Cardinalis non inhibet alij Cardinali, ſed intimat, vt de his late à Rot.
24. vſque ad fin. de dol. & contum. aut. per illum ti-
54 tulum. Item † nota, quòd inhibitio ſolum faciẽda eſt venientibus ad cauſam, vel ijs, qui poſſunt præiudicare cauſæ, vt per Rot. 2. nota. quod vbi auditor aliàs 58. vt lit. pend. antiq.

55 Aduertẽdum † ergo eſt circa inhibitionem, quia vbi non eſt canonica effectum ſuum non operatur, vt vltra prædicta ſcribit Felyn. in cap. dilectus filius 2. col. fi. de reſcript. Doct. in cap. romana. 8. quod ſi obijciatur de appella. in 6. Alex. conſi. 9. li. 4. Aegid. deciſ. 239. in cauſa domini Guilielmi cum alijs alleg. per Pariſ. conſi. 108. de bono. col. 2. lib. 1. Et di-
56 cit ibidem † Pariſius, quod vbi inhibitio apparet friuola, & emanaſſet ratione friuolæ expreſſionis, & non veræ, quo caſu non reddit proceſſum iudicis à quo nullum, vt deciſ. 58. de appellat. in no. Rot.
57 eſt † cum ſit nulla non ligat manus iudicis à quo,

vt per Franc. in cap. ne captandæ in gloſſ. fi. de conceſſ. præb. lib. 6. & per Bellem. dicit. deciſ. 239. Ab-
58 bat. in cap. 2. in 4. not. de reſtit. in integ. Et † vbi inhibitio ſit ſurreptitia omnia, quæ illius cauſa facta fuerint veniunt reuocanda cap. cæterum c. ſuper literis de reſcript. iunctis not. in cap. 1. & 2. vt lit. pend. vt à fortiori inhibitio ad reſcriptum ſurreptitium non debeat impedire proceſſum ad vlte-
59 riora, vt per Pariſ. vbi ſupra. Vnde † ibidem infert Pariſius, quod ſi ſententia lata fuerit ſuper poſſeſſorio quæ ex conſtitutione, quod ſententia lata ſuper poſſeſſorio mandatur executioni, & ita fuerit executa poſt inhibitionem emanatam non debet talis executio reuocari per modum attẽtati, quia licet ſimus in caſu in quo in poſſeſſorio datur appellatio, non datur ad effectum retardandæ executionis, vt periura, de quibus ibi, & per Capell. Toloſ. deciſ.
60 500. Item † fuit quæſitum vbi quod in caſibus in quibus permittitur appellatio, retardatur executio, & ideo inhibitio procedet. Vlterius dixit Pariſ. ibi-
61 dem, quòd † in iſtis ſentẽtijs poſſeſſorijs in quibus non datur appellatio executio fieri poteſt etiam intra decem dies, & non dicitur attentatum.

62 ¶† Item inhibitio circa vnam cauſam non impedit, nec operatur quoad aliam, vt per Rot. 31. appellat. no. Pariſ. conſi. 108. col. 2. ſuprad. vbi allegat not. in cap. ſuper eo, & in cap. ad hæc. de appellat.

63 ¶† Aegid. deci. 157. auditor dicit in hęc verba. auditor poteſt inhibitionem quam coauditor à quo ad eum fuit appellatum, fecit intimare ad partes non tamen inhibere, vt tamen id, quod de intimatione diximus non habeat dubium, quoad inhibitionem vero ſit diſtinguendum, quia aut vult inhibere in tota cauſa, & tunc non poteſt niſi periculum immineret, quia non habet iuriſdictionem in principali niſi in euentum, aut vult ſimpliciter inhi-

НАУЧНА БИБЛИОТЕКА ОНЛАЙН - ЛЕВСКИ-СМОЛЕНСКИ

bere ne aliquid in prejudicium iurisdictionis talis, quam habet in lite, quę coram eo pendet attentetur,& tunc potest, quia lis censetur licet talis, qualis coram eo pendere citatione ab eo decreta & executa:& ita iustum est tunc nihil attentari vt prius.

64 ¶†Appellatum fuerat ad Pontificē,& Pontifex delegauerat causam gubernatori Perusino, vel forsitan is processit vt ordinarius, vel forsitan, quia auocauit causam ad se, quod videtur eidem licere ex consuetudine. & dum fit processus auditor Camerę inhibet gubernatori, quo non obstante gubernator procedit ad sententiam non potest instari pro reuocatione attentatorum ratione inhibitionis auditoris cameræ.†Quia auditor cameræ nō potest inhibere delegato Pontificis.†Quia auditor cameræ nō debet se intromittere de causis extra Romanam curiam ad Papam deuolutis, vt per Rot. 336. in no. quia siue teneamus quod auditor cameræ habeat iurisdictionem ordinariam, vt per Cardin. in clem. 1.q.11.de re iudicat. siue teneamus, quod sit simplex delegatus, vt per Rot. vbi supra non potest inhibere delegato à Pontifice, quia is respectu causæ sibi commissæ est maior quocunque ordinario cap. studuisti: de offi. delegat.

67 ¶†Item quia quando Papa aduocauit ad se aliquam causam, & alij eam commisit ad Papam semper reuertitur,& alius de ea se non potest intricare, vt per Dec. consi. 137. & latissime hæc deducuntur per Alciat. consi. 406. hac in causa.

68 ¶†Delegatus si inhibeat delegato reuocatio fit per modum attentati, vt per Manfred. concl. 28. vbi alleg. Rot. dec. 569. in antiq. in quo attendetur potentior iurisdictio, reuocatio,& surreptio.

69 ¶†Nota quoque decis. Aegid. 157. auditor, vbi vult, quod inhiberi possit ad partes ne lædatur sua iurisdictio non vt si non in euentum.

Nota

70 ¶† Nota circa materiam attestationum, quod in literis gratiæ, quia euenire potest, quòd timeatur, quod literis expeditis aduersarius se intrudat in possessionem fit attestatio literarum per auditorem cui causa sit commissa, quod si expediantur potest inhiberi sub pœna attentatorum. vide Rot. 16. alias 75. de testati. ant.

71 ¶†Aliquando euenit quod citatione emissa contra aliquem ad dicendum contra commissionem,& ad videndum inhiberi, vel aliud fieri iuxta commissionem intra aliquem terminum citatus protestatur nihil fieri debere pendente termino, certe de iure talis protestatio videtur recipienda, quia pendente termino officium iudicis conquiescit. l. siue pars. C. de dila.†Tñ quia si iudici videatur ex causa terminus potest reuocari, vel abbreuiari. Rota paruipē dit talem protestationem nisi allegetur aliquid multum releuans, tunc enim solent remittere terminū ad domum, & ibi audire partes alias passim inhibent, & procedunt tali protestatione non obstante. †Licet extra Rotam, & coram inferioribus iudicibus talis protestatio attendatur, vt hęc refert additio ad Rot. 2. alias 33. quando committitur nume. 29. de rescript. in no. & subdit ibi illa additio, quod fuit decisum in vna Tolletana matrimonij, vbi auditor cameræ virtute commissionis mādantis principaliter inhiberi Rotę constito, quod causa criminalis prejudicaret ciuili inhibuerat Rotæ,† Quod licet auditor cameræ non potuisset isto casu inhibere sine causæ cognitione, quia commissio principaliter emanata erat ad inhibēdum cum clausula constito, tamen parendum erat inhibitori propter facilitatem reformandi commissionem.

75 † Item quod resolutum fuit in eadem causa, quod licet causa criminalis pēderet ad instantiam fisci non impediebatur processus in causa ciuili, ni

N ij si ad-

si aduersarius adhereret fisco, & alleg. not. in l. rerum amotarum. ff. rer. amot.

76 ¶†Nota quòd si committaur articulus grauaminis, & deinde fiant mille commissiones, quod subintelligitur in euentum, quod primus iudex grauauerit: & ita intelligitur inhibitio, quod & verum est si committatur causa grauaminis vna cum toto negotio principali, vt per Rot. 23. voluerunt alias 237. rescrip. nouis, & per Fel. in c. causam quæ nu. 36. de
77 resc. †Tamen si cõmittatur causa grauaminis, nec non causam, & causas, quam, & quas habent, & mouent, habere, moueréque intendunt super tali re per indirectum, & sub inuolucro uerborum committitur æque principaliter. & sic per modum etiã auocationis negotium principale, etiam quando causa esset penè instructa, vt per addit. ad d. Rot. 23. nu. 3. & per Gomes. de infirm. resid. q. 34. nu. 4.
78 †Et ideo si inhibeatur etiam post conclusionem in causa afficit, vt per additionem prædictam quod non putarem procedere ante aperturam notulæ iam latę, vt moris est: & talis modus in curia habet illum effectum quod absque eo, quod cognoscatur ante omnia de grauamine cognoscitur de negotio principali, quod forsitan affert præiudicium parti cuius interest grauaminis causam cognosci ratione expensarum passarum, & ibi vide de materia late per illam additionem.

79 ¶†Item nota, quod iudex ecclesiasticus inhibere potuit iudici seculari ne procederet super causa dependente à causa coram se vertente, ne processus intricetur sine citatione, & causę cognitione, quia est quædam declaratio potius quam dispositio. Lapus alleg. 63. late Rui. cons. 61. lib. 5. ver. nono vide
80 tur. vbi dicit, † quòd iudex laicus eo ipso quod scit causam pendere coram ecclesiastico debet absque inhibitione supersedere. & quod sufficit intimatio ad

ad inferiorem, quia solet vim inhibitionis, & in re-
81 sponsione ad hoc argumentum dicit †quod quæ dixit de inhibitione parte non citata procedit quando iudex, id faciet ex officio non parte instante. Item quod non procedit vbi tertius mouet litem præiudicialem.

82 ¶†Item nota, quòd petenti committi inhibitionem sub censuris, & pœnis datur solùm signatura de inhibitione sub censuris, quia non debet quis duplici contritione conteri cap. at si clerici, in fi. de iudic. nisi sit maxima contumacia, vel materia grauissima, tunc enim datur etiam sub pœnis. ad quod bene facit tex. in cap. quoniam frequenter. in fin. vt lit. non contesta. ita videlicet vt alterutra pœna, quę magis timeri debeat iudex à principio sit contentus ad alteram, nihilominus processurus si hoc meruerit proteruitas contumacis: additur etiam, & de bra
83 chio seculari, prout de iure. †Nam quãdo iudex ecclesiasticus fecit quod potuit, nec habet vltra quòd faciat inuocabit brachium seculare, vt per Oldra. cons. 89. episcopus, quia nisi diceretur de inuocatione brachij secularis iudex in tali causa commissarius id facere non posset, vt hęc scribit Io. Staphi. in titu. de commis. lit. iu. §. quando quis pag. mihi
84 115. †Et ibi subdit, quòd quando petitur inhiberi sub pœna excommunicationis, si inter eos quibus est inhibendum adsint episcopi, vel superiores prælati, tunc ponitur quoad eos sub pœna suspensionis non excommunicationis. defertur enim illis in pœnis imponendi ex quibus, vt ibi ille subdit istę censuræ ab initio moderatè sunt concedendæ.
85 †Et ex dictis in fine ibidem per Staphil. notari potest, quòd quando literæ inhibitoriæ diriguntur Regi verbis inhibitio est modificãda, hoc est exhortantur, vt in clem. 1. de testi. ibi reges eosdem, & principes in domino exhortamur.

86 ¶†Nota quòd si iudex ad quem inhibuit iudici à quo, & post causa est deserta iudex à quo p̃t exequi, non obstante illa inhibitione, quæ etiam argum. not. per Bartol. in l. si contra. C. de appel. & con-
87 tu. † Inhiberi quoque solet Bullatoribus, & alijs officialibus ne literas super gratijs expectatiuis antequam processus desuper decreti aut fulminati fue-
88 rint tradere præsumant. † Quia in beneficialibus literæ expeditæ habentur loco tituli, vt per Compostel. in cap. constitutus ad fin. de rescript. Felyn. in cap. in nostra, in verbo titu. de rescrip. & per Staphil. in titul. de grat. expectat. in princ. num. 17.
89 † Iudex non recognoscens iurisdictionem ab alio non potest inhiberi ab alio, etiam stante causa præiudiciali, vt p̃ Bal. in l. 1. in fi. C. quo & quando iud. fallit vbi interuenerit retentio, vt p̃ Soci. consi. 238.
90 ¶†Inhibitio quoque afficit vbi alias presentatio literarum tantum non afficeret, vt diximus de intimatione, & ecce in gratijs, quandoque mandatur executoribus, quod illum pro quo scribitur recipi faciant in canonicum illius ecclesiæ, quæ verba, quantum ad canonicos per Papam creatos important receptionem facti, quandoque mandatur capitulo alicuius, vt illum pro quo scribitur recipiat in canonicum, & in fratrem, & in hoc secundo casu per presentationem literarum non afficitur præbenda, immo canonici quibus sic scribitur possunt alijs conferre, nisi adesset decretum irritans, vel nisi executor ad compellendum inhibuisset, tunc enim præbenda censetur affecta, alteriq́ue conferri non potest, vt hæc late scribuntur per Staphil. in titul. de grat. expectat. form. 5. col. fina. & idem dicit in 9. forma ad fi.
91 ¶†Plerunque euenit, quod petatur dari adiunctus iudici, qui de causa cognoscit, tunc non solet addi clausula irritans, & annullans, sed per signantem

tem adduntur talia verba, quod si post commissionem præsentatam: secus actum fuerit, tunc sit irritum, & inane: & sunt qui dicant, quod talis additio quoque non est necessaria, cum statim valeat inhiberi alijs coniudicibus per ipsum adiunctum, qui statim præsentata commissione recipit iurisdictionem actu cap. super eo 2. de appellat. Rom. consi. 353. quo ad primum, non obstante quod aliter non sit inducta litis pendentia saltem per citationem, & quod iudex non deberet inhibere nisi stante litis
92 pendentia. † Namque hodie obseruatur indistinctè, quod præsentata commissione iudex decernit citationem, & inhibitionem simul, & semel.
93 † Quia citatio operatur litis pendentiam suffi-
94 cientem ad reuocationem attentatorum. †Et quia inhibitio fieri potest præsente, & inuita altera parte, & suis iudicibus absentibus, & minime citatis, vt de his latè per Staphil. in tit. de commiss. lit. iu. §. spoliatus beneficio agit spolio.
95 ¶†Et ibi subdit, quod quia talis inhibitio non impedit processum illorum coniudicum, nisi postquam eisdem intimatur. ideo bonum est, quod addantur in commissione illa verba, quod post commissionem p̃sentatam si secus &c. quod facit, vt
96 in citatoria, & inhibitoria inseratur cõmissio, †qa vt non tenetur quis comparere coram delegato, qui non inseruit rescriptum; ita illius inhibitio nõ afficiet, quod in practica bonum & faciendum esse
97 obseruaui, †nec non obseruaui, quod inhibitio est timenda, siue bona, siue mala sit, siue etiam euidenter nulla præsertim, cum à potentioribus procedat, & cum nulliter, vel subrepticie emanauerit debet reuocari, & instari pro reuocatione, vt de præceptis causa non cognita factis, quia quibusdam aliter fa-
98 cientibus audiui malè euenisse. † & ad cautelam vidi afferre fidem reuocationis inhibitionis, & vidi

timeri inhibitionem ab eo emanatum cui adhuc causa commissa non erat, & cui non erant literæ præsentatæ, vt eandem vidi de iure annullari, & circa dandos adiunctos, in aperienda notula siue sententia, prout in notula vidi id practicari, sed non talem inhibitionem, quæ si datur adiunctus quoque dari potest, & præterea vidi obseruari quod licet inhibitio concessa fuerit, aliter causa non cognita tamen attentata postea, vel ad pœnam non procedi obseruaui nisi adhibita aliquali cognitione de causæ de uolutione, & vidi obseruari quod fuit contempta inhibitio, quæ emanauerat ad rescriptum, dum modo causa non sit instructa cum tempore præsentationis conclusum fuit, & in causa, & emanasset citatio ad audiendum sententiam, vel si tempore signaturę non erat instructa, quod forsitan non bene fuit si in precibus erat decretum, irritans, & an-
100 nullans, †quia dicitur quod ligat etiam ignorantes quoad nullitatem, licet non quoad pœnam, vt per gloss. in cap. 1. in verbo referri, de conces. pręb. lib. 6. Franc. in decre. 6. & per Staph. in tit. de man.
101 de prouid. §. octaua forma. nu. 8. pag. 37. †Commissionesque causarum ad iudices in prouincijs cum inhibitione sub censuris, vt citandi per edictum grauandi, & reaggrauandi, & brachium seculare inuocandi & c. concedi solet per audientiam contradictarū non, vt per Vestriū in pract. lib. 1. in
102 tit. de offic. contradict. † inhibitio quoque etiam si canonicè, & legitimè facta fuerit, tamē non ligat iudicem à quo in ijs casibus in quibus illius iudicis iurisdictio non remansit suspensa, vt in ijs, quæ tendunt ad faciliorem exitum appellationis, vt in cap. cum teneamur. vbi Abb. Franc. & Dec. de appel
103 la. vbi de alijs causis huiusmodi, †vt si iudex à quo reuocasset grauamen cuius causa fuerat appellatum, quod per repositiones. in Romana curia contingit,

tingit, potest iudex reuocato grauamine ad vlterio ra procedere, siue coram ordinario, siue coram dele gato id contingat, vt per Franc. & Dec. in d. c. cum
104 teneamur. †Vt tamen in delegato, si is appellatio ni detulerit id non procedat, quoniam per delationem omnimodam à se iurisdictionem abdicauit. in ordinario vero: secus sit ex generali iurisdictione, quæ penes se remansit. vnde in habentibus ortum de nouo potest se intromittere, vt per Franc. in d. cap. cum teneamur in fi. & per Vestrium in pract.
105 lib. 8. pag. mihi 153. †Et iuxta prædicta dixi, quod cum quidam haberet instrumentum obligationis in forma cameræ, & inde per iudicem ciuilem audi torem ordinariū esset relaxata licentia, & reus subterfugiens iuisset ad locumtenentem, qui inhibuisset, & cum instatum esset pro reuocatione itum esset ad gubernatorem, coram quo esset allegata vsuraria prauitas, & simulatio cōtractus, is remisit cau sam ad vicarium episcopi, is facit citari creditorem ad dicendum quare absolui non debeat à iuramento. Potest exequi licentia auditoris; quia inhibitio locumtenentis non fuit facta causa cognita licet in
106 terim sit timenda. † Citatio autem ad signandū non inducit litis pendentiam præsertim in casu nostro, in quo iuratum erat omnia in instrumento esse vera, & in forma camerę, & propter periurium ille, nisi ante omnia satisfeciset non erat absoluendus, vt per Felyn. cap. 1. col. pen. de iureiur. & per Doct. in c. debitores. extra eo. tit.
107 ¶†Ex concilio Tridentiuo 24. Sess. cap. 20. inhibitio concedi non potest in causis ecclesiasticis, nisi appellatum fuerit à definitiua, vel à definitiuę vim habente, cuius grauamen reparari nequeat per definitiuam, exceptis quibusdam causis. de quibus ibi.
108 † Item nota, quòd si iudex laicus procedit virtute obligationis in forma cameræ, vt mihi contigit sic

contractu

contractu census, qui hodie Perusię multum frequẽtentur, vel obligationis factæ in actis mag. cur. vic. Neapolis si opponatur de litis pendentia super absolutione à iuramento interpositi super dicta obligatione coram episcopo facta, licet sit fides coram iudice laico de tali litis pendentia nihilominus iudex laicus procedere potest, vide latis. Afflict. decis. 30. fuit dubitatum, vbi quid stante inhibitione, & de materia apostillę latè.

109 ¶ † Nota, quòd iudici non recognoscenti in superiorem iudicem inhibentem benè nõ inhibetur nisi vnus prœoccupet iurisdictionem alterius, vt per Marsi. consi. 490. mos iudicum, vbi quoque de iudice ecclesiastico.

SVMMARIVM.

1 *Innouata post appellationem, à diffinitiua sententia, vel interlocutoria, debent reuocari, hæcque regula est certa, canonica, & approbata, & multifarie ampliatur.*

3 *Amplia, vt huiusmodi innouata semper sint reuocanda, ob dictionem semper in tex. positam, quæ videtur adeo plena, vt exceptionem non patiatur.*

8 *Ampl. vt procedat in causis prophanis, & ecclesiasticis, ciuilibus, & criminalibus.*

9 *Ampl. vt ante omnia reuocentur attentata, vnde procedi non poterit super processu principali, & hoc quando agitur summariè, & extraiudicialiter.*

12 *Ampl. vt penitus talia innouata debeant reuocari, vt nihil inde remaneat impurgatum.*

15 *Ampl. vt innouata medio tempore, inter sententiam, & appellationem, tempore decennij sint reuocanda.*

16 *Ampl. vt si post spolium factum post appellationem, spolians appellationem interponat, ne innouetur, inde deferatur hæc appellatio, iudex poterit reuocare attentata, siue sit delatum appellationi, siue non, siue in eadem*

dem causa, siue in diuersa.

17 *Ampl. vt attentata debeant reuocari, vnde imponitur necessitas iudici.*

18 *Ampl. vt licet episcopus dispensare possit cum priuando beneficio, tamen non potest, si quis impetrauit in euentum priuationis domini.*

19 *Ampl. vt prædicta reuocatio attentatorum fiat, post appellationem ab interlocutoria ante definitiuam, idque secuta inhibitione à iudice ad quem.*

28 *Ampl. vt non solùm innouata post appellationem, sed & innouata lite pendente, sint per remedium attentatorum reuocanda.*

29 *Ampl. vt licet par in parem non habeat imperiũ, tamen inhibitio facta iudici delegato per iudicem delegatum, reuocari possit per viam attentati.*

30 *Ampl. vt licet innouata ante conclusionem in causa, post conclusionem in causa, regulariter non possint reuocari, tamen innouata post conclusionem in causa, etiam posteà ante sententiam reuocari poterunt.*

32 *Ampl. vt procedat in appellante, & appellato, & iudice à quo, secundum distinctiones tamen infra assumendas.*

33 *Ampl. vt licet renunciatum sit appellationi, vel eadem deserta, tamen attentata post viam nullitatis, reuocãtur.*

34 *Ampl. vt pendentia litis, super attentatis, operetur quod nouiter attentata veniant reuocanda.*

36 *Ampl. vt iudex nullitatis reuocet attentata quoque, quod est quando procedit seorsum ab appellatione.*

37 *Ampl. vt attentata quoque considerari possint circa attestationem literarum.*

38 *Ampl. vt sententia, quæ transiuit in rem indicatam, reuocari possit per viam attentati.*

39 *Ampl. vt contra agentem super attentatis, non obstet exceptio alterius spoliationis.*

40 *Ampl. vt attẽtata reuocari possint, etiam quod remedium ordinarium appellationis, non intentetur.*

41 *Ampl. vt iudex, qui non dedit apostolos, nulliter agat.*

Ampl.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНЛАЙН ІМЕНІ ЯРОСЛАВА ЯРЕМИКОВА

42 *Ampl. vt attentata post appellationem extraindicialem, à iudice, non vti iudice, sed vti parte, sint ipso iure nulla sicut à iudice fierent.*

43 *Ampl. vt habeat locum remedium attentatorum si lit pēd. in palatio super beneficio ecclesiastico, reus & possessor aliquo modo transferat dominium in alium, & reus moriatur tunc fit reuocatio per modum attentati contra superstitem, vel in quem translatio dominij facta fuerit.*

45 *Ampl. vt attentata per abbatem contra monachos, post litem motam reuocentur, & abbati restituantur.*

46 *Ampl. vt litis pendentia super nullitate, operetur remedium attentatorum.*

47 *Ampl. vt ibi superior auocauerit causam ex certa scientia attentata per inferiorem, etiam ignorantem auocationem, sint nulla.*

48 *Ampl. vt pendente causa restitutionis in integrum, regulariter locum habeat remedium attentatorum.*

49 *Ampl. vt iudex à quo procedere non possit citra periculum attentatorum, sine noua commissione.*

50 *Ampl. vt iudex possit hæc attentata reuocare ex officio suo parte non petente, quasi ad pœnam sui contemptus.*

51 *Ampl. vt attentata post relatiouem, vel iudicis recusationem habeat locum remedium attentatorum.*

52 *Ampl. vt post appellationem extraiudicialem probato grauamine, vel facta oblatione de probando incontinenti legitime, licet non probetur causæ, veritas expressa, veniant attentata reuocanda.*

54 *Ampl. vt contra tertium succedentem in re singulariter alienata, procedat reuocatio attentatorum.*

55 *Ampl. vt agens super attentatis non teneatur colorare titulo possessionem.*

56 *Ampl. vt sententia dependens à sententia attentata, reuocetur per viam attentati.*

57 *Ampl. vt attentata post desertionem appellationis, veniant reuocanda per viam iniustitiæ, & via ordinaria, non inci-*

incidenter, & extra ordinem.

58 *Ampl. vt pendente causa attentatorum, fatalia non currant.*

60 *Ampl. vt appellatio incerta, & generalis ratione personæ, tamen certa quoad factum & causam, valeat, & operetur effectum remedij attentatorum.*

62 *Ampl. vt appellatio à sententia nulla, operetur effectum deuolutiuum, etiam quoad attentata.*

63 *Ampl. vt licet pars rea in causa appellationis à diffinitiua in partibus interposita coram auditore huiusmodi causæ, in curia, libello dato lis contestetur, nihilominus poterit postea agi de, & super attentatis.*

64 *Ampl. vt in materia taxentur expensæ, procuratorum, sollicitatorum, & aduocatorum.*

65 *Ampl. vt licet reuocanda per viam attentati, videantur quid diuersum à causa principali, tamen si ratione negotij principalis id factum sit, idem veniat per modum attentati reuocandum.*

66 *Ampl. vt & in auocatione facta per iudicem inferiorem, sicut post appellationem, habeat loeum attentatum.*

67 *Ampl. vt reportatis tribus sententijs pro, super causa restitutionis in integrum, & vt ibi, instari pro reuocatione attentatorum.*

68 *Ampl. vt iudex ex officio, etiam post conclusionem in causa, possit attentata reuocare.*

69 *Ampl. vt si à tribus grauaminibus appellantem iudex in termino reponat in statu de duobus, & super tertio non reponat, nec det apostolos, saltem refutatorios, eo ipso processus posthabitus, est nullus.*

72 *Ampl. vt attentata intra decennium ad appellandum sint nulla ipso iure, alias appellatio esset iusta.*

73 *Ampl. vt executio sententiæ, reuocari possit.*

74 *Ampl. vt attentata post appellationem veniant reuocanda, etiam non iustificata appellatione.*

75 *Ampl. vt factum per iudicem post auocationem causæ, reuocetur, per viam attentati.*

Ampl.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І.І. МЕЧНИКОВА

76 *Ampl. vt c. si hi contra quos, vt lit. pend. in 6. impediat executionem gratiarum apostolicarum, & vt ibi late.*

77 *Ampl. vt licet remedium attentatorum non habeat locum contra tertium, fallit tamē quando tertius qui innouauit, habuit causam à parte litigante, vel à iudice.*

79 *Ampl. vt cumulatio attentatorum cum appellatione fieri possit ante, & post litem contestatam.*

80 *Ampl. vt ad reuocationem attentatorum, non sit facienda mentio circa impetrationem rescripti.*

81 *Ampl. vt expensæ super attentatis, taxari possint ante sententiam in principali negotio ferendam.*

82 *Ampl. vt accessorie ad negotium principale, veniant attentata.*

83 *Ampl. vt si per iudicem à quo delatum fuerit appellationi, decernendo processum pro apostolis de communi consensu partium, idem iudex à quo procedere non possit citra attentationem, nisi per superiorem causa eidem remittatur.*

84 *Ampl. vt iudex non reuocans attentata, dicatur facere iniustitiam.*

85 *Ampl. vt assecutio possessionis vacuæ, lite pendente reuocari possit, per viam attentati.*

86 *Ampl. vt paria sint esse appellatum, & petere terminum ad appellandum.*

87 *Ampl. vt non obstante nullitate attentatorum, sententia sit exequenda.*

88 *Ampl. vt omnis alienatio rei litigiosæ, vel si esset permutatio lite pendente, reuocetur per viam attentati.*

89 *Ampl. quia licet vbi aliquis tenet beneficium reseruatum, si talis expellatur de beneficio, sibi non datur interdictum.*

91 *Ampl. vt possit semper appellans adire iudicem à quo, & petere ne aliquid innouetur in præiudicium appellationis.*

92 *Ampl. posset hæc regula variis modis, quibus ampliatur regula, quod spoliatus ante omnia, est reintegrandus ad*

ad suam possessionem.

93 *Ampl. itaque, vt attentatus sit restituendus, etiam si præcario, vel clam possideret à spoliatore, vt perempta re, circa quam fuerit attentatum, procedatur quoad æstimationem necnon reuocatio attentatorum facienda est, quoad fructus, expensas, & damna.*

94 *Ampl. vt attentata per actorem, post commissionem, & citationis decretū, licet non executæ veniant reuocanda.*

95 *Ampl. vt in quacunque parte iudicij reuocatio attentatorum sit facienda, quod tamen ante conclusionem in causa accipitur.*

96 *Ampl. vt & in materia duelli accommodari possint attentata, quia in ijs proceditur ad instar iudiciorum.*

97 *Ampl. vt ea, quæ post inhibitionem geruntur, per modum nullitatis, vel attentati reuocantur secūdum casum ibi propositum.*

98 *Ampl. vt contra alienantem lite pendente, locum habeat remedium attentatorum.*

100 *Ampl. vt iudicis auctoritas non excusset attentatum.*

101 *Ampl. vt appellare, & petere terminum ad appellandum sint paria, nisi vno casu.*

102 *Ampl. vt attentata deduci possint etiam per modum exceptionis, ad impediendum executionem alicuius sententiæ.*

103 *Ampl. vt quæ ratione contumacię fuerint attentata, & probentur incontinenti possint reuocari.*

104 *Ampl. vt contra conuentum actione reali, alienantem lite pendente, attentata reuocentur.*

105 *Ampl. vt causa possessionis, aut proprietatis possint simul quoad processum cumulari cū iudicio attentatorum.*

106 *Ampl. vt licet vbi renunciatum est appellationi, vel vbi causa est deserta priuilegium attentati non habent locum, tamen ordinariè nullitas attentatorum non impediatur.*

107 *Ampl. vt si appelletur à grauamine iudicis delegati, qui ante dationem apostolorum interdicat appellanti administra-*

miniſtrationem ſi talia petantur reuocari per viam attentati procedat in caſu noſtro, licet in ordinario quidam aliter dicant.

108 *Ampl. vt cum auditor cauſę, in Romana curia gratiam purificare poſſit, quaſi id ſit de pertinentijs cauſæ, ſi lite pendente executor id faceret, per modum attentati, id reuocari poſſit.*

110 *Ampl. vt licet commiſſio ſuper iactationibus, & moleſtationibus in fraudem incepta per ſpoliatorem non paria attentatum ad iudicium ſuper reintegrandæ, tamen ſi fraus abſit impetratio, & talis commiſſio cur nō impediat nouari.*

111 *Ampl. vt licet renunciatum ſit appellationi, vt videatur ceſſare remedium attentatorum, vt quando deſerta eſt appellatio, diſputatur tamen per viā nullitatis attentatorum via ſimplici, & ordinaria talia attentata reuocari poſſint.*

113 *Ampl. vt pendente termino ad dandum apoſtolos, iudex procedere non poſſit.*

114 *Ampl. vt in materia quoque adiuncti iudicis dandi, conſideretur materia attentatorum.*

117 *Ampl. vt vltimum ſpolium ſemper ſit purgandum, etiam iu fine litis.*

118 *Ampl. vt iudex prohibere poſſit ſubditis ſuis, ne coram alio iudice litigent, & ſi contrafiat reuocabitur per viam attentati.*

119 *Ampl. vt innouata per tertium vna cum litigante, etiam per iudicem delegatum ſint ante omnia reuocanda.*

120 *Ampl vt licet latæ ſint tres ſententiæ, vel vna, & res ſit iudicata, vel cauſa deſerta nihilominus quouſque non ſit facta executio, ſi per non poſſeſſorem accipiatur poſſeſſio, dicatur innouari.*

121 *Ampl. vt proceſſus per iudicem à quo eſt appellatum ante ſententiam, poſt inhibitionem iudicis ad quem, non ſolum eſt reuocandus per modum attentati, immo eſt ipſo iure nullus.*

Ampl.

122 *Ampl. vt pendentia litis ſup inobſeruantia contractus, & piurio, faciat pendentiā litis ſup fructibus, intereſſent.*

123 *Ampl. vt pendente inquiſitione, vt in caſu ibi late poſſeſſio, & prouiſio debent vt attentata reuocari.*

125 *Ampl. vt lis, quæ principaliter ſuſpendit diſponendum, ſuſpendat etiam acceſſorium.*

127 *Ampl. maxime in nunciatione no. operis, in qua veniunt reuocanda attentata, vel aliter non facta iuſtificatione.*

128 *Ampl. vt ſi fuerit conceſſa moratoria, vel quinquennalis, vel aliter cōceſſa dilatio, & interim durante dilatione deuētū ſit ad executionē, id reuocari debeat, vt attētatū*

129 *Ampl. vt attentata tempore feriarum, tempore feriarum poſſint expediri præſertim, ſi concernat ſolam poſſeſſionem, quia vt eo tempore attentat, ſic reuocatur.*

130 *Ampl. vt pendente termino, ad dandum apoſtolos à iure, vel ab homine præfixo interim nihil ſit innouandum.*

131 *Ampl. vt delegatus p cōmiſſionem cōpeſcendi cōtradictores cōtra tertios impedientes litigātes habeat iuriſdōnem.*

132 *Ampl. vt ſtante ſtatuto q̄ à pronuncia de compromittendo nō poſſit appellari, recurri, querelari, ſupplicari peti reſt. in int. vel aliud dici, obiici, vel opponi, ſi petitū fuerit compromiſſum ſuper cauſa, de qua coram alio lis pendebat. talis de compromiſſo pronuncia reuocabitur per viam attentati.*

133 *Ampl. vt pendente lite inter duos, ſuper aliquo officio, neuter ipſorum officium prædictum exercere debeat ſi aliquis eorum iam exercere ante oppoſitionem, vel appellationem alterius non inchoaſſet.*

134 *Ampl. vt reuocatio attentatorum fieri poſſit vſque ad concluſionem in cauſa.*

135 *Ampl. vt nec per reſcriptum principis liceat innouare.*

138 *Ampl. vt innouatum, poſt iter arreptum ad ſuperiorem, vt in caſu ibi, eſt reuocandum.*

139 *Ampl. vt cum à grauaminibus pluribus appellatur, tot cenſentur appellationes, quot grauamina.*

141 *Amp. vt ſi facta ſit cōdēnatio expēſarū et appellatiū vſq; ad*

tertiam sententiam, expensæ taxari non possint, alias fit reuocatio per viam attentati.

142 Ampl. vt si possessio beneficij tempore motæ litis sit vacua, & pendente lite per alterum litigantium occupetur, dicatur innouatū, & veniat reuocandū per viā attētati.

143 Ampl. vt in causa prophana præfixo termino per iudicem à quo est appellatum, ad prosequendum appellationem, ante terminum non possint fieri citationes, nec aliquis actus exerceri.

144 Ampl. vt licet omissio condemnationis expensarum in possessorio non possit reparari in petitorio, tamen secus est si possessorium veniat tractandum per viam attentati.

145 Ampl. vt agenti super attentatis, fatalia non currant ad prosequendam, & finiendam appellationem.

146 Ampl. vt sententia lata post appellationem interpositam, non possit confirmari per iudicem, cui commissum fuerit negotium principale.

147 Ampl. vt illi, qui petit attentatum lite pendente, reuocari, sufficiat ꝓbare innouatū, licet nō probet de possessione.

148 Ampl. vt reseruatio non afficiat ita possessionem, vt agenti hoc remedio non sit restituendus.

149 Ampl. vt licet spoliatus habens contra se præsumptionē non sit restituendus, tamen fallit in remedio attentatorum, nisi in causis beneficialibus.

150 Ampl. vt si appellans lite pendente, spoliauit suum aduersarium, dicatur renunciasse suæ appellationi.

151 Ampl. vt vbi ab aliquo articulo appellatur à delegato in omnibus alijs videtur exemptus appellans à iurisdictione delegati, secus in ordinario.

152 Ampl. vt stante propositione petitorij, si post attentatur, procedi possit super vtroque, vel super altero, ad arbitrium illius, in cuius præiudicium fuerit attentatum.

153 Ampl. vt pendente lite super priuatione beneficij, ob aliquod crimen, possit ille, qui venit priuandus, tale beneficium renunciare.

154 Ampl. vt lis pendere quoad actorem, dicatur, præsentato rescripto

rescripto, & decreta citatione, licet non executa.

155 Ampl. vt post appellationē, ante dationē apostolorū, & magis post, ꝑ iudicē à quo, recipi nō possint testes abfuturi.

156 Ampl. vt appellans absente iudice, non eximatur ab illius iurisdictione.

157 Ampl. vt in casu notabili, de quo per Rot. 13. quod si constat, alias 348. de rest. spol. aut. & dec. 14. sed pone retento, alias. 423. eo. tit. secundum casum ibi.

159 Ampl. vt ſ. pendente termino ad dandum apostolos impetretur, & post reuocetur grauamen, impetratio non valeat.

160 Ampl. vt si reus, lite pendente, beneficium litigiosum permutauerit, deinde mortuus sit, contra superstitem reuocari possit, per modum attentati eo tamen citato.

161 Ampl. in materia c. si ij contra quos, vt lit. pend. in 6. secundum casum ibi.

162 Ampl. vt per auctorem attentata post præsentatam commissionem, & literas siue citationem commissam sed nō expeditam, sint reuocanda.

163 Ampl. in casu, de quo per Rot. i. primus, de rest. spol. secundum casum ibi traditum.

164 Ampl. vt successor in beneficio recipiatur in eodem statu litis, in quo auctor, vel prædefunctus erat.

165 Ampl. vt iudex proprio motu, parte non instante, quia ipse fuit contemptus reuocare possit attentata.

166 Ampl. vt contra tertium succedentem in attentatis, detur hoc remedium.

167 Ampl. vt arripiens iter ad superiorem, habeatur pro appellato, si non ex alia causa fiat.

168 Ampl. vt licet facta impetratione supplicationis, cum potestate procedendi, literis non expeditis, & rescripto, dummodo non fiat litigiosum ante expeditionem, quoad reum conuentum, non inducatur litis pendentia.

169 Ampl. vt spolians lite pendente, sit magis odibilis, quam alius spoliator: & ideo omnes ampliationē, quæ dantur ad reg. can. reintegrandæ procedatur in attentatis.

170 *Ampl. vt licet stante appellatione ab interlocutoria ante inhibitionem, non dicatur attentari, tñ si inhibitio emanauerit canonicè i. cã cognita, an sit appellatiũ an appellatio sit frivola tunc iudex à quo procedere non potest.*

171 *Ampl. vt lite pendente super rescißione, siue annullatione contractus lituræ ex eo interim, peti non possunt iudicio ordinario, secus vero si instrumentum esset iuratum, vel aliter haberet executionem paratam.*

172 *Ampl. vt regula de non tollendo iure quæsito, etiam ad rem procedat, stante litis pendentia.*

177 *Ampl. vt libellus generalis, & incertus procedat in causa attentatorum.*

178 *Ampl. vt innouata etiam per tertium, si impediant iurisdictionem iudicis, sint reuocanda.*

179 *Ampl. vt Rota introduxerit capientem possessionem sine præambula intimatione executorialium dici quodammodo attentare.*

182 *Ampl. vt attentata causentur, & lis dicatur pendere, vbicunque sententia in vno iudicio, parit exceptionem rei iudicatæ in alio.*

183 *Ampl. vt si expectatiuã aliquis habens acceptet beneficiũ p obitum vnius ex litigantibus in præiudicium alterius collitigãtis superstitis, nihil agat tã inspecto c. 2. vt lit. pen. in sexto, quã regula cancellariæ. de subrogandis.*

186 *Ampl. vt lite pendente, vel appellatione, non liceat supplicare principi.*

187 *Ampl. vt arripere iter ad superiorẽ, habet vim ꝓuocationis, et appellationis, qa plus est facto, q̃ uerbis appellare.*

188 *Ampl. vt sicut omissio, et repetitio circa materiam suspensionis petitorij sæpe, ac sæpius admittitur vsque ad conclusionem in causa, ita id procedat in causa attentatorum, fauore attentatorum.*

189 *Ampl. vt pendente tausa super attentatis, uon currant fatalia in causa appellationis, nisi causa attentatorum sit commissa in fauorem appellati vel aliter.*

190 *Ampl. vt spoliatus lit. pend. non teneatur colorare suam possessionem*

possessionem etiam in interdictis habentibus annexam causam proprietatis.

191 *Ampl. vt eo ipso quod mouetur lis super beneficio, censeatur moueri super possessione, licet de ea nihil dicatur.*

194 *Ampl. vt etiam post pronunciam de exequendo, à qua fuerit appellatum ad superiorem, licet per statutum prohibita sit appellatio, nihil debeat innouari, & innouatum sit reuocandum.*

195 *Ampl. vt pendente lite corã arbitro, nihil debeat innouari.*

196 *Ampl. vt si ordinarius contulerit vni tertio beneficium de quo litigabatur, inter duos quorum alter mortuus sit, hoc dicatur attentari.*

197 *Ampl. vt licet oppositum non fuerit de litis pendentia, qũ incipitur à facto, siue ab executione si de eo iudiciũ ordinariũ pendebat, reuocari debeat per viã attentati.*

198 *Ampl. quia stante appellatione ab interlocutoria, nõ prius reuocantur attentata, quam doctum fuerit de causa appellationis legitima.*

200 *Ampl. vt dispositum in sententia diffinitiua, habeat locum in interlocutoria cum diffinitiuæ habente.*

201 *Ampl. vt iudex qui præuenit in iurisdictione, vt ecclesiasticus, possit prohibere etiam per excommunicationem impedientem, non obstante statuto.*

202 *Ampl. vt litigium factum cum procuratore falso, vel nullo, cis non sit litigiũ non causet remediũ attentatorũ.*

204 *Ampl. vt habens potestatem prosequendi, siue consequendi ius suum de facto, & propria auctoritate, vt in expellendo colonum, propter non obseruantiam, vel non solutionem, vel in apprehendendo possessionem propria auctoritate si iudicẽ prius adierit, quam vtatur propria auctoritate attentet, & malefaciat.*

207 *Ampl. vt si quis coram aliquo iudice proposuerit possessorium, pendente lite super possessorio non post super petitorio adire alium iudicem, licet ordinarium. ratio ibi.*

208 *Ampl. vt si quis contra aliquẽ inquiri cœperit, in loco delicti, is q cõparuerit, deinde ex eodem delicto, in loco domicilij*

micilij agitet, possit rõne litis pendentię corã primo, & si pcedat ad vlteriora instare, pro reuocatione attẽtatorũ.

209 *Ampl. vt attentatum dicatur post appellationem, vel litis pendentiam etiam quod adessent literæ vel commissiones à superiore principe, quod non obstante appellatione litis pendentia, vel inhibitione, quis reponeretur ad suam possessionem.*

210 *Ampl. vt attentans ad fructus teneatur, ita, & taliter quod proprijs impensis fructus teneatur deferre ad domum illius, contra quem fuerit attentatum.*

211 *Ampl. vt petens reuocari attentata, coram iudice à quo, non dicatur renunciasse appellationi, si facit per modum informationis.*

212 *Ampl. vt lite mota super datione reintegrandæ, contra executionẽ nulliter factã, aduersarius nõ possit petere se cõfirmari de nouo, quia lite pẽdẽte nihil est innouandũ.*

213 *Ampl. vt causa attentatorum adhuc duret, si ex causa paupertatis, vel alia ipso iure post biennium instantia sit prorogata, & non deserta.*

214 *Ampl. vt & ad causam attentatorum pertinere dicatur, si qñ agitur querela cõtra hæredẽ scriptũ, vel bonorũ possessione contra tabulas, vt interim à creditoribus hæreditarijs, is conueniri non possit, qui scriptus est hæres.*

215 *Ampl. vt si bannitus petierit se rebanniri, pendente lite super rebannitione, interim offendi non possit.*

216 *Ampl. vt nullitas ꝓponi possit, cũ remedio attentatorum.*

217 *Ampl. vt proposita causa recusationis, expressa causa, & non expressa, in terris ecclesiæ, & sumptis arbitris præsertim, dicatur innouari per iudicem recusatum, vt tamen id sit reuocandum ita demum, si per arbitros declaratum fuerit, esse bonas causas recusationis.*

218 *Ampl. vt pendente appellatione vnusquisque manuteneri possit in sua possessione, q̃ habet ẽt cõtra ius, vt si appellatus spoliauerit, dicatur renunciasse suæ appellationi.*

219 *Ampl. vt attentata non reuocentur in appellatione ab vno articulo, ex connexis cũ alijs, à quibus non ꝓt appellari.*

Atten-

Attentata reuocanda, & ampliationes. Cap. XXX.

IN materia attentatorum facta, est specialis prouisio per cap. non solum, de appella. lib. 6. super quo late insistere possem, declarãdo considerata ibi per glo. & Doct. verum cum breuitati studeam constituam regulam ad eandem redigendo, & subordinando scripta in d. c. non solum. Regu-

1 la ergo sit, † quòd innouata post appellationem à definitiua sententia, vel interlocutoria debent reuocari, vt in d. c. non solum, & prius idem statutum fuerit: licet non ita clarè in titul. nil nou. appellat. pend. ff. & in decretis, vt lit. pend. & iterum in 6. & clem. in e. cum M. de constit. in c. ad dissoluendũ, de dispensa. impub. in l. si fundum. C. de rei vendi. in c. illud, cum gl. de cleri. excomm. 11. q. 1. c. quia. Hęcque regula est certa, canonica, & approbata, possetque instari super concordantibus, sed breui-

2 tati studentes procedemus ad vlteriora. Ratio † autem remedij attentatorum stante appellatione est, quia iudex siue benè, siue malè pronunciauit semel functus est officio suo. & per appellationem ad superiorem iurisdictio inferioris suspenditur cap. venientes. de iureiu. & scribitur per Vestrium in tit. de attent. in princ. Et in simplici lite non debet alterari causa.

3 ¶† Ampl. vt huiusmodi innouata semper sint reuocanda, vt expresse dicit tex. in d. c. non solum ibi debent semper. Hęc dictio, semper, est satis ampla, namque, semper, dictio videtur adeo plena, vt exceptionem non patiatur, quia si aliqua exceptio detur vbique non erit semper facit l. 1. ff. sol. mat. vbi causa dotis semper, & vbique pręcipua est, quia si

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. МЕЧНИКОВА

habet vim ſimplicis regulæ nõ eſt neceſſaria dictio,
4 ſemper, † vt facit quia diſpoſitio, quæ in vno reddi
tur falſa, in totum redditur falſa. l. ſi is qui ducen-
ta. §. verum. de reb. dub. accedentibus illis verbis,
exceptis caſibus in quibus prohibetur appellatio.
5 † Iuncta regula, quod exceptio firmat regulam in
contrarium iuxt. not. in l. 1. de reg. iu. Sunt tamen
multi caſus in quibus non reuocantur attentata, vt
infra dicemus. Eadem conſiderari poſſunt quoad
tempus (licet quoad tempus non ſatis commodè re
feratur, licet poſſit) Quia poſt concluſionem in cau
ſa niſi attẽtetur poſt concluſum in cauſa non fit re
uocatio attentatorum, & in alijs caſibus, de quibus
infra dicemus. Circa prædicta dici poſſet, quod di-
ctio, ſemper, pro regulariter exponatur. l. ſemper.
de reg. iu. vel ea ratione, quod verificetur in maiori
parte, vt quando verum dicimus omnes fuiſſe cum
factum eſt à maiori parte. l. nihil. ff. de interroga.
7 act. & per hæc dicebam, † q attentata in prima in-
ſtantia poſſunt peti reuocari in ſecunda, & tertia
inſtantia, & cauſa appellationis, etiam lite conte-
ſtata ſuper negotio principali, vt per Ferrat. caut.
58. & quod ſumi per ſe, etiam negotio principali,
& iterum ſeparari, de quo alias ſcripſi.
8 ¶† Ampl. vt procedat in cauſis prophanis, & eccle-
ſiaſticis ciuilibus, & criminalibus, vt per Franc. in
d. c. non ſolum, & per Manfred. in mat. concl. 1. vbi
limitat in criminalibus in confeſſo, vel conuerſo, &
ſenſit Bal. in l. fi. C. de lit. expenſ.
9 ¶† Ampl. vt ante omnia reuocentur attentata, vt
expreſsè dicit text. in d. c. non ſolum, ſemper, ante
omnia, vnde procedi nõ poterit ſuper proceſſu prin
cipali, & hoc quãdo agitur ſummariè & extraiudi-
cialiter, vt ſcribit Franc. Rip. reſp. 2. de reſcrip. nam
10 que, vt dicit Rot. 79. † Nota, quòd fatalia alias 448.
de appella. in antiq. Licet & appellans appellatio-
nem

nem ſuam, negotium, principale, & cauſam attentatorum poſſit ſimul proſequi, tamen adhoc non ar ctatur, niſi velit, immo indultum eſt ſibi à lege, itẽ per attentationem ante omnia audiatur, vnde fatalia non currunt appellanti, qui proſequitur, & agit cauſam ſuper attentatis, vt nec illud tempus ſubducatur quo tres conformes mandantur executione: niſi forſitan dicamus ex tacito, vel expreſſò conſen ſu derogatum fuiſſe huic priuilegio, vt quia ſuper negotio principali, & ſuper attentatis proceſſum fuerit, vt in ſimili propoſita cauſa nullitatis, & ap-
pellationis cauſa nullitatis deſeri cum cauſa appel-
lationis ſcribit Veſtrius in practica in tit. de nullit.
& ipſe ſcripſi in quibuſdam meis allegationibus.
11 † Et cauſa attentatorum ſuſpendit petitorium, &
poſſeſſorium. Caſſa. dec. 4. de dilatione. Manfred.
concl. 107.
12 ¶† Ampl. vt penitus talia attentata debeant reuo
cari, vt per tex. in d. c. non ſolum, vt nihil inde re-
manere debeat impurgatũ, quia aliter non eſſet pe
13 nitus attentata reuocare. † Quia dictio, penitus, vt
dictio, omnino, ſunt precisè iuxta not. in l. omni-
14 modo. C. de in offi. teſt. † Ex quo ſi attentatum fue-
rit circa poſſeſſionem, & fructus, non dicitur atten-
tatum penitus reuocari, ſi reuocatio facta fuerit
quoad poſſeſſionem, non autem quoad fructus,
quin & illud dici poteſt quod cum attentatum cõ
pletum in ſe ſpolium cõtineat, & hac ratione: quod
attentata penitus ſunt reuocanda: dici poſſet quod
ſicut ſpolians non debet audiri niſi per tantum tẽ-
poris ſteterit in non petendo per quantum ſtetit in
ſpolio, ita & qui attentauit iuxt. no. per Franc. Rip.
in §. nihil commune. l. naturaliter. ff. de acq. poſſe.
Hoc autem quod penitus hic dicitur, infra exprimi
tur per verbum, omnia, quod nihil excludit iuxta. l.
Iulianus de leg. 3. Cũ ſimile, & reiteratio harum

dictionum

dictionum fauorē attentatorum reuocationis valde declarat. vnde non est mirum si ante quam deuenia tur ad negotium principale fiat condemnatio, & executio in fructibus perceptis, & percipiendis, vt per Manfred. concl. 25. & ego alias scripsi.

15 ¶† Ampl. vt innouata medio tempore inter sententiam, & appellationē faciendam tempore decennij sint reuocanda, sed & nulla, ita vt tex. sentiat quod intra illud decennium etiam ante appellationem hæc peti possint reuocari, vt in d. cap. non solum, vnde inferri posset iūctis proximè dictis, quòd tempus hoc decennij si interim attentetur, & petantur reuocari attentata, prorogetur quousque causa attentatorum finiatur.

16 ¶† Ampl. vt si post spolium factum post appellationem, spolians appellationem interponat', ne innouetur inde deferatur hæc appellatio, iudex poterit reuocare attentata, siue sit delatum appellationi, siue non, siue in eadem causa, siue in diuersa, vt per Franc. & alios in c. an sit, de appel. & per Manfred. consi. 24.

17 ¶† Ampl. vt attentata hęc debeant reuocari vnde imponitur necessitas iudici, iuxta not. in l. sępe. de offic. præsid. in l. creditores. C. de pigno. in l. 1. C. quomodo & quando iud. & in l. gallus. §. 1. de libe. & posthum. & cum non pręfiniatur tempus instantiæ, aut instantia iuris ciuilis, aut iuris canonici, aut statutorum seruabitur, iuxt. not. in l. properandum. C. de iudi. secundum obseruantiam locorum. Et circa hoc causa hæc videbitur quid principale non emergens, vel incidens, vt intra tempus causæ principalis expediatur, necessitas autem hęc erit, vbi pars petit iux. l. 4. §. toties. de dam. infect. non vbi ex officio suo iudex reuocet attentata.

18 ¶† Ampl. vt licet episcopus dispensare possit cum priuando beneficio, tamen non potest si quis impe trauit

trauit in euentum priuationis. Domin. consi. 105. col. fi. Staphil. var. mo. va. col. fin.

19 ¶† Ampl. vt prędicta attentatorum reuocatio fiat etiam post appellationem interpositam ab interlocutoria ante definitiuam, idque secuta inhibitione à iudice ad quem post cognitionem causæ appellationis ab interlocutoria, & an negotium ad se fuerit deuolutum: & ita reuocatio fiat in pristinum statum, vt in d. c. non solum. Quinimmo talia innouata post appellationē sunt ipso iure nulla, vt per Aegid. decis. 623. processus factus, vbi dicit, quòd

20 † processus factus per iudicem à quo ante sententiā post inhibitionem iudicis, ad quem non solùm est reuocandus per modum attentati, immo est ipso iure nullus, quia non est dubium, quod talis inhibitio suspendit iurisdictionem iudicis à quo, & facta à tali iurisdictione suspensa sunt ipso iure nulla. de sent. excom. cap. per tuas. & per Aegid. vbi supra. Quinimmo quod magis mirandum est Aegi. decis. 624. processus nullus dicit, quòd in casu præcedenti, etiam per superueniētem renunciationem appellātis factam de appellatione sua, & omnibus inde secutis processus talis, vt supra nulliter factus

21 non reuiuiscit · quia † quòd ab initio non valuit tractu temporis non conualescit, pręsertim cum inualiditas procedat aliunde, quam ex consensu ratū habentis, defectus autem inualiditatis hic, & ex eo procedebat, quod suspensa erat iurisdictio. Dicit ta

22 men Aegid. † quòd si re vera appellatum fuisset legitimè, & non inhibitum secundum aliquos appellatio quando renunciatur habetur pro non facta ēt retro, iuxt. l. furti. §. 1. in fi. ff. de his qui not. infam.

23 † & quod ipse Aegid. credit de contrario esse in ratione casum expressum in cap. licet. de sent. excom. lib. 6. Faciens differentiam inter ea, quæ nulla sunt ipso iure, vt non possint ratificari, quæ verò sunt in

suspenso

ſuſpenſo quod poſſint, quæ diſtinctio ſatisfacit pro illarum opinione iuncta ratione, quod ante inhibitionem non ſunt nulla ipſo iure, ſed annullanda.

24 Item ſubdit Aegid. † quòd licet directè vigore appellationis de viribus appellationis propter talem renunciationem cognoſci non poſſit, vt ſuper ea pronuncietur, tamen cognoſci poteſt de hoc incidenter ad effectum pronunciandi ſuper nullitate dicti proceſſus. l. quoties. C. de ord. iu. quæ adduci poſſent, quando aliter ſuper appellatione pronunciari non poſſet, vt quia deſerta: tunc enim nihilominus, & ſuper attentatis, de quo & alias dicemus.

28 Licet aliàs dicamus, † quòd pendente cauſa attentatorum fatalia non currant. Idemque Aegid. de-

26 ciſ. 670. ſi contra. dicit, † quòd ſi contra petentem beneficium abſolutionis ad cautelam pro eo, quia poteſt, & contra appellationem legitimam fuit excommunicatus de his duobus plenè docentem excipitur quod ipſe renũciauit appellationi exceptio eſt reicienda per cap. licet canon. de ſent. excom. li. 6. Licet inquiat crederem, ſecus in reuocatione attentatorum, quia tale remedium eſt multum priuilegiatum, vt per gloſſ. in clem. 1. vt lit. penden. Si enim ceſſat appellatio, ceſſat eius effectus, ſed fateor ſubdit, quod abſque priuilegio huiuſmodi per modum nullitatis via ſimplici, & ordinaria attentata venire poſſent ad dictorum attentatorum reuocationem, vt per Aegid. vbi ſupra. Circa quæ non eſt omittenda alia deciſio Aegid. 322. Item quod intimatio, vbi dicit, ꝙ intimatio non habet vim inhibitionis, de quo puto me alias dixiſſe, & de modo intimandi appellationem ad deuoluẽdum Rot. 26. ſi in cauſa alias 162. appell. no. Item circa prædicta videnda eſt Rot. 20. ſi poſt inhibitionem, de appella. no. aliàs 130. vbi voluit, quòd nullitas cauſatur poſt inhibitionem, quinimmo poſt legitimam appellationem

appellationem, ita vt hęc nullitas, nec ex tacito, nec expreſſo conſenſu conualidari poſſit. ad hæc Dec. in l. 1. C. de bon. poſ. ſe. tab.

28 ¶† Ampl. vt non ſolùm innouata poſt appellationem, ſed & innouata lite pendente ſint per remedium attentatorum reuocanda, vt per tot. titu. nil nou. appell. pende. & facit id, quod dicimus, quod ad reuocationem attentatorum duo ſunt probanda litis pendentia, & innouatio, vt in cap. non ſolum. de appellat. in 6. & per Veſtrium in pract. lib. vlt. in tit. de attent. & alias tangemus, vt & quomodo aliàs ſcripſimus qũo circa hæc cadãt attentata.

29 ¶† Ampl. vt licet par in parem non habeat imperium, tamen inhibitio facta iudici delegato per iudicem delegatum reuocari poſſit per viam attentati, vt per Manfred. deciſ. 28. vbi alleg. Rot. 569. in aut.

30 ¶† Ampl. vt licet innouata ante concluſionem in cauſa poſt concluſionem in cauſa regulariter non poſſint reuocari, tamen innouata poſt concluſionẽ in cauſa, etiam poſtea ante ſententiam reuocari poterunt, quia eadem ratio, quæ militat, quod reuocentur ante concluſionem in cauſa attentata per prius: ita & innouata poſtea. arg. l. à titio. ff. de verbo. obliga. Hoc autem non procedet poſt datam ſententiam prout in notula, antequam ſententia talis aperiatur: quia cum primum aperitur ſtatim retrotrahitur ad punctum quo data fuit, prout in notula iuxta l. aſſe toto. ff. de hęredib. inſtituen. & not. in authenti. ſi quis in aliquo. C. de edend. cum ſimilib. Qua ratione dicebam attentata medio illo tempore quo aperitur non eſſe reuocanda, vt facta lite pendente, vel poſt concluſum in cauſa precedenti, ſed vt facta intra decem dies ad appellandum, qui decem dies licet elapſi ſint à die datę, prout in notula, tamen non impeditur appellatio

appellatio, quia illi dies currunt à die ſcientiæ, qua ratione quoque dixi non afficere inhibitionẽ poſt ſententiam datam, prout in notula circa quam materia aliqua forſitan dixi in quibuſdam meis alle-
31 gationibus. † Planè non aperta hac notula ſententia nihil habet, cum nihil ſit in referente d.l. aſſe. & not. in l. 1. C. de ſent. ex breuic. recit. & per Affl. deciſ. 303. & in conſti. regn. in tit. de ſent. in ſcript. fere. & de iudice, qui pronunciauit, vt in conſilio Vant. de nullit. ex defect. iurisd. nu. 155. pag. 194. vn de reuoluemur ad vltimum actum poſt concluſionem in cauſa.

32 ¶† Ampl. vt procedat in appellante, & appellato, & iudice à quo: ſecundum tamen diſtinctiones ſiue declarationes infra aſſumendas, vt ſentit Manfred. concl. 2.

33 ¶† Ampl. vt licet renunciatum ſit appellationi, vel eadem deſerta: tamen attentata poſt viam nullitatis reuocantur. Aegid. conſi. 670.

34 ¶† Ampl. vt pendentia litis ſuper attentatis operetur, quod nouiter attentata veniant reuocanda,
35 quia † ſicut cauſa nullitatis ponit remedium attentatorum, vt infra dicam: ita videtur, quod cauſa attentatorum, & facit, quia vltimum ſpolium eſt purgandum, vt in cap. fin. ext. de ordin. cogni. Rot. 27. appell. no. niſi incontinenti fiat, aut prius ſpolium maius ſit poſteriore, vt per Alcia. conſ. 286. & conſ. 406. ne aliàs detur materia calumniandi.

36 ¶† Ampl. iudex nullitatis reuocet attentata quoque, quod eſt quando procedit ſeorſum ab appellatione, vt per Fran. in c. dilecti. Alex. conſil. 2. lib. 2. Manfred. concl. 8. vbi ampl. in alio iudice non ſolum appellationis, quod intellige ſi ſit ordinarius, vel ei fuerit ab ordinario delegatum quando procederetur ordinariè ſuper attentatis, vt alias tetigi.

37 ¶† Ampl. vt attentata quoque conſiderari poſſint circa

circa atteſtationem literarum, namque Romę cõmiſſa cauſa ſi aduerſarius impetret literas ad partes, & inſtet pro expeditione in cancellaria, qui fecit Romæ cauſam committi iure petit literas atteſtari, quia facienda vigore talium literarum venirent reuocanda per modum attentati, ergo multomagis ab initio fieri prohibentur. Nec obſtat ſi dicatur, quod cauſa nondum erat in ſtatu inhibendi, cum nondum eſſet iuratum, & deliberatum ſuper libello, quia & ſi ſtilus curiæ haberet quod ante nõ conſueuit fieri inhibitio, tamen vbi emergere poteſt tale periculum bene poſſet ante inhiberi præſertim cum ius inhibeat poſt primam citationem, vt in clem. fin. vt lit. pend. & hæc late proſequitur Rota deciſ. 51. primo, & ſecundo aliàs. 572. de reſcript. antiq. vbi fuerant atteſtatæ literæ permutantis cum ſecundo impetrante ad inſtantiam primi impetrantis.

38 ¶† Ampl. vt ſententia quę tranſiuit in iudicatũ reuocari poſſit per viam attentati. Franc. c. tua nobis. nu. 18. de appella.

39 ¶† Ampl. vt contra agentem ſuper attentatis nõ obſtet exceptio alterius ſpoliationis ſecũdum Inn. in c. 1. de ord. cogni. & per Affli. deciſ. 98. pulchrũ eſt dubium, de quo alias.

40 ¶† Ampl. vt attẽtata reuocari poſſint etiam quod remedium ordinarium appellationis non intentetur. Abb. in c. ex parte, col. fi. de reſcript. in cap. dilecti, de except. Manfred. conclu. 85.

41 ¶† Ampl. vt iudex, qui non dedit apoſtolos nulliter agat. c. vt ſuper appellat. lib. 6. Rot. 20. de appellat. Biſign.

42 ¶† Ampl. vt attentata poſt appellationem extraiudicialem à iudice non vti iudice facta, ſed vti parte ſint ipſo iure nulla, ſicut à iudice fierent. Butri. Card. Alex. in c. dilecti. de appel. vbi quid in appellatione

latione iudiciali,& per Manfred.concl. 195.

43 ¶†Ampl.vt habeat locum remedium attentatorum si lite pendente in palatio super beneficio ecclesiastico reus, & possessor transferat beneficium in alium permutando,vel alio modo moriatur:tũc enim reuocatio fiet per modum attentati,etiam cõtra illum superstitem,vel in quem translatio possessionis facta fuerit,vt per Rot.3. si lite pẽdente alias 56.vt lit.pend.in no.& ibi additio dicit,quod si peto rem corporalem,vel incorporalem, vt mihi debitam non vt meam,& reus lite pendente alienat, tenet alienatio. Idem si petatur confirmatio electionis, etiam si ante electionem fuerit appellatum:

44 quia † licet appellatio deuoluat causam appellationis,non tamen deuoluit potestatem conferendi: & si dicatur cassari debet,quod fit pẽdente appellatione,verum est de his, quæ spectant ad iudicem, vel causę processum,vt si recipiantur testes, vel feratur sententia,quæ cassatur probata legitima appellatione,collatio vero non pertinet ad processum,& in c. ex parte.ex.de arbi.Prima sententia impedit secundam non litis pendentia. Vnde additio illa infert, quòd si episcopus petit aliquem à beneficio remoueri,tenet collatio,quam facit lite pendente.vbi autem quis dicit præbendam suam,tunc lite pendente inhibetur alienatio per conuentum, non autem per tertium,vt in c.1.& 2.ext.vt lit.pend. Et ex prædictis infertur quod si peto præbendam à capitulo, & capitulum lite pendente alteri confert non reuocatur per modum attentati.idem si peterem electionem meam confirmari,& superior lit. pendente alteri conferret. Sed si contra possessorem beneficij feratur sententia à qua appellet,is non poterit interim priuari beneficio, quia datio possessionis est de processu c.licet episcopus.de præben. lib. 5. qui inhibetur appellatione pendente,vt per dictam additionem

45 ditionem hęc differẽtem.¶†Ampl. vt attentata per abbatem contra monachos post litem motam reuocantur,& ablata restituuntur.Ioan.Anan.c.olim tertio de accusa.& per Doct.in cap. cum teneamur. Manfre.concl.202.

46 ¶†Ampl.litis pendentia super nullitate operetur remedium attentatorum,vt per Innoc. & Imol. in cap.ex insinuatione ext.de procurat. quos tamen intelligit Franc.in c.dilecto,de appella.col.12. ver.ex quibus omnibus, vt attẽtata pendẽte causa nullitatis non reuocentur in primis, & ante omnia, sed postquã is, qui de nullitate diceret in causa nullitatis obtinuisset, & sit beneficio iniustitiæ per no.in Bal.in auth.quæ supplicatio.C. de precib. imp. offer.& in l.tale pactum. §. qui prouocauit.ff. de pactis.& scribit Vestrius lib.8.in c.de attentatis: licet contra allegetur à Manfred.consi.76. Sed intellige, vt idem ponit concl.80.idest pendente nullitate nõ reuocantur attentata officio iudicis priuilegio attentatorũ,sed beneficio iniustitię, quia alias prius proceditur super attentatis quam super nullitate Affl. deci.98.& sic hæc distingue.

47 ¶†Ampl. vt vbi superior auocauerit causam ex certa scientia attentata per inferiorem etiam ignorantem auocationem sint nulla, vt per Manfred. concl.49.

48 ¶†Ampl.vt pendente causa restitutionis in integrum regulariter locum habeat remedium attentatorum,vt per doct.in c.sciscitata ext. de rest. in integr.& per Cassad.decis.1.de rest. in inte.scilicet in fin.de appellat.Salic.vt l.vnic.in fin. C. ne lic.tert. prouoc.& per Vestr. in d.pract. in tit.de attentatis, & in tit. de rest. in integr. de quo latius dicemus, & per Benintend.deci.85.

49 ¶†Ampl.vt iudex à quo procedere non possit citra periculum attentatorum sine noua commissio-

ne Manfred. concl. 238.

50 ¶† Ampl. vt iudex possit hæc attentata reuocare ex officio suo parte non petente quasi ad pœnam sui contemptus, vt per Rom. consi. 14. quem refert addi. ad Rot. 6. nota quod attentata, vt lit. pen. in antiquis, & clarius hoc scribit Rot. 2. fuit dubitatum aliàs. 14. de restit. spoli. no. &: per Cassad. decis. 3. de restit. spolia.

51 ¶† Ampl. vt attentata post relationem, vel iudicis recusationem habeat locum remedium attentatorum. Card. Alex. in rub. ex. de appella. Manfred. conclu. 191. & ideo vt attentata per iudicem recusatum postquam ipse elegit arbitros absque citatione veniant reuocanda, vt per Manfred. decis. 193.

52 ¶† Ampl. vt post appellationem extrà iudicialem probato grauamine, vel facta oblatione de probando incontinenti legitimè licet non probetur causæ veritas expressa veniant attentata reuocanda, vt per Rot. 44. licet de appella. no. aliàs 344. vbi dicit, quòd hęc procedunt in electionibus inferiorum

53 ecclesiarum. Et quod † in electione cathedralium, & regularium ecclesiarum quicquid factum fuerit post & contra appellationem venit per modum attentati reuocandum, & quod hoc intelligendum est de attentatis ante impetrationem commissam super dicta appellatione, quia si causa appellationis esset commissa alicui auditori in palatio, vel alibi manus executorum statim essent clausæ iux. cap. vt nostrum. ext. de appella. vt per Rot. vbi supra.

54 ¶† Ampl. vt cõtra tertium succedentem in re singulariter alienata procedat reuocatio attẽtatorum, vt per Alex. & Fran. in c. vt teneamur. & c. bonæ, de appel. de quo quia alio tetigi. hęc hactenus.

55 ¶† Ampl. vt agens super attentatis non teneatur colorare titulo possessionem, & in hoc est valde priuilegiatum remedium, vt nec in beneficialibus saltem

tem in prima figura coloratio huiusmodi requiratur, vt per Rot. 2. fuit dubitatum aliàs 14. de restit. spoliato. no. vbi declarat non procedere in notorio non iure petenti reuocari attentata, nisi iudex ex officio pro suo interesse id contendat, & est additio plena ad dictã Rot. 2. vbi tangit de differentijs interdicti vnde vi, & remedijs attentatorum. Circa quæ quoque videnda est Rot. 4. reus & possessor aliàs 160. re iudic. no.

56 ¶† Ampl. vt sententia dependens à sententia attentata reuocetur per viam attentati. Manfred. conclu. 232.

57 ¶† Ampl. vt attentata post desertionem appellationis veniant reuocanda per viam iniustitię, & via ordinaria, non incideret extra ordinem sec. quosdã, vt Rot. 1. attentata alias prima de appella. no. & per Benint. in quadam decis. vbi late allegat, & ego quandoque allegaui, cuius rei is erit effectus, vt facta reuocatione agatur rei iudicatę, contra quã forsitan casus dari posset, vel exceptio, restitutio, vel nullitas idem dicitur de nullitate, quia vel causa deserta causa nullitatis remanet, vt per Abba. in cap. cum venissent. de eo, qui mitt. in poss. Cardin. consi. 105. super promisso col. 3. Dec. in l. 1. C. de bon. poss. sec. tab. de quo aliàs.

58 ¶† Ampl. vt pendente causa attentatorum fatalia non currant, vt per Rot. decis. 79. nota quòd fatalia aliàs 448. de appella. in antiq. vbi tempus executionis quoque detrahendum dicitur, & supra tetigi.

59 & † tres conformes super attentatis latæ antequam procedatur in petitorio sunt ante omnia executioni demandandæ: dummodo prędictę sententiæ vim definitiuæ habeant, puta si lite pendente, vel post appellationem à definitiua aliquid sit attentatum circa possessionem rei, de qua agitur, quia tunc sapit naturam veri possessorij, quod est plene execu-

tioni mandatorum ante ingressum petitorij, nec opponi potest contra istos conformes de nullitate, vt hęc late prosequitur Rot. 2. tres sententiæ aliàs 113. de re iudi. in no. Planè si iste agens super attentatis succubuisset hęc causa attentatorum sibi non prodesset quominus fatalia currerēt, quia sibiipsi debet imputare is, qui forsitan dolo & fraude egit super attentatis, vt per Rot. decis. 15. fatalia aliàs 102. de appellat. in no. Franc. in c. ex ratione nume. 37. Manfre. concl. 92. & ibi dicit, quod fatalia currunt quando primo offertur libellus super attentatis, & postea producitur appellatio allega. Franc. in c. dilecti, col. 2. appell. idem quando fuit præfixus terminus, vt alias dixi. Sed quid si causa attentatorum mota fuerit per eum contra quem est appellatum videtur, quod hac ratione sibi prosit, vt quia facto suo id contingat, sed euenire posset vt non sit, & non succumberet. Limita tamen prædicta in casu, de quo per Afflict. concl. 131. Item quando sumus in vti possidetis, quia cum fiat per modum cōtinuationis eadem est cum causa principali, vt per Bero. q. 120. & per Manfre. concl. 16. & dixi alias, & nota, quòd cū in terminis ecclesiasticis nō sit præfinitū tempus instantiæ attentatorum res longa esset nisi ex obliuione impediatur, de quo aliàs secus est iure ciuili, vel statutario. l. properando de iudic.

60 †Nota tamen, quòd vbi affertur libellus super attentatis in appellatione ab interlocutoria currit instantia appellationis non obstantibus attentatis, vt per Bero. q. fam. 200. nu. 14. Manfred. decis. 35.

61 ¶†Ampl. vt appellatio incerta, & generalis ratione personæ, tamen certa quoad factum & causam valeat, & operetur effectum remedij attentatorum, vt per Inn. in c. consuluit. ex. de appellat. & scribit Rot. 23. si expectans aliàs 407. de præb. in no.

62 ¶†Ampl. vt appellatio à sententia nulla operetur effectum

effectum deuolutiuum, etiā quoad attentata. Fran. c. dilecto. nu. 21. appell. Manfre. concl. 51.

63 ¶†Ampl. vt licet pars rea in causa appellationis à definitiua in partibus interposita coram auditore huiusmodi causæ in curia super libello dato per actorem in causa & negotio principali litem contestetur nihilominus poterit postea agere de, & super attentatis post & contra prædictam suam appellatione in partibus interpositam, vt per Rot. 27. licet pars, de appellat. in no. aliàs. 185.

64 ¶†Ampl. vt in materia taxentur expensæ procuratorum, sollicitatorum, aduocatorum sec. Rot. 99. in no. Mil. in reper. in verb. attentata. Manfre. cons. 82. & rigorose.

65 ¶† Ampl. vt licet reuocanda per viam attentati videantur quid diuersum à causa principali, tamen si ratione negotij principalis id factum sit, idem veniat per modum attentati reuocandum: ecce enim si ab excommunicatione, vel excommunicationis reintrusione latæ, aut factæ propter contumaciam, quia pars rea noluit respondere libello appelletur, & auditori primo per iudicem appellationis inhibeatur, & post inhibitionem primus iudex procedat totus processus est nullus, non obstante, quod reintrusio videatur alius, & separatus articulus à negotio principali, quod non est verum, quia ipsa reintrusio est facta occasione, & ratione negotij principalis, quia noluit respondere libello, & litem contestari in causa principali, & se reintrudendo vel excommunicando grauauit, cum in totum suspensa esset iurisdictio, vt per Rot. 31. si ab excommunicatione alias 193. appellat. no. Decius in. l. 1. C. de bo. poss. sec. tab. col. 1.

66 ¶†Ampl. vt & in auocatione facta per iudicem inferiorem sicut per appellationem habeat locum attentatum. Manfre. concl. 198.

67 ¶† Ampl. vt reportatis tribus ſententijs ſuper cauſa reſtitutionis in integrũ , in qua ſolùm cognitum fuit de negligentia, vel impedimento illius qui proſequi habebat, vel ſi dicatur de nullitate appellationis, vel falſitatẽ inſtrumẽti appellationis inſtari pro reuocatione attentatorum, vt per Aegid. deciſ. 217. exceptio falſitatis, vbi quoque dicit, quòd reſtitutus in cauſa prædicta poteſt petere reuocatione attentatorum ante appellationem infra decẽ dies.

68 ¶ † Ampl. vt iudex ex officio etiam poſt concluſionem in cauſa poſſit attentata reuocare ſec. Fran. & Alex. in cap. bonæ, & in cap. cum teneamur de appellat. licet quidam contra de quo alias puto me ſcripſiſſe.

69 ¶†Ampl. vt ſi à tribus grauaminibus appellantẽ iudex in termino reponat in ſtatu de duobus , & ſuper tertio non reponat, mos enim reponendi eſt in Romana curia, quod alibi videtur reuocatio interlocutoriæ, vel proceſſus vſquequo reponitur, nec det apoſtolos ſaltem refutatorios eo ipſo proceſſus poſt habitus eſt nullus, vt ſcribitur in cap. vt ſuper
70 in gloſſ. vlt. de appellat. li. 6. †quia appellanti perſiſtenti in appellatione poſt plenam reductionem in ſtatum ſunt de neceſſitate, dandi apoſtoli, vt per Io. And. in d. cap. vt ſuper. Vnde Aegid. vbi ſupra tenet quòd etiam ſi ſuper illo tertio non eſſet grauamen hoc procedat, quia ſuper appellationibus etiã
71 friuolis dãdi ſunt apoſtoli ſaltem refutatorij.† apoſtoli enim ſunt literæ certificatione iudicij à quo, iudici ad quem, vt per Aegi. vbi ſupra. Opinio hæc tamen eſt contra conſilia, vt ipſe ibi refert. conſilia autẽ hęc illa eſſe puto de quibus loquitur Rot. 3. tertio mandauit alias. 805. de conſtit. vbi dicitur quòd auditor qui vult habere conſilia debet bene videre proceſſum, vt ſuper certis dubijs Domini auditores poſſint ſicurè dare ſua conſilia, vel extra Ro

tam

tã conſilia habentur, vt per Rot. deciſ. vlt. extra de dol. & contum. alias. 444. vbi Baldi, & Petri conſilia contraria referuntur.

72 ¶†Ampl. vt attentata intra decennium ad appellandum ſint nulla ipſo iure, ſi alias appellatio eſſet iuſta Federic. de Sen. conſ. 119. Manfr. conſ. 83.

73 ¶†Ampl. vt executio ſententiæ reuocari poſſit per viam attentati, vt per Bal. conſi. 330. lib. 3. Gemin. conſi. 24. Ferrat. caut. 58. Neuiza. conſi. 70. Manfre. conclu. 358.

74 ¶ † Ampl. vt attentata poſt appellationem veniãt reuocanda etiam non iuſtificata appellatione, vt in cap. dilectis, vbi Andr. Sicul. ex. de appella. & per Oldra. conſi. 198. quos allegat, & ſequitur additio ad Dec. in l. 1. in verb. appellatione de bono. poſſeſ. ſec. tab.

75 ¶†Ampl. vt factum per iudicem poſt auocationẽ cauſę reuocetur per viam attentati. Henric. c. vt noſtrum. de appell. Abb. in c. cum M. col. fi. de conſtit. Rebuff. in tractat. de auocat. nume. 103. Manfred. conclu. 42.

76 ¶†Ampl. vt c. ſi hi contra quos, vt lit. pend. in 6. impediat executionem gratiarum apoſtolicarũ quo minus expectantibus acceptantibus beneficia litigioſa tanquam vacantia per obitum litigantium valeat prouideri donec ad inſtantiam litigantium ſuperſtitum lites huiuſmodi finiantur, vt late per Rot. 28. vtrum capitulũ aliàs 588. cõceſſ. præb. ant.

77 ¶†Ampl. vt licet remedium attentatorũ non habeat locum contra tertium, vt in cap. romana. §. in alium. de appella. lib. 6. Ioan. Monac. cap. cupientes. de elect. lib. 6. tamen hoc fallit quando ille tertius, qui innouauit habuit cauſam à parte litigante, vel ſi habuiſſet cauſam à iudice, vt dicit glo. in c. non ſolum. de appellat. in 6. Philip. Franc. in c. bonæ, col. 3. de appella. vnde late ſcribit Afflict. 354. in

causa verrente col. fin. quòd † cessio lite pendente
78 non potest fieri, vt lis transferatur in cessionarium, sed bene vtilitas, sed iudicium currit cum cedente, vt per Bal. in l. per diuersas q. 15. C. mand. & propte rea scribit Afflict. in d. decis. quod pendente lite in Senatu Neapolitani consilij illi Spinolæ non potuerunt petere coram iudicibus Genuæ executionē literarum cambij, & talia attentata debent ante omnia reuocari.

79 ¶† Ampl. vt cumulatio attentatorum cum appellatione fieri possit ante, & post litem contestatam, vt per Doct. in c. dilecti. 3. de appellat. Vestrius in pract. in materia. Manfred. concl. 84.

80 ¶† Ampl. vt ad reuocationem attentatorum non sit facienda mentio circa impetrationem rescripti cap. dilecti. ex. de exceptio. sed dic vt alias.

81 ¶† Ampl. vt expensæ super attentatis taxari possint ante sententiam in principali negotio ferendā. Rot. 99. in no. Manfre. concl. 90.

82 ¶† Ampl. vt accessorie ad negotium principale veniant attentata. in ant. cons. 309. Māfr. concl. 350.

83 ¶† Ampl. vt si per iudicem à quo delatum fuerit appellationi decernēdo processum pro apostolis de communi consensu partium, idem iudex à quo procedere non possit citra attentationem, nisi per superiorem causa eidem remittatur, quia adeo transfunditur iurisdictio in superiorem, vt de consensu partium reuiuiscere non possit, vt per Rot. 8. si iudex. aliàs de appellat. in no. quid si admisit appellationē si & inquantum.

84 ¶† Ampl. vt iudex non reuocans attentata dicatur facere iniustitiam. Franc. c. consuluit. 2. num. 8. appe. Io. Mon. in §. de viginti, in princ. Afflict. decis. 98. Manfred. consi. 91.

85 ¶† Ampl. vt assecutio possessionis vacuæ lite pendente reuocari possit per viam attentati, quia difficilius

cilius est litigare cōtra possessorem, quam stante vacua possessione, vt per Aegid. decis. 102. si possessio. licet ibi dicat, quòd liceat impetrare nouum rescriptum lite pendente, & ibi declarat quomodo illud procedat.

86 ¶† Ampl. vt paria sint esse appellatum, & petere terminum ad appellandum. Vital. in clauſ. nil nouari nu. 15. Dec. in d. c. non solum. & in l. appellatione. Manfred. concl. 3.

87 ¶† Ampl. vt non obstante nullitate attētatorum sententia sit exequenda, vide Manfre. concl. 362.

88 ¶ Ampl vt omnis alienatio rei litigiosę, vel si esset permutatio lite pendente reuocatur per viam attentati. Rot. decis. 319. Manfre. conclu. 45. Sed hoc intelligitur, vt loquitur vbi res sit litigiosa, quia in personalibus non fit litigium rei, & vide Bart. in l. fi. C. de litigios. & hæc procedunt etiam in causis, de quibus in d. l. fi. quia illa in suis sentent. procedit, & secundum prędicta intelligitur, quod contra conuentum actione personali non reuocantur attētata. Vital. in clauſ. nil nou. c. cupientes. §. de viginti. de elect. Manfred. concluſ. 66.

89 ¶† Ampl. quia licet vbi aliquis tenet beneficium reseruatum si talis expellatur de beneficio sibi non datur interdictum, quia sicut reseruatio afficit beneficium, ita possessionem cap. vt nostrum. ext. de appellat. vbi Inno. tamen datur officium iudicis si esset expulsus lite pendente, in quo quidem officio non requiritur possessio, sed sufficit quod ius tempore expulsionis detineat, vt not. Inno. in c. dilecti. de maio. & obed. Licet quibusdam videretur, quòd posito quod reseruatio afficiat possessionem ciuilē, non tamen naturalem, vt l. 1. §. dicitur. ff. de vi, &
90 vi arm. (vt in simili dicitur, † quod ex contractu, ex quo non potest transferri dominium transfertur possessio naturalis. l. 1. §. neut. ff. de acq. poss. Item posito,

posito, quòd reseruatio afficiat possessionem quantum ad Papam, non tamen quantum ad extraneũ litigantem, vt hæc late deducuntur per Rot. 11. nota, quòd vbi aliàs 56. de caus. possess. in antiq. Plane quod in canone reintegrandæ &c. reseruatio ita afficiat, vt non sit danda reintegratio Rip. multa allegat in §. nihil commune num. 82. de acqui. possess. & de vi talis reseruationis scribit Rot. 24. nota, q vbi Papa aliàs 283. & 22. nota, quòd vbi Papa aliàs 197. de præb. antiq. & Rot. 11. nota vbi spoliato aliàs 275. de resti. spoliat. aut. vnde idem inferri posset in casu Rotæ 15. nota, quòd vbi aliquis aliàs 371. de restit. spoliato. antiq. & de materia latissime scribitur Rot. 3. si contra aliàs 16. resti. spol. no. & 14. ex præmissis aliàs 277. eo. tit. no.

91 ¶† Ampl. vt possit semper appellans adire iudicẽ à quo, & petere, ne aliquid innouetur in præiudicium appellationis. Francis. in capi. an sit, & Doctor. in capi. cum teneamur, de appella. adeo, quòd petent postea etiam post inhibitionem factam à iudice appellationis reuocatam attentata, vt per Docto. vbi supra, & Manfred. conclu. 48. vbi quoque dicit, quòd spoliatus agit ad damna sicut ad fructus alle. Dec. consi. 200. hęc magis procedent in appellato.

92 ¶† Ampl. posset hæc regula varijs modis, quibus ampliatur regula, quod spoliatus ante omnia est reintegrandus ad suam possessionem, de quibus plene per Fran. Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune, nu. 45. & seq. de acqui. possess. quia si restitutio fauorabilis est in can. reintegrãdę, multomagis amplianda est in remedio attentatorum: & ideo summatim aliqua pertingam, vt tamen saluum esse putem ius melius, & latius scribendi.

93 ¶† Ampl. itaque vt attentatus sit restituendus etiam si precatio, vel clam possideret à spoliatore, vt perempta re, circa quam fuerit attentatum procedatur

cedatur quoad æstimationem, nec non reuocatio attentatorum facienda est quoad fructus, expẽsas, & damna, etiam ad fructus, qui percipi potuerunt, nec non ad expensas, quæ factæ fuissent in conuocandis, & parandis amicis ad propulsandam iniuriam. Item procedetur contra eum, qui attentatum ratum habuit. Item etiam si attentans offerret in continenti probare dominum, etiam procedetur cõtra successorem sine uitio. Item si attentatio facta fuerit circa omnia bona non prius attentatus cogetur respondere quam facta restitutione omnium bonorum, ne quis cogatur inermis litigare. Item ut non obstet promissio de non agendo super spolio. Item non obstante renunciatione iuris super re, de qua factum sit spolium, etiam si authoritate iudicis fuisset attentatum si quidem is procederet, ut priuatus, de quo authoritate principis, Alciat. consi. 370. & consi. 375. Item stante sententia nulla, vt de his atque huiusmodi per Ripam in loco supra alleg.

94 ¶† Ampl. vt attentata per actorem post commissionem, & citationis decretum licet non executa uenant reuocanda, ut per Cassad decis. 6. nu. 2. super reg. cancella. Vestrius in pract. in mate. & per Manfred. conclu. 93.

95 ¶† Ampl. vt in quacunque parte iudicij reuocatio attentatorum sit facienda, quod tamen ante cõclusionem in causa accipitur, ut Rot. 4. attentata aliàs 57. ut lit. pend. no.

96 ¶† Ampl. vt & in materia duelli accõmodari possint attentata, qua in ijs proceditur ad instar iudiciorum, ut ipse quoque dixi in libro meo de mentitis, unde & coram arbitris, & similibus coram quibus proceditur forma, uel similitudine iudicis.

97 ¶† Ampl. vt licet in partibus processum sit ad multos actus, citra tamen conclusionem in causa uel si causa fuisset instructa, tamen si causa auocata fue

ta fuerit, quod fit etiam per ſolam narrationem facti, & litis pendentię & commiſſionem, non dicendo aliter præuia auocatione, ut per Rot. 76. ſi petatur in no. apponendo tamen clauſulam citra concluſionem in cauſa, quæ poſt inhibitionem gerunntur per modum nullitatis, uel attentati reuocabuntur, ut per Staphil. in titu. de commiſſ. lit. veſtit. §. quando conceditur, num 18. pag. 126.

98 ¶† Ampl. ut contra alienantem lite pendente locum habeat remedium attentatorum, uel ſi alienãs uti poterat poſſeſſione, ut per Abb. in cap. cum M. col. fi. ex. de conſtit. & cap. 1. ut lit. penden. ubi hoc propter perfidiam alienantis admittit, & proſequitur Manſ. concl. 17. Sed id verũ eſt, qñ agitur reali, uel ad poſſeſſionẽ. ſecus quãdo agitur pſonali, & in fraudem forſitan alienatur, quia tunc titul. de his, quæ in fraud. cred. uidetur locum habere. Item uerũ eſt quando fuit translata poſſeſſio uere, & cum affectu, & non per conſtitutum ſolum, quia non intereſt petentis reuocari. Item non uidetur procedere in caſibus permiſſis in l. fi. C. de litig. quã ego ampliabam ad donationem cauſa mortis ex not. in l. 2. ff. de leg. 1. cum ſimil. Item quando litigatur poſſeſſio non uidetur inhibita alienatio dominij, li-

99 cet ſecus ſit quando dominium: † quia dominium habet incluſum in petitione etiam poſſeſſorium, quaſi in uentre, ut puto me alias dixiſſe.

100 ¶† Ampl. ut iudicis authoritas non excuſet attentatum. Decius conſi. 103. conſi. 200. ut nec principis poteſtas. Dec. conſi. 214. refert, & ſequitur Manfred. conclu. 56. quod intellige ſi iniuſtè procedat, uel ex non certa ſcientia in principe, iuxta not. in l. iuſtè poſſidet. de acq. poſſ.

101 ¶† Ampl. ut appellare, & petere terminum ad appellãdũ ſint paria niſi in caſu. Rot. 45. in ant. Maſ. concl. 5. & niſi in caſu, per eundem Manſ. cõcl. 120.

Ampl.

102 ¶† Ampl. vt attentata deduci poſſunt etiam per modum exceptionis ad imponendum executionẽ alicuius ſententię, ut per Imol. & Fran. in c. dilecti. nume. 9. ex. de appella. Manfred. conclu. 98.

103 ¶† Ampl. ut quę rõne cõtumacię fuerint attẽtata, & probentur in continenti poſſint reuocari, ut per Io. Mon. §. de uiginti. nu. 143. Manſr. conclu. 101.

104 ¶† Ampl. vt cõtra cõuentũ actione reali alienantẽ lite pendente attentata reuocentur ſecundũ Spec. in tit. de appel. §. nouiſſime col. 1. verſi. ſextus. Vital. in tract. clauſ. nil nouari. nu. 2. Manſr. concl. 113.

105 ¶† Ampl. vt cauſa poſſeſſionis, aut proprietatis poſſit ſimul quo ad proceſſum cumulari cum iudicio attentatorum. Aegid. deciſ. 506. &, 507. & per Manfred. concluſ. fin.

106 ¶† Ampl. vt licet vbi renunciatum eſt appellationi, vel vbi cauſa eſt deſerta priuilegiata attentati nõ habeat locum, tamen ordinata nullitas attentatorum non impediatur, vt per Manfre. concl. 196. & alias dixi, ſic ſi non datur attẽtatum, datur nullitas attentatorum. Manſr. concl. 215.

107 ¶† Ampl. vt ſi iudice delegato à Papa committatur inquirere ſuper malo adminiſtratione prælati, & à grauamine illius appelletur, & poſt ante datio-
nem apoſtolorum interdicat illi adminiſtrationem ſi talia petantur reuocari per viam attentata procedat in caſu noſtro ſecundo quoſdam licet in ordinario quidam aliter dicant, & diſtinguant an conſtaret de cauſa interdictionis. de quo Rot. 76. iudici alias. 670. appella. antiq.

108 ¶† Ampl. vt cũ auditor cauſæ in Romana curia per clem. auditor. de reſcrip. gratiam purificare poſſit quaſi id ſit de pertinentijs cauſæ ſi lite pendente executor id faceret per modum attentati id reuocari poſſit, vt per Aegid. deciſ. 667. auditor deputatus, vbi alleg. cap. vt noſtram de appella. & cap. cum M.

in fi.

in fin. de constitu. verum est quod idem Aegid. ibidem subdit quod hoc non est sine aliquo scrupulo, licet ita seruetur. tum quia d. clem. auditur ponit ius nouum, & tamen non tangit hunc casum, tum quia clem. dicta loquitur in eo, cui beneficium iam
109 delatum est, & qua habet ius ad rem. Et † ille cuius gratia adhuc est purificãda nondum habet ius in re, nec ad rem, quia in credito cõditionali ante conditionis existentiam non venit, nec cessit dies ante conditionis euentum. Item licet ad iudicem pertineat, & declaratio iure tamen ius nouum parti conferri non habet. l. sicuti. §. sed si quęratur. ff. si seruit. vend. præsertim in purificatione gratię concessæ in forma pauperum in qua etiam contrarium dicunt aliqui per huiusmodi rationem, vt per Aegid. vbi supra.

110 ¶† Ampl. vt licet alias dixerim commissionẽ, super iactationibus, & molestationibus in fraudem inceptam per spoliationem non parere attentatum ad iudicium super reintegrandę, tamẽ si fraus absit impetratio, & talis commissio cur non impediat nouari ex l. fi. C. de edic. D. Adr. vel desuper peti compromitti ex statuto.

111 ¶† Ampl. vt licet renunciatum sit appellationi, ut uideatur cessare remedium attentatorum, vt quando est deserta appellatio disputatur tamen per viã nullitatis attentatorum via simplici, & ordinaria talia attentata reuocari possint, vt per Aegid. concluſ. 670. si contra petentem, vbi voluit, quòd si contra petentem beneficium absolutionis ad cautelã, quia post, & contra appellationem legitimam fuit excõmunicatus contra plene decentem de prędictis est reijcienda exceptio. c. licet. de sent. excom. lib. 6. & subdit, quod secus credit in reuocatione attentatorum, quia ex priuilegio appellationis huiusmodi
112 priuilegium attentatorũ est priuilegiatum: † quia cessante

cessante appellatione cessat omnis eius effectus, & priuilegium, licet per viam nullitatis, vt dixi super prædictis prouideri possit, vt per Aegid. vbi supra, & vide per eundem Aegid. decis. 624. processus.

113 ¶† Ampl. vt pẽdente termino ad dãdos apostolos iudex procedere non possit. vide Rot. 37. alias 406. appella. ant.

114 ¶† Ampl. vt in materia quoq; adiũcti iudicis dã di consideretur materia attentatorum. ecce enim adiunctus consueuit dari propter suspicionem iudicis à parte impetrati regulariter ante litem contestatam, & rarò post litem contestatam dummodo non sit concluſum in causa, vt per Staphil. in tit. de commiſſ. lit. iustit. versi. dantur pag. mihi 129. Vnde si per talem adiunctum fuerit inhibitum, vel inhibitio intimata, tunc habebit locum remedium attentatorum, vt per Staphil. in d. tract. & tit. in verbo speculatus. nu. 15. Vnde non sufficit quod pars protestetur coram iudice cui datur adiunctus, quod non procedat, & eidem ostendatur supplicatio siue rescriptum adiuncti, sed nec si fieret ex commissione iudicis adiũcti, dummodo sine inhibitione, quia prędentari prius debet rescriptum, inde literæ citatoriæ & inhibitoriæ decernuntur, vt per Staphil. vbi supra, vbi de quibusdam clausulis importantibus
115 in materia scribit, vbi † si inseratur clausula decreti, vt si post præsentationem secus fiat decernatur irritũ, & inane, tunc non requiritur inhibitio, nec intimatio. Idem dicerem si adesset clausula, vt talis supplicatio à die signaturę haberet vim prędentationis, & inhibitionis alias decernendo irritum,
116 & inane, & c. sed † si simpliciter diceretur decernens irritum, & inane non exprimendo à quo tempore videtur quod à die præsentationis, & inhibitionis, quod ex iure communi talia declarentur, vt per Staphil. vbi supra. Quæ sunt reuocanda Quia

pletisque

plerisque in locis vidi multum practicari dationẽ istam adiunctorum, etiam post conclusionem in causa etiam post dationem sententiæ, prout in notula in apertura, quod videtur mirabile.

117 ¶† Ampl. vt vltimũ spolium semper sit purgandũ etiam in fine litis Fasto. dub. 4.

118 ¶† Ampl. vt iudex prohibere possit subditi suis ne corã alio in sui præiudicium litigent, & si cõtra fiat reuocabitur per modum attẽtati Io. Fab. in l. 1. ante fin. C. de offi. pref. vrb. per tex. in c. transmissa de electio. sic etiam iudex ecclesiasticus mandare potest seculari ne se intromittat de causis ecclesiasticis Bal. in procœmio decret. concl. 2. licet hoc vltimum non seruari in Francia dicat Boer. decis. 114.

119 ¶† Ampl. vt innouata per tertiũ vna cum litigante etiam per iudicem delegatum sint ante omnia reuocanda. Rot. 2. Bisig. de appellat.

120 ¶† Ampl. vt licet latæ sint tres sententiæ vel vna, & res sit iudicata, vel causa deserta, nihilominus quousque non sit facta executio si per non possessorem accipiatur possessio dicatur innouari, vt patet per Gomes. de annali. q. 44. vbi dicit in fine, quod secus in possessore.

121 ¶† Ampl. vt processus per iudicem à quo est appellatum ante sententiam post inhibitionem iudicis ad quem non solum est reuocandus per modum attentati, immo est ipso iure nullus, quia inhibitio iudicis suspendit iurisdictionem iudicis à quo, vt in cap. non solum, de appellat. lib. 6. & per Aegid. conclus. 623. processus.

122 ¶† Ampl. vt pendentia litis super inobseruantia contractus, & periurio ex l. si quis maior. C. de transact. faciat pendentiam litis super fructibus interesse preeij non soluti, quia est causa connexa. Ias. in l. pen. de transact.

123 ¶† Ampl. vt si pendente inquisitione contra Titium

tium Canonicum Sanctæ Mariæ Io. admittatur ad huiusmodi inquisitionem prosequendam tãquam ille cuius interfit, licet plus non fecerit, nec de interesse suo docuerit, tamen per hoc inducitur quædam litis pendentia adeo, quod si lata sententia ex officio etiam Ioanne non instante contra Titium, per quam priuatur Titius suo canonicatu, & appel lato ab eo quidam expectatiuus ad præbendas illam præbendam, at sic vacantem acceptauit, & non obtinuit prouideri, & se in possessionẽ induci prouisio, & possessio debent, vt attentata reuocari, quia licet antequam Ioannes admitteretur non faceret partem, quamquam sententiam sibi præiudicaret, tamen postquam ius vult eum posse admitti ratione interesse si admittitur partem facit. Vt hęc per

124 Aegid. conclus. 545. si pendente † vbi quoque dicit quod citatio legitimè executa facit quod clem. 2. vt lit. pend. habeat locum etiam in actore etiam ante executionem citationis factam contra reum, vt palatium tenet.

125 ¶† Ampl. vt lis quæ principaliter suspendit disponẽdum suspendat etiam accessorium. vide Bal. in l. cum alias. col. fi. C. de iu. delib.

126 ¶† Ampl. vt per Aegid. conclu. 506. conclu. quod quęstione vbi dicit quod quæstione spoliationis beneficij mota incidenter per modum attentati, & lata vna sententia super attentatis pro suspensione petitorij reus spoliator propè secundam confirmationem impetret, vt præmissis non obstantibus procedendum foret super petitorio in possessorio simul potest prius nihilominus possessorium expediri, si de eo prius constet, quia hoc non tollit commissio, sed solũ tollit priuilegium possessorij, quod habet quòd in petitorio procedi non possit. Item iterum concl. 507. conclusio quod in casu proximè dicto fuerunt latę tres interlocutoriæ conformes super

huiusmodi attentatis pro spoliato, non debet post illas tres sententias cõformes sic latas amplius procedi super petitorio quousque illæ sententię quoad restitutionem possessionis, ac fructuum, ac expensarum fuerint executioni mandatę, quia venit ad eũ casum à quo non incepisset ante suum completum esse, licet Aegid. ibi quibusdam rationibus contra disserere conetur.

127 ¶†Ampl. maxime in nunciatione noui operis in qua veniunt reuocanda attentata, vel aliter non facta iustificatione, vt per Ab. in c. 1. de ope. no. nun.

128 ¶†Ampl. vt si fuerit concessa moratoria, vel quinquennalis, vel aliter concessa dilatio, & interim durante dilatione deuentum sit ad executionem id reuocari debeat, vt attentatum, vt scribitur per Boer. decis. 296. princeps, vt quando in contumaciam fuerunt relaxatę executoriales, & fuit facta citatio cũ inhibitione ad videndum dictas reuocari, & fuit innouatum, siue processum ad executionem.

129 ¶†Ampl. vt attentata tempore feriarum tempore feriarum possint expediri præsertim, si concernant solam possessionem, quia vt eo tempore attentat, sic reuocatur.

130 ¶†Ampl. vt pendente termino ad dandum apostolos à iure, vel ab homine præfixo interim nihil sit innouandum, & ideo nec releuanda appellatio, nec commissio, nec procedendum coram iudice ad quem nisi parte non apparente, vt per Boer. decis. 256. dico, & ibi tangit quid si secuta sit inhibitio. Item quid si iudex à quo nihil dixit.

131 ¶†Ampl. vt delegatus per commissionem competendi contradictores contra tertios impedientes litigantes habeat iurisdictionem. Staphil. de effect. clauſ. ver. competenti.

132 ¶†Ampl. vt stante statuto quod à pronuncia de compromittendo non possit appellari, recurri, quere-

relari, supplicari, peti, restitui in integrum, vel aliud dici, obiici, vel opponi, si petitum fuerit compromissum super causa, de qua coram alio lis pendebat, talis de cõpromisso pronuncia reuocabitur per viã attentati, quia talis actio non fuit prohibita, & pendente lite coram alio tale compromissum fieri non oportebat. l. vbi ceptum. ff. de iudi. Præsertim si statuto permitteretur exceptio litis pendentię, quæ allegata non fuit inspecta per iudicem. Plane si dominus agit contra colonum suum regulariter sequestratio est prohibita, vt per Bal. in l. litibus. col. fin. C. de agric. & cens.

133 ¶†Ampl. vt pendente lite inter duos super aliquo officio neuter ipsorum officium prædictum exercere debeat si aliquis eorum iam exercere ante oppositionem, vel appellationem alterius non incohasset, & nisi aliquis impetrasset per mortem possessoris, vel per resignationem possessoris, vt per Boer. decis. 150. præsuppono vbi limitat quod profetatur obtinens per resignationem adeptus possessionem obtinenti per mortem.

134 ¶†Ampl. vt reuocatio attentatorum fieri possit vsque ad conclusionẽ in causa, vt per Affli. decis. 352. quidam cum ijs, quę allegauimus supra.

135 ¶† Ampl. vt nec per rescriptum principis liceat innouare l. fi. si per vim, vel alio modo.

136 ¶†Ampl. in casu, de quo per Aegid. conclu. 217. exceptio. ubi inquit, quod exceptio falsitatis instrumẽti appellationis, vel nullitatis appellationis eiusdem contra petentem reuocari attentata appellationum prodest, non obstantibus tribus sententiis latis super restitutione ad prosequendum appellationem in virtute, cuius petuntur reuocari attentata, quia de his nõ fuit quæsitum in causa restitutionis, sed solùm de negligentia, vel impedimentis illius,

137 qui prosequi habebat. & quia † prosecutio fieri

 potest

potest etiam de appellatione nulla, vel friuola. Tamen subdit Petrus, quod licet sentẽtia ex falsa causa sit, & non sit nulla procedit in definitiua non in interlocutoria, & quod talis sibi videbatur interlocutoria. Item quia restitutus in casu præmisso potest petere reuocationem attentatorum ante appellationem infra decem dies, hæc ille.

138 ¶† Ampl. vt si stante compromissione determinandis quibusdam viis, pars petat copiam literarũ, & cum esset sibi denegata, iter arripiat ad superiorem, & interim ij ad quos literę commissionis fuerant directæ terminent, impetrata post commissio super iactationibus molestationibus, & inhibitum, illud innouatum post iter arreptum sit reuocatum.

139 ¶†Ampl. vt cum à grauaminibus pluribus appellatur tot censentur appellationes quot grauamina, vnde si in vno reponatur in alio non, non sufficit. Item si iudex super appellatione etiam friuola requisitus non decernat apostolos reuerentiales, vel refutatorios, quicquid postea geritur nulliter agit, vt per Aegid. conclu. 151. si à tribus. Et ibi subdit,

140 † quòd appellanti post repositionem persistenti in sua appellatione nihilominus sunt concedendi apostoli, & verba illa admittimus, si & inquantum habebunt vim concessionis apostolorum, vt processus sit loco apostolorum.

141 ¶†Ampl. vt si facta sit condemnatio expensarũ, & appellatum vsque ad tertiam sententiam expensæ taxare non possint alias fit reuocatio per viam attentati. Rot. 46. re iud. ant.

142 ¶†Ampl. vt si possessio beneficij tempore motæ liti, sit vacua, & pendente lite per alium litigantiũ occupetur dicatur innouatum, & veniat reuocandum per viam attentati, vt si pendente lite impetretur rescriptum, quoniam quicquid innouatur per quod fit deterior conditio litigantis dicitur innouari,

uari, & deterius litigatur contra possessorem, vt late per Aegid. decis. 102. si possessio.

143 ¶† Ampl. vt in causa prophana præfixo termino per iudicem à quo est appellatum ad prosequendum appellationem ante terminum fieri non possint citationes per contradictas, nec alias actus exerceri. Rot. 18. nota quod vbi alias. 200. appell. ant.

144 ¶†Ampl. vt licet omissio condemnationis expensarum in possessorio non possit reparari in petitorio, tamen secus est si possessorium veniat tractandum per viam attentati, quia cum id sit quod emerget postea poterit separari in sententia definitiua ad negotium principale, vt late per Aegid. decis. 72. lata sententia.

145 ¶†Ampl. vt agenti super attentatis fatalia non currant ad prosequendam, & finiendam appellationem, immo illud tempus faciendę executionis post sententias latas super attentatis est de fatalibus subducendum an culpa aduersarij attentantis hoc contingit, & non attentatur appellans ad prosequendum negotium principale, & attentatorum. Rot. 79. alias. 448. appel. ant.

146 ¶†Ampl. vt sententia lata post appellationem interposita non possit confirmari per iudicem, cui cõmissum fuerit negotium principale, vt per Aegid. concl. 53. si appellatio.

147 ¶†Ampl. vt illi qui petit attentatum lite pendente reuocari sufficiat probare innouatum, licet non probet de possessione nisi ille contra quem petitur reuocari attentata de iure communi, & ex causa probabili, & verisimili probetur possidere. Rota 10. alias. 89. de appellat. antiq.

148 ¶†Ampl. vt reseruatio non afficiat ita possessionem, vt agenti hoc remedio non sit restituendus licet in interdicto secus sit, vt per Rot. 11. si aliquis alias 56. de caus. poss. & prop. antiq. de quo alias.

149 ¶†Ampl. vt licet ſpoliatus habens contra ſe præ ſumptionem non ſit reſtituendus, tamen fallat in remedio attentatorum niſi in cauſis beneficialibus in quibus præſumptio iuris impedit reſtitutionem, vt per. Rip. in. 8. nihil commune. nu. 79. de acq. poſ.

150 ¶†Ampl. vt ſi appellans lite pendente, ſpoliauit aduerſarium dicatur renunciaſſe ſuæ appellationi ſec. gloſſ. in d. cap. non ſolum. de appella. lib. 6. Bald. in l. præſcriptione. col. 10. C. ſi cont. ius vel vtil. publ. Quia actus contrarius liti inducit deſtitutionem litis. Item quia propria authoritate ſibi dicendo ius videtur ſpreuiſſe iudicem vnde ab eo mentio repellitur, vt per Bal. ibi.

151 ¶†Ampl. vt vbi ab aliquo articulo appellat à delegato in omnibus alijs videtur exemptus appellans à iuriſdictione delegati. Secus verò eſt in ordinario, vt per Rot. 15. nota. quod vbi aliàs 163. de appella. ant.

152 ¶†Ampl. vt ſtante propoſitione petitorij ſi poſt attentetur procedi poſſit ſuper vtroque, vel ſuper altero ad arbitrium illius, in cuius præiudicium fuerit attentatum: & ita intelligantur not. per Iaſ. poſt alios, vbi de prędictis in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 131. ff. de acq. poſſeſ.

153 ¶† Ampl. vt pendente lite ſuper priuatione beneficij, ob aliquod crimen poſſit ille, qui venit priuandus tale beneficium renunciare, vt not. gloſ. in c. 2. vt lit. pend. lib. 6. Dominic. conſi. 105. col. 2. vt tamen hoc facere petent ex cauſa permutationis. Staphil. de var. mod. vac. col. 2.

154 ¶†Ampl. vt lis pendere quo ad actorem dicatur præſentato reſcripto & decreta citatione licet non executa, ut per Rot. 4. nota. vtrum aliàs 426. vt lit. pen. antiq. & ſcripſi alias.

155 ¶†Ampl. vt poſt appellationem ante dationem apoſtolorum, & magis poſt per iudicem à quo reci

pi non

pi non poſſint teſtes abfuturi. Rot. 17. appella. ant. Ampl. vt collatio impetrata ad inſtantiam litigantis per tertium ſit reuocanda. Biſig. 12. de appell.

156 ¶† Ampl. vt appellans abſente iudice non eximatur ab illius iuriſdictione, vt per Rot. 13. nota, quod appellans alias 136. de appell. ant.

157 ¶†Ampl. in caſu notabili, de quo per Rot. 13. quod ſi conſtat aliàs 348. de reſti. ſpoliat. ant. & deciſ. 14. Sed pone retento aliàs. 423. eo. titu. hoc eſt quod licet ſi conſtet de non iure petentis reuocationem attentati ſpolij ſuper beneficio, non ſit facienda reuocatio per iudicem, tamen ſi caſus eueniat quod ſecundus, qui fuerat in poſſeſſionem inductus poſt prouiſionem ſibi factam fuit ſpoliatus per primum, ſed agit contra eum petitorio, & poſſeſſorio ſimul cum conſtet de non iure primi ex primo iudicio ſi poſt conſtet de non iure petētis reuocari attentata, nihilominus eſt facienda reſtitutio non obſtante quod potior ſit conditio poſſidentis. Item quod petitorio, & poſſeſſorio ſit actum, quia in petitorio fit abſolutio, quia ſi ſecundus non fuiſſet ſpoliatus certè obtinuiſſet vnde intereſt

158 ſua reintegrari, & facit, † quia paria delicta mutua compenſatione tolluntur. ſed hæc non tollunt quod non debet dari vitioſus ingreſſus, vnde prędicta procedunt quo ad partem, non quo ad iudicē, qui ex officio poſſet ab vtroq, auferre poſſeſſionem vni propter delictum, & contemptum lite pendente alteri non reſtituere propter non ſuum ius.

159 ¶†Ampl. vt ſi pendente termino ad dandum apoſtolos impetretur, & poſt reuocetur grauamen impetratio non valeat. Rot. 54. nota quòd quando de appellat. aut alias. 74.

160 ¶†Ampl. ut ſi reus lite pendente beneficium litigioſum permutauerit deinde mortuus ſit contrà ſuperſtitem reuocari poſſit per modum attentati

eo tamen citato, vt per Rot. 3. nota si lite pendente aliàs. 400. vt lit. pend. antiq. Idem si alio modo fuit alienatum. Item si mortuo reo fiat surrogatio, surrogatus ne dare quidem obiectus potest adeptus possessionem, sed omnia reuocantur per viam attentati, vt latiss. per Rot. 5. vt lit. penden. antiq. licet ex ibi dictis secus, sit si ipse surrogatus ante litem inchoatam habuisset possessionem, vt per Rot. ibi.

161 ¶†Ampl. in materia c. si hi contra quos, vt lit. pend. in. 6. hoc est si mortuo reo alius ei surrogetur qui occupet possessionem, & actor post obtẽtis executorialibus, uel aliter, tali surrogato non citato accipiat possessionem, surrogatus non iure petit reuocari attentata, sed bene per modum excipiendi qui obtinuit executionem potest, quia lite pendente talis surrogatio facta fuit, ut late per Rot. 17. nunquid si mortuo aliàs. 429. restit. spolia. antiq. ut per modum exceptionis proponãtur attentata, sed hæc, ut dixi procedũt in ijs terminis, namque, ut alias dixi, ultimum spolium semper est purgandum.

162 ¶†Ampliatur, ut attentata per actorem post præsentatam commissionem, & literas siue citationem commissam, sed non expeditam sunt reuocanda not. 1. de appellat. per Bisig. & quid in reo puto me alias scripsisse.

163 ¶†Ampl. in casu de quo per Rot. 1. primus de restitu. spol. Bisig. ubi si primus in data obtinuit unam sententiam cõtra secundum in data reum, & possessorem à qua secundus appellauit, & in causa appellationis secundus in data prætendens prætextu cuiusdam reseruationis primum excluſum, & se de nouo obtinuisse mandatum à papa quod sibi in uim illius reseruationis prouideretur non obstante litis pendentia si non foret alteri esset ius quæ-

quæsitum obtinuit sententiam pro se, & per auditorẽ causæ appellationis obtinuit sibi prouideri. Item post primus in data obtinuit commissionem super desertione appellationis à prima in suum fauorem. Item super nullitate secundæ in fauorem secundi in data, & virtute cuiusdam executorię est immissus in possessionem spoliando secundum, qui petit se restitui, vt spoliatum lite pendente per viam attentati, & primus excipit quod procedi debeat prius super desertione, & nullitate, & plerique tenuerunt quod iste petens se, vt supra restitui bene dicat præsertim, quia in hoc remedio nõ quærimus an agẽs possideret, sed de statu causæ in quo erat tempore quo fuit innouatum, & vide ibi late de materia.

164 ¶†Ampl. vt successor in beneficio recipiatur in eodem statu litis in quo author, vel prædefunctus erat. Rot. 1. vt lit. pend. ant. alias. 3. vbi tangit quid in filio succedente patri remissiue.

165 ¶†Ampl. vt iudex ex proprio motu parte non instante, quia ipse fuit contemptus reuocare possit attentata, vt per Rot. 5. nunquid reo aliàs. 433. vt lit. pend. antiq. & hoc non solum ante conclusionem in causa, sed etiam post. Rom. col. 14. & add. Rot. 6. sub tit. præd. aliàs. 518.

166 ¶†Ampl. vt & contra tertium succedentem in attentatis detur hoc remedium, vt per Dec. in c. bonæ, col. 1. de appellat.

167 ¶†Ampl. vt arripiens iter ad superiorem haberetur pro appellato, si non ex alia causa fiat. Dec. per tex. in c. dilecti. de appel. requiritur tamen causæ expressio et petitio apostolorum, vt ibi idem declarat, qui tenet, quod etiam coram iudice appellatũ, nõ solum, qui per querelã potest adiri expediatur.

168 ¶†Ampl. vt licet facta impetratione supplicationis cum potestate procedendi literis non expedi-

tis,

tis, & reſcripto dummodo non fiat litigioſum ante expeditionem quoad reum conuentum non inducatur litis pendentia, etiam quoad regulam de ſurrogandis: tamen quoad impetrantem efficitur negotium litigioſum pręſertim quoad tria, quia ſi actor moreretur ante expeditionem, dūmodo poſt decretam citationem contra reum poſſeſſorem certè haberet locum regula de ſurrogandis in fauorē poſſeſſoeis. arg. not. per Aegid. concl. 380. ſi faciens committi. Item quia talis actor ſi impetret aliquod reſcriptum pro confirmatione ſuorum iurium, & non faciat mentionem de lite dicitur attentari, & actori nullum commodum afferant c. cauſam quę de teſtibus. Item actor prædictus ius ſuum alteri cedere non poteſt, vt de his late per Staphil. de cōmiſ. lit. iu. fol. 108.

169 ¶† Ampl. vt ſpolians lite pendente ſit magis odibilis quam alius ſpoliator: & ideo omnes ampliatione, quæ dantur ad regu. can. reintegrandæ procedunt in attentatis, vt per Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 67. de acq. poſſ. vnde facta nulliter executione, licet incontinenti per ſententias conſtet de dominio procedit reintegrandę & attentatum. Alex. ibi. nu. 16.

170 ¶†Ampl. vt licet ſtante appellatione ab interlocutoria ante inhibitionem non dicatur attentari, tamen ſi inhibitio emanauerit canonicè, id eſt cauſa cognita an ſit appellatum, an appellatio ſit friuola, tunc iudex à quo procedere non poteſt. Item vel ſi non ſit inhibitum iudex tamen admiſit appellationem, quod procedit etiam ſi appellatio admiſſa ſit ſi & in quantum, vt hæc latiſſime proſequitur Marant. 6. P. de ord. iud. in tit. de appellat. vbi tangit an iudex teneatur deferre. Item dicerē ſi adiecta eſſent verba ſi & in quantum, & non aliter, nec alio modo, faciunt, quæ no. Benin. deci. 1.

Ampliatur,

171 ¶†Ampliatur, vt lite pendente ſuper reſciſſione, ſiue annullatione contractus vſurę ex eo interim peti non poſſint iudicio ordinario, ſecus vero ſi inſtrumentum eſſet iuratum, vel aliter haberet executionem paratam, vt de his per Saly. in rubr. de vſu. C. & alias tetigimus in materia.

172 ¶† Ampl. vt regula de non tollendo iure quęſito etiam ad rem procedat ſtante litis pendentia, vt per Aegid. conſi. 24. dub. 7. Et per Gomeſ. de non tollen. iu. q. pag. mihi 29. & pag. 34. dicit quod

173 † beneficiatus lite pendente ſuper priuatione nō poteſt permutare, vt ibi in nono modo, & alleg. Dominic. conſi. 105. & in ſec. q. ad eandem regulam facit in eo quod tenet d. regulam ſolum procedere in cōmiſſionibus impetratis ad lites, de quo ibi late per eum. Et in 3. q. ad eādem regulā putat

174 quod reſcriptū ēt ad lites faciens præiudicium incidenter, ſi tamen tunc præiudicium non extabat, quod tale reſcriptum non impediatur quod eſt mirandum: & iterum. q. 6. ſub eadem regula videtur

175 tenere, † quòd reſcriptum conceſſum derogatorio reuocari non poſſit lite pēdente licet prius quā

176 lis inchoetur, ſecus ſit. Et in q. 7. tenet † quod licet mandat. & reſcriptum extinctiuum liti, vt per auocationem, & commiſſorium alteri non impediatur per regulam, tamen ſecus eſt in omnino extinctiuo, quod procedit etiam in gratia motu proprio, vt ibi, & q. 8. licet in reſeruatione beneficij in fauorem tertij colligantis non procedat, vt reſeruatio impēdiatur regula, vel dicatur attentari.

177 ¶†Ampl. vt libellus generalis & incertus procedat in cauſa attentatorum ſecundum Innocen. & Abb. in c. conſuluit. 2. de appellat. Rip. in l. edita. nu. 24. C. de edendo. hinc forſitan iuſtificatur practica reuocandi attentata in genere, & aſſignandi terminum ad docendum in ſpecie.

Ampl.

НАУЧНА БИБЛИОТЕКА ОНУ „Ефим Н. Никонов“

178 ¶†Ampl.vt innouata etiam per tertium si impediant iurisdictionem iudicis sint reuocanda secundum vnum intellectum, de quo per Doct. 12. c. cũ teneamur, de appella. vbi Dec. in fi.

179 ¶†Ampl.vt Rota introduxerit capientem possessionem sine præambula intimatione executorialium dici quodammodo attentare, quod possessio reuocetur in pristinum statum, de quo Felyn. in c. ad probandum, col. 4. de re iudi. pro qua opinione Gomes. in d. reg. de subrogandis alleg. Rot. 101. nota, quod vbi aliquis in ant. & decis. 23. in no. & c. si beneficia. de pręben. lib. 6. licet multa alia in contrarium alleget. Et in hanc sententiam adducenda sunt, quæ latissime scribit idem Gomes. in
180 reg. de annali. q. 44. † quod per sententiam, quæ transiuit in rem iudicatam lis non dicitur finita propter reliquias, vt in casu quo competit restitutio in integrum, etiam ad effectum regulæ de subrogandis scribit idem Gomes. in reg. de subrog. q. 14. idem si iudicis authoritate parte non citata. Crauetta consi. 302. licet in can. reintegrandæ Decius dicat, quod obstat res iudicata in consil. 185. sed dicas nisi ex defectu citationis: idem si esset tertius possessor, vt per Capi. decis. 191.

181 ¶† Ampl. vt c. 1. vt lit. pend. lib. 6. procedat non solùm in iure in re, sed in iure ad rem: & ita regula de subrogandis ibi iuris, siue ad ius per Gomes. intelligitur ibi q. 6.

182 ¶† Ampl. vt attentata causentur, & lis dicatur pendere vbicunque sententia in vno iudicio, parit exceptionem rei iudicatæ in alio, & de materia facit, quòd scribit Bar. in l. fundum. ff. de except. rei iudi. in l. & an eadem. eo. titu. & in l. naturalem. §. nihil. de acqui. poss.

183 ¶†Ampl. vt si expectatiuam aliquis habens acceptet beneficium per obitum vnius ex litigantibus

bus in præiudicium alterius collitigantis superstitis nihil agat tam inspecto c. 2. vt lit. pend. lib. 6. quam regula cancellariæ de subrogandis, namque licet Aegid. consi. 25. acceptationem distinguat, vt prædicta procedant quando expectatiua concedi
31 tur iam lite pendente super aliquo beneficio, secus verò si ante litem concessa fuisset talis expectatio, tamen communis opinio est in contrarium quòd talis expectans non possit tale beneficium acceptare in præiudicium superstitis licet talis possit admitti, vt interesse putans ex suo iure non ex iure defuncti, vt late declarat Gomes. in reg. de subrog. q. fin. vbi limitat nisi expectans habeat
31 gratiam ad litigiosa, nisi gratia talis expectatiua sit super certo beneficio super quo postea moueatur lis, & nisi lis mota fuerit in forma iuris hoc est quando ageretur ad priuationem sub prętextu homicidij vel alterius criminis vnde veniat pœna priuationis imponenda, quia si lite pendente moriatur possessor, talis beneficij poterit non obstante litis pendentia per expectatiuum acceptari per decis. Rot. 491. Titius erat in no. Et ibidem resoluit illam q. quod expectant qui acceptet beneficium per obitum alicuius collitigantis quando non potest acceptare, & obtineat se subrogari, & ita continuat vigore gratiæ expectatiuæ litem contra alium superstitem super dicto beneficio, & obtineat canonizari subrogationem suam, & postea vigore dictę gratiæ expectatiuæ acceptet aliud beneficium, & alter excipit de consumptione gratiæ ex quo prius beneficium prędictum acceptauerat, & obtinuerat vigore subrogationis, non repellitur
1 tali exceptione, & gratia non est consumpta, quia non vigore expectatiuę, quæ in hoc videtur causa accidentalis, & à remotis, sed propter subrogationem, verum licet Dominos, ita conclusisse affirmet

met casus non potest nõ dici dubitabilis inspecto effectu, multiplici consecutione, & fraude forsitan committenda.

¶Item circa prædicta facit quod idem Gomes.in
184 d.reg.de subrogandis.q.11.scribit hoc est†quod ad effectum illius regulę de subrogandis non inducitur litis pendentia per rescriptum nullum, vel per commissionem subreptitiam, quia in dubio intelligitur de lite valida, & actu valido, & ita intelligit tex.in c.1.&.2.vt lit. pend. lib. 6. Rot. 75.nota quod attentata in no. Felyn.in c. ex tenore col.3.de rescriptis.

185 ¶†Item si ego commisi causam contra Titium, & Titius causam committit contra Ioannem super iactationibus,& molestationibus, Ioannes mihi non dicitur collitigans. Prętera si vnus ex duobus correis à me conuentis cedit iuri, & liti, & alter correus qui licet fuerit à me in commissione nominatus non tamen citatus petat se subrogari. ego potero me petere subrogari, quia illi non sunt colitigantes.Sic si Titius super vno beneficio citat me coram vno auditore, & latius super eodem beneficio citat me coram alio, & Titius cedat,vel decedat ego petam me subrogari non Gaius,quia ij non sunt collitigantes arg. Rot. 12.de rescri.in no.& 2.eo.tit.in aut. & Aegid.deci.448. commissa,vt per Gomes.in d.reg. de subrog.q.12. vbi respondet,& declarat decis.Aegid.96. licet.Et subdit quod non sunt collitigantes nulliter litem instituentes.quæ omnia si procedant in attentatis sunt valde notabilia.

186 ¶†Ampl.vt lite pendente vel appellatione non liceat supplicare principi, vt per glo.& Ias. in rub. C.vt lit. pend. vbi quoque dicit quod nec contra rem iudicatam procedit supplicatio, nec priuilegium de iure causę impetrare, quinimmo nec causa

sa committi etiam lite non contestata nisi ordinarius requisitus non faciat iustitiã,vt per Bar.in l.3.

187 ¶†Ampl. vt arripere iter ad superiorem habet iure prouocationis, & appellationis, quia plus est facto quam verbis appellare. c. dilecti. de appellat. de quo per Bartol. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori col.fin. de oper.no. nunc. Ias. in d.l.1.col. 1.C.vt lit. pend. & in l.supplicare post Bartol. ibi dicit quod procedit etiam stante rescripto motu proprio.

188 ¶†Ampl.vt sicut omissio,& repetitio circa materiam suspensionis petitorij sępe,ac sępius admittitur vsque ad conclusionem in causa,ita id procedat causa attentatorum fauore attentatorum.

189 ¶†Ampl.vt pendente causa super attentatis nõ currant fatalia in causa appellationis. Rot. decis. 102. Franc.c. ex ratione col. 8.de appellat. nisi causa attentatorũ sit commissa in fauorem appellati, vel aliter secundum Dec.in d. c.ex ratione,& Gomes.in reg. de annal.possess.q.14.in fi.

190 ¶†Ampl.vt spoliatus, lite pendente non teneatur colorare suam possessionem, etiam in interdictis habentibus annexam causam proprietatis. Rot.19.in ant. & contra talem spoliatum non cõstat exceptis alterius spolij, aut excommunicationis. Dec. consi. 209.in casu.Rip.in l.naturaliter.§. nihil commune nu. 69.de acq.possess.

191 ¶†Ampl.vt eo ipso quod mouetur lis super beneficio censeatur moueri super possessione: licet de ea nihil dicatur, vt per Cald. consi.5. in tit. de præben.siue pendente lite super titulo beneficij si fiat translatio possessionis in alium,etiam ex causa permutationis, vel alias committitur attentatum,vt decis.3.vt lit.pend.in no.& deci.3.in ant.

192 Quia† possessio est pars beneficij, & sapit naturam eius,vt probat.Card.Alex.in cap.1.col.7.nu.

28.

28. 1. q. 1. Item commissio super titulo beneficij tantum includit possessionem, vt prestatur in cap. 1. de seq. poss. & fruct. & in cap. pastoralis de caus.

193 possess. Quia † petitorium habet in ventre possessorium. c. cum dilectus. de caus. pos. & prop. & ob eam causam voluit Rota quod causa super petitorio tantum, & non super possessorio commissa auditor, & partes vigore predictæ commissionis petitoriũ suspẽdere possunt, & petitorio agere, adeo quod tela super petitorio tenta dicto iudicio possessorio seruiet absque noua obseruatione terminorum, licet contra non procedit. Quia si mouetur lis super possessione non redditur litigiosa proprietas, sed ipsum ius possessionis. Millus in verb. litigiosa res. Franc. in c. 2. vt lit. pend. lib. 6. Oldra. consi. 299. Calde. d. consi. 5.

194 ¶† Ampl. ut etiam post pronuntiam de execuẽdo à qua fuerit appellatum ad superiorem licet per statutum prohibita sit appellatio nihil debeat innouare, & innouatum sit reuocandum, vt per Dec. consi. 97. vbi in pronuncia Ducis Ferrariæ, & appellatione ad Pontificem.

195 ¶† Ampl. vt pendente lite coram arbitro nihil debeat innouari. Alex. in l. pecuniam. ff. de cond. indeb. quia arbitria ad instar iudiciorum redacta sunt. l. 1. ff. de arbitris. Ampliatur, vt sicut executio facta post appellationem reuocandi per modũ attentati, ita & reuocetur solutio. Corneus consi. 136. lib. 4.

196 ¶† Ampl. vt si ordinarius contulerit vni tertio beneficium de quo litigabatur inter duos, quo nõ alter mortuus sit hoc dicatur attentari, & multomagis id procedat si ex tali collatione accipiatur possessio propter inhibitionem, & decretum. de quo in cap. 2. vt lite pend. lib. 6. quod discolorat, & inficit titulũ, & possessionem, & eundem ferè effectum

ctum quem reseruatio videtur operari, vt talis possessio reuocari possit per viam attentati, vt decis. 10. vt lit. pend. no. Item acceptatio, & prouisio vigore gratiæ expectatiuę de tali beneficio factæ nõ valent decis. 12. vt lit. penden. in no. Item intrusus in beneficio litigioso si spolietur non debet debitus obstante decreto, de quo in d. cap. 2. decis. 4. de restitu. spoliato. in antiq. Bisig. Præsertim quia talis possessor non dicitur habere titulum coloratum, vt de his scribit Gomes. in reg. de triennali. q. 41. vbi dicit, quod secus est quoad regulam, de triennali, quia in eo sufficit sola possessio colorata, & quoad effectu illius regulę decretum, de quo in d. cap. 2. non ita operatur, & cum id quod supra diximus, expectatiuam concessam non capere beneficia litigiosa adde Bonifa. in clem. 1. col. 5. vt lit. pend. & videtur de hoc tex. in d. cap. 2. cuius decretum in curia clarum, & notorium est, & hoc etiam in expectatiua concessa à papa procedere scribit Gomes. de triennali. q. 40.

197 ¶† Ampliatur, vt licet oppositum nõ fuerit de litis pendentia quando incipitur à facto, siue ab executione, si de eo iudicium ordinarium pendebat reuocari debeat per viam attentati, ecce enim cum lite ordinaria præter emptorem, & vẽditorem ageretur de euictione, si uenditor sub prætextu duple, & guarentigiæ executionem fecerit dicitur attentare, & non est imputandum venditori non excipienti, quia incipitur ab executione, & tales exceptiones videntur reseuatæ. Ang. in l. si sic, de leg. 1. Soc. consi. 199. col. fin. lib. 2.

198 ¶† Ampl. quia stante appellatione ab interlocutoria non prius reuocantur attentata, quam dictum fuerit de causa appellationis legitima, vt dicit tex. in cap. non solum, de appellat. lib. 6. modo iudex pronuntiauit se iudicem competentem, &

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

proceſſit ad vlteriora, quo facto inſtatur pro reuocatione attentatorum dicitur quod friuola erat appellatio. excipitur quod non eſt verum, quia pronuntiauit ſe competentem, & proceſſit ad vlteriora quod non erat faciendum ſi non fuiſſet iuſta appellatio, vnde videntur reuocanda, ſed dicitur per quoſdam, quod in tali cauſa eſſe debet duplex pronuntia vna ſe iudicem competentem ad videndum an cauſa ſit deuoluta, alia quoad hoc quod cauſa ſit deuoluta, & procedatur ad vlteriora, certè ſi fiat vnico contextu per proceſſum ad vlteriora videtur pronuntiari appellationem deuolutã.

199 ¶†Ampl. vt pendente lite ſuper euictione venditor non teneatur ſubminiſtrare impenſas. Bald. in l. non teſtamento. C. de manu. teſta.

200 ¶† Ampl. vt diſpoſitum in ſententia definitiua habeat locum in interlocutoria vim definitiuæ habẽte, vt per Marant. in pract. de ord. iud. 6. part. in tit. de appella. nu. 131. vnde in talibus ſententijs interlocutorijs habentibus vim definitiuæ prima pars capituli non ſolum de appellat. in 6. obſeruabitur, id eſt quod manus iudicis ligantur ſtatim, & attentata reuocabuntur ante omnia, quę autem ſint iſtæ interlocutoriæ habentes vim definitiuæ. vide per Marant. in d. cap. de appella. & per Guid. pap. deciſ. 20. & ſeq. & nos allegauimus ad rubric. ff. de re iudic.

201 ¶† Ampl. vt iudex qui præuenit in iuriſdictione, vt eccleſiaſticus poſſit poſſidere etiam per excommunicationem impetrantem nõ obſtante ſtatuto ꝙ is non patiatur. Soc. conſi. 238. li. 2. de teſti.

202 ¶†Ampliatur vt litigium factum cum procuratore falſo vel nullo cum non ſit litigium non cauſet remedium attentatorum, vt per Ruin. conſil. octauo, quia non, lib. quarto, vbi dicit, quod in ſecundo reſcripto non eſt facienda mentio de tali

tali litis pendentia, & non habet locum cap. 1. & 2. vt lit. pend. vt ſi ante ratihabitionem fuerit impetratum non imitetur ex ratihabitione ſecuta, quia ratihabitio non trahitur retro in præiudicium tertij ſec. Bartol. in l. indebitum. ff. rem rat. ha. quæ omnia faciunt quoad attentata, vt per ratificationem non reconualidetur ad ea reuocanda proceſſus: ſecus vero eſt ſi attentatur ſecuta ratificatione.

203 ¶† Ampl. vt in cauſa attentatorum procedat libellus incertus, quia habet ſe per modum acceſſorij ad cauſam principalem, vt per Inn. & Abb. in c. conſuluit. 2. de appellat. Oldra. conſi. 206. Rot. 305. Rip. in l. edita nu. 24. C. de edendo.

204 ¶†Ampliatur, vt habens poteſtatem proſequendi ſiue conſequendi ius ſuum de facto, & propria authoritate, vt in expellendo colonum propter non obſeruantiam, vel non ſolutionem, vel in apprehendendo poſſeſſionem propria authoritate ſi iudicem prius adiuerit quam vtatur propria au-
205 thoritate attentet, & malefaciat. Quia† viam quã elegiſti tibi illa pateat, & quia non pars illud, modo apud iudicem modo de facto, vt hæc latiſſime deducit Rui. conſi. 57. lib. 4. Vbi limitat niſi quando adeatur iudex fiat proteſtatio quod remaneat ſaluum ius propria authoritate procedendi. Ve-
206 rum eſt quod conſi. 58. lib. eo. dicit † quod ille in cuius abſentia poſſeſſio ſua fuerit occupata non ex hoc dicitur ſuſpicatus ſe poſſe repelli quod iudicem adiuerit. Et tangit in d. conſil. 57. quod ſi pars aduerſa impugnauerit litis pendentiam, quia ex aduerſo interueniens non habet mandatum, tamen quia ſuper hoc non interuenit ſententia, & fieri poſſet quod in hac impugnatione is ſuccumberet, poteſt ſe fundare ex eo quod viſus eſt impugnare, vt ibi per eum.

207 ¶†Ampl. vt ſi quis coram aliquo iudice propo-

 ſuerit

fuerit poſſeſſorium pendente lite ſuper poſſeſſorio non poſſit ſuper petitorio adire alium iudicem licet ordinarium, quia pendente tali lite cauſæ non ſunt diſtinguendę, attento etiam quod ſint qui idē dicant poſt finitam litem in poſſeſſorio, vt per Soc. conſi. 38. col. antep. lib. 1.

208 ¶†Ampliatur, vt ſi contra aliquem inquiri cepe rit in loco delicti quæ comparuerit: deinde ex eodem delicto in loco domicilij agitetur poſſit ratione litis pendentię coram primo, & ſi procedatur ad vlteriora inſtare pro reuocatione attentatorum ad quod ſi aliter forſitan deueniri non poſſet per repreſalias forſitan procederetur faciunt notata per Bartol. in l. ſepulchri. ff. de ſepulch. viol. Rui. conſi. 84. lib. 4. quæ trahi poſſunt ad materiam cuiuſcunque præuentionis, & ex Barto. in d. l. ſepulchri nota quod contumax non poteſt allegare litis pendentiam.

209 ¶†Ampliatur, vt attentatum dicatur poſt appellationem, vel liti pendentiam etiam quod adeſſent literæ, vel commiſſiones à ſuperiori principe quod non obſtante appellatione, litis pendentia, vel inhibitione quis reponeretur ad ſuam poſſeſſionem, quando ſcilicet non conſtat de mente princi pis quod is voluerit derogare iuri partis liti appellationis, vel inhibitioni. Rui. conſi. 76. li. 5. videtur hoc ſentire, & in dubio forſitā præſumemus, quia princeps noluerit delegare iuri partium.

210 ¶†Ampliatur, vt attentans ad fructus teneatur ita & taliter quod proprijs impenſis fructus teneatur deferre ad domum illius contra quem fuerit attentatum ſecundum Bald. in cap. bonę, de appella. & quouſque hoc non fuerit factum integraliter fatalia non currant, & tanti temporis ſit deducendum à die, ſcilicet propoſitionis cauſę attentatorum, vt in expenſis, vt late per Rui. conſi. 75. lib. 5. vbi

vbi tangit quod hæc non procedunt in tertio attentante, vt ſicut in vna cauſa attentatorum cauſa non impedit ſit inter alias perſonas etiam habentes à longe intereſſe, vt ſi forſitan ſit inter emptorem & venditorem.

211 ¶†Ampl. vt petens reuocari attentata coram iudice à quo non dicatur renuntiaſſe appellatione ſi facit per modum informationis, ſed & ſi, vt coram iudice ſecundum aliquos cum talis caſus nō contradicat appellationi. Dec. in c. cum teneamur col. 1. de appellat. attentata enim regulariter reuocantur per iudicem, ad quem lite tamen pendente attentata reuocari poſſunt per iudicem à quo, vt per Dec. in d. c. cum teneamur. verum eſt quòd videtur quòd ratione appellationis bonis cauſa deuoluta fuerit ad iudicem ad quem.

212 ¶†Ampliatur, vt lite mota ſuper canone reintegrandæ contra executionem nulliter factam aduerſarius non poſſit petere ſe confirmari de nouo, quia lite pendente nihil eſt innouandum, vt Rui. conſi. 101. col. pen. lib. 5. vbi ſentit quod confirmatio tenutę ſecundum Doctores in l. ſi finita. ff. de dā no infec. non impedit reſtitutionem ex canone reintegrandæ quod & voluiſſe videtur Socinus in l. iuſte poſſidet. ff. de acq. poſſeſſ. ſed circa hoc diſtinguitur aut. conſtat in continenti aut non, vt memini alias me dixiſſe in quibuſdam meis allegationibus.

213 ¶† Ampl. vt cauſa attentatorum adhuc duret ſi ex cauſa paupertatis, vel alia ipſo iure poſt biennium inſtantia ſit prorogata, vt non deſerta, idem in ſimilibus. Secus vero cauſa deſerta, vel non prorogata inſtantia ipſo iure, vt per Dec. conſi. 436. col. fin. tunc enim procedit quod diximus de reſtitu. in integr.

214 ¶†Ampliatur vt & ad cauſam attentatorum per

 tinere

tinere dicatur, si quando agitur querela contra hęredem scriptum, vel bonorum possessione contra tabulas, vt interim à creditoribus hæreditarijs is conueniri non possit qui scriptus est hæres. l. 2. ff.de except. rei iudic. de quo per Alex. in l. cum hæredes. ff. ad Trebelia. vbi limitat nisi actio esset tempore peritura; quia tunc sufficeret per litis contestationem litem suscipi. Item in casu in quo restituenda est hæreditas, quia grauatus paratus est incontinenti restituere, vt interim non conueniatur nisi tempore actio esset peritura, de quo vide per Alex. in d.l. cum hæredes. Item generalius quando impugnatur testamentum ex causa prætensionis an agi possit ex fideicommisso scribit Bart. Ang. & Alex. in l. ita tamen. §. quoties. ff. ad Trebelia.

215 ¶†Ampliatur, vt si bannitus petierit se rebannitri pendente lite super rebannitione interim offendi non possit, vt per Alex. in l. mulier. §. non est dubitandum. ff. ad senatusconsul. trebellia.

216 ¶† Amplia. vt nullitas proponi possit cum remedio attentatorum, & per Innocen. in cap. dilecto. de appella. Bal. in l. edita. col. 15. C. de eden. Rot. 145. quòd intentans. Vant. de nullit. quot, & quib. mod. pag. 75.

217 ¶†Ampl. vt proposita causa recusationis expressa causa, & non expressa in terris ecclesiæ, & sumptis arbitris præsertim) dicatur innouari per iudicem recusatum, vt tamen id sit reuocandum, ita de manu si per arbitros declaratum fuerit esse bonas causas recusationis, vt per Alex. in l. quia poterat. col. 2. ff. ad trebellia. de causis autem recusationis, & recusatione, Iaf. in l. rem non nouam. C. de iudicijs, Rui. consi. 6. lib. 4. Cap. decis. 46. & decis. 137. Abb. consil. 92. Cępol. caut. 103. Boer. in recusatione notarij decis. 238. Rot. 38. de concess. præben.

præben. & decis. 5. de dol. & contu. in antiq.

218 ¶†Ampl. vt pendente appellatione vnusquisque manuteneri possit in sua possessione quam habet etiam contra ius, vt si appellans spoliauerit dicatur renuntiasse suæ appellationi, vt per Dec. in cap. cum teneamur de appella.

219 ¶† Ampli. vt attentata non reuocentur, in appellatione ab vno articulo ex connexis cum alijs, à quibus non potest appellari. Abb. c. secundo requiris de appella. Ang. in l. fin. §. iustus de appella. dicit, quod vbi non potest appellari à definitiua, nec ab interlocutoria præcedenti, nec potest à quolibet incidenti, vel accessorio, & consequenter non reuocantur attentata, vt hæc refert Manfred. consi. 225.

Regula, quam supra in præcedenti capitulo ampliauit auctor circa reuocationem attentatorum, multis modis in prȩsenti capitulo limitatur, vt videre poteris.

SVMMARIVM.

1 *Limi. primo quod non procedat in ijs casibus, in quibus appellatio prohibetur, ratio ibi.*

10 *Limi. de consuetudine in sententia de torquendo. ibi.*

13 *Limi. vt quando sit nulliter appellatum, etiam quòd sit inhibitum, & post innouatum, non fit reuocatio ibi.*

14 *Limi. vt iuramentum in litem non possit reuocari per viam attentati. ratio ibi.*

15 *Limi. in appellatione extraiudiciali iudici, partique non intimata; quia non reuocantur attentata.*

21 *Limi. in causis cri. in confessio, vel conuicto testibus.*

22 *Limi. vt duobus filijs, vel vasallis contendentibus de possessione, vt in casu ibi proposito.*

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

23 *Limi. quotiescunque esset appellatum, & post attentatum.*

24 *Limi. his casibus, in quibus sententia trahit se non executionem, & vt ibi.*

26 *Limi. vt facta contra suspectum de fuga, non reuocentur.*

30 *Limi. vt attentata contra illum, qui appellauit, statum debeant peti reuocari.*

32 *Limi. quando pro innouatione de iure communi, ex causa verisimili præsumitur possessio, vt ibi.*

33 *Limi. generaliter, vt vbicunque attentatum sit licitum, non reuocetur.*

34 *Limi. vt procedat in attentatis post appellationem in causa principali, vel in aliquo articulo, qui habeat connexitatem cum ea.*

36 *Limi. in casu, in quo appellans, contra quem extitit appellatum, petijt reuocari attentata.*

37 *Limi. vt in fauorem illius, qui appellauit bene innouari possit.*

38 *Limi. vt vbi appellatio, non habet effectum suspensiuum, ibi attentata non reuocantur.*

39 *Limi. vt attentata non reuocentur, nisi præcedente causæ cognitione.*

40 *Limita in omnibus casibus, in quibus non fuerit in dicta litis pendentia.*

41 *Limi. in causa, in qua suspenso petitorio proceditur in possessorio, vel contra.*

42 *Limita in casu, in quo iudex procedit pendente termino ad dandum apostolos.*

43 *Limita quando non fit appellatum per habentem potestatem appellandi.*

44 *Limi. vt quoad reuocationem attentatorum post appellationem interpositam à definitiua non sufficit probare per confessionem appellatæ, fuisse appellatum, nisi probetur, vt ibi.*

Limi.

46 *Limi. in causis matrimonialibus, quia fauore animarum non reuocantur.*

47 *Limi. in ficto contumace.*

50 *Limi. vt attentata contra condemnatum de crimine, non reuocentur.*

51 *Limita in casu, in quo appellatum fuerat ante tertiam definitiuam ab aliquo grauamine, etiam vero & iusto.*

52 *Limi. vt contra conuentum personali non attentetur.*

53 *Limi. vt quotiescunque non interfit petentis reuocari attentata, is non audiatur.*

54 *Limita vt non reuocentur attentata quando difficilis est reuocatio attentati fauore pij loci.*

55 *Limi. in rescripto impetrato lite pendente.*

56 *Limi. vt attentata non reuocentur post appellationem à sententia super notorio crimine.*

57 *Limi. contra administratorem loci pij qui non obstante appellatione, cogitur ad reddendam administrationem.*

58 *Limita quando causa committitur sub onere conscientiæ.*

59 *Limi. in monacho habente administrationem, vt ibi.*

60 *Limit. in friuolis appellationibus.*

61 *Limit. in exceptione rei iudicatæ.*

61 *Limita vt attentata deducta per viam exceptionis, non possint impedire executionem trium conformium.*

63 *Limit. in casu notato per Rot. 10. si pro spoliato, alias 417. de cau. poss. & proprie. 5. no.*

64 *Limit. vt in notorijs non reuocentur attentata.*

65 *Limit. vt omnia, quæ fieri poterant lite pendente, in prima causa, non dicantur attentata si fiant in sequentibus instantijs.*

66 *Limit. vt spoliatus, qui lite pendente, possessionem recuperauit, per viam attentati non restituatur.*

67 *Limita, quod spoliatus ante omnia est restituendus,*

vt

vt in casu ibi proposito.

68 Limi. vt refirmari possit beneficium ab accusato, vsque ad conclusionem in causa.

69 Limi. vt attentata lite pendente non debeant reuocari, quoties appellatio fuerit deserta.

73 Limi. vt si appellans spoliatus, post restitutionem, & reuocationem attentatorum, fecerit dilationem super fructibus, & vt ibi.

74 Limi. quando constat notorie de non iure petentis reuocari attentata.

76 Limi. in sententia lata in syndicatu, quæ, non suspenditur per appellationem.

77 Limi. in casu, in quo constaret de nullitate processus.

78 Idem si constaret de nullitate appellationis.

79 Idem si constaret de nullitate inhibitionis.

80 Idem si appellatio sit nulla.

85 Sic dicitur de his appellationibus, quæ non habent expressas causas rationabiles, quia non faciunt locum remedio attentatorum.

87 Sic statuto dante formam appellandi ad tales iudices, si aliter fit, quia nulliter fit non habet locum attentatum.

88 Sic quando appellatur ad omnes superiores, quia fit nulliter, non habent locum attentata, quia debet nominatum fieri.

89 Sic quando appellatio est iniusta, reuocatio non fit per modum attentati.

90 Limi. vt innouata per tertiam personam, non debeant per viam attentati reuocari, nisi talis appellatio iurisdictionem iudicis ad quem impediret.

91 Limi. quoties quis per modum continuationis aliquid faceret, quia non dicitur innouare, vt ibi.

92 Sic intelligitur quod ea, quæ fieri poterant pendente primo iudicio, non reuocantur, vt attentata.

93 Limi. vt in casu decisо per Rot. 65. si appelletur aliàs. 461. de appell. in no. & ibi late proposito.

94 Limi. quia sententia definitiua lata in negotio principali, post

post appellationem ab interlocutoria non reuocatur beneficio attentati, nisi secuta inhibitione.

95 Limi. vt licet attentata sint ante omnia reuocanda, tamen non ex hoc processus super causa principali impeditur tractari, quia diuersæ causæ sunt, & vna non impedit aliam.

96 Limi. in innouationem legis.

97 Item partis appellantis.

98 Item appellati, si fiat coram iudice à quo, & præiudicetur appellationi.

99 Idem si coram iudice ad quem, & non præiudicetur.

100 Item si à iudice ad quem, qui semper innouare potest, sicut iudex à quo, in fauorabilibus appellationis.

101 Limi. vt non sint reuocanda, vt attentata ea, quæ fiunt per iudicem à quo, quæ tendunt ad faciliorem exitum causæ ipsius appellationis. ratio ibi.

103 Limi. Si iudex, à cuius grauamine appellatum fuisset, illatum grauamen reuocaret, vt frequens est iudicum Rom. curiæ.

104 Limitationes proximæ prædictæ, procedunt etiã si canonicè, & legitimè iudici à quo fuisset inhibitum. & vt ibi.

105 Limi. vt remedium hoc non competat illi, qui vult reduci ad statum illicitum, vt si laicus vellet se admitti per viam attentati, ad decimas, vel ad alia spiritualia, quorum sit incapax.

106 Limi. vt attentata ante omnia non reuocentur in omnibus casibus, in quibus attentata reuocentur ita demum, si expectetur futurus euentus litis.

108 Limi. vt attentata per ordinarium loci visitantem subditos, propter pendentiam appellationis non sint reuocanda, nisi appellans docuerit priùs de priuilegio exemptionis.

109 Limi. vt licet in quacunque parte iudicij possint reuocari attentata, tamen id intelligitur ante conclusionem in causa.

112 Limi. vt iudex appellationis à grauamine, non cognoscat de

de attentatis, coram primo iudice, lite pendente factis.

113 Limi. in casu, in quo licet attentata iuris possibilitates reuocari possent, non expectato euentu causæ principalis, tamen si possibilitate facti inspecta difficilis esset reuocatio attentatorum, tunc ante omnia non fit restitutio.

114 Limi. vt quando appellatur ante definitiuam, regulariter non reuocentur attentata post appellationem, nisi in euentu victoriæ, causæ appellationis.

115 Limi. in terminis, de quibus per Franc. in c. personas de appellatio.

116 Limi. in casu, in quo litis pendentia coram primo non attenditur.

117 Limi. quia iudex à quo potest examinare testes valetudinarios, & de facili perituros.

118 Limi. quando est timor armorum, vel scandali.

119 Limi. in causis alimentorum ⌣.

120 Sic fauore pij loci, condemnato aliquo administratore ad reddendam rationem, non obstante appellatione compelletur reddere rationem ⌣.

121 Sic vbi res celeritatem desideret.

122 Sic ratione cultus diuini, non habet locum attentatum ⌣.

123 Limi. in appellatione à sententia excommunicationis.

124 Limi. quod scientia iudicis à quo, quod iudex ad quem incepit cognoscere, non sufficit ad reuocationem attentatorum ⌣.

128 Limi. vt tertius innouans, lite pendente, non patiatur reuocationem ⌣.

126 Limi. vt non reuocentur attentata, post appellationem ab executione ⌣.

127 Limi. vt attentata per tertium non litigantem, nisi ad instantiam litigantis, non sunt reuocanda, per hoc remedium ⌣.

128 Limi. vt appellatione interiecta ab interlocutoria, iudex ante inhibitionem possit attentare, procedendo in causa.

129 Limi. vbi suspensio iurisdictionis non datur, quia tunc nõ habet locum attentatum ⌣.

130 Limi. vt attentata pendente appellatione, à definitiua, post ipsius desertionem, non veniant per modum attentati reuocanda, ratio ibi.

131 Limi. vt impetrata supplicatione, cum auctoritate procedendi, literis non expeditis, & rescripto, dummodo non fiat litigiosum, per processum, in tali casu non innouatur.

132 Limi. in spolio, secundum casum ibi propositum ⌣.

134 Limi. in casu de quo per Rot. 10. si auditor, aliàs. 446. de except.

135 Limi. vt pendentia appellationis ab vno capite sententiæ non coniuncto, vel connexo inseparabiliter cum alio, non operetur litis pendentiam, quoad remedium attentatorum ⌣.

137 Limi. vt lite nulliter instituta. non fiat locus remedio attentatorum ⌣.

138 Limi. vt Dominus non possit petere reuocari attentata, si contra negotiorum gestorem fuerit innouatum, in casu ibi proposito.

139 Limi. vt licet appellans à grauamine, ante dationem apostolorum, licite impetret commissionem, tamen iudex ad quem, si per partem opponitur, procedere non poterit, quia adhuc remanet iudex primus.

140 Limi. in casu de quo per Aegid. conclu. 256. monachus, vt ibi.

141 Limi. in casu. l. si constiterit. C. si reg. vt ibi.

142 Limi. vt ibi rescriptum sit surreptitium, ibi non sit lis, nec locum habeant attentata ⌣.

143 Limi. vt attentata post inhibitionem, vbi constat de nullitate appellationis, non sunt reuocanda, propter verbum canonice ⌣.

144 Limi. vt nulliter appellanti, remedium attentatorum non competat.

145 Limi. vt impetratio de beneficio, beneficij lite pendente valeat, si nullus litigantium ius habebat.

146 Limi. vt si in aliqua causa spirituali, vel prophana, sit conclu-

concluſam in cauſa, non poſſit fieri inhibitio. & vt ibi.

147 *Limi. in caſu, quo corpus humanum fuerit exhumatum, quia quousque non fuerit plene cognitum, non datur reſtitutio.*

148 *Limi. vt quando conſtet de non iure petentis reuocari attentata in beneficialibus, illius petitio non procedat.*

149 *Limi. reuocationem attentatorum fieri poſſe vſque ad concluſionem in cauſa excluſiue, non incluſiue.*

150 *Limi. vt reus excipiendo, in exceptione non facit litis pendentiam, quominus id deducere poſſit in alio iudicio etiam ſi ſuccumbat.*

181 *Limi. vt remedium attentatorum locum non habeat, vbi aliquid fiat de conſenſu partium.*

158 *Limi. vt non reuocentur attentata, ex appellatione generaliter interpoſita ab omni grauamine illato, vel inferendo, abſque cauſarum expreſſione.*

154 *Limi. vt hæc regula procedat contra principales, ſecus vero eſt contra tertium.*

155 *Limi. vt non reuocentur attentata poſt appellationem à ſententia lata ſuper rem.*

156 *Limi. in interdicto facto à delegato, de non celebrando interpoſita appellatione, quia non reuocantur talia attentata.*

159 *Limi. vt iudex à quo poſſit taxare expenſas non obſtante appellatione.*

160 *Limi. in eo, cui factum eſt mandatum de reſidendo, quia ſi appellat interim poteſt poni ſubſtitutus.*

161 *Limi. vt attentata non reuocentur poſt appellationem interpoſitam à ſententia per laicum ad iudicem eccleſiaſticum.*

162 *Limi. vt ſi quis velit rruocari excommunicationem, quaſi præceſſerit appellatio, de præcedenti appellatione probare teneatur.*

163 *Limi. hoc modo quia in appellationibus extraiudicialibus regulariter, non habet locum attentatum.*

164 *Limi. vt non procedat in recepto ſub ſalua guardia, ſecundum*

ſecundum morem Francorum.

165 *Limi. vt appellatio interpoſita coram alio iudice, quam coram iudice, à quo non operetur cauſam attentatis.*

168 *Limi. in attentatis poſt appellationem de pari ad parem, vel de vno ad idem, vt de vicario ad epiſcopum, cuius idem eſt tribunal.*

171 *Limi. vt vbi non eſt appellatum à ſententia, cuius executio conceditur pendente termino ad appellationem interponendam non interpoſita appell. executio per viam attentati non reuocatur.*

172 *Limi. in patrono præſentante duos in beneficio.*

173 *Limi. quando appellatur ab actu nullo, vt ibi.*

174 *Limi. quando debitor ex noua cauſa, factus eſt ſuſpectus de fuga, quia poteſt capipropria authoritate, ſicut ante.*

175 *Limi. vt quando iudex ignorat eſſe appellatum ſine metu procedere poſſit attentatorum.*

176 *Limi. in appellatione à ſententia excommunicationis, niſi appelletur à declaratoria.*

177 *Limi. vt cauſa attentatorum non habeat locum, in articulis ſeparatis ab appellatione.*

179 *Limi. vt non detur attentatum, à parte, in forma attentati vna cum indice factum, ratio ibi.*

181 *Limi. vt licet non detur reuocatio attentatorum via priuilegiatiua attentatorum, tamen datur altera nullitatis attentatorum, quæ non eſt ſublata per primam.*

182 *Limi. in factis notorijs. nanque in illis appellatio non ſuſpendit executionem.*

183 *Limi. quod clauſula, nulla iuris ſolemnitate ſeruata tollit remedium attentatorum.*

Limi. in detento pro crimine, quia licet appellet, tamen detinetur in carceribus.

184 *Limi. vt legitimatio perſonarum ſit facienda in hoc iudicio, & ideo ſeruus, & alij, qui repelluntur à iudicio, hic non audientur.*

185 *Limi. vt in omnibus caſibus, in quibus tacitè vel expreſsè renunciatur appellationi, ibi & attentatis, quæ inciden*

ter

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. МЕЧНИКОВА

ter veniunt appellationi.

188 Limi. vt attentata, quæ non verificantur ad processum, non reuocentur.

189 Limi. vt si super appellatione lis contestetur, & post ex officio petantur reuocari attentata hoc non liceat.

190 Limi. quoad impediendum absolutionem ab excommunicatione.

191 Limi. vt attentata sit reuocanda per iudicem, non per partem.

192 Limi. vt probationes tempore perituræ, appellationæ pendente non reuocentur.

193 Limi. quoad sequestrationem. de qua in clem. 1. de seq. possess. & fruct.

194 Limi. vt taxatio expensarum facta, appellatione pẽdente, non reuocetur per viam attentati.

195 Limi. vt motus proprius, lite pendente impetratus, non dicatur attentatus.

196 Limi. in appellatione à futuro grauamine, quia hoc non obstante, non habet locum remedium attentatorum.

197 Limi. qñ appellatus, cõtra appellationẽ aliquid innouaret.

198 Limi. vbicunque lex permitteret attentari.

199 Limi. vbi nullus esset contemptus iudicis. Item quando pars aduersa violauit, vel attentauit.

200 Limi. in casu Aegid concl. 469. si inter. vide ibi.

201 Limi. vt rescriptum impetratum per tertium, lite pendente inter alios non dicatur attentatum qua litigantes.

201 Limi. vt gratia si neutri, vel si nulli impetrata, lite pendente, non veniat reuocanda, vt attentatum.

203 Limi. vt attentata lite pendente per tertium, non sint reuocanda per iudicem appellationis, sed agendum sit iudicio ordinario.

204 Limi. vt lite pendente, liceat supplicare pro habenda copia actorum, vel alicuius sententiæ.

206 Limi. vt licitum sit supplicare lite pendente, quod detur adiunctus ordinario, ratione suspicionis. ita tamen, vt in tali supplicatione sit facienda mentio de statu litis.

Limi.

207 Limit. ex eo, quod dicimus, quod pendente causa suspicionis tutoris interim tutor, vel curator debet abstinere ab administratione, alio in eius locum interim suffecto.

208 Limi. vt innouata post appellationem ab interlocutoria non reuocentur ante omnia, sed ita demum iustificata causa appellationis.

211 Limi. vt attentata non solum non reuocentur ante omnia, sed etiam non reuocentur quando fuit attentatum lite pendente, ex decreto, siue literis, siue iussu principis.

212 Limi. vt non omnia attẽtata reuocentur, sed ea duntaxat, quæ sunt in præiudicium appellantis.

213 Limi. vt regulariter attentata non sint nulla, ipso iure, sed veniant reuocanda.

214 Limi. vt gratia, si neutri, si nulli, si vni perinde valere, & aliæ, quæ solum lite pendente impetrantur, non vendãt, vt attentata reuocanda, etiam si de litis pendentia non fiat mentio.

215 Limi. vt proposita causa nullitatis, ad impediendum executionem non reuocantur attentata ante omnia, sed vt ibi.

216 Limi. quoque videtur ex ea opinione, quod execrabilis non habet can. reintegrandæ, nec debet restitui.

217 Limi. vt pendente causa supplicationis, & reuisionis, non impediatur interim executio.

218 Limi. vt quoties concludatur aliquem non possidere, non ex hoc dicitur lite pendente attentari.

220 Limi. vt appellatio ab interlocutoria non liget manus iudicis à quo, etiam in articulo executiuo.

221 Limi. vt licet à sententia de exequendo, non liceat appellare, tamen si est appellatum, non potest procedi ad executionem.

225 Limi. vt mota lite hæredi, super iuribus testamenti, potest per eum fieri restitutio fideicommissario vniuersali. ita tamen, vt si non velit hæres non cogatur.

226 Limi. vt propter timorem amissionis probationum, quo-

dam non dicantur innouari.

227 *Limi. vt si in aliquo articulo diuerso, à negotio principali appelletur, vt in taxatione expensarum, processus ad vlteriora in causa principali, non suspendatur, nec per modum attentati veniat reuocandus.*

228 *Limi. vt si stat statutum, quemadmodum Perusiæ, quod primæ, et secundæ instantiæ cognoscantur Perusiæ, quod inhibitio non arctat, neque ligat secundum casum ibi propositum.*

In quibus casibus non reuocentur attentata. Cap. XXXI.

REGVLA quam supra constitutam ampliauimus circa reuocationem attentatorum. ¶ Limit. vt non procedat in ijs casibus in quibus appellatio ꝑhibetur; quia innouata post talem appellationem, quæ à iure non permittitur non videntur reuocanda per remedium attentatorum, vt in cap. non solum in verb. exceptis. de appella. in 6. quod supra allegaui, quia vt ibi gloss. dicit talibus appellationibus, vt friuolis non est deferendum c. cum appellationibus friuolis de appellat. in clem. vnde forsitan non procederet si fuisset admissa, vel per si, & in quantum nisi per non nisi si, & in quantum, vt not. potest ex alleg. per Benint. decis. 1.

2 † si committitur causa appellatione reuocat, non habet locum remedium attentatorum. Doct. c. pastoral. de appella. Vital. clauſ. nil nou. Manfre. con

3 clu. 68. Planè † si tantum prohibetur appellatio, nõ interdicitur querela reclamatio, supplicatio, officium iudicis, & id genus iuxt. not. in aut. quæ supplicatio. C. de precib. imperat. offer. & in l. 1. §. & pan. ff. quod vi, aut clam. De querela. Mar. in Spec.

Spec. 6. pag. de appella. nu. 105. Manf. concl. 36. 64. 125. 126. Vnde videtur quod his propositis vel supplicatione de reuidendo saltem post præsentatum rescriptum, & emissam citationem, vt in cle. fin. vt lit. pend. habeat locum remedium attentatorum. Contra videtur quia supplicatio, vt reuideatur non impedit executionem. Afflict. decis. 341. Gui. pap. decis. 50. Affli. decis. 356. Sed, & videtur adhibenda distinctio, vt in restitutione in integrum, de

4 qua alias diximus. Quomodo† autem differant appellatio, reclamatio, recursus, reuisio. Afflict. decis. 231. Marant. in practi. papien. mihi 171. Carreri. in l. obseruare num. 60. de materia. Sed hæc verba sunt in casibus in quibus non fuit inhibitum.

5 Quia† facta inhibitione in appellationibus à definitiuis habet locum remedium attentatorum. In interlocutorijs vero si est inhibitum, vel iudex detulit, vt per Doc. in d. c. non solum, & c. cum appellationibus friuolis. Vital. in decis. nil nou. Mãs. con clu. 176. Sed Parisius consi. 108. lib. 1. videtur hæc non admittere quando friuola est appellatio, & fuit inhibitum, sed inhibitio est timenda: & nota quòd in his casib. expectatur euentus litis, cum qua forsan bonum esset cumulare attentata. Casus au-

6 tem † in quibus de iure appellatio prohibetur glo. in d. cap. non solum, dicit in vero contumace: in in signi latrone, & criminoso, & in quibusdam casibus remissiuè. Late autem Carrerius in pract. l. obseruare, vbi constituta regula quod appellatio est permissa prosequitur casus, in quibus illa fallit, vt in confesso, & conuicto: in conuicto ex notorijs probationibus: in sponte confesso non reuocante confessionem, & in eo perseuerante: in condemnato ex præsumptione iuris, & de iure: in pœna legis à qua non datur appellatio: in cõdemnato in sindicatu: in relapso in hæresim: à formatione inquisitio

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

nis, & crimine læsę maiestatis in citatione verbali: in raptoribus virginum: in falsificante monetam regis: in caporali coadunante gentes : in seditiosis, & concitantibus seditionem: in duce factionum: in crimine assassini, vt de his late per Carrer. in d. loco . quibus adde quòd vbi res celeritatē desiderat, ibi non admittitur appellatio. Grammat. decis. 57. consi. fin. in sententia ex fractionis. Marant. in tit. de appellat. pag. 184. in pijs causis priui. piæ causæ. 153. à pronuntia causam esse in deciſorio quo modo Benint decis 40. ab excommunicatione, capella Tolos. q. 298. In possessorijs iuxta l. 1. si de mom. poss. & in l. 1. C. de bon. poss. sec. tab. in sententia de exequendo. l. ab executore. C. de temp. appella. capel. tol. q. fin.

¶ Sed, & vltra prædictos casus non appellatur in cap. quam sit, de excess. prælato. in c. parentibus, & in c. tuarum eo. tit. in cap. fin. de purg. vt in c. licet de pœnis, in c. quam periculosum, de vsu. in c. in literis, de raptorib. in c. 2. de magist. ī c. Iacobus de simon. in c. 1. de his quę fi. à maio. part. cap. in c. lator. qui fil. sint leg. in c. ex literis. de mat. cont. con. int. eccles. in c. veniens. de cogn. spirit. in c. fin. ne cleric. vel mon. in c. ad audientiam. 1. de eccles. ædific. in c. cum clerici, de cens. in c. significasti, eo. tit. in c. quia clerici. de iu. patro. in c. pen. de stat. mon. in c. licet, de vot. in c. accedens, de conces. con iug. in c. ex multiplici, de dec. in c. tua nobis, eo. tit. in c. cum dilecti, de don. in c. cum quærente, in c. relatum, de cleric. non resid. in cap. fin autem, de co hab. cleric. & mul. in c. dilectus, de præben. in c. literas, de conces. pręben. in cap. ad audientiam, de reb. eccles. non alie. c. ad nostrum, eo. titu. in c. tua nobis in c. sicut neptis, & c. ex literis, ex. de iu. iu. in c. cum contra, in c. fi. de testi. cog. in c. audita de resti. spolia. c. ex parte eo. titu. in c. cæterum. de iur. calum.

calum. in cap. conquestus, de for. comp. in cap. 2. in c. dilecti de arbitris in c. ex quarundam, de al. iud. mu. in c. accepimus, de pact. in c. quanto in c. ad reprimendam de pact. in c. dilectus. offi. deleg. in c.
7 cum canonicus, & cap. dilectus fil. presbit. In† casibus quoque in quibus prohibetur appellatio ab homine, vt quando imponitur perpetuum silentiū parti Alex. in l. infinita. §. Iulianus de dam. infec. c. cum olim. c. accedentibus de priuil. c. latores, de cleric. excom. c. quia fruſtra, de vsu. c. pen. de adulte. c. ad abolendam c. vrgente de hæret. c. 2. ne præl. in su. iurisc. cum in ecclesia, c. cum esset de simo. cap. si constiterit c. licet, c. veniens. de accusat. c. signifi cauit c. si necesse, de mat. int. vi. & vx. c. ex literis diuort. c. insuper, & seq. qui mat. accus. poss. c. pen. consang. & affin. c. transmissæ c. fin. de eo qui cog. consan. vxo. suā, c. fi. cogn. spiri. c. 2. & 3. de eo qui dux. eam quam poli. pur. adul. c. accepisti. & seq. de spon. duo. c. cū inhibitio , de cland. desponſ. c. vbi c. literas. c. continebatur. de sponſ. duo. c. veniens. d. c. gemma. de sponſ. c. sanè. cap. fin. verb. sign. c. ex ore. de his, quæ fiunt à maiori parte capitu. c. cum nuper. c. nouamus. ca. cum instantia. c. venerabilis. ca. prohibemus, extra de censib. cap. ex insinuatione, iu. pat. cap. cum dilectus, eo. titu. in cap. fin. de capel. mona. in cap. fin. de relig. domib. in cap. dudum, de conuer. coniuga. cap. porrectum , reg. cap. significatur, cap. ex parte, cap. fin. eo. titu. cap. non est, cap. sanè, regu. cap. ex parte, cap. ex transmissa, cap. cum non sit, de deci. cap. fin. sepult. cap. 2. c. fi. succeſſ. ab intesta. cap. tua nobis, testib. c. penul. in fin. pigno. cap. dilecto, pręben. cap. cū venissent, c. ad decorem de insti. c. ex tenore. c. fin. de conces. præben. c. licet causa, c. ad nostram, de pręben. c. accepta, restitu. spoliato. in cap. cum eccles. Sutrin. de de caus. poss. & proprie. c. si diligenti , de fo. comp.

c.qualiter,& quando,de iudi.cap. Michael. de fil. presby.c.fi.de offic.archi.c.ex literis,de transf. c.pe. de his qui mit.ea.c.priuilegia de priuil.c.fi.c.super specula. de succes. ab intest. c.solicitudinem, pur. cano.c.ad aures.pen.c omnes,c.seq.de pœn.c. à nobis.2.de sent.excom.c. cum inter de verbo. signifi. Sic quando committitur causa appellatione remota,vel aliquo contradictore non obstante cum æqui polleat,nisi in duobus casibus,vt per Franc.in c.pastoralis,de appellat.Manfred.concl. 68. & conclu. 210.in appellatione ab executore, nisi modus excedatur,qui in specie debet exprimi secundum magis comm.vt per Manfred.concl.99. & seq. Sic in crimine falsę monetæ,l.1. de falsf. monet. Angel.in gl. fin. in addi.tu autem, vt in notoriis.In confesso,& conuicto.In criminalibus,vt per Manfred.conclu. 120.de quo tamen per Carrer. In crimine læsæ maiestatis.In proditore, & duce factionum. In simonia,quia æquiparatur læsæ maiestatis. Vnde idem in crimine blasphemię.In crimine hęresis,nisi quis appellet ante sententiam,à pœna legis,& à sententia legis, licet à declaratione, qua fertur quem incidisse in pœnam legis à qua non appellatur,& in eõdemnatione super debito fiscali, si fiscus tractat de damno euitando, secus in pecuniarijs si de lucro, quia tunc appellatur. In sententia contra officialẽ alicuius iudicis condemnatum à suo iudice pro gestis in suo officio, non obstante appellatione fit executio,vt fieri poterat executio contra cõdemnatum de blasphemia,etiam post appellationem. Item super mero possessorio à quo regulariter non datur appellatio secundum communem, præsertim ad effectum retardandę executionis,& hodie practicatur propter Aegid. constitu. in partibus nostris, de quo in meis allegat.Item in sententia iudicis secundum suam conscientiam. Item in iuramento delato in

to in litem. Item vbi renunciatum esset appellationi. Item post sententiam correctionis.Item post sententiam à iuramento decisiuo.Item in causis minimis,& breuioribus, in quibus non datur appellatio iure ciuili: secus licet de iure canonico.Item à sententia lata super munere publico. Item à sententia lata super restitutione pignoris in actione hypothecaria à qua non appellatur. Abb.in c.ad sedem, de restitu.spoliato. In reuocatione locationis factæ ab aliquibus canonicis sine consensu capituli à qua nõ appellatur. Item super crimine barattariæ, vbi appellatur à senatore à sententia per iudicem laicum ad ecclesiasticum,nisi natura causæ,vel consuetudo aliud suadeat.Item vbi appellatur à pręcepto superioris sanè iusta causa, quia non datur appellatio, in sententia primi decreti. In cautione de damno infecto. In sententia inter patrem & filium,vt super alimentis & emancipatione. In sententia super causa contra quam non admittitur probatio in contrarium, vt super discussione bonorum in executione iuris, vel statuti,quia non datur appellatio,in appellatione à contractu. In sententia de pręstando aliquid quod debetur ex cursu naturę.In secunda sententia post primam in arbitrarijs trãsactam in rem iudicatam,quia non admittitur appellatio à sententia super sorte.In appellatione post tres conformes, vel aliter rem iudicatam. A sententia prefecti prętorio. A sententia regis, vel principis, pro appellante vero contumace, qui non appellat à sententia arbitratoris, & arbitri. A sententia lata contra officialem delinquentem in officio condemnatum. A sententia lata super reductione laudi ad arbitrium boni viri secundum vnam opinionem: licet secundum aliam sit difficultas. A sententia lata de consensu partium,de consilio sapientis. Item quando partes promisissent stare sententiæ qualitercunque ferre-

tur, quia tunc non datur appellatio. Item post appellationem ne iudex referat: in eo, quod est in arbitrio iudicis, nisi valde excedat modũ: in eo quod quis fecit, vel procurauit fieri, vt si impetrauit p se, vel procuratorem rescriptum. Item in causis vbi denegatur audientia in appellatione, vt non fiat electio in arbitrarijs modici præiudicij. In personis quibus denegatur iudicium. In appellatione à rescripto licet de surreptione, vel obreptione opponi possit. In sententia exfractionis. Vt omnes hos casus latius dicens in his non habere locum remediũ attentatorum, quia prohibetur appellatio per complures concluſ. Manfred. exequitur à conclu. 99. vsque ad fin. quem tantum summatim referre volui eiusdem fidei non modicum referens, quia si singula expendissem de his tantum liber in causa pensionum & charitatiui subsidij quomodo appelletur super de pens. q. 96. & ibi quod vbi prohibetur appellatio non appelletur ab executore causa, & executione.

Solum addo quod si in his casibus fuisset inhibitum quousque inhibitio esset reuocata, esset timenda, arg. Rot. 379. alleg. per eundem Manfre. concl. 271. & 176. vlli, siue in definitiuis, siue in interlocutorijs si sit delatum, & de delatione, si & inquantum dixi alias. Item quod licet in his cesset priuilegium attentatorum, tamen non cessat nullitas si qua probari possit, quæ dicitur nullitas attentatorum, remedium ordinarium siue via iniustitiæ, vt idem Manfred. conclu. 215. & 196. & dixi alias.

8 ¶Nota, quòd Gloss. in d. c. non solum, sentit † quod si disputetur vtrum simus in casu in quo appellatio permittitur an non, aut incõtinenti potest probari, & apparere, quod simus in casu non appellandi, & non reuocantur attentata, aut non, & tunc
9 reuocabuntur. Et † quomodo incontinenti aliquid sit

sit probandum, arbitrarium videtur. iuxta not. in l. 4. §. condemnatum. de re iudi. Item nota, quòd si staret inhibitio in talibus casibus, illa esset timenda, ita vt interim reuocatio fieret, si nõ constaret aliter, vt sentit Capell. Tholos. 176. & circa prædictã limit. vide Alciat. consi. 433. gubernator, vbi loquitur in possessorijs, & in executiuis. Item quando appellatio fuit admissa, si & in quantũ, ex quibus verbis à futuro euentu causam metitur.

10 ¶† Limi. de consuetudine in sententia de torquendo, quia licet de iure post sententiam huiusmodi intra decem dices, vel stante appellatione procedi non posset ad torturam, tamen de consuetudine Delphinatus, vt scribit Guid. pap. decis. 74. in causis ciuilibus seruatur quod proceditur ad executionem talis sententiæ interlocutoriæ in criminalibus, etiam infra decem dies nisi fuerit appellatum, & inhibitum, quandoque tamen secundum casus exigentiam, & qualitatem personarum expectatur lapsus decem dierum, & sic hodie de consuetudine, & stilo curiarum respectu interlocutoriæ ad torturam committit arbitrio iudicantis. sententiæ vero definitiuę in causis criminalibus prolatis indistincte incontinenti, mandantur executioni, ita quod non expectatur lapsus decem dierum sec. Bald. in l. additos. C. de episco. aud. quę opin. Baldi hoc casu obseruatur in Delphinatu nisi condemnatus appellaret, & incontinenti inhiberetur per iudicem appellationis, tunc enim iudex à quo supersederet ab exe cutione, nisi vt supra dixi esset confessus, & conuictus, hęc Guid. pap. De iure tamen à sententia, de torquendo, & à futuro grauamine in criminalibus appellare, licet per Marsil. latiss. alleg. §. expedita nu.
11 70. in practi. Practica † tamen videtur hic Perusiæ non quod non possit appellari, sed quod non appel letur, quia iudex nunquam esse debet adeo bestialis

vt

vt vbi dubitetur an locus sit torturę procedere debeat ad torturam,& ideo in casibus clarissimis cum deueniatur ad torturam absque alia palam pronuncia id faciunt.

12 Sed,& not.† quod licet paria sint pendere appellationem,& terminum datum ad appellandum, tamen in causa capituli pendente termino ad appellandum non reuocantur, quia sententia corporalis exequi potest absque attentatorum metu. Doct. in l. additos. C. de appell. Alber. in vlt. p. stat. q. 24. & per Manfred. concl. 120. qui dicit quòd post appellationem non debet exequi, sed ante sic, & non reuocatur per viam attentati, quia est impossibile vnde secus si posset retractari: sed,& post appellationem in confesso, vel conuicto, vel in notorio delicto coram populo executionem Manfred. vbi admittit, de quo me remitto ad Carrer. in practica. l. obseruare in princ.

13 ¶†Limit. vt quando sit nulliter appellatum etiam quod sit inhibitum,& post innouatum non fuit reuocatio. Franc. cap. dilectis- num. 10. appella. Aegi. decis. 239. Manfred. concl. 11.& dixi alias.

14 ¶†Limi. vt iuramentum in litem non possit reuocari per viam attentati, quia appellatio non impedit dilationem iuramenti. l. generaliter de reb. cred. Manfred. concl. 52. stante inhibitione secus, idem stante auocatione forsitan.

15 ¶†Limi. in appellatione extraiudiciali iudici, partique non intimata. namque quoad reuocationem attentatorum non sufficit nisi legitimè facta intimatione, vt per Rot. 38. de appellat. not. quæ incipit attẽtata per iudicem,& est aliàs. 309. vbi dicitur quod attentata per iudicem, vel partem post appellationem extra iudicium interpositam ante notificationem eiusdem eis factam non veniunt per modum attentati reuocanda propter iustam causam ignorantiæ:

rantiæ:& quia de nulla temeritate argui potuerũt. Illud. n. quod Innocentius posuit in cap. dilecti in
16 verb. innotuerit, de appella. † quod appellans in absentia iudicis etiam ante notificationem sibi factam ita eximitur ab eiusdem iurisdictione, vt si in eius præsentia appellasset. procedit quoad translationem iurisdictionis, non autem quoad reuocationẽ attẽtatorum, in quo articulo oportet probare duo, videlicet: se ex causa probabili appellasse: & veram causam appellationis fuisse, vel esse, vel saltem se proposuisse illam coram iudice à quo, & obtulisse se ad probandum,& non admissum fore. Quæ duo effectualiter quoque probanda sunt quoad translationem iurisdictionis, vt per Rot. vbi supra. Quę Rot. idem dicit decis. 44. licet in causa de appellat.
17 no. aliàs. 344. vbi dicit† quod licet in causa beneficiali extraiudicialiter contra aliquem impetrantem apostolicum, puta à gratia, & processibus sui appel letur sibiq́ue huiusmodi appellatio intimetur, & ip se post,& contra huiusmodi appellationem nihilominus ius, siue gratiam suam prosequendo aliqua faciat, puta apprehendendo possessionem absque tamen violẽtia recipiendo fructus, talia non sunt per modum attentati reuocanda, nisi ante omnia cognoscatur,& doceatur de veritate causę appellationis. Quia regulare est non reuocari attentata post appellationem nisi in euentum causæ appellationis, vt per Rot. in loco prædicto. Vnde sumi potest limitatio ad prædictam regulam. Huiusmodi autem intimatio quomodo facienda sit, scribit Rot.
18 valet intimatio aliàs. 127. de appellat. in no. vbi dicit quod valet intimatio appellationis in causa beneficiali facta per quemcunque etiam non habentem speciale mandatum, quia sufficiat qualitercunque in notitiam appellati deueniat. Quia† qui certus est amplius certiorari non debet, & decis. 26. si

in

19 in causa aliàs 168. de appellat. in no. † vbi dicit quod si in causa beneficiali per appellantem tradatur appellato copia appellationis animo intimandi sibi appellationem non sufficit quoad deuolutionẽ ad curiã, quia requiritur legitima intimatio parti, vel procuratori, vt sub scriptura authentica, licet nõ legatur sibi tenor, vel si non tradatur, sed ostendatur tunc perlecto eiusdem tenore sufficit tradere nudam copiam appellato, & si petat sub manu publica, & vide Rot. 10. in causa aliàs 82. appella. no. vbi apost. & Rot. 3. nota quod vbi aliàs 12. appella. antiq. De his quoque videnda sunt notata per Maran. de ordin. iud. p. 6. pag. 191. nu. 391. vbi allegat But. & Franc. in cap. fin. col. fin. ext. de appellat. Vnde

20 †hæc notanda videntur ad practicam appellationis coram honestis personis, quia ad effectum, vt attentata reuocari possint requiritur quòd legitimè fuerit facta intimatio. & Thomas Faust. dub. 19. quintum dubium dicit, quod reuocatio attentatorum stante appellatione extraiudiciali pendet à futuro euentu, quod ex prædictis declaratur.

21 ¶†Limit. in causis criminalibus in confesso, vel conuicto, testibus Franc. in c. non solum. Manfred. conclu. 1. Limit. quando appellatio legitimè non fuisset interposita, ita vt sententia transiret in rem iudicatam, vel aliter negotium non fuerit deuolutũ ad iudicem ad quem: tunc enim per iudicem ad quem attentata non possunt reuocari, vt euenit in casu quo fuit appellatum, sed non petiti apostoli, vt in cap. ab eo, & in cap. non solum, de appella. lib. 6. vbi satis bene hæc probantur. Iudex tamen à quo si quidem pro iustitia esse putabit poterit cognoscere de causa attentatorum per modum iniustitiæ si quidem innouatum fuerit lite pendente, sed vide quæ dixi infra.

22 ¶†Limit. vt duobus filijs, vel vasallis contendentibus

tibus de possessione si laborator retineat fructus, & dicat: nolo restituere nisi illi qui reportauerit sententiam pro non dicatur attentare præsenti si satisdet se restituturum, vt supra Bal. in l. Lucius, & Titia. ff. famil. hercis. Boer. decis. 106. dico breuiter.

23 ¶†Limit. quotiescunque esset appellatum, & post attentatum, sed attentatum confirmatum à papa, vel superiore expresso, tamen statu causæ aliàs nihil valeret, vt bene sentit Soc. consi. 46. visa in fi. lib. 1.

24 ¶†Limit. in ijs casibus in quibus sententia trahit secum executionem, tunc enim licet appelletur, tamen innouata post huiusmodi appellationem non reuocantur per viam attentati. Ecce enim post appellationem à sententia excommunicationis in aliquẽ per ordinarium ad sedem apostolicam interpositam quis declaratur incidisse in prædictam excommunicationis sententiam, & denunciatur publicè excommunicatus, & reaggrauatur per modum attentati

25 prædicta reuocari non possunt. Quia † licet per appellationem suspendatur effectus aliarum sententiarum, & executio cap. venientes, de iureiu. cum similib. tamen hoc fallit in sentẽtia excõmunicationis, quę secum trahit executionem, vt cap. pastoralis, de appellatio. vbi Inno. præsertim, quia in prædicto casu prædicta videntur procedere per modum extensionis, siue declarationis primæ sententiæ, quę statim suum habuit effectum, & ita per has rationes scribit Rot. 16. si decanus, de procurat. in no. & sequitur Collect. decis. 51. si committatur. de appellat. in no. & per Rot. decis. 59. si à definitiua, versi. ex eodem facto. appell. no. aliàs 424. Vnde dici po-

26 test, quod † ea, quæ fieri possunt, & fiunt per modũ declarationis non dicuntur attentata, iuxta vulgariter not. per l. hæredes. §. sed si notum. ff. de testam. Bene verũ est, quod 46. nota dic aliàs 831. de sent.

27 & re iudic. in ant. Rot. Rom. dicit, † quòd si feratur

tur ſententia in qua pars condemnatur in expẽſas, & inde fuerit appellatum nunquam expenſę ſunt taxandę, donec cauſa fuerit finita per tres inſtantias, & ſi aliter fieret taxatio per iudicem ad quem reuocantur per viam attentatorum, & à taxatione expenſarum, & à declaratione quotæ victoriæ puto permitti appellationem, quę regulariter promiſſa videtur, niſi expreſsè prohibeatur. Et ad hæc pertinẽt id quod dicitur appellatione pendente factę executio fieri non poteſt, ſed iuris fic, vt quando ex condemnatione quis ſit infamis. Vital. in clauſ. nil no. num. 12. Mara. in titu. de appella. nu. 175. & nume. 178. Manfred. conclu. 109.

¶ In contrarium tamen allegabatur Archid. in
28 cap. non ſolum, de appella. in 6. vbi voluit, † quòd iudex ex officio ſuo reuocabit ſentẽtiam excommunicationis latam poſt ſententiam definitiuam infra decem dies datos ad appellandum ſicut alia attentata, quia aliàs per indirectum tolleretur beneficium appellationis quod fieri non debet, cap. indultum, de reg. iu. lib. 6. vt ſcribit Rot. prælleg. 51. vbi col. fin. Subdit, quòd omnes domini declinauerunt in opin. Ioan. Monac. quoad prolationem ſententiæ, quoad monitionem verò, denunciationem, & alia executorialia prædictæ ſententiæ conſiſtentia in facto dixerunt omnia illa eſſe reuocanda per viam attentati. Rot. vero 28. licet fictè contumax. de appell. in no. aliàs 351. dicit, quòd quidam domini dicebant cap. non ſolum, de appella. in 6. non habere locum in ſententia excommunicatio. infra etiam decem dies datos ad appellãdum promulgata per not. in cap. venerabilibus. §. porro, & per Ioan. And. in cap. licet, de ſenten. excomm. in 6. licet Io. Mon. contra, & Archidia. ſibi videatur contrarius. de ſententia excommunicationis, & materia infra tangam.

29 ¶ † Limit. vt facta contra ſuſpectum de fuga non reuocentur

reuocentur per viam attentati. Specul. de appellat. §. nouiſſime. Marant. 6. pag. Specul. appell. nu. 166. Docto. in cap. cum teneamur, de appella. Manfred. conclu. 62.

30 ¶† Limi. vt attentata contra illum, qui appellauit ſtatim peti debeant reuocari antequam ad vlteriora procedatur, quia ſi vlterius procederetur tunc expectandus eſſet finis litis (quod fit, vt not. in cap. 1. de lit. cont. in 6. vt not. Bald. in l. 1. col. 1. de appellat. cod. dum alleg. l. chirographis. §. 1. de admini. tut. vbi Bartol. & hoc pro cautela tradit Decius in l. pen dente col. 1. C. de bon. poſſ. ſecund. tab.

Sed hæc opinio habet in contrarium tex. in d. c. non ſolum, vbi quod ſemper, & ante omnia debent attentata reuocari, & alias dixi vſque ad concluſio-
31 nem. Vnde videtur † diſtinguendum quod per proceſſum ad vlteriora ante reuocationem attentatorum forſitan prę iudicatur petitioni reuocationis attentatorum extraiudicialiter, & de plano, cum ſilentio cauſæ principalis, ſed quoad modum petendi per viam ordinariam iniuſtitię ſecus. Sed tunc videtur quod, & poſt concluſionem, & poſt rem iudicatam, ſecundum illud, quod alias diximus.

32 ¶† Limi. quando pro innouante de iure communi ex cauſa veriſimili præſumitur poſſeſſio niſi is contra quem eſt attentatum probaret poſſeſſionem tempore attentationis Rot. 89. in ant. Dec. in conſ. 103. Manfred. concluſ. 40.

33 ¶† Limi. generaliter, vt vbicunque attentatum ſit licitum non reuocetur, vt contra ſi ſit illicitum Io. Mon. c. cupientes. §. de viginti, nu. 135. de elect. Vital. in clauſ. nil noua. Manfred. concl. 53.

34 ¶† Limi. vt procedat in attentatis poſt appellationem in cauſa principali, vel in aliquo articulo, qui habeat cõnexitatem cum cauſa principali, ſecus ſi articulo ſeparatus ſit à cauſa principali, quia tunc non

non prohibetur iudex à quo appellatur procedere in causa principali, vt est tex. in cap. super eo. 1. de appellat. Vbi Butrius, & Abb. ponit exemplum si appelletur ab expensis in quibus quis condemnatus fuit ratione contumaciæ, tunc enim huiusmodi appellatio non obstat quominus procedatur in causa principali, & in d. cap. super eo. Dec. scribit qui idem repetit in l. 1. col. 1. C. de bon. poss. sec. tab.

35 Vt in simili scribitur † quod causa non impeditur inchoari propter litis pendentiam nisi causæ sint connexæ, ita vt res iudicata in vna ponat exceptionem rei iudicatæ in alia. Dicit tamen Decius vbi supra, quod non procedit talis limitatio in casu quo iudex ad quem inhibuisset, quia inhibitio huiusmodi operatur quod iudex à quo procedere nõ possit, & ita scribit in d. l. 1. & in d. cap. super. post But. Abb. Imol. Franc. & alios. & est Rot. 31. si ab excommunicatione aliàs 193. de appellat. no. & inde dixi quod cum mater tutrix pro filia instaret, vt dotaretur à fratre, vel sibi daretur pars hæreditatis, cum auia tutrix fratris rei abstulisset puellã à nutrice nõ poterat per modum attentati reuocari, quia erant causæ diuersæ, licet si litigatum fuisset super hoc, vt & ibi sit alimentanda: secus sit. item dixi quod dum ageretur contra quandam mulierem hæredem personal. pro legato, & illa omnia sua bona dedisset non poterat instari pro reuocatione per modum attentati: licet secus esset si actum fuisset reali, vel hypothecaria.

36 ¶† Limi. in casu quo appellans contra quem extitit appellatum petijt reuocari attentata ius commune habet ius commune in contrarium; ecce enim si rector alicuius ecclesiæ parochialis episcopo alicui subiectæ appellat à sua visitatione, & procuratione exprimendo, & allegando se exemptum per priuilegium apostolicum vel præscriptionem tanti temporis

ris cui res initi memoria non extat in contrarium, & petat reuocari quædam attentata per dictum episcopum post suam appellationem, licet. n. probet talia attentata, tamen quia est contra ius commune non ante auditur, quam constet de veritate causæ, & priuilegio, vt late per Rot. 35. si rector de appellatio. not. aliàs. 234. subdit tamen ibi quod ad docendum de prædicta exemptione, & priuilegio sufficit aliqualiter docere, ꝙ non plenariè comprobari possint prædicta ex notatis in cap. ad decimas de restit. spoliato. specialius quando appellans habet præsumptionem iuris, & de iure contra se eodem scribit Abb. in c. 1. in 3. intelle. & in cap. irreprehensibilis de appellat. Dec. in cap. bonæ. eo. tit. Alcia. consil. 37. in hac quod verum esse in beneficialibus nõ autem in alijs scribit Franc. Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune, nu. 78. de acq. poss. vbi alleg. Aret. in c. si constiterit de accusat. Phil. Franc. in cap. bonæ. de appellat. & per Dec. consi. 203.

37 ¶† Limi. vt in fauorem illius qui appellauit bene innouari possit, vt est tex. in c. cum teneamur de appellat. vbi iudex se intromittit in fauorem eius, qui appellauit, vt conseruetur in pacifica possessione, quia pendente appellatione, quis vti potest sua possessione, & si ille qui appellauit aduersarium spoliauerit appellationi renunciasse dicitur, vt per Mathes. not. 27. nota quod si actor, & scribit Decius in d. l. 1. col. 1. C. de bon. poss. se. ta.

38 ¶† Limi. vt vbi appellatio non habet effectum suspensiuum ibi attentata non reuocentur. Marant. Specul. tit. de appella. nu. 388. Manfred. conclu. 54.

39 ¶† Limi. vt attentata non reuocentur nisi præcedente causæ cognitione. Marant. Spec. de appella. nu. 391. Manfred. concl. 59. Bisig. 15. de appellat.

40 ¶† Limi. in omnibus casibus in quibus non fuerit inducta litis pendentia, vt in decis. Affli. 366. in ple-

no, vbi dicit quod reſcriptum quod non valet ad prę|iudicandum parti non inducit litis pendentiam quoad reuocationem attentatorum licet quoad reliquas lites procedat. Item quod per comparitionẽ tertij non inducitur litis pendentia niſi ad inſtantiam illius tertij iudex mandet citari, & citatio exequatur legitime ita, vt nõ circunducatur, quia ſi circunduceretur vtique non eſſet inducta liti pendentia: bene verum eſt quod ſi emanauerit citatio ad omnes, & ſingulos actus vſque ad ſententiam definitiuam non circunducitur citatio quandocunque reus vel actor comparuerit. idem quando citatio eſſet nulliter commiſſa, vt contra infantem, vt hæc late proſequitur Affli. in d. deciſ. 366. in pleno.

41 ¶†Limi. in cauſa qua ſuſpenſo petitorio procedi|tur in poſſeſſorio, vel contra, quia pendentia ſuper vno non impedit rem iudicatam ſuper alio, vt dixi alias, & ſcribitur per Caſſad. deciſ. 9. de cauſ. poſſ. & propri. & Manfred. concl. 46.

42 ¶†Limi. in caſu, in quo iudex procedit pendente termino ad dandum apoſtolos, vt de hoc eſt deciſ. 19. ſi iudex aliàs. 128. de appellat. in no. vbi latiſſime addit. de quo puncto, quia puto me aliàs ſcripſiſſe, & quia eſt diffuſior hæc hactenus.

43 ¶†Limi. quando non ſit appellatum per habentem poteſtatem appellandi. Manfred. conclu. 19. quod intellige in caſibus in quibus appellatio cauſat attentata, ſed purificatio, ſiue poſt ratificationẽ aliud operatur iuxt. tit. rat. hab.

44 ¶†Limi. vt quoad reuocationem attẽtatorum poſt appellationem interpoſitam à definitiua non ſufficit probare per confeſſionem partis appellatę fuiſſe appellatum, niſi probetur infra decem dies, & per habentem poteſtatem appellandi huiuſmodi appellationem fuiſſe interpoſitam, vt ſcribitur per Rot. 30. quoad reuocationem aliàs. 190. de appellat. no. vbi additio

45 additio dicit †quod non ſequitur appellaui, ergo intra decem dies, quia hęc eſt ſolemnitas extrinſeca, quæ non pręſumitur l. quæcunque. ff. de public.

46 ¶†Limi. in cauſis matrimonialibus, quia fauore animarum non reuocantur. Vital. in clauſ. nil nou. nu. 5. Io. Mon. in. §. de viginti nu. 135. cap. cupientes de elect. Manfred. concl. 67. qui concl. 70. commit. in cauſis iuris patronatus alleg. Marant. tit. app. nu. 165.

47 ¶†Limi. in ficto contumace, namque licet fictè cõtumax poſſit à ſententia definitiua infra decem dies à tempore ſcięntiæ computãdos appellare prout legitur, & not. in clem. cauſam de election. tamen ea, quæ fiunt poſt decem dies à tempore prolationis ſententiæ, & ante interpoſitionem prædictæ appellationis per iudicem ſiue executorem valent nec reuocantur per modum attẽtati, ſiue nullitatis, ſed beneficio iniuſtitiæ dato de hoc in cauſa appellatio-

48 nis: quia †ſtatim lapſis decem diebus iudex non tenebatur amplius expectare, ſed poterat & debebat ad executionem procedere, vt per Rot. 28. licet

49 ficte contumax, aliàs 351. appellat. no. † iſte autem fictus contumax qui ſit, & ficta contumacia quomodo contrahatur, & quomodo inde permittatur appellatio videnda eſt Rot. 22. appellatus aliàs 137. appel. no. & 2. ſi feratur aliàs 49. & 16. cum iura, aliàs 364. de dol. & contuma. in no. vna cum ſuis addit. vbi plene de materia.

50 ¶† Limit. vt attentata contra condemnatum de crimine non reuocentur. Vital. in clauſ. nil nou. Marant. 6. pag. Specu. appell. nume. 178. Manfred. concl. 63.

51 ¶† Limi. ſecundum Rotam licet collector ibi cõtra in caſu quo appellatum fuerat ante tertiam definitiuam ab aliquo grauamine, etiam vero & iuſto, & tertia definitiua lata fuerat, & poſtea articu-

lus prædictæ appellationis alteri auditori commissum fuerat, & petatur procedi, & pronunciari super dicto grauamine quod pars id petens non erit audienda, nec de illo erit cognoscendum antequam prædictę tres definitiuę sententię cõformes fuerint effectualiter executori demandatę, vt in clem. vt calumnijs de re iudic. vbi glo. Io. And. alleg. in contrarium per Collect. quod dicat d. clem. non impedire appellationem ante tertiam sententiam, dummodo tempora appellationis non sint lapsa: ad quod præterea dicebatur, quod executio non impediebatur, sed veniebat retractanda per viam nullitatis, & quia casus collectori visus est difficilis illum remisit ad cancellariam.

52 ¶†Limi. vt contra conuentum personali non attentetur, ne reuocentur attentata, vt secus in reali, vt per Vital. in clauſ. nil nou. Io. Monac. in §. de viginti, & per Manfred. concl. 66.

53 ¶†Limi. vt quotiescunque non interfit petentis reuocari attentata is non audiatur, vt scribit additio ad Rot. 76. nota quod attentata aliàs. 464. de appellat. antiq. vbi quando constat clarè de non iure petenti reuocari attentata, ibi quia illius non interest non reuocantur attentata.

54 ¶†Limi. vt non reuocentur attentata quando difficilis est reuocatio attentati fauore pij loci, vt in sepultura. Rot. 853. Fran. in c. dilecti. 3. & c. non solum, & Manfred. concl. 37.

55 ¶†Limi. in rescripto impetrato lite pendente, quia hoc rescriptum non potest reuocari per viam attentati, vt per Aegid. conclu. 102. si possessio beneficij. item concluſ. 662. si ex gratia, & per Staphil. in tit. de vi, & effe. clauſ. pag. mihi 68. & vide per Affl. quę dam deciſ. 366. in pleno consilio, & vide Aegid. deciſ. 749. vidi, materia declaratur. Manfre. concl. 44. vbi tenet contrarium.

Limi.

56 ¶†Limi. vt attentata non reuocentur post appellationem à sententia super notorio crimine. Fede. consi. 101. Manfred. concl. 38. vbi limita etiam quã do attentata sui natura non possunt reuocari, nisi per definitiuam ferẽdam super appellatione. alleg. Franc. in c. licet, & in c. non solum, vt per eum.

57 ¶†Limi. contra administratorem loci pij, qui non obstante appellatione cogitur ad reddendum administrationem. Ang. in auct. de san. ep. §. œconomus.

58 ¶†Limi. quando causa committitur sub onere cõ scientię, quia hoc casu appellatio fiet per modum simplicis iniustitiæ, non per modum attentati, quia si iudex secundum suam conscientiam credit bene egisse, & in hoc quod repellit appellationem iure permittente bene agit, vt proxime dictum est, vt per Aegid. Bellem. deciſ. 18. oneratio. Bald. in l. de reb. cred. C. Felyn. in c. super his, col. 5. ex. de accusat. Corn. consi. 388. in litera C, lib. 3. Manf. concl. 132.

59 ¶† Limi. forsitan ex notatis per Rot. 1. primò quod monacho aliàs. 1. restitu. spoliato. in antiq. vbi dicitur, quod monacho habenti non ministrationẽ seu prioratum ad nutum amouibilem non competit restitutio, nec aliquod remedium in causa restitutionis possessionis contra suum abbatem, nisi spoliet eum pendente inquisitione contra abbatem, quam ipse monachus prosequebatur: licet secus sit si ab extraneo monachus spolietur, vt per Rotam ubi supra.

60 ¶†Limi. in friuolis appellationibus. Marant. in Spec. p. 6. in tit. appella. nu. 171. Manfred. concluſ. 70. limit. vt executio intra decem dies si non appellatur valeat. Felyn. in c. quoad. nu. 38. de re iudicata.

61 ¶†Limi. in exceptione rei iudicatę. namque stante re iudicata non habet locum remedium attentatorum. ecce enim si interlocutoria à qua extitit appellatum transiuerit in rem iudicatam, non videtur

quod instari possit super reuocatione attentatorum vt in simili scribitur per Rot. 1. nota quod vbi aliàs. 46. de ordi. cogni. in antiq.

62 ¶†Limi. vt attentata deducta per uiam exceptionis non possint impedire executionem trium conformium iuxt. clem.¹ cit. calumnijs in. 5. not. per Imol. de re iudic. Abbas consi. 97. lib. 1. Rot. 28. in no. Manfred. concl. 29. sec. contra vnam sententiam li Manfred. concl. 98.

63 ¶†Limi. in casu notato per Rota. 10. si pro spoliato aliàs. 417. de caus. possess. & propr. in no. vbi si pro spoliato suspenso petitorio feratur sententia su per possessorio ita, vt ea sit res iudicata, vel ex confor mitate, vel ex temporis lapsu, si fiat executio vtique non potest peti reuocari per modum attētati, vt hęc late deducit Rota supra allegata.

64 ¶†Limi. vt in notorijs non reuocentur attentata Marant. Specul. tit. appella. num. 171. Manfred. conclu. 71.

65 ¶†Limi. vt omnia quæ fieri poterant lite pendente in prima causa non dicantur attentata si fiant in se quentibus instantijs l. post quam. §. Imperator. ff. vt legat. nou. Bart. in l. furti. §. 1. ff. de his qui not. in fam. Alciat. col. 407. in causa. Manfred. conclu. 61.

66 ¶†Limi. vt spoliatus qui lite pendente possessionē recuperauit per viam attentati non restituatur Rot. 428. in ant. decis. col. 460. nu. 20.

67 ¶†Limi. quoque posset ex quibusdam exceptionibus, quæ dātur ad regulam, quod spoliatus ante omnia est restituendus, vt si attentatus patiatur quod non facta reuocatione procedatur in causa principali: ratione scandali euitandi quando attentatum opponeretur à tertio vel ab eo peteretur reuocari: item ratione peccati: in excommunicato excommunicatione maiori: in hæretico: in depopulatore: assassinis: bannitis. in tirannis: antipapa: in sponte tradente:

dente: in agente non in excipiente: vt has exceptiones ad reg. l. si quis ad se fundum, & ad can. reintegrandæ latiss. prosequitur Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. possess. & ipse ego tetigi magis, vt de prædictis aduertendum notarem. quam ea assererem.

68 ¶†Limi. vt refirmari beneficium possit ab accusato vsque ad conclusionem in causa, & post quomodo latiss. Boer. decis. 206.

69 ¶†Limit. vt attentata lite pendente non debeant reuocari quoties appellatio fuerit deserta siue post desertionem appellationis attentata non debent reuocari arg. l. furti. in princ. ff. de his qui not. infam. cap. licet de sent. excom. lib. 6. præsertim si desertio constet ex actis. Rot. 1. in nouis, quia Pa. decis. 115. Lap. alleg. 2. Vant. practica 9. c. 23. Franc. in c. sæpe nu. 30. de appella. Bero. q. 200. Gomes. in regula cā cel. fol. 434. quia factum legitimè reuocari non debet cap. audita, de restitu. spoliato. reg. factum legi-

70 time de reg. iu. Item quia† sublato principali sublata videntur omnia accessoria, quæ sequi possent ad principale reg. cum principalis de reg. iu. l. 4. C. depositi. l. terminato C. de fructib. & lit. expen. cum ergo sublata sit appellatio remanet res iudicata retro, vt in d. l. furti. & paria sunt non appellare, & appellationem deserere cap. solicitudinem cap. cum sit de appellatio. & ita his rationibus tenuit Rot. 1. attentata aliàs. 51. de appellat. no. nec refert vtrum appellatio deserta fuerit iure communi an iure sta-

71 tutario: quia† deserta causa appellationis facit non esse locum remedio attentatorum, vt per Alciat. consi. 406. in hac: quod verum esse dicit ēt si appellatio admissa fuerit si, & in quantum, quia vt ipse dicit per talia verba admittitur si quidem erat admittenda. Idem scribit Rot. 76. nota quod attentata aliàs. 464. de appellat. in antiq. Oldrad. consi. 295.

ad fin. Guid. pap. 6. sic quòd deserta appellatione non habet locum remedium attentatorum. Marât. Specul. 6. p. app. nume. 188. Manfred. concluſ. 74. & conſi. 118. Manfred. concl. 96. poſt Doct. quos al leg. in locis commun. & latè, ſcilicet quando requiratur altior indago. Affli. dec. 131. Ferr. conſi. 46. & an requiratur declaratoria præcedens cauſam eſſe deſertam, & dicit, quod non niſi in caſu, in quo ex forma ſtatuti tempora appellationis proſequendæ, eſſent vtilia, alias attentata reuocantur. Franc. in c. ex ratione. nu. 101. de appella. Et nota caut. quod quando cauſa eſt deſerta ſi appellatus adhuc non comparuit coram iudice, à quo pro executione, vt appellans proſequaris appell. coram iudice ad quem præſertim alleg. impedimenta, tunc enim executio conceſſa reuocabitur, per viam attentati. Franc. c. ex ratione col. fin. de appella. Manfred. concl. 197. & not. ℣ appellatione non finita intra terminum, non ſolum ſententia tranſit in rem iudicatam, ſed attentata appellatione pendente reuiuiſcunt. alleg. Rot. 1. in no. Abb. in repert. in verbo attentata, per Manfred. conclu. 208. ſed, & perempta inſtantia, non eſt amplius lis. vnde alienatio facta in tertio non reuocatur per modum attentati, quia finita eſt lis Balb. præſcrip. 3. P. 6. p. princ. 4. p. nu. 64. Manfr. conſi. 211. & de non reuocatione attentatorum deſerta appellatione latè alleg. Manfred. conclu. 360. & nota quod licet deſerta appellatione, attentata non reuocentur via priuilegiatiua attentati, tamen reuocantur per viam nullitatis attentatorum, vt quando appellat renunciata, attentetur, vt per Alex. & Franc. in c. ſæpe. de appella. Benint. alleg. aliàs. Manfred. concl. 196. qui ita concordat Rot. contrariam ſibi. Planè quia multi tenuerint contrarium, vt Franc. in cap. conſuluit. 2. de appella. Doct. in c. cum veniſſent, de eo qui mitt. in poſſeſſ. Lap. alle. 1.

idem

72 idem in cap. non ſolum, de appellatio. lib. 6. †Sed communis opinio eſt quod attentata etiam deſerta appellatione ordinariè, tamen & dato libello poſſunt reuocari, vt de comm. opinione teſtatur Benint. deciſ. 40. dubitatum in fi. & vide eundem Benint. deciſ. 76. mota lite.

73 ¶†Limit. vt ſi appellans ſpoliatus poſt reſtitutionem, & reuocationem attentatorum fecerit dilatio nem ſuper fructibus tali dilatione pendente poſſit appellatus ſpoliator procedere in cauſa appellationis, vt per Manfred. conclu. 27. vbi alleg. Rot. 883. in ant. & fortaſſe alle. tunc hincinde currêt fatalia.

74 ¶†Limi. quando conſtat notorie de non iure petentis reuocari attentata, vt dicitur per Innocen. in cap conſtitutus de filijs presbit. & in c. ſignificaſti, de diuor. & ſcribit additio ad Rot. 76. nota quod attentata aliàs 464. de appellatio. in antiq. & ad deciſ. 75. nota quòd attentata de appellatio. in antiq. Afflict. deciſ. 98. pulchrum eſt dubium. Caſſad. deciſ. 3. de reſtitutio. ſpoliato. Aegid. Bellem. deciſ. 101. ſi conſtat. Alcia. reſp. 37. in hac vbi loquitur quando notoriè conſtat de non iure petentis reuocari attentata, & ſic ſcribit Aegid. deciſ. 356. vide quæ dixi aliàs in materia notorij.

75 ¶†Quid autem ſit notorium lata eſt materia, ſed ego contentus ero allegare tex. & gloſſ. in cap. veſtra, ext. de cohabit. cleric. & mulier.

76 ¶†Limi. in ſententia lata in ſyndicatu, qui non ſuſpenditur per appellationem vt Pari. de put. in tracta. de ſyndic. in verb. appellatio.

77 ¶†Limi. in caſu in quo conſtaret de nullitate proceſſus: quia ſtante nullitate proceſſus non habet locum remedium attentatorum, vt per Afflict. deciſ.

78 366. †Idem ſi conſtaret de nullitate appellationis.

79 †Idem ſi conſtaret de nullitate inhibitionis, quia ſi nulliter appelletur, cauſa non devoluitur, & vbi

nulliter

nulliter inhibetur non operatur inhibitio reuocationem attentatorum, vt ſcribitur per Rot. 75. nota quod attentata de appellatio. in antiq. aliàs. 357. Et bene de inhibitione probat text. in c. non ſolum de appellatio. in 6. pone exemplum in Rot. 45. de appellatio. not. 43. & 54. eod. titu. Aegid. deciſ. 239.

80 †Sic ſi appellatio ſit nulla non fit locus materiæ attentatorum Vital. in clauſ. nil nou. Vant. de nullit. quand. & intra quę temp. nu 48. Manfred. cõſ. 75.

81 Sed nota† quod vbi appellatio notorie non tenet attentata per appellantem reuocantur licet non ſtat attentata per ipſum appellatum, per iudicem, & ratio eſt, quia non poteſt appellans ſuam appellationem impugnare, vt per Innocen. in c. ex parte. 2. de appellatio. reſcrip. Ange. in l. 1. ff. nil nou. Manfred.

82 concl. 103. Item nota, † quod licet ſi petuntur attẽtata reuocari, & opponatur appellationẽ eſſe nullam, & attentator doceat de nullitate, non reuocantur, vt per Franc. in cap. ex ratione de apppella. Tamen ſi eſſet inhibitum antequam pronunciaretur ſuper nullitate, ſecus eſſet, vt per Rot. 130. in no. licet contra ſcribat Bellem. deciſ. 239. Vital. in clauſ. nil. nou. num. 4. quos refert Manfred. conclu.

83 104. Et prædictis annecti poteſt† quod non reuocantur attentata in appellatione, in qua non ſunt petiri apoſtoli vt per Manfred. concl. 148. Item quod idẽ

84 dicit conclu. 149. † quod attentata non reuocantur poſt appellationem, in qua non eſt expreſſa qualitas ſententię, quia tunc non valet appellatio, vt per Ale

85 xan. in l. 1. §. libelli. ff. de appellatio. † Sic dicitur de his appellationibus, quæ non habent expreſſas cauſas rationabiles, quia hæc non faciunt locum remedio attentatorum, vt per Doct. in c. conſuluit ext. de re iu. & per Franc. in c. ſup literis, de reſtitu. & per Manfred. conclu. 164. qui ad hæc alia allegat:

86 quibus accedit quòd dicit deciſ. 165. † quòd appellatio

tio poſt decem dies datos ad appellandum, non facit locum attentatis, & remiſſiue tangit an decem dies currant ad appellandum tam in ciuilibus, quã in criminalibus: quod fallit, vbi poſt decem dies ſit appellatum, & poſt inhibitum. Rot. 371. & Manfr. conclu. 171. Sic ſtatuto dante formam appellandi ad tales iudices, ſi aliter appelletur, quia nulliter fit, non habet locum attentatum, vt de iure ciuili omiſſo medio, vt per Manfred. conclu. 177. qui alleg. Corn. conſi. 25. in 3. c. 43. c. Ruy. conſ. 85. in fin. lib. 5. & alios, vt loquitur Manfr. quando vel ad princi-

88 pem, & papam appelletur, & idem concl. 182. † Sic quãdo appellatur ad omnes ſuperiores, quia fit nulliter, quia debet nominatim, non habent locum attentata. Manfred. concl. 183. Sic ſtante ſententia, lata per iudicem, extra iuris banchum, appellatione interpoſita ſec. not. in clem. 2. de appellatio. Manfr.

89 conclu. 180. Sic quando appellatio eſt iniuſta, reuocatio non fit per modum attentati, quia pap. deciſ. 213. nu. 6. cum alleg. per Manfred. conclu. 222. vbi Pariſ. conſi. 41. col. 2. lib. pe.

90 ¶† Limi. vt innouata per tertiam perſonam non debeant per viam attentati reuocari niſi talis appellatio iuriſdictionem iudicis ad quem impediret, vt ſcribitur per Thom. Faſtol. dub. 19. quintum dubium. vbi dicit hoc maxime procedere quando appellatio eſſet extra iudicialis, quæ pendet à futuro euentu vtrum faciat locum remedio attentatorum. Sed hæc limi. procedit quando tertius non habuit cauſam ab attentãte. Marant. 6. pa. titu. appellatio. Specu. nume. 17. Manfred. conclu. 69. dixi aliàs, & vide infra. ſed quia ſi tertius habuit cauſam à vendi tore qui prius alij vendiderat, & dum cõuenitur ad obſeruantiam ſecundus emptor, & tertius in materia occupat fructus principaliter conſtitui clauſulis vtcunque.

Limi.

91 ¶†Limi. quoties quis per modum continuationis aliquid faceret, namque qui continuat ius suũ, & conseruat, & ea facit, quæ sibi licebant ante litem inchoatam non dicitur attentare, vt per Rot. 44. licet de appellat. no. Paris. consil. 108. lib. 1. & aliàs scripsi. Et sic intelligitur, quia ea, quæ fieri poterãt pendente primo iudicio non reuocantur, vt attentata. Vital. in clauſ. nil nou. nu. 1. Manfr. conclu. 61. vbi dicit, quod non reuocentur, ſi innouat appellans alleg. Marant. in Speculo 6. p. nume. 181. quod non firmo.

93 ¶†Limit. in tali caſu: ecce enim appellatur à grauamine ante definitiuam, & non defertur appellationi. committitur cauſa appellationis alteri auditori, qui ſeruatis ſeruandis inhibet primo auditori, & demum pronunciat malè appellatum, & remittit cauſam primo auditori à qua pronuncia iterum appellatur, & non defertur, & appellationis cauſa cõmittitur alteri auditori, & antequam per ſecundum iſtum auditorem ſuper hac ſecunda appellatione inhibeatur primo auditori prefatus iudex auditor primus in cauſa principali procedit, concludit, & ſententiam definitiuam fere contra dictum appellantem, cuius proceſſus, & ſententia tanquam appellatione pendente ſupradicta per modum attentati petuntur reuocari, & Rot. 65. ſed appelletur aliàs 461. de appellatio. in no. dicit determinatum fuiſſe quod pendeat à futuro euentu: namque ſi pronuncietur bene appellatum reuocabitur per viam attentati: Sin male ſecus, vt per Rotam ibi.

94 ¶†Limit. quia ſententia definitiua lata in negotio principali poſt appellationem ab interlocutoria non reuocatur beneficio attentati, niſi ſecuta inhibitione. Rot. 389. & 461. in antiq. Manfr. concl. 87.

95 ¶†Limit. vt licet attentata ſint ante omnia reuocanda, tamen nõ ex hoc proceſſus ſuper cauſa principali

cipali impediatur tractari, quia diuerſæ cauſæ ſunt, & vna aliam non impedit: vt dicimus, quod cauſa poſſeſſionis nihil habet commune cum proprietate: & ita ſcribit Afflict. deciſ. 131. quidam conceſſit. Sed hoc latius repetit idem Afflic. deciſ. 98. pulchrũ eſt dubium, vbi ſentit contrarium, quia cauſa attentatorum, videtur habere ordinem, vt poſſeſſorium ad petitorium, & cap. non ſolum dicit ante omnia eſſe reuocanda attentata: ſed videtur quòd in electione petentis reuocari attentata ſit circa huiuſmodi proceſſum, vel illud facere.

96 ¶†Limi. in innouatione legis.† Itẽ partis appellan
97 tis ſi appellationi contrariatur, & videtur renunciaſ
98 ſe† Itẽ appellatio ſi fiat corã iudice à quo, & nõ præ
99 iudicetur appellationi. † Idem ſi coram iudice ad
100 quem, & non præiudicetur, vt ſupra. †Item in iudice ad quem qui ſemper innouare poteſt, vt iudex à quo in fauorabilibus appellationis, vt per Doct. in d. cap. cum teneamur, de appellatio. in c. appellat. C. de appellat. & alleg. per Manfred. conſi. 2. qui facit quandam ſuam conſtitutionem ſuper qua non inſtituo.

101 ¶†Limit. vt non ſint reuocanda, vt attentata ea, quę fiunt per iudicem à quo, quę tendunt ad faciliorem exitum cauſæ ipſius appellationis, quia non remanet ſuſpenſa iuriſdictio quoad hęc, vt ſcribitur in c. cum teneamur, vbi Abb. Imol. Franc. & Dec.
102 de appella. in prin. Ecce enim † ſi iudex à quo terminum ad proſequendam appellationem præfigeret, iuxt. cap. perſonas, & cap. cum ſit Romana, de appellat. non diceretur innouare. Idem ſi cum ſubeſſet timor fugę capturam decerneret, vt per Aug. in l. nemo carcerem in fin. C. de exact. trib. lib. 10. Idem ſi vbi timeretur de dilapidatione veniretur ad ſequeſtrum, vt per Specula. in tit. de appella. §. nouiſſimè. Item ſi partem poſſidentem tuetur ne turbetur

betur in ſua poſſeſſione, vt in cap. cum teneamur, quia ſi contra poſſeſſorem fuiſſet attentatum iudex à quo tunc procederet ad reuocationem, & in d.c. cum teneamur: ſcribitur, quod poſſidens comparens coram iudice, à quo pro reuocatione talium attentatorum non dicitur renunciare ſuæ appellationi, vt de his, & ſimil. per Doct. in d. cap. cum teneamur, & per Specula. in §. nouiſſimè in titu. de appellat. Sic non reuocatur ſequeſtratio fructuum, etiam in beneficialibus, vt per Doct. in d.cap. cum teneamur in beneficialibus: ſic in expenſarum taxatione. Lap. alleg. 72. Marant. in Specul. de appel. nume. 188. Manfred conclu. 71. & 74.

103 ¶† Limit. ſi iudex à cuius grauamine appellatum fuiſſet illatum grauamen reuocarent, vt frequens eſt iudicum Rom. curię vſus per repetitiones, quibus quotidie in ſimilium grauaminum reuocatione vtuntur, quo caſu poteſt iudex à quo citare ad hoc grauatum appellantem, & non ſolum reuocare grauamen, ſed etiam reuocato grauamine ad vlteriora in cauſa principali procedere, ac ſi nunquã fuiſſet appellatum. cap. ſi à iudice, de appellat. in 6. cap. cum ceſſante. extra eod. titu. & ſcribitur in d. cap. cum teneamur: quod iſta procedunt non ſolum in iudice ordinario, ſed etiam in iudice dele-
104 gato. Et† prędictę proximæ limitationes procedũt etiam ſi canonicè, & legitimè iudici à quo fuiſſet inhibitum, niſi tamen in iudice delegato eueniſſet, vt is deferret appellationi, quia ita deferendo à ſe omnem iuriſdictionem dicitur abdicare, licet ordinarius propter talem delationem non dicatur à ſe iuriſdictionem abdicare, quia propter id, quod remanet de ordinaria iuriſdictione poteſt iterum ſe intromittere, vt per Veſtrium hæc late declarantem in practi. in titu. de attentatis.

105 ¶† Limit. vt remedium hoc non competat illi, qui

qui vult reduci ad ſtatum illicitum, vt ſi laicus vellet ſe admitti per viam attentati ad decimas, vel ad alia ſponſalia, quæ non ſit incapax, vt per Nicell. in concor. Gloſſ. gl. 6 nu. 113. Manfred. concl. 26. plane, vbi priuilegium cauſam coloraret ad ea, quæ diximus de coloratione tituli in materia recurre.

106 ¶† Limit. vt attentata ante omnia non reuocentur in omnibus caſibus, in quibus attentata reuocentur, ita demum ſi expectetur futurus euentus litis. Ecce enim ſi pendente cauſa nullitatis fuerit attentatum, non ante omnia fit reuocatio attentatorum, ſed expectato futuro euentu. Bal. in auth. quæ ſupplicatio. C. de precib. imperat. offer. Fran. in cap. dilecto, col. 12. verſ. ex quibus omnibus, de appella. Vt ſi petantur reuocari attentata poſt appellationẽ à ſententia de exequendo. Vt ſi petantur reuocari attentata poſt appellationem ab extraiudiciali, vt de his late per Veſtrium in titulo de attentatis lib. 8. vbi alios caſus quoque proſequitur, vbi dicit ꝙ in prædictis caſibus reuocatio fit per modum iniuſtitiæ, non autem per viam attentati: vnde Veſtrius in prædicto loco dicit, quòd male faciunt illi practici, qui petunt committi, quod attentata reuocentur per viam attentati, quia euenire poteſt quod attentata non ſint reuocanda per viam & modum attentati, ſed per viam iniuſtitię: vnde ſuccumbendũ eſſet ſi aliunde negotium non ſuſtineretur. Vnde
107 ipſe contulit, † quòd ſimplex detur commiſſio ſu per reuocatione attentatorum, quę amplior eſt illa, quæ datur ſuper reuocatione per modum attentati. Dicit tamen Veſtrius ibidem, quod ſi in tali caſu in quo expectatur euentus futuræ litis emanaſſet iudicis inhibitio, & poſt talem inhibitionem proceſſum eſſet, huiuſmodi proceſſus ante omnia eſſet retractandus, quia inhibitio, ſiue iuſta, ſiue iniuſta eſt timenda, licet non bene faciant iudices, qui ſtatim non

non cognita causa inhibent, vt ibi per Vestrium.

108 ¶† Limit. vt attentata per ordinarium loci visitantem subditos propter pendentiam appellationis non sint reuocãda nisi appellãs, docuerit prius de priuilegio exemptionis. Panuc. de visi. q. 10. R. 1. Manfred. conclu. 50. Secus si non essent subditi præsertim, quia extra diœcesim.

109 ¶†Limit. vt licet in quacunque parte iudicis peti possint reuocari attentata, tñ id intelligatur ante cõclusionẽ in cã, quia p conclusionẽ in causa, uidetur causa finita, & ideo non admittitur mutatio modi agendi: vt per Rot. 4. attentata lite pendente, aliàs 57. vt lit. penden. in no. vbi Rot. dicit, quod attentata lite pendente peti possunt reuocari vsque ad cõclusionem in causa exclusiue: quia in quacunque parte litis ante conclusionem, tamen talia attentata sunt reuocanda propter contemptum iudicis, &

110 partis. Conclusio enim † præcludit viam, vt suspẽsioni petitoris, ita reuocationi attentatorum. Affli. decis. 352. Vestrius in d. titul. de attent. vbi alleg. Rot. 306. nota quod ibi audientia in antiq. Et subdit ibidem, quod talis limitatio procedit in iis, quę fuerint attentata ante conclusionem in causa.

111 Namque † in ijs, quæ post conclusionem in causa fuerint attentata dicit quod ex officio deueniri potest ad reuocationem attentatorum, vt not. Vitalin. in clausul. nil nouari consi. 6. quę à fortiori post sententiam datam, prout in notula considerari possent.

112 ¶†Limit. vt iudex appellationis à grauamine nõ cognoscat de attentatis coram primo iudice lite pendente factis. Rot. 389. Manfred. concl. 88.

113 ¶† Limit. in casu, in quo licet attentata iuris possibilitate reuocari possent non expectato euentu causæ principalis, tamen si possibilitate facti inspecta difficilis esset reuocatio attentatorum, tunc ante

ante omnia non fit restitutio secundum Gemin. in cap. non solum. §. illa vero, col. fin. de appella. in 6. Franc. in c. dilecti, col. 3. versi. secundò limita de appel. vt per Vestrium in loco supradicto, vbi alios allegat aliàs tetigi.

114 ¶† Limit. vt quando appellatur ante definitiuam regulariter non reuocentur attentata post appellationem, nisi in euentum victorię causę appellationis. Rot. 344. 389. & 461. in no. vt allega. per Manfred. conclu. 89. ad hęc concl. 219.

115 ¶†Limi. in terminis, de quibus per Franc. in c. personas, de appellatio. hoc est ad arripiẽdum iter, ad se præsentandum, ad recipiendum apostolos, ad prosequendum appellationem, & faciẽdum fidem.

116 ¶†Limi. in casu, quo litis pendentia coram primo non attenditur: ecce enim Veneti non permittunt subditos suos transire ad alienam iurisdictionem: vnde si intrusus obtineat in curia causam committi, & inhiberi, si post commissio alia fiat, certè non instabitur per modum attentati, coram primo iudice, vt per Staphi. in titu. de commiss. lit. iust. §. quando conceditur nu. 18. pag. mihi. 126.

117 ¶†Limi. quia iudex à quo potest examinare testes valitudinarios, & de facili perituros, de quo per Affli. in constit. regni probationum col. 2.

118 ¶†Limi. quando est timor armorum, vel scandali, namque licet causa deuoluta sit ad superiorem, vt de ea iudex se vlterius intromittere non possit, vt cap. studuisti, & cap. licet, de offic. deleg. Tamen fallit quãdo tenetur quod litigatores ad arma deuenire possint, vt per Hostiensem in cap. constitutus in gloss. delegauit, de appellatio. vbi Abbas, & per Abb. in d. cap. studuisti, & hæc scribit Abb. consi. 78. quamuis, & Doct. in cap. cum teneamur, de appellatio. & per Vestrium in tit. de attentatis in prac. lib. 8. Circa quod aduertendum est, quia quædam

sunt seruanda, quę scripsi in tractatu meo de cautione de non offendendo per iudicem, quæ si non seruentur facilè est quod Iudex dicatur spoliare, sed non dicetur pars, propterea spoliare licet ad eius instigationem sequestratio facta fuerit, vt in simili scribit Albe. consi. 75. stantibus col. fin. Vnde tunc forsitan habebat locum remedium attentatorum quoque contra partem, ad cuius instantiam id factum est, & spolium contra iudicem iuxta not. in l. iuste possidet. ff. de acq. poss. & quoties scandali timor viget, etiam inferior iurisdictione carens ne partes deueniant ad arma potest citra omne periculum attentatorum impedire, & aggredi negotium illud, & aggressum cognoscere, non obstante quacunque pendentia litis. Abb. in c. constitutus 2. nu. 11. vbi Card. Alexan. & Franc. in c. vt nostrum, nume. 5. de appellatio. scribit Manfred. concl. 448.

119 ¶†Limi. in causis alimentorum, vt in sententia lata contra verum super dote pro vxore petente, vbi licet sit appellatum, tamen quæ iudex faciat in exe cutione suæ sententiæ non reuocantur per viam attentati quatenus concernant alimenta. Affli. decis. 152. Manfred. conclu. 57. Sic vidi obseruari in quodam spurio contra patrem, quia non obstante appellatione interim cogebant alere secundum sententiam, quod non debet videri morum, quia etiam pendente prima causa in quibusdam casibus præ-

120 stantur alimẽta.† Sic fauore pij loci condemnato aliquo administratore ad reddendum rationem ecclesię non obstante appellatione potest compelli à iudice, vt rationes reddat. Ange. in §. œconomis in aut. de sanctiss. epis. Marant. in Spec 6. p. num. 187.

121 Manfred. concluſ. 112. †Sic vbi res celeritatem desiderat, & in appellatione à sententia de cauendo de damno infecto. Specul. in titu. de appellatio. §. in quibus. Manfred. conclu. 153. qui concluſ. 154. dicit

dicit hoc idem in causis alimentorum, & in sententia super emancipatione, & similibus alleg. Specul. in titu. de offic. iudic. §. 1. idem Manfred. concluſ. 157. vbi loquitur in alimentis, & in alijs prælationibus naturalibus, quia in talibus præstationibus, ius naturale est immutabile, vt in ijs, quæ essent allatura periculum propter moram suam, quia in his non reuocatur per modum attentati, vt per Alex. in c. qua parte, de appellatio. & per Iaſ. in l. 1. col. 1.

122 ff. de ferijs. †Sic ratione cultus diuini, non habẽt locum attentatum, vt in clerico, cui prẽcipitur, vt re sideat, vt per Card. Alex. in c. ad hæc, in verbo allegans, de appellatio. Manfred. conclu. 194.

123 ¶†Limi. in appellatione à sententia excommunicationis, vt per Abb. in c. pastoralis de sent. excommu. Marant. Specul. tit. appella. nu. 167. Manſr. concluſ. 66. & iterum concluſ. 72. Dicit quod absolutoria à sententia excommunicationis facta pendente appellatione non reuocatur beneficio attentati. Maran. in d. loco nu. 180. Et ibi subdit quod non reuocantur in materia cap. peruenit. 2. de appellatio. Idem Manfred. concluſ. 86. dicit quod attentata, quæ medio tempore ante appellationem interpositam veniunt reuocanda non reuocantur in casu absolutionis à sententia excommu. ante interpositionem appellationis alleg. cano. in cap. venerabilis. §. porro, de sent. excommu.

124 ¶†Limi. vt scientia iudicis à quo quod iudex ad quem incipit cognoscere non sufficit ad reuocationem attentatorum, de quo vide Domin. & Franc. in c. cum non solum. §. illa vero alleg.

125 ¶†Limi. vt tertius innouans lite pendente non patitur reuocatione, vt per attentata. Rot. 58. in ant. Affli. decis. 354. nu. 21. & 22. Doct. in c. cum teneamur de appellatio. Io. Mona. in §. de viginti. nume. 132. & seq. Marant. Specul. 6. par. de appellatio. nu.

163. Manfred. concluſ. 95. Et not. alias tetigimus declarantes eſſe differentiam an tertius accipiat à litigante an ab extraneo, licet ſi iſte tertius ab eo qui à litigante accipit dicat ſe feciſſe iure proprio vtique videatur poſſe ſtare attentata, dicas tamen quod attentata contra tertium nõ reuocabũtur per iudicem ad quem, ſed per ordinarium, niſi per talia innouata impediretur iuriſdictio appellationis, vt per Io. And. In glo. fin. d. c. non ſolum, & dicit Angel. in l. ſi cuius, de appellatio. recip. quod facta per iudicem, vel appellantem, reuocantur ex mero officio iudicantis. Si vero appellatur contra appellãtem per tertium, non poteſt illud grauamen reuocari etiam per iudicem ordinarium, & hæc refert Manfred. concluſ. 106. & dixi de materia ſupra. Itẽ quando tertius vellet adhærere appellationi, vel vellet ſe fundare in appellatione, vt quia eam diceret temerariam, vel nullam, tunc procedit etiam quo ad tertium: vt Vital. in clauſ. nil nouari, nu. 20. Manfred. conclu. 114.

126 ¶ † Limit. vt non reuocentur attentata poſt appellationem ab executione. Gemin. in c. non ſolũ, col. 2. appell. lib. 6. Veſtr. in practi. in titu. de attent. Sed hoc non procedit quando appellatur ab exceſſu in quo recipitur appellatio: vt per Manfr. concl. 99. qui conclu. 100. dicit, quod iſte exceſſus debet exprimi in ſpecie, ſecundum magis commu. contra Veſtrium, qui teſtabatur de communi, quòd ſufficeret allegare exceſſum in genere. Sed aduerte præterea, quia ſi hoc eſt, quia non licet appellare à ſententia de exequendo, id eſt reſtringendum ſecuta inhibitione, vt aliàs ſcripſi.

127 ¶† Limit. vt attentata per tertium non litigantem, niſi ad inſtantiam litigantis non ſint reuocãda per hoc remedium. Thom. Faſt. dub. 19. vbi idẽ dicit in appellationibus extraiudicialibus in quibus

ex futuro euentu dependet.

128 ¶† Limit. vt appellatione interiecta ab interlocutoria iudex ante inhibitionem poſſit attentare procedendo in cauſa, vt ſcribit in c. 1. de dol. & contu. in 6. & poſt appellationem ab interlocutoria indiſtinctè attentare poteſt reuocato grauamine, & tamen tempore quo non eſt delata appellatio ad ſuperiorem, cap. ſi à iudice, de appella. lib. 6. ſcribit Manfred. concluſ. 105. Aduerte tamen, quia ſi iudex ad quem reuocaret attẽtata in præiudicium appellationis, & poſtea idem iudex pronunciaret in meritis appellationum benè iudicatum & malè appellatum non reuiuiſcerent attentata, vt per Ioan. Monac. in §. de viginti. nume. 144. & ſeq. Vital. in clauſ. nil nou. nu. 9. Manf. concl. 108.

129 ¶† Limit. vbi ſuſpenſio iuriſdictionis non datur, quia tunc non habet locum attentatum. Franc. in c. paſtoralis, de appellat. Marant. ſpecul. p. 6. in titul. de appellat. nu. 105. & 106. Didac. pract. 9. cap. 23. vbi exempla, vt per Manfre. concl. 116.

130 ¶ † Limit. vt attentata pendente appellatione à definitiua poſt ipſius deſertionem non veniant per modum attentati reuocanda, quia propter deſertionem fingitur non appellatum, vt per Rot. 76. nota quod attentata appellat. aliàs 464. de quo ſupra.

131 ¶† Limit. vt impetrata ſupplicatione cum auctoritate procedendi literis non expeditis, & reſcripto dummodo non fuerit litigatũ per proceſſum in tali cauſa non inducitur litis pendentia, vt ſi poſſeſſor alienet, vel permutet non veniat quid vt attentatum reuocandum. Staphil. de commiſſ. lit. iu. pag. 117. & declara, vt ibi.

131 ¶ † Limit. in tali caſu A. ſpoliauit B. poſſeſſione beneficij domus, vel prædij, & confeſtim impetrat reſcriptum, vel aliter agit, citat, & inhibet ne moleſtetur, vel ſuper iactationibus, & moleſtationi

bus proceditur in contumaciam, vel ad cautelam fit comparitio per ſpoliatum, non tamen fit reconuentio ſuper ſpolio coram tali iudice, quia forſitan timetur de iniuſtitia, comparet itaque ſpoliatus coram alio iudice, & agit reintegrandæ opponitur de litis pendentia, & coram alio inſtatur ſuper atten-
133 tatis. Certè non videtur attentatum, quia † quod lege permittente fit non attentatur, vt aliàs diximus, ſuper ſpolio autem non eſt lis, ſuper iactationibus autem commodè procedit iudicium, vel vti poſſidetis, quoniam aut ſunt iuſtæ, aut iniuſtæ, & in materia videtur ferè in terminis deciſio. Boer. de ciſ. 161. & videtur vbi ad impediendam executionẽ querelę, vel arredi ſuper quodam ſpolio docebatur de litis pendentia ſuper vti poſſidetis ordinario, ex cuius dictis, maximè hoc procedit quando cõſtaret ſpoliatum iter arripuiſſe ad ſuum iudicem, & dolo, & fraude per ſpoliantem ad prædicta fuiſſe proceſſum. Mihi euenit iſte caſus. Clientulus enim meus fuit ſpoliatus præbenda, & ſtatim curatum commiti cauſam in Rota ſuper iactationibus, & moleſtationibus ſub ſpe, quia ille erat pauper, & imperitus, & Romæ cauſæ ad vnguem in Rota diſcuſſæ protelantur. Ego eidem conſului, vt informaret Pontificem de caſu, vt ſicut de facto fuerat ſpoliatus de facto reintegraretur, quod ſic eidem euenit per commiſſionem reſeruato iure agendi ordinariè illi ſpoliatori. Nec põt inſtari ſuper attentatis, quia ſi aſſerit ſe moleſtari eſt per modum cõtinuationis. De facto enim non putaui illum abſolutè iterũ ſpoliandum niſi fieret incontinenti propter cõſtitutiones & ne negotia malè tractata magis implicarent.
134 ¶† Limi. in caſu de quo per Ro. 10. ſi auditor aliàs 446. de excep. antiq. ſi auditor admittat articulos in aliqua cauſa, & recipiat ſtatim teſtes ſuper illis, & poſtea ab huiuſmodi admiſſione naturam appelletur

tur, & ſuper quæ appellauit reponatur, & poſt admittantur ijdem articuli, & non appelletur receptio teſtium poſt admiſſionem non veniat reuocanda, vt per Rot. ibi.
135 ¶† Limita, vt pendentia appellationis ab vno capite ſententia non coniuncto, vel connexo inſeparabiliter cum alio non operetur litis pendentiam quoad remedium attẽtatorum: ſecus vero eſt quoad capita connexa, & inſeparabilia, quia in his appellatio facit litis pendentiam quoad aliam partem: vt de his latiſſ. per Boer. deciſ. 73. videtur vbi dicit
136 † quòd tribus modis fit appellatio vnius cauſę, quæ impediat proceſſurum, & executionem alterius. Primò quando articulus cauſæ non eſt ſeparatus. Secundò quando articulus à quo appellatur eſt prę iudicialis, & nõ poteſt cum alio expediri. Tertiò quando executio cauſæ in qua eſt appellatum eſt excluſiua primæ, vt ibi per eum, & ibi infert ad taxationem expenſarum: quod grauamen in vno, & appellatio non ſuſpendit in alio: ex quibus infero quod aliàs tetigi: quod cauſa ſuper periurio, & eius pœna facit litis pendentiam quoad fructus non ſoluti pretij.
137 ¶† Limi. vt lite nulliter inſtituta non fiat locus remedio attentatorum, quia quod nullum eſt, nullum ponit effectum, & in ſimili dicimus quod clem. ad compeſcendas de cauſ. poſſ. & fruct. locum non haberet ſententia nulliter lata, niſi conſideraretur contemptus iudicis, vt ſcribitur per Rot. 1. de ſeq. poſſ. & fruct. antiq. aliàs 510.
138 ¶† Limi. vt ſi quis tanquam meus negotiorum geſtor acceperit deinde inceperit litigare, & antequam ratum habuerit iterum ipſe fuerit ſpoliatus, & ſic contra eum attentatum ipſe non habeam ius peccã di reuocari attentata, vt in ſimili ſcribitur in, per Alex. in l. quod in eo, col. 2. de acq. poſſeſſ. Cor. conſi. 110.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І.І. МЕЧНИКОВА

si. 110. in iudicio, col. pen. in prin. lib. 2. & per Dec. in reg. semper qui non prohibet nu. 12. ff. de reg. iu.

139 ¶†Limi. vt licet appellans à grauamine ante dationem apostolorum licite impetret commissionem: tamen iudex ad quem si per pattem opponatur procedere non poterit, quia adhuc remanet iudex primus Rot. 19. appellat. ant. sed an dentur apostoli per responsionem petenti si, & inquantum.

140 ¶†Limi. in casu de quo per Aegid. concl. 256. monachus, vbi dicit, q monachus nullo casu potest petere restitutionem si spolietur per Abbatem suo prioratu, nisi fuisset spoliatus pendente inquisitione, vel accusatione, quam procurat contra Abbatem. Item quod si monachus in prioratu est institutus à Papa requiritur, & sufficit in eius priuatione expressus excessus. Item quia vicario curam prioratus habente, qui pro pensione agit contra priorem confitentem pensionem, dicentem tamen fructus diminutos, & minus pēsione sufficere vicario certamque quantitatem offerens sub conditione, dummodo renunnciet in perpetuum maiori pensioni, hoc recusante vicario, eidem vicario petenti lite pendente sunt assignanda alimēta pro rata quātitatis oblatæ. Vt quoque si filius, vel spurius, & vt genus petat alimenta, interim lite pendente eidem sunt præstanda, vt scribitur in l. si quis. ff. de lib. agnos.

141 ¶†Limi. in casu l. si constiterit. C. fin. reg. vbi si fit attentatum lite pendente accesserit cognoscitur super vtroque, sed dicas si agatur ex ea lege: secus vero si super attentatis quamquam communiter Doctores in l. naturaliter. §. nihil commune generaliter intellexerunt illum tex. & minus bene, de quo dixi in libro de suspensione petitorij.

142 Limi. vt vbi rescriptum sit surreptitium ibi non sit lis, nec locum habeant attentata, & tex. in c. 1. & 2. vt lit. pend. in 6. Rot. 75. not. quod attentata de appellatio.

pellatio. ant. Felyn. in c. ex tenore, col. 3. de rescrip. Gomes. de subrog. q. 11.

143 ¶†Limi. vt attentata post inhibitionem vbi constat de nullitate appellationis, non sunt reuocanda, propter verbum, canonice, cap. non solum, de appellat. in 6. vt per Aegid. concl. 239. in causa: & ibi subdit, quod vbi constat de iniustitia, seruandus est ordo, qui seruatur cum de possessorio pro vno, & petitorio pro alio.

144 ¶†Lim. vt nulliter appellanti remedium attentatorum non competat. Vant. de null. pag. 122.

145 ¶†Limi. vt impetratio de beneficio beneficij lite pendente valeat, si nullus litigantium ius habebat, vt per Aegid. decis. 219. impetratio.

146 ¶†Limi. vt si in aliqua causa spirituali vel prophana sit conclusum in causa non possit fieri inhibitio, & licet sit appellatum à conclusione, & dati apostoli refutatorij, & terminus assignatus ad sententiam audiendam, & appellans impetrauerit auditorem, qui intimat suam commissionem, auditor, à quo appellatum est, potest sententiare, vt tenet palatium, vt scribit Rot. 66. not. quando aliàs. 674. appellatio antiq.

147 ¶†Limit. in casu quo corpus humanum fuerit exhumatum, quia quousque non fuerit plenè cognitum non datur restitutio secundum Rot. 1. nota quod per traditionem aliàs. 302. de caus. possess. & prop. ant. quia talia corpora sic non sunt tractanda, sed Rot. fin. aliàs 854. vt lit. pend. ant. dicit quod hęc est de rigore, sed de ęquitate forsitan: secus ad materiam, vide Mars. sing. 199. in iure.

148 ¶†Limi. vt quando constet de non iure petentis reuocari attentata in beneficiatibus illius petitio non procedat, vt per Rot. 13. quod si constat alias. 348. de restit. spol. ant. pręsertim, vbi notorie, vt per Rot. 1. aliàs 1. de appella. no. Vnde si contra consti.

execrabi-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. ФРАНКА

execrabilis de prębendis conuenit quis duo beneficia, & vno fuerit ſpoliatus etiam per modum attentati non reſtituendus licet conſiderari poſſit quod per diſpenſationem ſibi id liceret, quia hoc eſt per accidens, vt late per Rot. Is nota quod vbi ali quis aliàs 371. de reſti. ſpoliato. ant. qua ratione dici poteſt, quod qui impetrauerat, & poſt ſpoliaret contra c. ei qui, de ptæben. in 6. & faceret committi ſuper iactationibus ſi ſpolietur à ſpoliato, & conſtet quod contra d. cap. non reſtituatur. Hoc autem non procedere ſublimitatur quoties in vno iudicio conſtitiſſet de non iure actoris, eodemque pendente idem actor ſpoliaſſet, & ſpoliato agenti conſtaret de eiuſdem, non iure nihilominus facienda eſt reſtitutio rationibus, de quibus per Rot. 14. ſed pone aliàs 423. reſtitu. ſpoliato. antiq. Vnde cautela eſt non deducendi iura ſua quouſque tempus non compellat.

149 ¶†Limi. vt id quod diximus vſque ad concluſionem in cauſa fieri poſſe reuocationem attentatorum intelligatur excluſiue nõ incluſiue, vt per Ro. 6. nota quod attentata aliàs 518. vt lit. pend. ant. quod videtur habere talem effectum, vt emiſſa citatione vel monitione ad concludendum amplius nõ liceat, & nota conſ. Rom. 14. alleg. per add. Rot. 6. hoc eſt quod vſque ad concluſionem in cauſa ad inſtantiam partis, ſed ex officio iudicis ſemper.

150 ¶†Limi. vt reus excipiendo in exceptione non faciat litis pendentiam quoniam ratio deducere poſſit in alio iudicio, etiam ſi ſuccumbat. Barto. in l. fundum, de exce. rei. iudic.

151 ¶†Limi. vt remedium attentatorum locum non habeat vbi aliquid fiat de conſenſu partium. Hoſt. in c. cõſtitutus, vbi Ab. nu. 11. Alex. nu. 14. de appella. Vital. in clauſ. nil nouare. num. 15. Manfred. concluſ. 118. qui concluſ. 175. dicit quod non reuocantur

tur attẽtata poſt appellationem à ſententia lata de conſilio ſapientis de partium conſenſu alle. Alex. in rub. de appell. Rom. in rub. de arb. & alios, vt ibi per eum.

152 ¶†Limi. vt non reuocentur attentata ex appellatione generaliter interpoſita ab omni grauamine illato, vel inferendo abſque cauſarum expreſſione, quoniam hęc appellatio, vt generalis, & vaga non operatur litis pẽdentiam ad reuocationem attentatorum. Franc. in cap. conſuluit, de appella. Alex. in l. ſi ſic de leg. 1. Doct. in l. qui rõne. §. ſeia. de verbo. oblig. Manfred. concluſ. 133. qui concluſ. 135. dicit

153 quod † non reuocantur attentata poſt renunciationem appellationis alleg. Franc. in c. ad hæc. 2. & in cap. ſolicitudinem, de appellat.

154 ¶†Limi. vt hæc regula procedat contra principales: ſecus verò eſt contra tertium, licet ſit de eadem re, vnde ſi ſint duo rei debendi ſolidum, & vnus conuenitur, & condemnatus appellat alius conueniri poteſt. l. creditor. mand. Marant. in Spec. pag. 176. ſub tit. de appella. nu. 162.

155 ¶†Limi. vt non reuocentur attentata poſt appellationem à ſententia lata ſuper rem. l. fi. C. de edi. D. Adri. toll. & in interdicto quorum bonorum, vt per Innoc. in cap. paſtoralis nu. 3. in verb. ad hoc offic. deleg. Bald. in l. quiſquis. C. quo. appellat. late per Hubert. Zuc. in l. fi. nu. 395. C. de edic. D. Adri. & videtur ratio principalis, quia in huiuſmodi poſſeſſorijs non appellatur, vt in l. 1. C. ſi de mom. poſſeſ. & in l. 1. C. quo. bon. & in l. 1. C. de bon. poſſ. ſec. tab. latiſſ. congerit Manfre. in concl. 131. Et ego de materia dixi in meis allegationibus, & ad d. l. 2. Et nota quod executio facta in talibus poſſeſſorijs ſi poſt appellatio ſit iuſta retractabitur per viam iuſtitiæ non per viam attentati. hęc Bald. in l. 2. C. de epiſ. aud. Manfred. concluſ. 200. & nota quod inhibitio

hibitio operatur circa istas causas in quibus appellatio inhibetur, vt alias dixi.

156 ¶† Limi. in interdicto facto à delegato de non celebrando interposita appellatione, quia non reuocãtur talia attentata. Bal. in l. fi. versi. sed circa. C. si à non comp. iudic. Manfred. concl. 144. qui conclusione seq. 145. dicit non reuocari attentata appellatione alternatiuę interposita, vt per Alexan. in rub. de appel. col. 4. & per Fel. in c. inter cætera, de re iudic.

157 Et iterum concl. 146. dicit quod † non reuocantur attentata post appellationem interpositam à futuro grauamine. c. dilecto, c. cum cessante, de appellatio. & per Fely. in c. significauerunt, col. 4. ex. de testam.

158 Et concl. 147. Dicit quod † non reuocantur attentata post appellationem interpositã, tam à iudice à quo, quã à iudice ad quem, quando iudex à quo expressit causam refutationis appellationis alleg. Bar. in l. chirographis. §. 1. de admin. tut.

159 ¶ † Limit. vt iudex à quo possit taxare expensas non obstante appellatione. Lap. alleg. 72. in causa matrimoniali.

160 ¶† Limi. in eo cui factum est mandatum de residendo, quia si appellet interim potest poni substitutus. c. prouenit 2. de appella. Maran. in tit. de appel. nu. 184.

161 ¶† Limi. vt attẽtata non reuocentur post appellationem interpositam à sententia per laicum ad iudicem ecclesiasticum, vt in c. si duobus, de appellat. ex. nisi esset consuetudo quod ad ecclesiasticum appellaretur, vel nisi esset de natura causę, vel nisi in casu negligentiæ laici, vt hæc late scribit Manfr. conclus. 151.

162 ¶† Limi. vt si quis velit reuocari excommunicationem quasi præcesserit appellatio de prędecẽti appellatione probare teneatur, vt per Rot. 29. nota quòd vbi aliàs 307. appellat. ant.

Limi.

163 ¶ † Limi. hoc modo, quia in appellationibus extraiudicialibus regulariter non habet locum attentatum, sed quædam requisita interuenire debent. Card. Alex. in rub. de appell. Bart. & alij in l. fin. de appellat. recip. Bal. in l. 1. C. de arbit. Manfred. conclu. 159. qui conclu. 163. dicit quod non reuocantur pro doloso appellante, alleg. scripta in cap. vt debitus, & in c. inter cętera, extra de appel.

164 ¶ † Limit. vt non procedat in recepto sub saluaguardia secundum morem Francorum, vt per Fatol. dub. 41. vbi vide, & declara.

165 ¶† Limit. vt appellatio interposita coram alio iudice, quàm coram iudice à quo non operetur causam attentatis, quoniam isto casu appellatio est nulla, vt per Card. Alex. in c. vt debitus col. 6. de appella. nisi non potuerint haberi copia iudicis à quo, vt habetur in c. appellatio. ex. de appellatio. in 6. quia tunc fit appellatio coram honestis personis, vt in c. suggestum, & in c. fi. ex. de appell. vnde idem operabitur. Vt hæc per Manfred. conclu. 162. qui conclus. 173.

166 dicit † quod non reuocantur attentata post appellationem à sententia lata contra officialem in officio condemnatum tanquam delinquentem. Ias. in l. qui iurisdictioni, col. 3. de iurisd. omn. iudic. Paris. Put. in tract. find. in verb. sindicatur. Et iterum con-

167 clu. 174. dicit † quod post appellationem à sententia super reductione laudi ad arbitrium boni viri attentata non reuocantur. alleg. Abb. consi. 39. col. 2. consi. 2. col. fin. lib. primo. & Lanfra. in tract. de arbit. §. vigesimosecundo. Quod si in ea ratione tantum fundatur, quia à sententia reductionis non datur appellatio, vtique quam periculosissima causa est, quia ille punctus est habens hinc inde communes, & iterum conclu. 178. attentata non reuocãtur quando quis procurauit, vt delegatus cui causa est commissa nõ iudicaret in ipsa, vel procuraret quod

auoca-

auocaretur à ſuperiore, vel aliter ſe abſentaret ne cauſa expediretur infra terminum ſtatutum. tunc enim cauſa committitur confidenti appellatione remota vnde lata ſententia licet interpoſita appellatione non reuocantur attentata Doct. in cap. paſtoralis. §. fin. de offic. deleg. idem Manfred. concl. 187. quod non reuocantur attentata in appellatione de eo quod quis procurauit fieri, vt quia recuſaret iudicem à ſe, vel à procuratore impetratum.

168 ¶†Limi. in attentatis poſt appellationem de pari ad parem, vel de vno ad idem, vt de vicario ad epiſcopum cuius idem eſt tribunal de iure canonico, licet aliud ſit de iure ciuili, quia par in parem non habet imperium, & ipſe idem ſibi non inhibet. Vt per Manfred. concl. 184. quę concluſ. ſeq. 185. dicit

169 quod†appellatione interpoſita à maiori ad minus tribunal non renocatur ab eo quidem, vt aliter non valeat conſuetudo per iura, & authoritates de qui-

170 bus ibi. Idem concl. 186. dicit quod†attentata nō reuocantur in appellatione ab eo quod facit Iudex quando eſt in arbitrio ſuo, & non neceſſitatur niſi valde excederet arbitrium ſuum maxime in criminalibus, vt per Doct. in c. ſuper ex. de accuſat. prę ſertim non reuocantur attentata in his, quæ ſunt modici præiudicij in arbitrarijs, vt per Alex. conſi. 117. lib. 3. & Manfred. conclu. 190. vt idem dixit concl. 138. quod in cauſis minimis, & breuioribus in quibus de iure non datur appellatio idem contingit.

171 ¶†Limi. vt vbi non eſt appellatum à ſententia cuius executio conceditur pendente termino ad appellationem interponendam non interpoſita appellatione executio per viam attentati non reuocatur, vt per Felyn. in cap. quoad conſultationum q. 5. de re iudic. Manfred. concl. 194.

172 ¶†Limi. in patrono præſentante duos in beneficio nam ſi primo præſentauit vnum, & ille appellat,

vt

vt non præſentetur alius poteſt nihilominus patronus alium præſentare Abb. c. paſtoralis, in 2. not. de iu. patr. Marant. in tit. de appel. nu. 169.

173 ¶†Limit. quando appellatur ab actu nullo quia is qui ſequitur talem appellationem non poteſt obtinere retractationem per viam attentati niſi primo iuſtificata appellatione ſec. Domin. Gemin. in cap. non putamus col. 2. de conſuet. Manfred. cōcl. 209.

174 ¶†Limit. quando debitor ex noua cauſa fuit factus ſuſpectus de fuga, quia poteſt capi propria authoritate ſicut ante Marant. in titul. de appellatio. nume. 166.

175 ¶†Limi. vt quādo iudex ignorat eſſe appellatum ſine metu procedere poſſit attentatorum Franc. in c. bonæ nn. 41. appella. in cap. ſi iuſtus num. 42. vbi Card. Alex. eo. tit. Manfred. concl. 217.

176 ¶†Limi. in appellatione à ſententia excommunicationis niſi appelletur à declaratoria incurriſſe in excommunicationem, vt per Marant. in titu. de appella. nu. 167.

177 ¶†Limi. vt cauſa attentatorum non habeat locum in articulis ſeparatis ab appellatione. Bald. in l. 1. C. de bon. poſſ. ſec. tab. Franc. in cap. an ſit, nu.

178 7. de appellat. Vnde dicitur quod†pœna attentatorum non habet locum in cauſa, quę non habet connexitatem cum prima, & non extenditur ad diuerſam cauſam à qua ſuit innouatum, vt ibi per Franc. Manfred. concl. 212. & concl. 217.

179 ¶†Limi. vt non detur attentatum à parte in forma attentati vna cum iudice factum, quia authoritas iudicis, qui eſt dominus iudicij facit non eſſe attentatum, quod indiuidue in materia cōſideratur.

180 Et facit quod in ſimili dicimus quod † conſenſus partis impedit attenta. Item quod conſenſus partis excuſat ingredientem propria authoritate à pœna l. meminerint. C. vnde vi cap. cum qui, de præben.

lib. 6.

lib.6. Item pœna l. si quis in tantam non habet locum vbi adest licentia iudicis licet iniusta, & inualida, vt per Felyn. in c. de cætero, nu. 13. & seq. de re iudic. Rip. c. sæpe. nu. 8. de restitu. spolia. Manfred. hęc concl. 213. & concl. 214.

181 ¶†Limi. vt licet non detur reuocatio attentatorum via priuilegiatiua attentatorum, tamen detur altera nullitatis attentatorum, quę non est sublata per primam, vt per Doct. in c. consuluit, 3. de appellat. & per Manfred. concl. 215.

182 ¶†Limi. in factis notorijs. namque in illis appellationum suspendit executionem, Old. cōs. 18. Rom. consi. 324. vnde appellatio notorij. criminis non suspendit. Spec. in tit. de noto. crim. §. 1.

183 ¶†Limi. quod clauſ. nulla iuris solemnitate seruata tollit remedium attentatorum, quia reducit causam ad ius gentiū, quo attentata cognita non erāt, secun. Ias. consi. 162. in 4. rub. consi. 4. Manfred. consi. 221. limit. in detento pro crimine, quia licet appellet, tamen retinetur in carceribus, & si carceratus iste esset remittendus ad iudicem appellationis carceratus mittitur, & suis sumptibus. Bald. in l. generaliter. §. his de præsentibus, de reb. cred. Marant. in tit. de appella. nu. 179.

184 ¶†Limi. vt legitimatio personarum sit facienda in hoc iudicio, & ideo seruus, & alij qui repelluntur à iudicio hic non audientur, vt per Manfred. concluſ. 226.

185 ¶†Limi. vt in omnibus casibus in quibus cautè, vel expresse renuncietur appellationi ibi, & attentatis, quæ incidenter veniunt appellationi, & quando veniunt principaliter, & seorsum ab appellatione potest renunciari attentatis absque eo quod renun-

186 cietur appellationi. Et† per renunciationem appellationis non censetur renunciatum attentatis. Et

187 †attentata non reuocentur appellatione pendente

te quando proceditur absque protestatione attentatorum, vt hęc scribit remiss. Manfred. concl. 229.

188 ¶†Limi. vt attentata quæ non verificantur ad processum non reuocentur. Manfred. concluſ. 229. & ibi remissiue quæ prosunt grauanti ad purgationem attentatorum, & quæ grauata.

189 ¶†Limi. vt si super appellatione lis contestetur, & post ex officio petantur reuocari attentata hoc non liceat secundum Archidia. in c. non solum, appella. 6. vbi quidam Specu. de appellatio. §. penul. sed contra Ioan. And. Fran. Bald. Ang. Aret. alleg. per Manfred. concluſ. 347.

190 ¶†Limi. quoad impediendā absolutionē ab excōicatione Doc. in c. qua frōte de appe. Marā. vbi supra.

191 ¶†Limi. vt attentata sint reuocāda p iudicē, & nō per partem, vt per Soc. consi. 39. li. 1. Grat. consi. 36. libr. 2. Manfred. conclu. 353.

192 ¶†Limi. vt probationes tpe periturę appellatione pendente nō reuocentur p viā attentati. Marſ. sing. 258. & sing. 87. Rot. Fast. q. 20. Manfr. concl. 356.

193 ¶†Limi. quoad sequestrationem, de qua in clem. 1. de seq. possſ. & fruct.

194 ¶†Limi. vt taxatio expensarum facta appellatione pēdente non reuocetur p viā attentati quid Pa. in trac. de appel. q. 116. nu. 28. Manfr. concluſ. 119.

195 ¶†Limi. vt motus proprius lite pendente impetratus non dicatur attentatus de quo status de vi. & effect. clauſ. de mot. propr.

196 ¶†Limi. in appellatione à futuro grauamine, quia hoc non obstante non habet locum remedium attentatorum. cap. dilecto, cap. cum cessante, de appel. Felyn. cap. significante, col. 4. de testib.

197 ¶†Limit. quando appellatus contra appellationem aliquid innouaret, vt quia turbaret possessorem e. c. cum teneamur. vbi Doct.

198 ¶†Limi. vbicunque lex permitteret attentari, vt in casu quo permissum erat propria authoritate occupa-

cupare. Itẽ limit. qñ pars admissa esset ad iustificãdũ
199 de bono iure suo circa attẽtationẽ promissam. †Itẽ limita vbi nullus esset contẽptus iudicis. Item limi. quando pars aduersa violauit siue attentauit, vt de his late per Paris. consi. 41. vbi late de materia lib. 1.
200 ¶†Limi. in casu Aegid. conclus. 469. si inter idest quod si inter P. habentem contra M. tres definitiuas sententias conformes super ecclesia post dictas sententias coram auditore committat Papa executori ipsius P. quod si sibi constiterit A. pendente lite cõtra M. vel finita se intrusisse cõtra eũ snĩas exequatur, non obstante dicta lite pendente auditor de surreptione dicti mandati cognoscere non debet, sed statim debet committere executori quoad hoc se supersedere quæcunque exequatur testamenta.
201 ¶†Limi. vt rescriptũ impetratũ p tertiũ lite pendẽte inter alios non dicatur attẽtatũ quoad litigantes, secundum allegata per Rui. consi. 61. nu. 19. lib. 5.
202 ¶†Limi. vt gratia si neutri, vel si nulli impetrata lite pendente nõ veniat reuocãda, vt attentatũ: quia talis gratia videt̃ q̃ aliter impetrari non possit, quã lite pendẽte, vel si antea ita demũ effectũ habeat, si per litem appareat, vel non appareat de iure, vt in similibus scribit Gomes. de impet. benefi. vac. per obit. famil. Cardinal. q. 8. in fi. qui Gomes. q. 10. eiusdẽ regulæ distinguit plura capita in casu quo Cardinalis præstat consensum lite pendente, cum tamen nõ penderet tempore impetrationis, vt per talia non dicatur consensus ille quasi attentatus.
203 ¶†Limit. vt attentata lite pendente per tertium non sint reuocanda per iudicem appellationis, sed agendum sit iudicio ordinario. capitu. Romana. §. in alium, de appel. in 6. & ibi per Doct. Ruin. consil. 75. col. 1. lib. 5. vbi quis sit iste tertius.
204 ¶†Limi. vt lite pendente liceat supplicare pro habenda copia actorũ, vel alicuius snĩę, vt per Ias. in
205 l. supplicare. C. vt lite pendẽte. Itẽ †licet impetrare tale,

tale, vel aliter rescriptũ qñ fit mẽtio litis pẽdentię, & apponitur clausula non obstante, vt p Saly. & Cast. & Ias. in d. l. supplicare, & ibidẽ dicit quod debet peti mentio de vero statu causæ. Quinimmo secundũ Pet. de Ancha. consi. 16. viso processu dicit, nõ sufficere expressionẽ generalẽ, sed requiri specialẽ, & expressam de principalibus articulis causę de psonis litigantibus, & iudicibus, allegãdo Inn. in c. inter monasteriũ, de re iud. Subdit tñ ibi Ias. nõ esse necessariã extrinsecã mentionẽ processus, sed cõmemoratiuã, ad arbitrium iudicis secundũ Host. Imo. Pan. in d. c. inter monasteriũ. verũ si cõmittatur causa in eo dẽ statu in quo erat corã primo auditore valet cõmissio, licet status causę nõ exprimatur specialiter, & est rõ, quia p acta primi auditoris poterit leuiter, & statim cõstare in quo statu sit causa. quidã dicebãt hoc vel nisi p hmõi cõmissionẽ auocaret̃ causa in totũ à primo auditore. sed alij dicũt sufficere, si in cõmissione petatur certã causam cõmissam certo auditori, alteri cõmitti, subdẽdo clausulã cõsuetã. cuius causæ statũ dignemini haberi pro expresso, & ita declarat Rot. 20. si causa cõmittatur, aliàs 214. de rescrip. no. & ibi additio latè. solet aũt inscribi, dummodo cã non sit vel in cã conclusum de significatione quorũ nunc omitto. Subdit quoque, vbi supra Ias. quod vbi non est lis contestata non est facienda mentio, quia non pendet lis secundũ Bal. in l. 1. in fi. C. de relatio. verũ est quod Bar. in d. l. supplicare dicit, qđ nec ante litẽ cõtestatã licet impetrare rescriptũ, nisi ordinarius requisitus neget facere iustitiã p auth. vt differt iud. §. si vero, & de mã. prin. §. & nõ pmittas.
206 ¶†Limi. vt licitũ sit supplicare lite pendente quod detur adiunctus ordinario rõne suspicionis, ita tñ, vt & in tali supplicatione fit faciẽda mentio de statu litis, aliàs supplicatio non valeat. c. coram de offi. de leg. licet Bal. teneat contrariũ, vt per Ias. in d. l. supplicare nume. 3. & vide quod iste adiunctus non

possit dari iudici à parte impetrato, & petente adiunctum dari. idem si delegatum esset de communi cõsensu, vt per Ias. in l. apertissimi. C. de iudicijs, vbi dicit quod ordinarius non recusatur, sed ei datur adiunctus, sed delegatus recusatur de causis autem suspicionũ, vide latissimè per Ias. in d. l. apertissimi.

207 ¶† Limi. ex eo quod diximus quod pendente causa suspicionis tutoris interim tutor, vel curator debet abstinere ab administratione altero in eius locum interim suffecto, vt l. eum qui. C. de suspect. tut. q. Tholo. 370. Affl. decis. 357. Gramm. consi. 10.

208 ¶† Limi. vt innouata post appellationem ab interlocutoria non reuocentur ante omnia, sed ita demũ iustificata causa appellationis, vt est tex. in c. nõ solũ, de appel. in 6. Soc. consi. 46. col. 1. lib. 1. licet secus sit si fiat post inhibitionẽ, quia interim pro ea p̃sumitur, & debet timeri. Idẽ si iudex à quo admisisset appellationẽ si, & inquantũ, quia per hoc dicitur à se abdicasse iurisdictionẽ quousque cognoscatur

209 an illa appellatio sit admittenda an nõ. Et † ita intelligerem not. per Fel. in c. cũ contingat, col. fi. de offi. iud. deleg. & per Marã. in pract. in tit. de appel. & per Benint. in decis. 1. Verũ est quod sunt quædã interlocutorię q̃ habẽt vim definitiuę, vt pronũcian tia iudicẽ cõpetentẽ. quo casu ego putarẽ, idẽ dicendũ de tali quod de definitiua, vt in simili dicit qd̃ clemen. appellanti, de appellatio. non habet locum in sententia interlocutoria habente vim definiti-

210 uæ. Nota quoque circa prędicta, † quòd iudex debet dare apostolos dimissorios, vel refutatorios, vel reuerentiales, & quod per verba si, & inquantum, non videtur decreuisse apostolos sed appellationem admisisse, vel nõ. quod si aliter non dedit apostolos, quicquid agit postea nulliter agit, sed id non erit attentatũ. vide in c. vt super, de appel. lib. 6. sinautem decreuit terminum ad apostolos, aliàs diximus.

211 ¶† Limi. vt attentata non solum non reuocentur

tur ante oĩa, sed ẽt nõ reuocẽtur qñ fuit attẽtatũ litependẽte ex decreto, siue literis, siue iussu principis, vt in casu quo Papa iusserat reintegrari ad possessionẽ ẽt lite pendente. Rui. cons. 76. lib. 5. vbi dicit, qd̃ sufficit dici non obstante litis pendentia. Itẽ si dicat non obstãte appellatione, vel inhibitione, quia nõ solum de futura, sed, & de præterita hęc intelligenda ibi. Rui. putat si de mente Papę constet, & ibi videtur constare de mente, quia dixerat omnia &c.

212 ¶† Limi. vt non omnia attentata reuocentur, sed ea duntaxat, quæ sunt in præiudicium appellantis, vt per Deci. in c. solitudinẽ, col. 1. de appell. vel ex hoc sequitur idem in iudiciali, & extraiudiciali.

213 ¶† Limi. vt regulariter attentata non sint nulla ipso iure sed veniãt reuocãda, vt p Dec. in c. dilecti, de appel. qui tex. loquitur in excõicatione, & interdicto: & nota quod ẽt si essent nulla ipso iure requireretur declaratoria, iux. c. cũ secundũ, de appel. in 6. Itẽ nota, q̃ post inhibitionem tunc nulla ipso iure. Dec. in c. consuluit in fi. extra de appellatio.

214 ¶† Limit. vt gratia si neutri, si nulli, si vni, perinde valeret, & aliæ quæ solum lite pendente impetrantur non veniant, vt attentata reuocanda etiam si de litis pendentia non fiat mentio. Rot. 320. & 270. in no. tangit Gomes. de annal. quæstio. 28. vide quædam tamen per Fel. in c. in nostra, corellario 15. de rescript.

215. ¶† Limi. vt proposita causa nullitatis ad impediendum executionem rei iudicatę, vel trium conformium, vel instrumenti ex forma statuti licet sit quæstio an impediat executionem: tamen si iudex executionis, processit ad executionem, non reuocatur ante oĩa, sed ita demũ post pronũciã nullitatis licet in appellatione secus sit, vt per Alex. in l. 4. §. cõdemnatũ. ff. de re iud. nu. 14. quod videtur limitandum secuta inhibitione, vt ibi per Ripam, & idem si eidem iudici vtraque causa sit commissa.

Limi.

216 ¶†Limi. quoque videtur ex ea opinione quod execrabilis non habet can. reintegrãdæ, nec debet reſtitui. quod latè tangit Gomeſ. de anna. q. 54. & ibi in hæretico. Sed videtur verũ hoc ſi conſtet, ſed ſi nõ conſtet, vel excipiatur quòd nõ admittantur probationes. Circa hoc videtur, ſecus iuxtã not. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acqui. poſſ. Et idem Gomeſ. quæſtio. 55. in dicta regul. de annali tangit an detentor de facto, & ſine colore iuris ſit reſtituendus, & tenet quod non in beneficialibus, licet in prophanis ſecus eſſe putet, vt ibi late per eum, & in quæſtion. 58. tangit de illegitimo ſiue baſtardo ſpoliato, & quod execrabilis, & ille qui non curauit ſe promoueri intra annũ non habeãt titulũ coloratũ, ſed poſſeſſionẽ infectã, ita vt non ſint à rege de triennali, vel reintegrandæ, vt per Gomeſ. q. 10.

217 ¶†Limi. vt pẽdente cã ſupplicationis, & reuiſionis nõ impediat interim executio, vt p Iaſ. in aut. q̃ ſupplicatio. C. de preci. imp. off. & p Affl. in deciſ. 341.

218 ¶†Limi. vt quoties cõcludatur aliquẽ nõ poſſidere nõ ex hoc dicatur lite pẽdẽte attẽtari, q̃ à p̃tenſa poſſeſſione deijciatur, vel expellatur, vel nõ admittãtur. Ecce. n. eps vnus conuerſans cũ epiſcopo alio in ſua diœceſi vrbanitatis iure, ſiue humanitatis, & ſic nõ iure habebat quaſdã prẽcedẽtias, modo eps inhibet id fieri, vel lite pendẽte vel dũ ſperatur litẽ moueri, & quia ius illud eſt familiaritatis, vel vrbanitatis, vn de nulla eſt q̃ſita poſſeſſio, id fieri poſſe non obſtãte longiſſimo tpe. Rui. ſcripſit cõſi. 154. lib. 4. per tot.

219 Vbi tangit de illo notabili†dicto Baldi in l. Titia. ff. ſolu. matrimo. aut ſtatus quem indicat quaſi poſſeſſio non poteſt naturaliter ab origine ineſſe, & tũc refert an poſſit ineſſe de iure cõi ſine prẽiudicio tertij, aut nõ poſſit ineſſe, niſi de iure ſpeciali, vt primo caſu poſſeſſio releuet ab onere probãdo ſi incidẽter deducitur, ſed non, ſi principaliter: ſecundo caſu vero cuius poſſeſſio non releuat ab onere probandi.

Limi.

220 ¶†Limi. vt appellatio ab interlocutoria nõ liget manus iudicis à quo ẽt in articulo executiuo, vt per Corne. conſi. 313. col. 2. libr. 3. vbi de quadam appellatione non ſeruatis terminis clemen. quãuis de appella. & conſti. Manfred. 305. lib. 3.

221 ¶†Limi. vt licet à ſnĩa de exequendo p̃ſertim à mero executore late nõ liceat appellare. l. ab executore. C. quo appellatio non recipia. tamẽ ſi eſt appellatũ,

222 nõ põt procedi ad executionẽ. Quia†ad iudicẽ appellationis ordinariũ, vel cõmiſſariũ pertinet videre, an ſit appellãdũ an nõ, vt hæc latè declarat Rui. cõſi. 80. quãuis lib. 5. Quod eſt notandũ in practica, q̃a calumnioſi ab iſtis de exequẽdo ſententijs appellãt, & faciũt inhiberi, & illa inhibitio hac rõne eſt timẽda. Sed quid ſi nõ adeſſet inhibitio, ſed ſola intimatio appellationis, & iudex à quo relaxat exccutoriales poſt appellationẽ quã ſcit non admiſſibilẽ, & nõ admiſit, vel admiſit ſi, & inquãtũ, vel nõ niſi ſi, & inquantũ, & inſtatur pro reuocatione, attẽtatorũ corã iudice ad quẽ videtur quod ſi illa appellatio erat friuole manifeſte, & nõ habebat in ſe cauſam cõcludẽtẽ ſperni poſſit? Sed quid ſi corã iudice ad quẽ bonæ cauſę proponũtur, & tamẽ nõ erat inhibitũ, videtur quod nõ, niſi iuſtificatis cauſis inſtari poſſit p̃ reuocatione attentatorũ argumẽ. addit. ad Rot. 2. de appel. in no. & 11. eod. Perufię vbi gubernatores manu quaſi regia adminiſtrant quando huiuſmodi relaxatæ executoriales commiſſionibus talibus impediuntur: ſolent in audientijs ſuis partibus præſentibus, vel citatis, ſi aliquid releuans non allegatur totaliter mandari exequi, ne lites immortales fiant.

224 ¶†Limi. vt mota lite hæredi ſup iuribus teſtamẽti põt per eũ fieri reſtitutio fideicõmiſſario vniuerſali, ita tamen, vt ſi nõ velit hæres nõ cogatur l. ita tñ. §. quoties. l. ſi patroni. §. actiones. ff. ad Treb. vbi Alex. poſt Ang. & Paul. de Caſt. tãgunt rationem, quia dicta alienatio non ſimpliciter originem ſumpſit à fa

cto

cto volũtario restituentis, sed à dispositione testatoris, qui hãc necessitatẽ restituendi iniunxit hęredi.

225 ¶†Limi. vt appellatus qui negauit appellatum nõ possit petere reuocari attentata pendente appellatione nisi recesserit ab illa contradictione, vt per Fel. in c. capitulum nu. 25. ex. de rescrip.

226 ¶†Limi. vt propter timorem amissionis probationũ quædã non dicantur innouari, ecce. n. testes ab futuros, vel morituros iudex à quo recipere põt, nec propterea censetur renũciare appellationi ille quieos inducit. Rot. 385. not. vtrũ de appella. in ant. vt iudex ad quem id facere potest ẽt non cognito de grauamine. Rot. 59. in antiq. quinimmo id fieri potest etiam per ordinarium vel litem, pendente Rot. 109. in ant. vt per Doc. in c. quoniam frequenter extra, vt lit. non conte. & per Vestrium in pract. li. sexto in ti. de testi.

227 ¶†Limi. vt si in aliquo articulo diuerso à negotio principali appelletur, vt in taxatione expẽsarum processus ad vlteriora in cã principali non suspendatur nec per modũ attẽtati veniat reuocandus, vt per But. in c. super eo, de appella. Dec. in c. bonæ col. tertia de appella. vbi dicit hanc commun. est &c. in appellatione extraiudiciali, hoc est clarius, quia non suspenditur nisi in causa in qua sit appellatum, vnde si appelletur ne Titius in testem inducatur nõ prouidentur reliqui recipi vt ibi per Dec. & alias dixi.

228 ¶†Limi. vt si stet statutum quemadmodum stat
229 hic Perusiæ, quod†primæ, & secundæ instantię cognoscantur Perusiæ quod statutum per Põtificem est confirmatum, si quis appellauerit ad Pontificem, & Põtifex cõmiserit causam in vrbe, & gubernator eam dẽ Perusiæ sup prima appellatione. Et à iudice vrbis emanauerit inhibitio, talis inhibitio nõ ligat, & nõ arctat scdm Corn. consi. 25. lib. 3. Laus Deo.

FINIS.

H-231701

VENETIIS, *Apud Valuasorem*. 1573.

27075

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ЛНУ ІМЕНІ І. ФРАНКА